

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

PLVTARCHVS

MORALIA

VOL. V · FASC. 1

RECENSUIT ET EMENDAVIT

C. HUBERT

PRAEFATIONEM SCRIPSIT

M. POHLENZ

EDITIO ALTERA CORRECTOR
ADDENDA ADIECIT

H. DREXLER

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS SECVNDAE (MCMLX)

MONACHII ET LIPSIAE
IN AEDIBVS K. G. SAUR MMI

In hoc fasciculo continentur

49. <i>Περὶ τοῦ ὅτι μάλιστα τοῖς ἡγεμόσι δεῖ τὸν φιλόσοφον διαλέγεσθαι</i> (Plan. 28)	1
<i>Maxime cum principibus philosopho esse disserendum</i>	
50. <i>Πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον</i> (Plan. 35)	11
<i>Ad principem ineruditum</i>	
51. <i>Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον</i> (Plan. 30)	20
<i>An seni sit gerenda res publica</i>	
52. <i>Πολιτικὰ παραγγέλματα</i> (Plan. 58)	58
<i>Praecepta gerendae rei publicae</i>	
53. <i>Περὶ μοναρχίας καὶ δημοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας</i> (Plan. 48)	127
<i>De tribus rei publicae generibus</i>	
54. <i>Περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι</i> (Plan. 65)	131
<i>De vitando aere alieno</i>	
Addenda	143

Quisquis hunc librum legit, animadvertat, ne praetereat
 „ADDITAMENTUM“ signo □ in margine apposito (p. 143sqq.)

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Plutarchus:
 Moralia / Plutarchus. - Nachdr. -
 Monachii ; Lipsiae : Saur
 (Bibliotheca Teubneriana)

Vol. 5. Fasc. 1. / Rec. et emendavit C. Hubert.
 Praefationem scripsit M. Pohlenz. -
 Ed. stereotypa ed. 2 (1960). - 2001
 ISBN 3-598-71682-6

© 2001 by K. G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig
 Printed in Germany

Alle Rechte vorbehalten. All rights Strictly Reserved.
 Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlags ist unzulässig.
 Gesamtherstellung: Strauss Offsetdruck GmbH, Mörlenbach

PRAEFATIO

LIBELLI POLITICI

Plutarchus, homo et sanguine et indole Graecus, etiam ζῶον φύσει πολιτικόν erat, nec solum in parvo suo oppidulo munera publica suscipere dedignatus non est, sed etiam in Academia sua politicas quaestiones tractavit, non ut Platonis exemplum secutus perfectam rei publicae speciem proponeret, sed ut suae aetatis Graecis maximeque iuvenibus quos secum collegerat ostenderet quomodo etiam sub imperio Romanorum vitam proavis liberis dignam degere patriaeque servire et possent et vellent. quam autem viam ac rationem in schola sua adhibuerit, optime illustratur fragmento illo (Plan. 48) quod in codicibus nostris *Περὶ μοναρχίας καὶ δημοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας* inscribitur.¹⁾ dialogum enim ibi sic instituit, ut se antecedentis diei disputationem qua discipulos suos ad capessendam rem publicam adhortatus sit continuare ac de singulis generibus rei publicae disserere velle fingat, quo melius illi ipsi, quodnam ex iis optimum et eligendum sit, iudicare possint. quae legentes nonne nos ipsos paene scholis quas Plutarchus habere solebat interesse putamus? vix autem a vero aberrabimus si suspicabimur Plutarchum tales disputationes primo etiam in ipsius usum conscripsisse, ut lectiones suas et colloquia cum discipulis habenda praepararet. sed multis certe causis commoveri poterat ut tales lucubrationes etiam litteris mandaret. Praecepta sua gerendae rei publicae (*Πολι-*

1) Latine hic titulus iam s. XVI diversa ratione redditus est; aptissima videtur versio quam iam Longolius proponit: 'De tribus rei publicae generibus' (qui sane tum eam pluribus enarrat, cf. Praef. V 3 p. V).

PRAEFATIO

τιὰ παραγγέλματα Plan. 58) ut componeret se Menemachi amici precibus adductum esse ipse dicit, neque desunt loci quibus adulescentem quem honoris causa adloquitur ipsum respiciat, sed librum tanta arte elaboravit, ut dubitare non possimus, quin statim eum etiam in publicum edere in animo habuerit. admodum iam aetate proventus Euphani coaequali libellum *Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον* misit (30), quo eum monet, ne mole et annorum et molestiarum oppressus prius quam natura postulet a republica recedat. nusquam Plutarchum amabilius de propria vivendi ratione dicentem audimus, sed certe hunc quoque tractatum promulgavit, non modo ut legentes delectaret sed ut omnibus civibus prodesset. parvae denique disputationes quibus et philosophi summum officium esse cum principibus colloqui et principibus philosophia maxime opus esse docet (28 et 35), etsi e magisterio ortae sunt, sine dubio non tantum scholae, sed etiam vitae servire volebant. priorem sane tantum *ὑπομνήματα* nondum plane perpolita continere, quibus Plutarchus postea in edendo libro uti vellet, suo iure U. de Wilamowitz in *Hermes* t. XXXVII (1902) p. 326 inde conclusit quod in cap. ultimo eadem fere sententia bis plane similibus verbis illustratur. plura addidit Joh. Frerichs, Plutarchi libelli duo politici, Gottingae 1929, p. 42sq., qui etiam alterum opusculum offensione non carere statuit; sed ut illud quoque a Plutarcho editum non esse credamus, argumenta non sufficiunt.¹⁾

Fragmentum illud *Π. μοναρχίας κτλ.* (Plan. 48) post Plutarchi demum mortem e schedis eius erutum esse vel

1) In Lampriae catalogo libelli 28. 35. 48 non commemorantur; accedunt vero alia quaedam opuscula huc spectantia; 163 *ὑποθετικὸς ἢ περὶ ἀρχῆς* et 164 *Εἰ δώσει γνώμην ὁ πολίτης (πολιτικός?) προειδώς ὅτι οὐκ ὀνήσει (οὐ πονήσει codd.), [οὐ πείσει (glossema ad οὐ πονήσει)]*. at l. 195 *Πόλεων κτίσεις* potius historico generi adscribendus est ut etiam 51 *Πόλεων εὐεργεταὶ βιβλία γ'*. historicam materiam denique conguessisse videntur 52 et 53 *Πολιτικῶν βιβλία β'* et *Περὶ Θεοφράστου πρὸς τοὺς καιροὺς*, quae M. Treu, D. sogenannte Lampriaskatalog der Plutarchschriften, Pr. Waldenburg 1873 p.43, coniungenda esse et unum librum *Περὶ Θεοφράστου πολιτικοῦ* (melius *πολιτικῶν* cf. Ziegler RE XXI, 698) πρὸς τοὺς καιροὺς βιβλία β' significare suspicatur.

PRAEFATIO

codicum nostrorum memoria indicare videtur. traditum enim est in collectione illa vetusta qua omnino opuscula a Plutarcho ipso non elaborata vel postea mutilata continebantur (cf. Praef. III p. XVII). legitur nunc in codicibus gemellis U et H, qui libros 44–47. 55. 48 (49. 50) continent, et in II, ubi sane Planudes l. 55 hoc loco omisit, quia in hac declamatione alium codicem adhibere volebat.

Reliqui libelli politici in alia corpuscula scriptorum Plutarcheorum, qualia iam antiquitus multa circumferebantur, recepta sunt neque una eademque via ad nos pervenerunt. res ipsa tamen ferebat, ut saepe tractatus similis argumenti coniungerentur. sic iam s. XI codex Venetus X inter multa alia libellos 28 (maxime cum princ.), 35 (ad principem ineruditum), 30 (an seni) hoc ordine deinceps proponebat, eosdemque librarius codicis y e vetusto exemplari descripsit, quod primo collectionem etiam in UH (et LC) traditam 44–47. 55 (non 48–50), tum vero ex alio fonte sumptos libros 28. 35. 30 et initium l. 6 exhibebat (Praef. III p. IX). s. XIII/XIV saepius idem libelli cum 52 (de virtute morali) coniungebantur: 28. 35. 52. 30. 31 (cum multis aliis) hoc ordine leguntur in Ambr. 881 J et 528 O atque secundum indicem in Palatino 170 (g) servatum etiam in exemplari, ex quo hic descriptus est, extabant (Graeven apud Patonem in editione dialogorum Pythicorum 1893 p. IX). accedit denique Marc. 427 V, libri O gemellus, qui sane l. 30 omittit, sed 28. 35. 52. 31 hoc ordine praebet.

In JO et in indice codicis g post 31 secuntur 29. 34 (Υγεινά et Γαμικά παραγγέλματα), ad quae – id quod nostra maxime interest – in J apte tertius liber praecepta continens additur, sc. Πολιτικά παραγγέλματα (58), sed sicut etiam 29. 34 sine dubio etiam 58 aliunde additus est. nam in cognato cod. V 34 ante 28–31 positus est, antecedunt vero 56. 57α. 58. 59. hi libelli autem iam s. XI in alia collectione coniuncta tradebantur; nam Barber. G habet 56. 57α. 58–60, Paris. 1957 F 56–58, Paris. 1678 o (valde nunc mutilatus; Praef. II p. VI) 58. 59. 57α et β. en aliam syllogen, in qua non tres

PRAEFATIO

illi libri mere politici 28. 30. 35 — nullum enim eorum vestigium in G^{Fo} — continebantur, sed praecepta gerendae rei publicae cum aliis tractatibus similem quodammodo materiem tractantibus coniungebantur, sc. cum declamationibus de Romanorum et de Alexandri fortuna (56. 57) et cum regum et imperatorum et Laedaemoniorum apophthegmatis et cum Laconicis institutis (59. 60). non mirabimur, quod labentibus saeculis hae duae syllogae confluerunt¹); primitus vero eas plane inter se separatas fuisse vel diversitas memoriae luce clarius ostendit. sed hoc ut penitus perspiciamus, de singulis libris diligentius agendum est.

SINGVLORVM LIBELLORVM MEMORIA

DE TRIBVS REI PVBLICAE GENERIBVS (Plan. 48)

De memoria huius fragmenti sufficiunt quae in Praef. III p. XVII de libris 45—47 (de 44 cf. Praef. VI 2 p. X) exposita sunt. traditur enim ipsum quoque in vetustis codicibus UH et in codicibus Planudis qui simili exemplari usus est. accedit hic J qui in altera parte l. 53 in priore imperfectum supplet et 48. 27. 24. 47 aliunde addit (Praef. I p. XXIII) sed proprii vix quicquam habet. nec maioris pretii est n. prorsus vero neglegendi sunt Paris. 2076 (apographon cod. J) alique recentes quos Wegehaupt, *Plutarchstudien* p. 50 enumerat. memoria uniformis et pessima.

1) de JV iam diximus. Planudes 28. 30. 35 libellis aliquot alterius argumenti intercedentibus recepit; in Φ (secundum v^z, cf. Praef. I p. XXVII) 35 ab 28. 30 multis aliis separatus erat. in recensione Θ 30 deerat, 35. 28 (hoc ordine) versus finem addunt abv (Praef. I p. XXIV). in n 35. 28 multo post 30 locum habent; in B 30 solus extat (Praef. I p. XXV. XXVI). — librum 58 Planudes e collectione G^{Fo} sumpsit itemque Φ (v^z): 56. 57 α. 58—61. Θ (Zυ) ut J 29. 34. 58 deinceps praebet. n 58 cum 29, B cum 34 coniungit. de tota hac quaestione cf. Wegehaupt, *Plutarchstudien* in italienischen Bibliotheken, Pr. Cuxhaven 1906, 48sq., et Friedrichs p. 6sq.

PRAEFATIO

1. MAXIME CVM PRINCIPIBVS PHILOSOPHO
ESSE DISSERENDVM (Plan. 28).

2. AD PRINCIPEM INERVDITVM (35).

3. AN SENI SIT RES PVBLICA GERENDA (30).

Hi tres libelli una traduntur in codicibus Xy J et in Φ cuius familiae memoria una sed nunc bipartita (cf. Praef. I p. XXVII; testes in 28. 30 vw, in 35 vdz) et Π (α AE al.) n. praeterea 28. 35 extant in OV et in recensione Θ (quae hic non modo in ab, sed etiam in altera parte codicis v inest, cf. Praef. I p. XX. XXV). 28 etiam in S (Vat. 264), 30 in B legitur.

Codex V in 28. 35 codicis O ita gemellus est ut illum semper iuxta O afferre necesse non sit (siglum O igitur, nisi quid additur, etiam lectiones V complectitur). e Planudeis (Π) hic quoque α AE adnotare satis est. Bn, qui mixti generis sunt atque vix umquam propria habent, raro nominantur. plane omittendi sunt, cum codicis J apographa sint, Coll. Nov. Oxon. et Paris. 2076. Cf. Frerichs, Plutarchi duo libelli politici, Gottingae 1929 p. 5sq. 9.

Syllogen, qua hi libelli servati sunt, iam ante s. V in manibus legentium fuisse inde concludas quod in Stobaei florilegio excerpta et ex libro 35 et ex 30 inveniuntur. ex illo quattuor deinceps loci desumpti sunt (IV 5, 97–100 = p. 231sq. H.); ex 30 non modo duae illae sententiae quarum fons indicatur (IV 4, 20 p. 189 H. et IV 12, 43 p. 363), sed etiam aliae eclogae Plutarchi nomine non adscripto translatae, quas Hense in Appendice p. 39 enumerat. etsi autem Stobaeus vel eius auctor satis libere egit, hoc saltem cognoscimus, iam tum Plutarchi libros gravibus corruptelis laborasse (cf. imprimis p. 12sq.). memoriam autem non unam fuisse. nam contra omnium codicum nostrorum consensum Stobaeus et pravas lectiones, velut 12, 11 (*οικονομίας* pro *ἡγεμονίας*); 12, 24–26 (pro verbis propter homoioteleuton omissis falso *τρέχειν* interpolatum); 17, 23 (*ἀμαρτάνειν* pro *ἀναμάρτητον*); 18, 1 (*τοῖς πάθεσι*), et bonas (velut 12, 24 *ψυχὴν* pro *ἀρχήν*; 18, 3 *<νεῦρα>*) exhibet, raro cum singulis codicibus consentit ut 12, 21 (*τῇ* cum α^2 AE), 14, 7 (*δίκης καὶ ἀρχοντος* ut J); 18, 12 (*τῇν* = *γβυ*). cf. Frerichs

PRAEFATIO

p. 14. titulus l. 30 a Stobaeo sic indicatur: *Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ*, Plutarchi codices exhibent: *Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον* (cf. tamen notam ad p. 20).

Archetypum nostrorum codicum vix ante Byzantinorum aetatem exaratum esse testari videntur loci quibus verba in omnibus falso separata sunt, ut p. 55, 20 *μὲν ἐκράτει* pro *Μενεκράτει*, 27, 15 *ἀφροδίσίαν αὐτῆς* pro *ἀφροδίσια ναύταις*, ubi sane J a reliquis discedit, qui etiam in p. 56, 14 solus recte *ὄρθωσεν ὑπατεύων* scripsit, cum reliqui *ὀρθῶς ἐνυπατεύων* exhibeant. ex uno certe archetypo non nimis antiquo praestantissimi nostri libri XyJ descripti sunt. in y libelli 28. 35. 30 leguntur in illo fasciculo (fol. 175^r—217^r), qui summi pretii atque certe ex libro satis vetusto expressus est, cf. Praef. III p. IX. adnotationibus y fere caret; in X manus vetusta (non X³) haud pauca adscripsit vel correxit; in J post antiquiores Ducas, cum Aldinam imprimendam prae- pararet, multa mutavit (Treu, Progr. Breslau 1884 p. 15sq.).

Ex his tribus codicibus y, etsi recentissimus, principalem locum ut alibi quoque sibi vindicat. qui sane peccatis negligentia scribarum admissis minime caret (velut p. 6, 17 *ἀπὸ θεοῦ γόνος* pro *ἀπωθεν ἀγνός*), nonnunquam menda tradita suo iudicio corrigere non veretur (2, 7 *λέγοντα*), per errorem quattuor fere lineas 25, 1, consulto Christiana fide commotus p. 3, 7 *θεοῦ*, 5, 17 *ἡ δ' Οὐρανία*, 34, 6 *τῇ Δία* et l. 11 *τοὺς θεούς*, 38, 2 *θεοῖς* omittit; sed persaepe etiam ex vetusto suo fonte solus verum servavit. pauca e multis hic adferre satis sit: 2, 4 *προσκαθίζης* (-ζῆη rell.); 2, 7 *εἶπε* (*εἶπειν*); 7, 16 *ἦν* (om. rell.); 13, 17 *μὲν* (om. rell.); 30, 14 *ἀγῆρῳ* (*ἀμείνω*); 30, 21 *ὁ ναύκληρος* ut Stob. (*ὁ ναυκληρικός*); 31, 26 *διαφλέγεσθαι* ut ci. Madv. (*διὰ τὸ φλέγεσθαι*); 49, 3 *παριέντα* ut ci. Steph. (*παριόντα*). in p. 30, 8, ubi y prae-ebet *χάρις εὐμενῆς ὁμαρτοῦσα τοῖς ἔργοις* fortasse *ὁμαρτοῦσα* scrupulum movere potest, quia hoc vocabulum a pedestri sermone alienum est, sed Plutarchus ad poeticum aliquem locum alludere videtur; certe reliquorum *ἡ μαρτυροῦσα* teneri non potest (a Bernardace in

PRAEFATIO

συμμαρτυροῦσα correctum). p. 41, 7 vulgata lectio τῆς πρεσβυτικῆς πολιτείας . . . οὐδέν ἐστι δόγμα γεροντικόν neque rectam antithesin ad sequentia neque omnino aptum sensum efficit, cum ad δόγμα epitheton desideremus quod antecedentibus verbis πανηγυρισμοῦ καὶ δοξοκοπίας respondeat. rectam viam solus γ monstat ῥοπικόν pro γεροντικόν scribens. ἡ φύσις ἀπέριτος, οὐδέν, ὡς ἔφησεν Ἑρασίστρατος, ἔχουσα ῥωπικόν legimus in libri de amore prolis capite 3 p. 495c, ubi in parte codicum ut hic ῥοπικόν pro ῥωπικόν scriptum est, atque similiter hoc adiectivo Plutarchus ipse in vita Lycurgi 9 usus est. — haud raro γ a reliquis in verbis collocandis recedit, ac sine dubio genuinam lectionem non modo p. 8, 9 servavit, ubi eius εἰ πάσχειν hiatum vitat, quem reliquorum πάσχειν εἶ ante αἰσχ. infert, sed etiam p. 31, 3, ubi sententia, ut Wy. cognovit, non vulgatum τὸ . . . διαφυλάξαι μεγάλῃν ἀπὸ τῶν τυχόντων γενομένην (δύναμιν) sed τὸ . . . διαφυλάξαι μεγάλην γενομένην ἀπὸ τῶν τυχόντων ἔτοιμον flagitat. aliis locis (velut 11, 17; 13, 5; 16, 11) dubitare potes. quis enim ultimo loco fidenter diiudicabit, utrum Plutarchus κάτωθεν ὑφείλκε (γ) an ὑφείλκε κάτωθεν scripserit?

Multo rarius J et X soli verum exhibent: J p. 14, 7 καὶ ut Stob. (supra p. VII); 41, 21 πεφυκός (πεφυκώς rell.); 49, 4 θρασύνασθαι; 21, 23 τυραννείois quod recte postea A ex corr. et E receperunt, cum reliqui τυράννοις habeant; X solus p. 15, 12 ἀφελείας (ὠφελείας rell. exc. Θ, qui ἀληθείας interpolat); 55, 15 συντεταγμένον. saepius bini codices contra tertium stant, ut Xγ contra J p. 4, 10 ἀναλύειν, 39, 22 χειμέριον; 49, 9 ἡττημένων, Jγ contra X 21, 9 κοινῇ; 34, 2 κατάγουσαι; 40, 19 οὔτοι (ὄντες reliqui, quod iuxta ἐπιβάλλοντες non modo supervacaneum, sed etiam molestum est). saepe etiam omnes tres inter se differunt, at quin ex uno eodemque libro descripti sint, dubitari non potest.

p. 42, 14, ubi Plutarchus de Aridaeo agit, in omnibus codicibus legimus: ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς δορυφόρημα κωφὸν ἦν ὄνομα βασιλέως καὶ πρόσωπον ὑπὸ τῶν ἀεὶ κρατούντων παροινούμενον, sed post δορυφόρημα in Xγ J lacuna hiat,

PRAEFATIO

quae in X fere totius lineae, in y 12, in J 18 litterarum spatium habet. quae res eo magis mira videri potest quod sententia supplemento non eget. offensioni autem nobis potius esse potest quod ut *δορυφόρημα*, sic *πρόσωπον* e sermone scenico sumptum est et Plutarchus aperte ad terminum *κωφόν πρόσωπον* iam Ciceronis temporibus pervulgatum (ad Att. XIII 19, 3) alludit, sed hic *κωφόν* a substantivo *πρόσωπον* separatum est et *ὄνομα βασιλέως* intercedit non item ad scenam pertinens. aptius Philo Iudaeus, qui adv. Flaccum 20 eandem imaginem, ni fallor, ab historico quodam Alexandri Magni, cum de Aridaeo loqueretur (cf. Plut. Mor. 337e cum Wyttenebachii adn., vit. Alex. 77, 7), fictam exprimere vult, sententiam sic conformat: *κωφόν ὡς ἐπὶ σκηνῆς προσωπεῖον ἔνεκα προσήματος αὐτὸ μόνον παραλαμβάνοντες ἐπιγεγραμμένον ὄνομα ἀρχῆς*. quae omnia si consideramus, suspicari licet olim in libro quodam Plutarcheo scriptum fuisse ὥσπερ . . . *δορυφόρημα καὶ πρόσωπον κωφόν*, tunc librarium post *βασιλέως* male iterum *καὶ πρόσωπον* exarasse, denique errore animadverso prius *καὶ πρόσωπον* erasisse, ita ut lacuna eo loco extaret.

Ne vero haec mera hariolatio videatur, similia e nostra memoria afferam. in p. 53, 1. 2 XyJ lacunas diversi spatii relinquunt, cuius rei causa ea tantum excogitari potest quod verba insueta *καθάπερ τὰ βάσκανα γεράνδρα* librario communis archetypi difficultatem paraverant. — p. 55, 20 Plutarchus qui modo narrationem de Agide finiverat, sic perrexit: *Μενεκράτει δὲ καὶ δίφρος ἔκειτο*. cum vero in transcribendo codice antiquo Menecratis nomen falso in *μὲν ἐκράτει* separatum esset (supra p. VIII), non mirabimur lectores hic haesisse. atque in X quidem ante *ἔκειτο* lacuna 11 litterarum extat; quae quomodo orta sit, e codice y apparet, qui post *ἔκειτο* male notam olim marginalem *τοῦ ἄγιδος δηλονότι* inter contextus verba recepit. idem in X accidisse, sed verba falso intrusa postea deleta esse si conicies, non errabis.

Summi vero momenti initium ultimi capitis est (p. 56, 16), ubi post *συνθεῖναι* conclusio totius disputationis sic incipit: *οὕτω διὰ πολλῶν τρόπων τῆς πολιτείας οὐθὲν ἀπο-*

PRAEFATIO

κωλύει τοὺς γέροντας ὠφελεῖν τὸ κοινόν. initio vero οὕτω omittunt X¹, qui hoc verbum in parva lacuna a manu secunda ut videtur postea additum exhibet, et γ, sed illud οὕτως in proxima linea post τ. γέροντας scribunt (in X linea deletum). praeterea ἀποκωλύειν (error ex antecedente infinitivo συνθεῖναι natus) inest in Xy, sed ν in X postea erasum. J¹ autem totum locum sic tradit: συνθεῖναι εἰς τὸν ἄλλο βίον διὰ πολλῶν τρόπων, τὸ δὲ οὕτως κεῖται μετὰ τὸ ἀποκωλύειν τοὺς γέροντας, ὠφελεῖν κτλ. verba εἰς τὸν ἄλλο βίον et τὸ δὲ οὕτως κεῖται (μετὰ τὸ lineis subductis deleuit, itemque ν in ἀποκωλύειν linea notavit, denique οὕτως et πολιτείας οὐθὲν add. Ducas). ut in p. 55, 20 sic hic notam marginalem falso in contextum verborum invasisse evidens est. cum autem dubitari vix possit quin εἰς τὸν ἄλλο βίον male pro εἰς τὸ ἄλλο βιβλίον, quod in byzantino sermone idem valebat atque ἐν τῷ ἄλλῳ βιβλίῳ, scriptum sit, eum qui primus hanc notam in margine adscripsit duos codices Plutarcheos in manibus habuisse et inter se comparasse apparet. quia autem genuina lectio etiam in X ab altera manu restituta est, concludere debemus hoc iam factum esse, cum illud exemplar, quod omnibus codicibus XyJ subest, describeretur.

Ac ne in minoribus quidem libellis 28. 35 loci desunt, quibus haec suspicio fulciatur. de p. 18, 1sq., ubi iam Stobaei aetate Plutarchi verba valde corrupta erant (supra p. VII) et iam antiquitus viri docti diversa ratione medelam adferre conati sunt, mox agemus. p. 7, 17sq. auctor codicis γ, cum verba tradita sensu carere sibi persuasisset, sed sanari posse desperaret, totam sententiam lacuna indicata omisit, reliqui fideliter descripserunt. notas marginales hic quoque falso inter ipsa Plutarchi verba recepta esse ex p. 9, 13 et 16, 7 cognoscimus, ubi γ solus glossemata τὴν λύραν et τὸν ἄρχοντα non habet.

Maxime vero dolendum est, quod 'alter' ille 'liber' qui in archetypo constituendo adhibitus est, nullam progeniem habuisse videtur. certe inter codices extantes nullus est, quem ex alia memoria atque XyJ fluxisse credas.

PRAEFATIO

suspiceris hoc forsitan de OV (qui libros 28. 35 solos habent), quia in p. 18, 1 vacuum spatium relinquunt, ubi J, cui maxime affines sunt (velut p. 12, 17 *πολλάκις* om. J¹OV), lacunam non indicat. sed alibi exceptis locis ubi aperta interpolamenta habent (velut 1, 9 *φιλοφροδής* pro *ψοφοδεής*), tantopere cum XyJ conspirant, ut de communi origine dubitari non possit. idem de S (qui ipse quoque l. 30 non habet) dicendum est, cum propius etiam ad J accedat (p. 4, 8 *Κάστωρ* J¹S, *Κάτων* vel *Βάτων* rell.; 4, 3 *Πλάτων Δίωνι* J¹OV SΘ). a viro docto interpolatus est p. 7, 11 al.

Eadem traditio etiam recensitionibus Φ et Π subest, quas in his quoque libellis (28. 35. 30), etsi haud raro differunt, ab uno exemplari originem ducere menda communia velut 3, 7 (om. *μεγάλου*); 6, 7 (om. *τοσαύτης*); 40, 20 (om. propter homoioteleuton *εἶθ' ὅλον παραβλαστά-νοντες*) testantur. hunc autem librum a memoria codicis X iam correcti pependisse multis locis apparet; cf. 1, 8 *καὶ* eras. in X, om. ΦΠ; 9, 11 *ἀνῆρ* pro *ἄν* X²υΦΠ; 22, 18 *τῆς* om. XΦΠΒ; 24, 13 *τοὺς νέους τοναίους* fere X¹Φα a. c.; 41, 2 *πραγματικῆς* pro *πρεοβυτικῆς* X²Φ (*πρεσβυτικῆς*, sed *εσβυ* in ras. α²); 48, 15 *ὡς αὐτοῖς τὸ ἄρχειν* pro *ὡς αὐτοὺς τῷ ἄρχειν* male X²Φα a. c. nonnunquam sane Φ etiam alium librum adscivisse videtur, siquidem p. 4, 8 solus cum γ *Βάτων* contra *Κάτων* vel *Κάστωρ* reliquorum, 9, 17 *ναναρχίδα* (*ναυρχίδα* γ) habet quod reliqui in *ναναρχίαν* corruerunt. 15, 20 pro *αὐλῇ* cum γ *ὕλη* praebet quod etiam O¹ in margine adnotat. cum OV consentit p. 6, 11 (*τοῖς μὴ βλεπομένοις*) et 18, 1, ubi eodem modo lacunam indicat. Planudes vero eiusque adiutores saepe iis lectionibus, quas α scripserat, non adqueverunt, sed suo iudicio vel alia memoria confisi aliam lectionem praetulerunt. p. 55, 17, ubi solus γ verbum Thucydideum *ἐπαιτλου* fideliter servavit, X J¹n¹ *ἐπετελου* praebent, *ἐπετείους* scribit Φ, quod in *εὐπε-τοῦς* mutaverunt J²α² (in ras.) AEB. p. 45, 19 X J¹γΦα a. c. Iovis epitheton rarum sane sed Etymologico Magno p. 251, 1 confirmatum *Πολιαιού* retinuerunt, α autem (e corr.) et reliqui Π solitam formam *Πολιέως* restituerunt.

PRAEFATIO

p. 35, 7 *πραγματεῖαν* pro *γραμματεῖαν*, 39, 26 *πείσαι* pro *κυβερνῆσαι*, 52, 11 *κυβεύοντας* pro *συνάγοντας* in α (item B rell. Π) iam a prima manu interpolatum legimus.

Nonnunquam sane etiam bonae lectiones in Π inveniuntur, sed ut p. 28, 17 *ἐπιδήγουσι* ex *ἐπιθίγουσι* emendaretur, alio codice opus non erat; 13, 23 *ὕγραῖς* pro *αὐταῖς* vel *μακραις* ex Euripidis fr. 941 sumi poterat. etiam p. 36, 10 correcturam *ἐπέλγου* pro *ἐπέλγη* libenter ingenio viri docti Byzantini tribuimus, sicut p. 54, 23 A¹ feliciter *πρωτεῖον* pro *πρωτον* scripsit. corruptelam p. 15, 2 recentes Planudei ex vita Alexandri 52 sustulerunt.

Etiam in collocandis verbis saepe Π non modo a Xy J, sed etiam a Φ discrepat. quodsi p. 31, 19 in Π (B J²) *μέγιστον κακὸν ἔχουσιν αἱ πολιτεῖαι* legimus contra reliquorum *μέγιστον αἱ πολιτεῖαι κακὸν ἔχουσιν*, et p. 55, 3sq. *πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα κατώρθωσεν* in Π B contra *πολλὰ μὲν κατώρθωσε καὶ μεγάλα*, collocatio fortasse artificiosior, sed vere Plutarchea bis in simpliciorem facilioremque mutata esse videtur. sic ne in p. 28, 20 quidem, ubi sane Φ accedit, vel p. 47, 10; 54, 11, ulla causa est, cur cum editoribus Planudem sequamur.

Correcturas codicum Π non omnes Planudis ipsius inventa, sed alio ex fonte haustas esse vel inde apparet quod etiam in aliis libris inveniuntur. etiamsi enim multae earum in hos ex ipsa memoria Π translatae sunt (velut magna pars illarum, quas Ducas in J adhibuit), aliae certe antiquiores sunt, omninoque dubitari non potest, quin etiam in horum librorum exemplaribus iam ante Planudem variae lectiones et adnotationes pervulgatae et inter se exaequatae sint. maxime quae spectentur digna sunt, quae in X manus vetusta correxit. vide p. 15, 3, ubi X¹ *πᾶν ταχὺν* habet, γ Θ *πανταχόθεν*, plerique *πᾶν πράττομεν* interpolant, X² vero *πᾶν τὸ πραχθὲν* tradit quod non solum vita Alex. 52 commendatur, sed etiam in J extat. atque hac via etiam adnotationes marginales archetypi, quae ex amisso altero exemplari sumptae erant, propagari potuisse vel unus ille locus docet p. 56, 15sq., de quo p. Xsq. fusius egimus.

PRAEFATIO

Attamen hic quoque caveamus, ne inconsiderate agamus. mirum sane non est quod in p. 47, 11, ubi Alexandrum Bucephalo iam aetate provecto parcentem ante pugnam aliis equis usum esse narratur, lectionem *ἐτέροις ἐπωχεῖτο* editores omnes receperunt, etsi in Jy *ἐτέροις ἐχρῆτο* scriptum est atque hoc primitus etiam in X fuisse videtur (*ἐπωχεῖτο* in ras. X²). sed in vitae Alexandri cap. 32, unde Plutarchus non modo totam narratiunculam, sed etiam verba quaedam transtulit, dixerat (sane non de Bucephalo, sed de vestimento) *ἐχρῆτο δὲ καὶ τοῦτω πρὸς τοὺς ἀγῶνας*, atque fortasse consulto hoc verbum in nostro libello iterum admisit, cum politicum hominem Alexandri exemplo prolato docere vellet, qua ratione re publica 'uti' deberet (47, 17 *παρήσει τοῖς ἀκμάζουσι χρῆσθαι πρὸς τὰ μικρότερα τὴν πόλιν*).

Finem ita faciamus ut de duobus locis difficillimis agamus. p. 53, 3 X¹ J¹y haec exhibent: *διὸ δεῖ πορρωτάτω τοῦ φθονεῖν ὄντα τὸν πολιτικὸν γέροντα μὴ καθάπερ τὰ βάσκανα γεράνδρα* (de his verbis vide quae p. X exposuimus) *τῶν παραβλαστανόντων καὶ ὑποφνομένων σαφῶς ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὴν αὔξησιν*, cui loco lucem vere adtulit L. Radermacher, qui *σαφῶς* in *τὸ φῶς* correxit, neque quisquam negabit Plutarchum *τὸ φῶς ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὴν αὔξησιν* scribere potuisse. difficultas autem inde nascitur quod non modo ΠΒ *σαφ. ἀφ. τὴν βλάστην καὶ τὴν αὔξησιν* habent, sed etiam in X inter *ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὴν* ab altera manu in rasura *τὴν βλάστην καὶ* scriptum est. neque hoc satis. nam J² (Ducas) in margine non modo *τὴν βλάστην* sed *καὶ κολούειν τὴν βλάστην* supplevit, quae verba inde non modo in Aldinam sed in omnes posteriores editiones transierunt. quamquam autem statim suspicio nobis nascitur lectorem quendam doctum cum corruptelam *σαφῶς* ante oculos haberet, ante *καὶ τὴν αὔξησιν* aliquid addendum putavisse, concedendum est ne haec quidem verba a Plutarchi ingenio abhorrere (*ἀφαιρῶν καὶ κολούων* p. 800b); immo forsitan placere possit quod sic substantiva *τὸ φῶς* et *τὴν αὔξησιν*, quae non plane similem notionem habent, diversis verbis or-

PRAEFATIO

nentur. sed hoc quoque considerandum est: si vera est Radermacheri emendatio — neque quisquam ex *σαφώς* sensum aptum eliciet —, verba quae in **X**³ leguntur ad priora adnecti non possunt nisi adsumpto Ducae supplemento *καὶ κολούειν* vel certe *καὶ solo*; cum vero probari non possit hoc e libro manuscripto fluxisse, dubitatio sane quaedam remanebit, tutius vero agemus, si tantum τὸ φῶς ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὴν αὔξησιν Plutarcho red-demus.

In libello 35 initium capitis 6 (p. 17, 22sqq.) iam Stobaei aetate corruptum et lacunosum fuisse supra vidimus (p. VII). in codicibus nostris fere legimus: ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀσθενέσι καὶ ταπεινοῖς καὶ ἰδιώταις τῷ ἀδυνάτῳ μιγνύμενον (δεδεμένον minus apte Stob.) τὸ ἀνόητον εἰς τὸ ἀναμάρτητον, ὥσπερ (ἐν Stob.) ὀνείρασι φαύλοις τις ἀνία τὴν ψυχὴν διαταράττει, συνεξαναστήναι ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ δυναμένην ἢ δ' ἐξουσία παραλαβοῦσα τὴν κακίαν ἀνίαν τοῖς (ἀνιάτοις OVΦ) πάθεσι προστίθῃσι. sed pro τις ἀνία τὴν ψυχὴν (JΠV²z², τις tamen in lac. 3 lit. om. α¹, add. α²) OV habent τις ἀνι lac. 7 (10) lit. τὴν ψ. similemque lacunam etiam Φ indicat, X vero τις ἀνεισι τὴν ψ. scribit, γ denique totum locum sic constituit: τισὶν ἐνίησι τὴν ψυχὴν καὶ διατ. ἀνίαν vel ἀνία tamquam variam lectionem etiam in margine codd. Xy extitisse inde conicias quod ἀνία postea falso ante τοῖς πάθεσι προστίθῃσι irrepsit et Stobaei lectionem sine dubio genuinam (νεῦρα) expulit. — εἰς τὸ ἀναμάρτητον pro quo Stob. perperam εἰς τὸ ἀμαρτάνειν habet, genuinum esse optime Frerichs p. 16 collato simili Plutarchi loco p. 87e demonstravit. sed quaeri potest unde haec verba pendeant. quae difficultas sane evanescere videtur, si cum vetustioribus editoribus recensionem Θ sequimur quae sola post ea verbum τελευτᾷ praebet. illud ἀνία quod in sequentibus etiam Θ habet, sane tum stare non potest, sed aptam sententiam sic fere recuperes: ὥσπερ ἐν ὀνείρασι φαύλαις τισὶ φαντασίαις τὴν ψυχὴν διαταράττει (non placet quod Kron. dubitans proposuit: φαύλοις τις ἀδράνεια τὴν ψυχὴν). maximam autem dubitationem movere debet quod illud

PRAEFATIO

τελευτῇ non ex vetusta memoria haustum, sed coniectura hominis sane ingeniosi esse videtur, qui hanc recensio- nem promulgavit. nullo enim loco horum libellorum (28. 35; 30 non habet) videmus eum libro ab Xy J alieno usum esse; quam audacter autem verba tradita muta- verit, saepe elucet, velut p. 8, 11 δι' ὧν πολλοὶ σώζονται pro ὧν πολλοὶ δέονται, 15, 12 ἀληθείας pro ἀφελείας (ὠφελείας), 5, 6 al. imprimis autem animum advertamus ad p. 11, 18, ubi leve mendum codicum Θεόπομπος μὲν εἰς ἑτέρους τὸ (leg. τι) τῆς ἀρχῆς ὥσπερ ῥεύματος μεγάλου παροχετευσάμενος infeliciter sanare conatur post ῥεύματος μεγάλου suo Marte verbum ῥεῖθρον inserens. quo loco aperte monemur ne illud τελευτῇ pro tradita lectione habeamus. quamobrem iam Bernardaces suo iure illud recipere dubitavit, Frerichs eiecit <ἄγεται καὶ ματὴν> post φάλοις supplens (cf. tamen eius adnota- tionem ad p. 29). Sieveking autem lectionem γ φάλοις τισίν, ἐνίησι τὴν ψυχὴν καὶ διαταράττει genuinam esse statuit, quamquam illud ἐνίησι vix Plutarcheum videtur; potius certe ἀνίησιν expectes, quod apte etiam sequentibus verbis νεῦρα τοῖς πάθεσι προστίθῃσι oppo- neretur. certi vero nihil affirmari posse videtur.

Restant igitur in his libellis loci in quibus iudicium cohibere praestat. sed si omnia mente complectimur, hoc dici potest: quisquis horum libellorum formam genuinam restituere conatur, semper a memoria codicum Xy J proficisci debet. maxima fide γ dignus est. quae vero in X²ΦΠ insunt, non illa quidem prorsus spernenda, sed magna cum cautione adhibenda sunt.

PRAECEPTA GERENDAE REI PVBLICAE

(Plan. 58)

Haec praecepta longe alia fata habuerunt atque libelli, quos modo tractavimus. cum enim statim hominibus valde placuissent multisque exemplaribus divulgarentur, res ipsa ferebat, ut iam antiquis temporibus auctoris

PRAEFATIO

verba sive negligentia scribarum sive licentia legentium mutarentur variaequae lectiones nascerentur. imprimis nomina propria, quae multa in iis legebantur nec posterioribus satis iam nota erant, ad corrigendum animos hominum alliciebant. sic p. 78, 18 pro Afranii nomine in omnibus codicibus *Ἀφρικανοῦ* legitur. 65, 3 in Drusi nomine pro *Λισίου* levi corruptela *Λεοίου* praebent FG^{3?} v¹¹), *Λεόνιος* Φ, at reliqui audacter *Ἰούλιος* substituunt. p. 106, 24 Nabidis nomen in Agidis depravatum est. etiam p. 66, 8 nefarius ille Lacedaemonius, qui in comitiis bonum consilium dedit, sine dubio falso *Δημοσθένης* in codicibus audit, cum Aeschines, qui in oratione contra Timarchum 180 eandem narratiunculam profert, inimici nomen certe silentio non praeterisset; sed cum reliqui quoque testes nomen hominis ignorent, Madvigium sequi dubitabimus, qui nullo testimonio nisus *Τιμοσθένης* proposuit; potius Demosthenis nomen a lectore quodam loci Aeschinei memori in margine adnotatum indeque in contextum verborum irrepsisse suspicabimur, sicut etiam p. 99, 10 glossema *ὁ Ἀῤῥωντος* in multos codices invasit.

Alia quoque verba Plutarchi iam antiquitus in hoc libello depravata esse mox videbimus.

Satis pridem tum haec praecepta politica cum libellis de fortuna Romanorum et de fortuna Alexandri et cum apophthegmatis regum et imperatorum apophthegmatisque et institutis Laconicis 56. 57ab. 59. 60 in uno corpusculo coniuncta sunt (supra p. Vsq.), atque etiamnunc fere in isdem codicibus tradita leguntur; de quibus iam Nachstädt in praefatione vol. II p. V–XXI egit. etiam 58 legitur in 3 libris s. XI: o, qui tamen iam ante Planudis tempora quaternionibus aliquot amissis ita mutilatus erat, ut Praeceptorum tantum initium usque ad p. 79, 20 *ῥωόμενος* contineret²), Barb. G, Paris. 1675 F, e quibus

1) de siglis v¹v²v³v⁴v⁵v⁶v⁷v⁸v⁹v¹⁰v¹¹v¹²v¹³v¹⁴v¹⁵v¹⁶v¹⁷v¹⁸v¹⁹v²⁰v²¹v²²v²³v²⁴v²⁵v²⁶v²⁷v²⁸v²⁹v³⁰v³¹v³²v³³v³⁴v³⁵v³⁶v³⁷v³⁸v³⁹v⁴⁰v⁴¹v⁴²v⁴³v⁴⁴v⁴⁵v⁴⁶v⁴⁷v⁴⁸v⁴⁹v⁵⁰v⁵¹v⁵²v⁵³v⁵⁴v⁵⁵v⁵⁶v⁵⁷v⁵⁸v⁵⁹v⁶⁰v⁶¹v⁶²v⁶³v⁶⁴v⁶⁵v⁶⁶v⁶⁷v⁶⁸v⁶⁹v⁷⁰v⁷¹v⁷²v⁷³v⁷⁴v⁷⁵v⁷⁶v⁷⁷v⁷⁸v⁷⁹v⁸⁰v⁸¹v⁸²v⁸³v⁸⁴v⁸⁵v⁸⁶v⁸⁷v⁸⁸v⁸⁹v⁹⁰v⁹¹v⁹²v⁹³v⁹⁴v⁹⁵v⁹⁶v⁹⁷v⁹⁸v⁹⁹v¹⁰⁰v¹⁰¹v¹⁰²v¹⁰³v¹⁰⁴v¹⁰⁵v¹⁰⁶v¹⁰⁷v¹⁰⁸v¹⁰⁹v¹¹⁰v¹¹¹v¹¹²v¹¹³v¹¹⁴v¹¹⁵v¹¹⁶v¹¹⁷v¹¹⁸v¹¹⁹v¹²⁰v¹²¹v¹²²v¹²³v¹²⁴v¹²⁵v¹²⁶v¹²⁷v¹²⁸v¹²⁹v¹³⁰v¹³¹v¹³²v¹³³v¹³⁴v¹³⁵v¹³⁶v¹³⁷v¹³⁸v¹³⁹v¹⁴⁰v¹⁴¹v¹⁴²v¹⁴³v¹⁴⁴v¹⁴⁵v¹⁴⁶v¹⁴⁷v¹⁴⁸v¹⁴⁹v¹⁵⁰v¹⁵¹v¹⁵²v¹⁵³v¹⁵⁴v¹⁵⁵v¹⁵⁶v¹⁵⁷v¹⁵⁸v¹⁵⁹v¹⁶⁰v¹⁶¹v¹⁶²v¹⁶³v¹⁶⁴v¹⁶⁵v¹⁶⁶v¹⁶⁷v¹⁶⁸v¹⁶⁹v¹⁷⁰v¹⁷¹v¹⁷²v¹⁷³v¹⁷⁴v¹⁷⁵v¹⁷⁶v¹⁷⁷v¹⁷⁸v¹⁷⁹v¹⁸⁰v¹⁸¹v¹⁸²v¹⁸³v¹⁸⁴v¹⁸⁵v¹⁸⁶v¹⁸⁷v¹⁸⁸v¹⁸⁹v¹⁹⁰v¹⁹¹v¹⁹²v¹⁹³v¹⁹⁴v¹⁹⁵v¹⁹⁶v¹⁹⁷v¹⁹⁸v¹⁹⁹v²⁰⁰v²⁰¹v²⁰²v²⁰³v²⁰⁴v²⁰⁵v²⁰⁶v²⁰⁷v²⁰⁸v²⁰⁹v²¹⁰v²¹¹v²¹²v²¹³v²¹⁴v²¹⁵v²¹⁶v²¹⁷v²¹⁸v²¹⁹v²²⁰v²²¹v²²²v²²³v²²⁴v²²⁵v²²⁶v²²⁷v²²⁸v²²⁹v²³⁰v²³¹v²³²v²³³v²³⁴v²³⁵v²³⁶v²³⁷v²³⁸v²³⁹v²⁴⁰v²⁴¹v²⁴²v²⁴³v²⁴⁴v²⁴⁵v²⁴⁶v²⁴⁷v²⁴⁸v²⁴⁹v²⁵⁰v²⁵¹v²⁵²v²⁵³v²⁵⁴v²⁵⁵v²⁵⁶v²⁵⁷v²⁵⁸v²⁵⁹v²⁶⁰v²⁶¹v²⁶²v²⁶³v²⁶⁴v²⁶⁵v²⁶⁶v²⁶⁷v²⁶⁸v²⁶⁹v²⁷⁰v²⁷¹v²⁷²v²⁷³v²⁷⁴v²⁷⁵v²⁷⁶v²⁷⁷v²⁷⁸v²⁷⁹v²⁸⁰v²⁸¹v²⁸²v²⁸³v²⁸⁴v²⁸⁵v²⁸⁶v²⁸⁷v²⁸⁸v²⁸⁹v²⁹⁰v²⁹¹v²⁹²v²⁹³v²⁹⁴v²⁹⁵v²⁹⁶v²⁹⁷v²⁹⁸v²⁹⁹v³⁰⁰v³⁰¹v³⁰²v³⁰³v³⁰⁴v³⁰⁵v³⁰⁶v³⁰⁷v³⁰⁸v³⁰⁹v³¹⁰v³¹¹v³¹²v³¹³v³¹⁴v³¹⁵v³¹⁶v³¹⁷v³¹⁸v³¹⁹v³²⁰v³²¹v³²²v³²³v³²⁴v³²⁵v³²⁶v³²⁷v³²⁸v³²⁹v³³⁰v³³¹v³³²v³³³v³³⁴v³³⁵v³³⁶v³³⁷v³³⁸v³³⁹v³⁴⁰v³⁴¹v³⁴²v³⁴³v³⁴⁴v³⁴⁵v³⁴⁶v³⁴⁷v³⁴⁸v³⁴⁹v³⁵⁰v³⁵¹v³⁵²v³⁵³v³⁵⁴v³⁵⁵v³⁵⁶v³⁵⁷v³⁵⁸v³⁵⁹v³⁶⁰v³⁶¹v³⁶²v³⁶³v³⁶⁴v³⁶⁵v³⁶⁶v³⁶⁷v³⁶⁸v³⁶⁹v³⁷⁰v³⁷¹v³⁷²v³⁷³v³⁷⁴v³⁷⁵v³⁷⁶v³⁷⁷v³⁷⁸v³⁷⁹v³⁸⁰v³⁸¹v³⁸²v³⁸³v³⁸⁴v³⁸⁵v³⁸⁶v³⁸⁷v³⁸⁸v³⁸⁹v³⁹⁰v³⁹¹v³⁹²v³⁹³v³⁹⁴v³⁹⁵v³⁹⁶v³⁹⁷v³⁹⁸v³⁹⁹v⁴⁰⁰v⁴⁰¹v⁴⁰²v⁴⁰³v⁴⁰⁴v⁴⁰⁵v⁴⁰⁶v⁴⁰⁷v⁴⁰⁸v⁴⁰⁹v⁴¹⁰v⁴¹¹v⁴¹²v⁴¹³v⁴¹⁴v⁴¹⁵v⁴¹⁶v⁴¹⁷v⁴¹⁸v⁴¹⁹v⁴²⁰v⁴²¹v⁴²²v⁴²³v⁴²⁴v⁴²⁵v⁴²⁶v⁴²⁷v⁴²⁸v⁴²⁹v⁴³⁰v⁴³¹v⁴³²v⁴³³v⁴³⁴v⁴³⁵v⁴³⁶v⁴³⁷v⁴³⁸v⁴³⁹v⁴⁴⁰v⁴⁴¹v⁴⁴²v⁴⁴³v⁴⁴⁴v⁴⁴⁵v⁴⁴⁶v⁴⁴⁷v⁴⁴⁸v⁴⁴⁹v⁴⁵⁰v⁴⁵¹v⁴⁵²v⁴⁵³v⁴⁵⁴v⁴⁵⁵v⁴⁵⁶v⁴⁵⁷v⁴⁵⁸v⁴⁵⁹v⁴⁶⁰v⁴⁶¹v⁴⁶²v⁴⁶³v⁴⁶⁴v⁴⁶⁵v⁴⁶⁶v⁴⁶⁷v⁴⁶⁸v⁴⁶⁹v⁴⁷⁰v⁴⁷¹v⁴⁷²v⁴⁷³v⁴⁷⁴v⁴⁷⁵v⁴⁷⁶v⁴⁷⁷v⁴⁷⁸v⁴⁷⁹v⁴⁸⁰v⁴⁸¹v⁴⁸²v⁴⁸³v⁴⁸⁴v⁴⁸⁵v⁴⁸⁶v⁴⁸⁷v⁴⁸⁸v⁴⁸⁹v⁴⁹⁰v⁴⁹¹v⁴⁹²v⁴⁹³v⁴⁹⁴v⁴⁹⁵v⁴⁹⁶v⁴⁹⁷v⁴⁹⁸v⁴⁹⁹v⁵⁰⁰v⁵⁰¹v⁵⁰²v⁵⁰³v⁵⁰⁴v⁵⁰⁵v⁵⁰⁶v⁵⁰⁷v⁵⁰⁸v⁵⁰⁹v⁵¹⁰v⁵¹¹v⁵¹²v⁵¹³v⁵¹⁴v⁵¹⁵v⁵¹⁶v⁵¹⁷v⁵¹⁸v⁵¹⁹v⁵²⁰v⁵²¹v⁵²²v⁵²³v⁵²⁴v⁵²⁵v⁵²⁶v⁵²⁷v⁵²⁸v⁵²⁹v⁵³⁰v⁵³¹v⁵³²v⁵³³v⁵³⁴v⁵³⁵v⁵³⁶v⁵³⁷v⁵³⁸v⁵³⁹v⁵⁴⁰v⁵⁴¹v⁵⁴²v⁵⁴³v⁵⁴⁴v⁵⁴⁵v⁵⁴⁶v⁵⁴⁷v⁵⁴⁸v⁵⁴⁹v⁵⁵⁰v⁵⁵¹v⁵⁵²v⁵⁵³v⁵⁵⁴v⁵⁵⁵v⁵⁵⁶v⁵⁵⁷v⁵⁵⁸v⁵⁵⁹v⁵⁶⁰v⁵⁶¹v⁵⁶²v⁵⁶³v⁵⁶⁴v⁵⁶⁵v⁵⁶⁶v⁵⁶⁷v⁵⁶⁸v⁵⁶⁹v⁵⁷⁰v⁵⁷¹v⁵⁷²v⁵⁷³v⁵⁷⁴v⁵⁷⁵v⁵⁷⁶v⁵⁷⁷v⁵⁷⁸v⁵⁷⁹v⁵⁸⁰v⁵⁸¹v⁵⁸²v⁵⁸³v⁵⁸⁴v⁵⁸⁵v⁵⁸⁶v⁵⁸⁷v⁵⁸⁸v⁵⁸⁹v⁵⁹⁰v⁵⁹¹v⁵⁹²v⁵⁹³v⁵⁹⁴v⁵⁹⁵v⁵⁹⁶v⁵⁹⁷v⁵⁹⁸v⁵⁹⁹v⁶⁰⁰v⁶⁰¹v⁶⁰²v⁶⁰³v⁶⁰⁴v⁶⁰⁵v⁶⁰⁶v⁶⁰⁷v⁶⁰⁸v⁶⁰⁹v⁶¹⁰v⁶¹¹v⁶¹²v⁶¹³v⁶¹⁴v⁶¹⁵v⁶¹⁶v⁶¹⁷v⁶¹⁸v⁶¹⁹v⁶²⁰v⁶²¹v⁶²²v⁶²³v⁶²⁴v⁶²⁵v⁶²⁶v⁶²⁷v⁶²⁸v⁶²⁹v⁶³⁰v⁶³¹v⁶³²v⁶³³v⁶³⁴v⁶³⁵v⁶³⁶v⁶³⁷v⁶³⁸v⁶³⁹v⁶⁴⁰v⁶⁴¹v⁶⁴²v⁶⁴³v⁶⁴⁴v⁶⁴⁵v⁶⁴⁶v⁶⁴⁷v⁶⁴⁸v⁶⁴⁹v⁶⁵⁰v⁶⁵¹v⁶⁵²v⁶⁵³v⁶⁵⁴v⁶⁵⁵v⁶⁵⁶v⁶⁵⁷v⁶⁵⁸v⁶⁵⁹v⁶⁶⁰v⁶⁶¹v⁶⁶²v⁶⁶³v⁶⁶⁴v⁶⁶⁵v⁶⁶⁶v⁶⁶⁷v⁶⁶⁸v⁶⁶⁹v⁶⁷⁰v⁶⁷¹v⁶⁷²v⁶⁷³v⁶⁷⁴v⁶⁷⁵v⁶⁷⁶v⁶⁷⁷v⁶⁷⁸v⁶⁷⁹v⁶⁸⁰v⁶⁸¹v⁶⁸²v⁶⁸³v⁶⁸⁴v⁶⁸⁵v⁶⁸⁶v⁶⁸⁷v⁶⁸⁸v⁶⁸⁹v⁶⁹⁰v⁶⁹¹v⁶⁹²v⁶⁹³v⁶⁹⁴v⁶⁹⁵v⁶⁹⁶v⁶⁹⁷v⁶⁹⁸v⁶⁹⁹v⁷⁰⁰v⁷⁰¹v⁷⁰²v⁷⁰³v⁷⁰⁴v⁷⁰⁵v⁷⁰⁶v⁷⁰⁷v⁷⁰⁸v⁷⁰⁹v⁷¹⁰v⁷¹¹v⁷¹²v⁷¹³v⁷¹⁴v⁷¹⁵v⁷¹⁶v⁷¹⁷v⁷¹⁸v⁷¹⁹v⁷²⁰v⁷²¹v⁷²²v⁷²³v⁷²⁴v⁷²⁵v⁷²⁶v⁷²⁷v⁷²⁸v⁷²⁹v⁷³⁰v⁷³¹v⁷³²v⁷³³v⁷³⁴v⁷³⁵v⁷³⁶v⁷³⁷v⁷³⁸v⁷³⁹v⁷⁴⁰v⁷⁴¹v⁷⁴²v⁷⁴³v⁷⁴⁴v⁷⁴⁵v⁷⁴⁶v⁷⁴⁷v⁷⁴⁸v⁷⁴⁹v⁷⁵⁰v⁷⁵¹v⁷⁵²v⁷⁵³v⁷⁵⁴v⁷⁵⁵v⁷⁵⁶v⁷⁵⁷v⁷⁵⁸v⁷⁵⁹v⁷⁶⁰v⁷⁶¹v⁷⁶²v⁷⁶³v⁷⁶⁴v⁷⁶⁵v⁷⁶⁶v⁷⁶⁷v⁷⁶⁸v⁷⁶⁹v⁷⁷⁰v⁷⁷¹v⁷⁷²v⁷⁷³v⁷⁷⁴v⁷⁷⁵v⁷⁷⁶v⁷⁷⁷v⁷⁷⁸v⁷⁷⁹v⁷⁸⁰v⁷⁸¹v⁷⁸²v⁷⁸³v⁷⁸⁴v⁷⁸⁵v⁷⁸⁶v⁷⁸⁷v⁷⁸⁸v⁷⁸⁹v⁷⁹⁰v⁷⁹¹v⁷⁹²v⁷⁹³v⁷⁹⁴v⁷⁹⁵v⁷⁹⁶v⁷⁹⁷v⁷⁹⁸v⁷⁹⁹v⁸⁰⁰v⁸⁰¹v⁸⁰²v⁸⁰³v⁸⁰⁴v⁸⁰⁵v⁸⁰⁶v⁸⁰⁷v⁸⁰⁸v⁸⁰⁹v⁸¹⁰v⁸¹¹v⁸¹²v⁸¹³v⁸¹⁴v⁸¹⁵v⁸¹⁶v⁸¹⁷v⁸¹⁸v⁸¹⁹v⁸²⁰v⁸²¹v⁸²²v⁸²³v⁸²⁴v⁸²⁵v⁸²⁶v⁸²⁷v⁸²⁸v⁸²⁹v⁸³⁰v⁸³¹v⁸³²v⁸³³v⁸³⁴v⁸³⁵v⁸³⁶v⁸³⁷v⁸³⁸v⁸³⁹v⁸⁴⁰v⁸⁴¹v⁸⁴²v⁸⁴³v⁸⁴⁴v⁸⁴⁵v⁸⁴⁶v⁸⁴⁷v⁸⁴⁸v⁸⁴⁹v⁸⁵⁰v⁸⁵¹v⁸⁵²v⁸⁵³v⁸⁵⁴v⁸⁵⁵v⁸⁵⁶v⁸⁵⁷v⁸⁵⁸v⁸⁵⁹v⁸⁶⁰v⁸⁶¹v⁸⁶²v⁸⁶³v⁸⁶⁴v⁸⁶⁵v⁸⁶⁶v⁸⁶⁷v⁸⁶⁸v⁸⁶⁹v⁸⁷⁰v⁸⁷¹v⁸⁷²v⁸⁷³v⁸⁷⁴v⁸⁷⁵v⁸⁷⁶v⁸⁷⁷v⁸⁷⁸v⁸⁷⁹v⁸⁸⁰v⁸⁸¹v⁸⁸²v⁸⁸³v⁸⁸⁴v⁸⁸⁵v⁸⁸⁶v⁸⁸⁷v⁸⁸⁸v⁸⁸⁹v⁸⁹⁰v⁸⁹¹v⁸⁹²v⁸⁹³v⁸⁹⁴v⁸⁹⁵v⁸⁹⁶v⁸⁹⁷v⁸⁹⁸v⁸⁹⁹v⁹⁰⁰v⁹⁰¹v⁹⁰²v⁹⁰³v⁹⁰⁴v⁹⁰⁵v⁹⁰⁶v⁹⁰⁷v⁹⁰⁸v⁹⁰⁹v⁹¹⁰v⁹¹¹v⁹¹²v⁹¹³v⁹¹⁴v⁹¹⁵v⁹¹⁶v⁹¹⁷v⁹¹⁸v⁹¹⁹v⁹²⁰v⁹²¹v⁹²²v⁹²³v⁹²⁴v⁹²⁵v⁹²⁶v⁹²⁷v⁹²⁸v⁹²⁹v⁹³⁰v⁹³¹v⁹³²v⁹³³v⁹³⁴v⁹³⁵v⁹³⁶v⁹³⁷v⁹³⁸v⁹³⁹v⁹⁴⁰v⁹⁴¹v⁹⁴²v⁹⁴³v⁹⁴⁴v⁹⁴⁵v⁹⁴⁶v⁹⁴⁷v⁹⁴⁸v⁹⁴⁹v⁹⁵⁰v⁹⁵¹v⁹⁵²v⁹⁵³v⁹⁵⁴v⁹⁵⁵v⁹⁵⁶v⁹⁵⁷v⁹⁵⁸v⁹⁵⁹v⁹⁶⁰v⁹⁶¹v⁹⁶²v⁹⁶³v⁹⁶⁴v⁹⁶⁵v⁹⁶⁶v⁹⁶⁷v⁹⁶⁸v⁹⁶⁹v⁹⁷⁰v⁹⁷¹v⁹⁷²v⁹⁷³v⁹⁷⁴v⁹⁷⁵v⁹⁷⁶v⁹⁷⁷v⁹⁷⁸v⁹⁷⁹v⁹⁸⁰v⁹⁸¹v⁹⁸²v⁹⁸³v⁹⁸⁴v⁹⁸⁵v⁹⁸⁶v⁹⁸⁷v⁹⁸⁸v⁹⁸⁹v⁹⁹⁰v⁹⁹¹v⁹⁹²v⁹⁹³v⁹⁹⁴v⁹⁹⁵v⁹⁹⁶v⁹⁹⁷v⁹⁹⁸v⁹⁹⁹v¹⁰⁰⁰v¹⁰⁰¹v¹⁰⁰²v¹⁰⁰³v¹⁰⁰⁴v¹⁰⁰⁵v¹⁰⁰⁶v¹⁰⁰⁷v¹⁰⁰⁸v¹⁰⁰⁹v¹⁰¹⁰v¹⁰¹¹v¹⁰¹²v¹⁰¹³v¹⁰¹⁴v¹⁰¹⁵v¹⁰¹⁶v¹⁰¹⁷v¹⁰¹⁸v¹⁰¹⁹v¹⁰²⁰v¹⁰²¹v¹⁰²²v¹⁰²³v¹⁰²⁴v¹⁰²⁵v¹⁰²⁶v¹⁰²⁷v¹⁰²⁸v¹⁰²⁹v¹⁰³⁰v¹⁰³¹v¹⁰³²v¹⁰³³v¹⁰³⁴v¹⁰³⁵v¹⁰³⁶v¹⁰³⁷v¹⁰³⁸v¹⁰³⁹v¹⁰⁴⁰v¹⁰⁴¹v¹⁰⁴²v¹⁰⁴³v¹⁰⁴⁴v¹⁰⁴⁵v¹⁰⁴⁶v¹⁰⁴⁷v¹⁰⁴⁸v¹⁰⁴⁹v¹⁰⁵⁰v¹⁰⁵¹v¹⁰⁵²v¹⁰⁵³v¹⁰⁵⁴v¹⁰⁵⁵v¹⁰⁵⁶v¹⁰⁵⁷v¹⁰⁵⁸v¹⁰⁵⁹v¹⁰⁶⁰v¹⁰⁶¹v¹⁰⁶²v¹⁰⁶³v¹⁰⁶⁴v¹⁰⁶⁵v¹⁰⁶⁶v¹⁰⁶⁷v¹⁰⁶⁸v¹⁰⁶⁹v¹⁰⁷⁰v¹⁰⁷¹v¹⁰⁷²v¹⁰⁷³v¹⁰⁷⁴v¹⁰⁷⁵v¹⁰⁷⁶v¹⁰⁷⁷v¹⁰⁷⁸v¹⁰⁷⁹v¹⁰⁸⁰v¹⁰⁸¹v¹⁰⁸²v¹⁰⁸³v¹⁰⁸⁴v¹⁰⁸⁵v¹⁰⁸⁶v¹⁰⁸⁷v¹⁰⁸⁸v¹⁰⁸⁹v¹⁰⁹⁰v¹⁰⁹¹v¹⁰⁹²v¹⁰⁹³v¹⁰⁹⁴v¹⁰⁹⁵v¹⁰⁹⁶v¹⁰⁹⁷v¹⁰⁹⁸v¹⁰⁹⁹v¹¹⁰⁰v¹¹⁰¹v¹¹⁰²v¹¹⁰³v¹¹⁰⁴v¹¹⁰⁵v¹¹⁰⁶v¹¹⁰⁷v¹¹⁰⁸v¹¹⁰⁹v¹¹¹⁰v¹¹¹¹v¹¹¹²v¹¹¹³v¹¹¹⁴v¹¹¹⁵v¹¹¹⁶v¹¹¹⁷v¹¹¹⁸v¹¹¹⁹v¹¹²⁰v¹¹²¹v¹¹²²v¹¹²³v¹¹²⁴v¹¹²⁵v¹¹²⁶v¹¹²⁷v¹¹²⁸v¹¹²⁹v¹¹³⁰v¹¹³¹v¹¹³²v¹¹³³v¹¹³⁴v¹¹³⁵v¹¹³⁶v¹¹³⁷v¹¹³⁸v¹¹³⁹v¹¹⁴⁰v¹¹⁴¹v¹¹⁴²v¹¹⁴³v¹¹⁴⁴v¹¹⁴⁵v¹¹⁴⁶v¹¹⁴⁷v¹¹⁴⁸v¹¹⁴⁹v¹¹⁵⁰v¹¹⁵¹v¹¹⁵²v¹¹⁵³v¹¹⁵⁴v¹¹⁵⁵v¹¹⁵⁶v¹¹⁵⁷v¹¹⁵⁸v¹¹⁵⁹v¹¹⁶⁰v¹¹⁶¹v¹¹⁶²v¹¹⁶³v¹¹⁶⁴v¹¹⁶⁵v¹¹⁶⁶v¹¹⁶⁷v¹¹⁶⁸v¹¹⁶⁹v¹¹⁷⁰v¹¹⁷¹v¹¹⁷²v¹¹⁷³v¹¹⁷⁴v¹¹⁷⁵v¹¹⁷⁶v¹¹⁷⁷v¹¹⁷⁸v¹¹⁷⁹v¹¹⁸⁰v¹¹⁸¹v¹¹⁸²v¹¹⁸³v¹¹⁸⁴v¹¹⁸⁵v¹¹⁸⁶v¹¹⁸⁷v¹¹⁸⁸v¹¹⁸⁹v¹¹⁹⁰v¹¹⁹¹v¹¹⁹²v¹¹⁹³v¹¹⁹⁴v¹¹⁹⁵v¹¹⁹⁶v¹¹⁹⁷v¹¹⁹⁸v¹¹⁹⁹v¹²⁰⁰v¹²⁰¹v¹²⁰²v¹²⁰³v¹²⁰⁴v¹²⁰⁵v¹²⁰⁶v¹²⁰⁷v¹²⁰⁸v¹²⁰⁹v¹²¹⁰v¹²¹¹v¹²¹²v¹²¹³v¹²¹⁴v¹²¹⁵v¹²¹⁶v¹²¹⁷v¹²¹⁸v¹²¹⁹v¹²²⁰v¹²²¹v¹²²²v¹²²³v¹²²⁴v¹²²⁵v¹²²⁶v¹²²⁷v¹²²⁸v¹²²⁹v¹²³⁰v¹²³¹v¹²³²v¹²³³v¹²³⁴v¹²³⁵v¹²³⁶v¹²³⁷v¹²³⁸v¹²³⁹v¹²⁴⁰v¹²⁴¹v¹²⁴²v¹²⁴³v¹²⁴⁴v¹²⁴⁵v¹²⁴⁶v¹²⁴⁷v¹²⁴⁸v¹²⁴⁹v¹²⁵⁰v¹²⁵¹v¹²⁵²v¹²⁵³v¹²⁵⁴v¹²⁵⁵v¹²⁵⁶v¹²⁵⁷v¹²⁵⁸v¹²⁵⁹v¹²⁶⁰

PRAEFATIO

G et F in hoc quoque libello non tantum notas ipsius scribae, sed etiam recentiorum habent (G^{2.3}F²). eadem fere aetate fortasse etiam alius codex scriptus est, e quo s. XIII et XIV Ambros. 881 J et Vat. 264 S derivati sunt; nam eorum exemplar tum iniuria temporum graves labe iam perpersum esse lacunae declarant communes, de quibus mox dicemus.

Ex his quattuor codicibus unusquisque et bonas et malas lectiones proprias habet neque unus ex altero descriptus est. atque adeo ne ex uno quidem archetypo Byzantino orti esse videntur (cf. Nachstädt p. XV). etsi enim nonnunquam eadem ratione verba falso separant, velut p. 92, 22 πάντα κείται pro πάντ' ἀκείται; 60, 3 χαράζει (-ξει ο²) πόντον pro χαραξιπόντον, tamen alii loci velut 59, 6 παράδειγμα τῶν ἔργων ο¹G (cum asseclis) F¹, παραδειγμάτων ἔργω recte J rell.; 68, 11 τόλμη τὰ οF¹ al., τὸ μὴ τὰ G J S al.; 85, 20 ἔφησε G al., ἔφη σέ F J, eo nos deducunt ut diversas transscriptiones veteris litteraturae nostris codicibus subesse statuamus.

Praef. II p. VII (cf. Praef. I p. XIX) perspexit et consensu lectionum, quae in lib. 59 cernuntur, probavit. cuius iudicium plane confirmatur prima horum excerptorum pagina cuius imaginem lucis ope confectam Bibliotheca Nat. Vind. Albino Lesky benigne intercedente nobis misit. ibi enim post inscriptionem ἐκ τῶν πολιτικῶν παραγγελμάτων τοῦ Πλουτάρχου primo aliquot eclogae praeceptorum inde a p. 62, 13 usque ad 79, 15 proferuntur, tum in nova linea, sed sine nova inscriptione excerpta apophthegmata secuntur, quae a verbis Ἀρτοξέρξης ὁ Ξέρξων (vol. II p. 6, 1) ordiuntur. nemo vero casui tribuet, quod in codice o initium tantum praeceptorum usque ad p. 79, 20 χρώμενος servatum est, tum statim duobus quaternionibus omissis apophthegmata inde a p. 5, 3 volum. II ἐκλινεις secuntur. iam tum igitur cod. o dilaceratus erat, qualem nunc habemus, dum excerptor eo utebatur.

Etiam in praeceptis lectiones excerptoris cum o plerumque concinunt, velut 65, 3 ἰούλιος cum o (et plerisque codd.), 65, 6 μόνον ut ο G¹F Z n (μόνων rell.), 70, 15 ἀπηκριβωμένοις ut ο GV k R γ, 64, 15 ἀλογία ut ο (qui sane hic in margine vulgatum et verum ἀναγωγή cum γρ. adnotat) J¹ Σ Θ. mirum sane est, quod in p. 66, 12 peculiarem illam codicis o lectionem μετεγράσαντες non recepit, sed pro verbo insolito vulgatam lectionem μετακεγράσαντες nescio unde arreptam praetulit. sed certe inter ο et excerptorem alium codicem intercessisse ex hoc uno loco concludere non licet.

Initia et clausulas excerptor nonnunquam suo arbitrio constituit, propria bona non praebet.

PRAEFATIO

Multo maioris vero momenti est, quod passim in memoria nostra variae lectiones occurrunt, modo in hoc modo in illo codice extantes, modo in margine ab ipso librario vel ab altero homine adscriptae modo in contextum verborum receptae, quae sine dubio antiquae traditioni debentur. exempla fere in unaquaque pagina inuenies, hic pauca commemorentur:

p. 99, 20 *φυλάττειν* recte plurimi, sed *διώκειν φυλάτειν* F¹, *φυλάττειν* del. F², *διώκειν* solum Π; 66, 12 *μετεράσαντες* solus ο (cum υ^{II}), *μετασκευάσαντες* J (cum υ^I), *μετακεράσαντες* rell.; 118, 4 *τὴν ἰαστί* (sc. *ἁρμονίαν*) G¹ ante ras. G³V¹mg.F¹, *τὴν φρύγιον* G²V¹ in contextu F¹ in mg. rell.; 63, 12 *πολιτευόμενον* ο JS et in mg. G²V¹F¹, *πιστεύομενον* recte rell.; p. 98, 22 post *οἰδεῖν ποιεῖ* habent *καὶ φυσᾶσθαι* F¹mg. J¹ al., quod apte cum *οἰδεῖν* coniungitur et Plutarchi usui convenit (cf. p. 68f al.), *καὶ φρυάττεσθαι* ceteri, quod multis editoribus placuit neque sane Byzantini hominis coniectura esse videtur.

Tales differentiae non ita explicari possunt ut sicut in 28. 35. 30 omnes codices ex uno archetypo Byzantino hic illic variis lectionibus ornato ortos esse sumamus, sed memoria multifaria ex antiquitate ad medium aevum pervenisse videtur; quod eo facilius credemus, quia similia etiam in traditione tractatum vere 'ethicorum' (1–21) observavimus (Praef. I p. XXXIII). scilicet s. XI per multi illi codices quibus tum Plutarchi scripta circumferebantur multis locis duas vel etiam plures diversas lectiones antiquitus traditas propagabant, quae tamen non ita separatae erant, ut altera semper in altero codicum genere appareret. homines vero docti, qui novum Plutarchi codicem scribendum curabant, praeter verba, quae in principali suo exemplari inveniiebant, lectiones etiam alias ex vulgari traditione, sicut libebat, arripere poterant.

Unde sequitur, ut is qui hunc libellum 58 edere velit non eandem normam quam in 28. 35. 30 sibi proponere debeat. nam etiamsi ibi quoque variae lectiones extabant, primum erat ut archetypum, ex quo XyJ fluxerunt, restitueretur; hic quattuor codicum ratio habenda

PRAEFATIO

est, qui sane affines, sed non unius traditionis progenies sunt; neque igitur unum ex his codicibus quasi ducem eligere licet neque stemma artificiosum delineantem ad lectionem originariam unius archetypi ascendere; sed internis rationibus ducti inter traditas lectiones eam eligere debemus, quae Plutarchea videatur. sine haesitatione igitur p. 66, 12 *μετεράσαντες* praeferemus, etsi e vetustioribus libris solus o id praebet. p. 123, 5 glossema *πρὸς ἀλλήλους* expellemus, quamquam in omnibus codicibus praeter G(Vk) legitur. p. 90, 17 cum F(J² II) *τὴν Ὁρέστου μητροκτονίαν* scribemus, quamquam omnes reliqui articulum omittunt. etiam JS, qui haud paucos proprios errores commiserunt (velut p. 88, 19 glossema *ὕπ' ἐκείνου* et p. 94, 17 interpolatum verbum *παγεσκεύασε* receperunt), alibi non raro probam lectionem offerunt et loco difficillimo 78, 9 praepositione *διὰ* recte collocata genuinam enuntiati formam soli servasse videntur.

E quattuor codicibus oGF et archetypo librorum JS eam formam cognoscimus, qua Plutarchi scripta saec. XI. XII pervulgata sunt, iisque quasi fundamento recensitioni debemus. accedunt sane ut in reliquis libellis huius syllogae permulti libri recentiores, quos Wegehaupt perscrutatus est. et sive totos contulit sive speciminibus sumptis examinavit, ex parte etiam post eius mortem C. Hubert imaginibus lucis ope confectis usus adscivit. sed in universum notitiam Plutarchi novis manuscriptis inventis auctam non esse apparet. quin etiam plerumque etiamnunc cognosci potest, quem ex quattuor vetustis codicibus librarii recentiores maxime secuti sint. qua de re pluribus Nachstädt in praefatione vol. II egit.

Ex eodem exemplari atque J saec. XIV codicem S descriptum esse sicut in 59 (cf. Nachstädt p. VII) ostendunt imprimis lacunae quas uterque p. 81, 22 – 82, 3; 95, 22; 124, 20 et (accedente Harleiano c s. XV) p. 84, 13. 15. 17; 87, 1; 100, 11; 108, 5sq. iusto plerumque spatio relicto praebent. praeter c autem etiam d^{II}, qui sane verba omissa aliunde supplevit, cum S ita congruit, ut Scd^{II} uno siglo Σ comprehendi possint (cf. p. 59, 23; 60, 2; 62, 4 al.).

PRAEFATIO

E G s. XIII/XIV codicem O alio libro intercedente derivatum esse Nachstädt p. XIV probavit; qui sane libellum 58 omisit, sed eius frater V (Marc. 427), qui eum exhibet, certe artissime cum G coniunctus est (cf. praeter locum antea commemoratum p. 123, 5 aliosque multos velut p. 93, 18, ubi τῶν δὲ τοιούτων G¹V, αὐτῶν δὲ τούτων G² et omnes reliqui habent). accedunt Laur. k (Praef. I p. XXIII), qui p. 109, 20 solus cum GV verba γεγωνῶς ὀγδοήκοντα hoc ordine ponit et alibi quoque plerumque cum iis congruit, et is codex quo auctor recensionis Φ usus est (= v¹¹vd¹¹z, Praef. I p. XXVI/XXVII et XX/XXI, Praef. III p. XII). de quo tamen plura dicenda sunt.

Recensiones enim ΠΦ etiam in hac sylloga 56–60 artissime cohaerere dilucidissime in libro 60 apparet, ubi 'plerumque unius codicis instar sunt' (Nachstädt p. XVI). accedit quod utraque codicem o in suum usum convertit, etiamsi eius iam tum laciniae tantum extabant (cf. p. XVII adn.); sed in his usurpandis diversam viam inierunt. scilicet libri 59 initium, quod in o perierat (usque ad θήκας II p. 5, 3), ΠΦ aliunde isdem plane verbis reddunt; a p. 5, 3 ἐκίνεις vero usque ad finem Planudes codicem o fidelissime secutus est, at Φ exemplar familiae G describere maluit. contra in 58 Π ad codicem F rediit quem ipse iam in 56. 57 adhibuerat (ut etiam in scripto 66, cf. Praef. fasc. VI 2 p. V); Φ autem initium, quod hic solum in o servatum erat, ex hoc libro sumpsit (cum o¹ solo p. 59, 16 post χρηστόν verba propter homoioteleuton ommissa ἐν ἀγορᾷ – πλείστον, paulo post in p. 60, 2sq. totos versus non habet); sed p. 79, 20 post χρώμενος, quia o deficiebat, ad memoriam G transiit, cui se iam in 56. 57 et in 59 addixerat eiusque exemplar, ut videtur G ipsum, describere coepit. cf. p. 104, 21 βίον G¹VkΦ, χρόνον G³V (var. lect.) rell.; 77, 8 Κλεοφῶν recte GVkΦ, Κλειτοφῶν k in mg., rell.; 72, 11 ὅς om. soli G¹Φ.

Recensitam memoriam in Φ tradi non modo titulus testatur, qui in exemplari adhibito defuisse videtur et secundum alia Moralia sic constitutus est: Περὶ τοῦ πῶς χρὴ τὸν φιλόσοφον πολιτεύεσθαι, sed etiam permulti

PRAEFATIO

loci quibus verba tradita liberrime tractata sunt, velut p. 63, 15 βίω σωζόμενος pro βιωσόμενος, 74, 22 δραμόντες pro ἄραντες. nonnulla autem auctor recensionis sive suo ingenio fisus sive alieno codice usus recte constituit: p. 80, 16 παρεξέπητῃ scripsit (παρέπητῃ v), cum reliqui crebro errore γὰρ ἐξέπητῃ (vel ἐξέπητῃ) praebeant. recte etiam 86, 11 ἐν et 79, 22 ἀπέρριψεν omisit, atque etiam p. 98, 12sq. τραγωδίαν (τραγωδιᾷ rell.) διδάζαντα τὴν Μιλήτου ἄλωσιν genuinum esse videtur (cf. Herodot. VI 21).

E Planudis officina plurima exemplaria prodierunt, in quibus exeunte medio aevo Plutarchi scripta legebantur. quae Wegehaupt magna cum industria perscrutatus est nec tamen librum invenit quem praeter αΑΕ(β) in apparatu adferre operae pretium esset. Planudes ipse in hoc libello propriis correcturis in universum abstinuit; p. 117, 10 sane solus πρώτως pro πρώτος reliquorum bene restituisse videtur.

A II ut alibi (Praef. I p. XXXVI) etiam hic recensio Θ pendet, cuius testis praeter υ¹ et Z etiam B est, etiamsi hic etiam aliis ex fontibus hausit; cf. p. 79, 23; 94, 14; 67, 14.

Mixtam memoriam in hoc libello exhibent Palat. 170 g (plerumque ad memoriam G se adplicans), n maximeque duo codices s. XIV Ry (Praef. I p. XXII et III p. VIII), qui ut in libro de sera numinis vindicta (cf. Einarson, Class. Philol. 1951 p. 98) hic quoque plane gemelli sunt. subest utrique recensio cuius auctor inter varias lectiones suo iudicio eam, quae aptior videbatur, elegit. p. 62, 23, ubi antiquitus duae traditae erant, ὑπομείναι et ἐνεργεῖν, quae in multis libris in ὑπενεργεῖν coaluerant, ἐνεργεῖν etsi tantum in margine F legebatur, praetulit. p. 77, 5 cum οJ¹ΣΘ verbum ῥάστην consulto omisit. propria bona Ry non habent.

Quantam operam etiam hac aetate viri docti Byzantini dederint, ut Plutarchi verba emendarent, unus locus ostendat. p. 67, 14 ex vetusta corruptela G¹ (cum V k) FΦg Διὸς βασιλέως scribunt, quamquam epitheton nihil ad sententiam adfert et ex forma iam antea corrupta

PRAEFATIO

βουλέως (sic *G²ok* et *F* in mg. *J a. c. ΣRy*) nata esse videtur. in *J* *βουλίου* correctum est, *ΠΘn* vero *βουλαίου* habent, quod vir doctus (Planudes?), qui Plutarchum suum probe noverat, feliciter ex p. 789d restituisse videtur. etiam emendationem *εὐφορίαν* pro *εὐπορίαν*, quam p. 122, 27 solus *B* habet, ab aequali Triclinii inventam esse credemus. at miras illas lectiones quas 66, 3sq. in comici versibus *Vg* praebent (*κλήμα* pro *βῆμα* et *κόσμη* pro *βόσκει*), sive veri quid in iis latet sive non latet, ab homine Byzantino sine alieno subsidio introductas esse aegre tibi persuadeas. de lectionibus bonis, quae tantum in *Φ* extant, dubitari potest. etsi enim concedendum est fieri potuisse, ut variae lectiones antiquitus traditae, sed in nullo vetustorum codicum servatae recentioribus innotescerent, tamen hoc rarissime accidisse adfirmari potest. contra hi libri meris erroribus et interpolationibus scatent.

Perderet igitur operam, si quis talia omnia in apparatu critico propagaret, ac tantum bonam frugem acervo pallearum obtegeret. itaque codicum quidem *oGVFJSΠ* lectiones omnes (praeter quisquillas) adtulimus, e reliquis autem (etiam ex singulis *Φ* et e *Ry*) ea tantum adnotavimus, quae ad Plutarchi verba restituenda vel ad memoriam recte aestimandam aliquid contribuere viderentur.

Σκίπων et *Ἐπαμεινώνδας* secundum normam quam in Praef. I p. XLIII nobis imposuimus semper scripsimus, etiamsi antiqua scriptura saepe recentiore obscurata est. itemque non tantum in p. 89, 5 *Φιλόνικος* pro *Φιλόνικος* restituvimus — quis unquam pater filio suo nomen 'Litis cupidus' dedit? —, sed etiam aliis locis sententia saepe flagitat ut *φιλόνικος φιλονικία* Plutarcho redantur.

DE VITANDO AERE ALIENO (65)

Memoria huius declamationis satis recens, uniformis, prava. nam s. fere XIII demum e nescioqua bibliotheca exemplar Plutarcheum erutum esse videtur, quod eam

PRAEFATIO

contineret. quamquam autem tum hominibus valde placuit et a multis legebatur, tamen viris doctis non contigit, ut alium codicem antiquitus traditum detegerent.

E libris servatis vetustissimus est cod. Ambros. 881 J s. XIII, qui, etsi reliquis sinceritate longe antecellit atque etiam errores manifestos sine scrupulo recepit — velut in p. 139, 23 *λυτάς* quod olim in maiuscula scriptura pro ΑΥΓΑΣ invaserat —, tamen etiam, cum ab indocto librario neglegenter exaratus sit, multis propriis mendis maculatus est. p. 138, 6 nomen *κολοιός* itemque p. 141, 12 verba *Ὀδυσσεῖ τὴν ἐσθῆτα*, quia in exemplari legi non poterant, iusto spatio relicto omisit (suppl. man. altera). p. 138, 15, ubi ultima versus verba *ἐν αἰνῇ τιμιότητι* perierant vel depravata erant, *ἐν ἐνί* transscribere satis habuit. p. 140, 23 solus post *γένωμαι* falso ex antecedentibus καὶ ἀνέστιος iteravit. solus p. 133, 15 verum servavit (*δανειστών* pro *δανείων* reliquorum). propriis correcturis abstinuisse videtur, nisi quod p. 141, 7 animam suam Christianam salvans *τῇ Δία* eiecit (quod tamen etiam codd. ab fecerunt; cf. quae de γ p. VIII dicta sunt).

E codice plane simili illud exemplar ortum est, e quo s. XV codices h k (de quibus v. Praef. vol. I p. XXIII, VI 3 p. IX) descripti sunt. cf. communia menda 133, 24 *σοί* (pro *σύ*), 135, 17 *δανεῖσθαι* pro *δανείσαι*, 133, 10 (cum Θ) *ἀρίστων* pro *ἀχρήστων*. h k ut in libris 79. 80¹⁾ gemelli sunt. in pagina 135, 20sq. propter homoioteleuton et similitudinem cum antecedentibus versibus, in pagina 136, 2sq. verba *μᾶλλον* — *χρεωκοποῦντες* et in p. 141, 2—4 *ἐκβάλλειν* — *σπλάγχν'* fortasse ob eam rem omiserunt quia in exemplari utroque loco unam lineam explebant. cum J haud raro verum servant, sed quam audacter et considerate verba tradita mutaverint, vel unus locus declarare potest: p. 133, 24 versum secundum Herod. VII 141 allatum J sic exhibet: *μηδὲ σοί γ'* (pro *σύ γ'*) *ἵπποσύνας τεμένει* (pro *τε μένειν*), h k¹ vero scribunt *μηδὲ σοί γ' ἵπποσύνας* (-νης h) *τε μέλοι* (*μέλλοι* k) et in proximis, ubi J cum reliquis habet *μηδ' ὀχρήματα ζευκτὰ*

1) in vol. VI 3 per errorem scriptum est: 77. 78.

PRAEFATIO

κερασφόρα καὶ κατάργηρα, omnes accusativos, ut a *μέλοι* penderent, in genetivos sing. mutant (*ὀχλήματος ζευκτοῦ κερασφόρου καὶ καταργήρου*). p. 134, 11 pro obscuro sane verbo *ἀφανισταῖς* aliud e trivio arreptum (*δανεισταῖς*) substituerunt, quod immerito nonnullis viris doctis placuit. sic etiam aliis multis locis interpolamenta vel errores praebent, bonam lectionem soli nunquam servaverunt. quare tanti non erat omnia eorum menda adnotare. quae in *k* altera manus adscripsit, etiam in aliis codicibus inveniuntur.

Ad *J* loco modo allato p. 133, 24 proxime accedit *X* (sc. altera pars codicis s. XIV scripta, Praef. I p. XX), *τεμένη* exhibens pro *τε μένειν* (*τεμένει J*) itemque p. 139, 23, ubi *X* praeter *J* solus vetus mendum *λυτὰς* non in *αὐγὰς* correxit sed *λυγὰς* etsi sensu carens servavit. cum *J^h k* solis p. 136, 17 falso *δὲ* pro *γὰρ* habet, falso etiam p. 138, 4 propter homoiarcton *οὐ χεῖρας*, recte vero ut videtur p. 140, 4 *εἰς τόκους* omittit (vulgarem lectionem intulit ut saepe man. 2). solus verum praebet 135, 23 *ἐκ τοῦ μηκέτ' ὄντος* (*ἐκ τοῦ μηδέ τ' ὄντος J k*, *ἐκ τοῦ μηδ' ἔτ' ὄντος h*). coniectura *καὶ πενίαν* pro *διὰ πενίας* p. 142, 8 in *X Π n* legitur, 138, 12 *X* cum *E* *φησὶν* ante *εἰσ-εἶδον* ponit.

S. XIV et XV praeterea multa exemplaria huius libelli scripta sunt, quae omnia — ut *h k* — recensitam contextus formam exhibent. eminent solito more, etsi inter se mixtae, familiae *ΦΠΘ*, a quibus etiam reliqui codices velut *B n* pendent.

Memoria *Θ* in codicibus *a b* inest; accedit (praeter *Z* et *B*) codex *υ*, cuius altera pars (*υ¹¹*) ex libro huius stirpis descripta est (Praef. I p. XXIV et XX), cf. 136, 20 *λαβὼν διὰ χρόνον* pro *διὰ χρόνον λαβὼν* et 136, 2 *μᾶλλον δὲ δεῖ* pro *μᾶλλον δ' εἰ δεῖ υ Θ B*. p. 134, 11 *τὸ* et 137, 20 *καὶ* omiserunt idem. nonnunquam tamen *υ* a *Θ* recedit, quia cum alio libro collatus est; cf. 139, 16, ubi cum *Θ* aliis recte *ἀγαρίστους* in contextu praebet, sed variam lectionem *ἀρχήστους* (sic *B* al.) addit. solus in p. 132, 11, ubi *Θ B¹* vulgarem lectionem *νεομηρίας* in *ιερομηρίας* corrumpunt, docte *νομηρίας* restituit.

PRAEFATIO

Universae autem recensio*n*i Θ (B) eandem traditionem subesse, quam J eiusque asseclae secuntur, ostendat p. 141, ubi in v. 7 illud *ἡ Δία* non tantum J¹ (supra p. XXIV), sed etiam a b omittunt (de Z et υ We. nihil notavit), tum *φησὶ* post *μοι* J¹ υ Θ B collocant, *μοι* recte J h k X υ Θ B habent (μον Φ Π), v. 11 *δίδως* idem (*δίδωσι* Φ Π — sed non α¹ — J et k ex corr.). v. 19 δὲ ante καὶ falso inserunt J h k υ Θ B, 142, 2 *φεύγειν* habent J¹ h k¹ X¹ υ Θ B, recte *φυγεῖν* Φ Π.

Vel his locis apparet hic quoque ut in politicis libellis familias Φ Π inter se cohaerere. accedunt alii, velut p. 136, 14 *ἐκείνους*, quod ex antecedentibus facile auditur, Φ Π addunt (inde J³ k² X² n), 141, 1 *μῦθον ἄκουσον* pro *ἄκουσον λόγον* auctor utriusque familiae scripserat (in α correctura et in reliquis Π sane *λόγον* restitutum est quod etiam k² n habent).

De origine huius recensio*n*is quid iudicandum sit, in hoc libello maxime p. 140, 11 patet. nam vulgata lectio *τῶν χωρικῶν* (J¹ h k¹ X υ Θ B) auctori familiarum Φ Π iure offension*i* fuit, atque correctura eius *τῶν χολερικῶν* tam certa vulneris medela visa est, ut ab omnibus editoribus reciperetur. sed descriptio morborum status (inprimis *εἷτα πλέον αὔθις συλλέγοντες αἰεὶ διατελοῦσι*) non ad acutum morbum qualis cholera est quadrat sed potius ad perpetuam corporis constitutionem abundantia bilis natam, ad indolem *τῶν χολικῶν*, qui a Plutarcho ipso p. 101 c commemorantur.¹⁾

Lectiones in Φ servatas Planudes haud raro correxit. praeter p. 141, 1 unus inprimis locus dignus est qui accuratius tractetur. in p. 138, 15 enim Cratetis versus iam pridem legentibus non sine causa difficultates paravisse videtur. atque J quidem in versus fine nihil nisi *ἐν ἐνὶ* scripsit (supra p. XXIV), mirabili errore, quem fortasse inde explices, quod scriba dictantis vocem *αἰνῆ* propter

1) eadem verba *εἷτα πλέον αὔθις συλλέγοντες κτλ.* etiam probant antea non de remediis agi; recte igitur Wyttenbachio τὸ δὲ προστεταγμένον suspectum erat; sed pro προσιστάμενον, quod ex proximis recuperavit, fortasse potius aliud verbum velut τὸ περισσεύον vel etiam προπετηγμένον exspectes.

PRAEFATIO

pronuntiationem posteriorum temporum non recte interpretatus est. nam ἐν αἰνῇ τιμιότητι ex litteris exemplaris elicuerunt h k¹ Φ α¹. Planudes vero ἐν αἰνῇ δημοτήτι correxit, quae lectio etiam in XυΘΒ traditur et ab omnibus editoribus recepta est, quia Homeri locis velut Γ 20 μ 257 commendari videbatur. at quae ratio inter Micylum cum uxore sua lanificio famem arcentem et inter pugnam vel mortis periculum intercedat, non facile perspexeris. sine dubio Crates ad locos Homericos alludit, sed ut solet παρῳδεῖ, pugnatoribus immortalem gloriam petentibus hominem humilem opponens non ita gloriosa, sed certe honesta via victum quaerentem. verba ἐν αἰνῇ τιμιότητι oxymoron sane continent, sed vere Crateteum. τιμιότητι et ἀτιμία inter se opponit Aristoteles p. 736 b 31, δυνάμει καὶ τιμιότητι 1178 al.

Ut in p. 141, 19; 142, 2 (supra p. XXVI), sic alibi quoque ΦΠ bonas lectiones praebent, sed ut Φ (non Π) p. 134, 2 Herodoti memor feliciter πῦρ in γῆν correxit, sic alias etiam emendationes viro docto Byzantino tribuere possumus. auctores harum recensium plane alterius memoriae codice usos esse nullo loco evinci potest.

Volumen quintum Moraliū edendum primus Johannes Wegehaupt suscepit. qui cum iam plurimos codices examinavisset et contulisset, mense Novembri a. 1914 patriam fortiter defendens sanguinem profudit; nec magis Guilelmo Sieveking, qui post eius mortem opus continuavit, contigit ut laboris fructum videret. vix enim editionem primorum duorum libellorum incohaverat, cum ipse quoque a. 1946 funesta morte abreptus est. tertius successit C. Hubert, qui collationes etiamtum desideratas supplavit, editionem verborum ad umbilicum adduxit, notis ornavit.

PRAEFATIO

Gratias vero maximas agimus Johanni Drexler qui non modo plagulas nobiscum legit, sed etiam in apparatus criticum redigendum et absolvendum operam et amicissimam et utilissimam contulit, necnon Georgio Mau Berolinsensi, qui item omnia scripta, priusquam imprimerentur, in nostrum usum perlegit et Brunoni Doer Berolinensi, primo correctori diligentiumque typothetarum diligentissimo instructori.

Gratias denique debitas ex animo agimus Academiae Scientiarum Gottingensi, quae subsidia benignissime ministravit ut haec nova Moraliū Plutarchi editio confici posset.

Gottingae

M. Pohlenz

PRAEFATIO

CODICES IN HOC FASCICULO ADHIBITI

A Par. 1671 a. 1296 Pr. ¹⁾ XXVIII	g Palat. Vat. 170 s. XV Pr. XXVI
B Par. 1675 s. XV Pr. XXVI	h Harlei. 5612 s. XV Pr. XXIII
E Par. 1672 paulo post a. 1302 Pr. XXVIII	k Laur. 80, 29 + Laur. 56, 24 s. XV Pr. XXIII
F Par. 1657 s. XI extr. Pr. XXI	n Neap. 350 III E 28 + Vat. 1676 s. XV Pr. XXV
G Barb. 182 s. XI Pr. XVIII	o Par. 1678 s. XI Pr. II p. VI
H Pal. Heidelb. 283 s. XI/XII Pr. III p. VIII	v Vind. 46 s. XV Pr. XXVI
J Ambr. 881 s. XIII Pr. XXIII	w Vind. 36 s. XV Pr. XXVII
O Ambr. 528 s. XIII et XIII/ XIV Pr. XX	y Vat. 1009 s. XIV Pr. III p. VIII
R Mazarin. 4458 s. XIV Pr. XXII	z Vind. suppl. 23 s. XV Pr. XXVII
S Vat. 264 s. XIV Pr. XXII	α Ambr. 859 brevi ante a. 1296 Pr. XXVIII
U Urbin. 97 s. X/XI Pr. III p. VII	β Vat. 1013 s. XIV Pr. XXIX
V Marc. 427 s. XIV Pr. XXV	υ = Urb. 98 s. XIV Pr. XX
X Marc. 250 s. XI et XIV Pr. XX	Θ = Zabv. Pr. XXIV, XXVI
Z Marc. 511 s. XIV Pr. XXIV	Π = Codices Planudei αAE (β al.) Pr. IX. XXVIII (Π ² = Π excepto α ¹)
a Ambr. 689 s. XV Pr. XXIV	Φ = v w d z Pr. XXVI. XXVII
b Brux. 18967 s. XIV Pr. XXIV	Ω = codices omnes
c Harl. 5692 s. XV Pr. XXVI	O = codices praeter citatos
d Laur. 56, 2 s. XV Pr. XXVII	

Codices non passim enotati in enumeratione singulis libellis
praeposita uncinis circumdantur.

a. c.	= ante correcturam
p. c.	= post correcturam
lac. 2 lit.	= lacuna duarum litterarum
del.	= deleuit
ss.	= suprascript
ras.	= in rasura
trp.	= transposuit
probab.	= probabiliter

1) 'Pr.', nisi numerus additur, praefationem primi vol. indicat.

PRAEFATIO

EDITIONES

notaeque in iis adscriptae

Amyot	Salm. = Salmasius
Bern. = Bernardakis	Si. = Sieveking
Duebn. = Duebner	Steph. = Stephanus
Hu. = Hubert	Turn. = Turnebus
Hutt. = Hutten	Vulc. = Vulcobius
Kaltw. = Kaltwasser	We. = Wegehaupt
Leon. = Leonicus	Wil. = U. de Wilamowitz
Mez. = Bachet de Meziriac	Wy. = Wyttienbach
Po. = Pohlenz	Xyl. = Xylander
Re. = Reiske	ς = viri docti s. XV. XVI
	edd. = editionum consensus

Plutarch's *Moralia* X (Loeb Class. Libr.) ed. Fowler 1936.

Frerichs, *Plutarchi libelli duo politici*, Gottingae 1929.

Plutarchi *Tà πολιτικά* ed. A. Koraes, Paris 1824.

Versionem germanicam edidit O. Apelt. (Ap.), *Philos. Bibl.* 206, Lips. 1927.

COMMENTATIONES

Bens. = Benseler, *De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis*, Fribergae 1841.

Castiglioni, *Decisa forficibus*, Mediolani 1954.

Cobet = C., *Variae lectiones*, Lugduni Bat. 1873, et in *Mnemosyne* inde ab a. 1855 passim.

Emp. = Emperius, *Opuscula philol. et historica* ed. Schneidewin, Gottingae 1847.

Ha. = Hartman, *De Plutarcho scriptore et philosopho*, Lugduni Bat. 1916.

Herw. = Herwerden, *Mnemosyne* XXXVII (1909) et al.

Kron. = Kronenberg, *Mnemosyne* s. III nr. X (1941).

Madv. = Madvig, *Adversaria critica* I, Hauniae 1871.

Mittelh. = Mittelhaus, *De Plutarchi praeceptis gerendae rei publicae*, Berolini 1911.

Schellens = Sch., *De hiatu in Plutarchi Moralibus*, Bonnae 1864.

Stamatakis = Stamatakis, *Πλουτάρχου Ἡθικῶν. Εἰ γέροντι πολιτευτέον*, Athen 1935. — *Kritische und exegetische Beiträge zu Plutarchs Moralien*, Athen 1935.

Ziegler = Z., *Plutarchos* in *RE* XXI, 636sq.

FHG = *Fragmenta Historicorum Graecorum* ed. Müller, Paris 1874.

FGrHist. = Jacoby, *Die Fragmente der Griechischen Historiker*, 1923sq.

**ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤΑ
ΤΟΙΣ ΗΓΕΜΟΣΙ ΔΕΙ
ΤΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΔΙΑΛΕΓΕΣΘΑΙ**

776

(Plan. 28)

1.***†σωρκανὸν ἐγκολπίσασθαι καὶ φίλαν τιμᾶν καὶ
5 μετιέναι καὶ προσδέχεσθαι καὶ γεωργεῖν, πολλοῖς μὲν ἰδίᾳ B
πολλοῖς δὲ καὶ δημοσίᾳ χρήσιμον καὶ ἐγκαρπον γενησομέ-
νην, φιλοκάλων ἐστὶ καὶ πολιτικῶν καὶ φιλανθρώπων,
οὐχ ὥς ἔνιοι νομίζουσι φιλοδόξων· ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον,
φιλόδοξός ἐστι καὶ φοροδεῆς ὁ φεύγων καὶ φοβούμενος
10 ἀκοῦσαι λιπαρῆς τῶν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ θεραπευτικός. ἐπεὶ

Hunc libellum ὑπομνήματα tantum continere ad editionem nondum perpolita U. de Wilamowitz Hermæ t. XXXVII (1902) p. 326 cognovit, cf. Praefationem. edidit cum proximo Ioann. Frerichs, Plutarchi libelli duo politici, Gottingae 1929.

Deest in Lampriae cat. — Codd.: Xγ JSO(V) abuvvwαAE(βs).
Θ = abu; Φ = vw; Π = αAE.

7 eadem adiectiva 791c, cf. 796e 783e || 10 λιπ.—κ. θερ.] cf. Comp. Alcib. et Coriol. 4 p. 235c (Kron.)

1 Περὶ τοῦ γ JSΦΠ om. O || 4 lac. susp. Re., ind. Po. comparata fabula, quae de Livia apud Dionem Cass. XLVIII 52 narratur, in qua vocabula etiam ἐγκαρπος et ἐγκολπίσασθαι redeunt; unde Frerichs talia e. g. supplevit: <Περὶ μὲν τοῦ θνέλεατος, ὃ . . ., τοῦ τῇ Λιουίᾳ ποτὲ γεγονότος ἀκήκοας, ὅτι . . ., ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀγαπητὸν ἂν εἴη, εἰ τοῦτο συμβαίη φιλοσόφοις. συνήθειαν γὰρ ἡγεμονικῶν ἀνδρῶν> ἐγκολπίσασθαι | σωρκ.] σωρκ. XvΠ σορκ. O (σ om. V) ὠρκ. γ ὄρκ. JS ὄρκ. Θ; ὄρκανη Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος· μήποτε ὁ φραγμὸς τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις οὕτω καλεῖται παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι O mg. (cf. Harpocrat. et Sudam s. v. ὄρκανη). Unde eis ὄρκανην ἐγκολπτ. Madv. 'an ὃ "Ηρκλανε ut 539a?' Po. | τιμᾶν καὶ ΘΠ mg. (τοι τιμ. κ. t Urbin.100) τοι O || 8 καὶ eras. in X om. ΦΠ || 9 ψοφ.] φιλοφενδῆς OV

τί φησιν ἀνὴρ †θεραπευτικός καὶ φιλοσοφίας δεόμενος;
 'Σίμων οὖν γένωμαί ὁ σκυτοτόμος ἢ Διονύσιος ὁ γραμματιστής ἐκ Περικλέους ἢ Κάτωνος, ἵνα μοι προσδιαλέγῃ καὶ προσκαθίλῃς ὡς Σωκράτης ἐκείνοις;' καὶ Ἀρί-
 C στων μὲν ὁ Χίος (SVF I fr. 982) ἐπὶ τῷ πᾶσι διαλέγεσθαι 5
 τοῖς βουλομένοις ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κακῶς ἀκούων
 'ᾧφελεν' εἶπε 'καὶ τὰ θηρία λόγων συνιέναι κινήτικῶν
 πρὸς ἀρετὴν' ἡμεῖς δὲ φευξοῦμεθα τοῖς δυνατοῖς καὶ
 ἡγεμονικοῖς ὥσπερ ἀγρίοις καὶ ἀνημέροις γίγνεσθαι συν-
 ήθεις; 'οὐκ ἀνδριαντοποιός' ἐστὶν ὁ τῆς φιλοσοφίας 10
 λόγος, 'ὥστ' ἐλινύοντα' ποιεῖν 'ἀγάλματα ἐπ' αὐτὰς βαθ-
 μίδος ἐσταότα' κατὰ Πίνδαρον (N. V 1), ἀλλ' ἐνεργὰ
 βούλεται ποιεῖν ὧν ἂν ᾄηται καὶ πρακτικὰ καὶ ἔμψυχα
 καὶ κινήτικὰς ὁρμὰς ἐντίθησι καὶ κρίσεις ἀγωγοὺς ἐπὶ τὰ
 ᾧφέλιμα καὶ προαιρέσεις φιλοκάλους καὶ φρόνημα καὶ 15
 D μέγεθος μετὰ πραότητος καὶ ἀφελείας. δι' ὃ τοῖς ὑπερ-
 έχουσι καὶ δυνατοῖς ὁμιλοῦσιν οἱ πολιτικοὶ προθυμότερον·
 καὶ γὰρ, ἂν ἱατρὸς ἢ φιλόκαλος, ἥδιον ὀφθαλμὸν
 ἰάσεται τὸν ὑπὲρ πολλῶν βλέποντα καὶ πολλοὺς φυλάσ-
 σοντα, καὶ φιλόσοφος ψυχῆς ἐπιμελήσεται προθυμότερον, 20
 ἣν ὑπὲρ πολλῶν φροντίζουσιν ὁρᾷ καὶ πολλοῖς φρονεῖν
 καὶ σωφρονεῖν καὶ δικαιοπραγεῖν ὀφείλουσαν. καὶ γὰρ

2 Σιμ.] cf. Diog. L. II 122sq. RE s. v. Simon 6 Hobein | Διον.
 ὁ γραμμ.] Ps. Plat. Erast. 132a || 3 Pericl. cum Cat. coniunctus
 sicut 789b || 13 cf. Vit. Pericl. 2 p. 153b || 15, 18 φρόν. κ. μέγε-
 θος] p. 17, 10; 29, 17 || 21 sq. cf. Dion. Chr. 1, 12; 3, 6. 7

1 φήσειαν ἂν Po. dub. | θερ.] θεραπεύσεως Amyot θεραπείας
 Kron. ἡγεμονικός Frerichs θεραπευτικοῦ λόγον καὶ Po. || 2 οὖν
 Koraes Bern. (cf. 831b) δὲ J εἰ O δὴ Hu.? || 3 μοι μὴ ΦΠ |
 προσδιαλέγεται α² AE || 4 προσκαθίλῃς γ -ζη O | ὡς ὁ Σ. JSa² ||
 7 ᾧφελον γ ᾧφειλεν O corr. Bern. | εἶπε γ εἶπεῖν O | λέγων X a. c.
 J a. c. SOΘ λέγοντα γ | κινήτικῶς X¹ J¹ SOΘ || 8 φευξοῦμεθα
 γ Sabv || 9 καὶ ἀνημ. om. γ || 11 ἐλινύοντα(ς) Ω corr. Bern. (ἐλι-
 νύοντα Pind.) | αὐτῆς γabΦ || 12 ἐσταότα Π -ῶτα γ -αῶτα O ||
 14 ἐντίθ. γ ἐπιτίθ. O || 16 ἀσφαλ. Ω corr. Wy. | δι' ὃ Po. διδ Herm.
 Fränkel, Wil. (fort. X a. c.) δι' ὧν Θ || 17 πολιτ.] φιλόσοφοι dub.
 Fowler; πολιτ. (φιλόσοφοι) Hu., cf. p. 7, 8sq. || 20 ἐπιμεληθήσε-
 ται X² ΦΠ || 22 σωφ.] φιλοσοφεῖν ΦΠ, in J et O v. l.

εἰ δεινὸς ἦν περὶ ζήτησιν ὑδάτων καὶ συναγωγῇν, ὥσπερ
 ἱστοροῦσι τὸν Ἡρακλέα καὶ πολλοὺς τῶν πάλοι, οὐκ ἂν
 ἔχαιρε φρεωρυχῶν ἐν ἐσχατιᾷ ἑπὶ Κόρακος πέτρῃ τὴν
 συμβωτικὴν ἐκείνην Ἀρέθουσαν (ν 408), ἀλλὰ ποταμοῦ
 5 τινος ἀενάους πηγὰς ἀνακαλύπτων πόλεσι καὶ στρατο- E
 πέδοις καὶ φυτεῖαις βασιλέων καὶ ἄλσεσιν. ἀκούομεν δὴ
 Ὀμήρου (τ 179) τὸν Μίνω θεοῦ μεγάλου δαριστήν
 ἀποκαλοῦντος· τοῦτο δ' ἐστίν, ὡς φησὶν ὁ Πλάτων, ὁμι-
 λητὴν καὶ μαθητὴν· οὐδὲ γὰρ ἰδιώτας οὐδ' οἰκουροὺς
 10 οὐδ' ἀπράκτους ἡξίουσαν εἶναι θεῶν μαθητάς, ἀλλὰ βασιλεῖς,
 οἷς εὐβουλίας ἐγγενομένης καὶ δικαιοσύνης καὶ χρηστό-
 τητος καὶ μεγαλοφροσύνης πάντες ἔμελλον ὠφεληθῆσε-
 σθαι καὶ ἀπολαύσειν οἱ χρώμενοι. τὸ ἡρύγγιον τὸ βοτά-
 νιον λέγουσι μιᾶς αἰγὸς εἰς τὸ στόμα λαβούσης αὐτὴν τε
 15 πρῶτην ἐκείνην καὶ τὸ λοιπὸν αἰπόλιον ἱστασθαι, μέχρις
 ἂν ὁ αἰπόλος ἐξέλῃ προσελθὼν· τοιαύτην ἔχουσιν αἱ F
 ἀπόρροιαὶ τῆς δυνάμεως ὀξύτητα, πυρὸς δίκην ἐπινε-
 μομένην τὰ γειννιῶντα καὶ κατασκιδναμένην. καὶ μὴν ὁ
 τοῦ φιλοσόφου λόγος, ἐὰν μὲν ἰδιώτην ἀναλάβῃ χαίροντα
 20 ἀπραγμοσύνη καὶ περιγράφοντα ἑαυτὸν ὡς κέντρῳ καὶ
 διαστήματι γεωμετρικῶ ταῖς περὶ τὸ σῶμα χρεῖαις, οὐ
 διαδίδωσιν εἰς ἑτέρους, | ἀλλ' ἐν ἐνὶ ποιήσας ἐκείνῳ γα- 777
 λήνην καὶ ἡσυχίαν ἀπεμαράνθη καὶ συνεξέλιπεν· ἂν δ'
 ἄρχοντας ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ καὶ πρακτικοῦ καθάψηται

1sq. Paus. II 32, 4 || 7-9 Plato Minos 319e δαρ. = συνουσια-
 στῆς ἐν λόγοις, cf. 550a || 9.10 οἷκ. οὐδ' ἀπρ.] 792b || 13sq. cf.
 558e 700d; Aristot. An. Hist. 610b 28 alique multi || 18 - p. 4, 2
 Isocr. ad Nic. 8 || 20.21 κέντρ. κ. διαστ.] 513c et l. ibi laud. || 23 -
 p. 4, 2 Dion. Chr. ad p. 2, 21

2 πολλοὺς φρονεῖν τῶν Θ || 3 παρ' X p. corr. J¹SΘ (παρ Hom.)
 παρὰ O || 5 ἀενάους X ἀενν. O | πόλεσι Xyl. in vers. Po. πόλει
 τε Ω || 6 δὲ S δ' Bens., hiatus tolerabilis in nomine propr. || 7 θεοῦ
 Διὸς Homer., om. γ (lac.) | μεγ. om. Φ Π || 9 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἰδ.
 Xyn || 11 ἐγγεν. Θ A p. c. E γεν. O || 13 ἀπολαύσειν γ Koraes
 -λαύειν O | ἡρ. Herw. ἐρ. Ω | τὸ βοτάνιον del. Herw. fort. recte ||
 15 πρῶτον υ Π || 19 ἐάν] ἂν γ | ἀναλ.] ἐνα λάβῃ X² Π, var. lect. in O,
 edd. | χαίρων X¹ γ J¹SΘ || 20 περιγράφων X¹ γ J¹SΘ || 21 τὸ om.
 X¹ γ JS | σώματος γ || 22 ἐν om. J¹SΘ Φ

(777) καὶ τοῦτον ἀναπλήσῃ καλοκαγαθίας, πολλοὺς δι' ἐνὸς ὠφέλησεν, ὡς Ἀναξαγόρας Περικλεῖ συγγενόμενος καὶ Δίῳ Πλάτῳ καὶ Πυθαγόρας τοῖς πρωτεύουσιν Ἰταλιω-
τῶν. Κάτων δ' αὐτὸς ἐπλευσεν ἀπὸ στρατιᾶς ἐπ' Ἀθηνό-
δωρον, καὶ Σκιπίων μετεπέμψατο Παναίτιον, δτ' αὐτὸν 5
ἢ σύγκλητος ἐξέπέμψεν ἄνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομήν
ἐφορώμενον' (ρ 487) ὡς φησι Ποσειδώνιος. τί οὖν; ἔδει
λέγειν τὸν Παναίτιον· εἰ μὲν ἦς ἡ Βάτων ἢ Πολυδεύκης
B ἢ τις ἄλλος ἰδιώτης, τὰ μέσα τῶν πόλεων ἀποδιδράσκειν
βουλόμενος, ἐν γωνίᾳ τινὶ καθ' ἡσυχίαν ἀναλύνων συλλο- 10
γισμοὺς καὶ πλέκων φιλοσόφων, ἄσμενος ἂν σε προσε-
δεξάμην καὶ συνῆν· ἐπεὶ δ' υἱὸς μὲν Αἰμιλίου Παύλου τοῦ
δισυνπάτου γέγονας, υἱωνὸς δὲ Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ
τοῦ νικήσαντος Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον, οὐκ ἂν σοι
προσδιαλέξωμαι;

2.***Τὸ δὲ λέγειν δτι δύο λόγοι εἰσίν, ὁ μὲν ἐνδιάθετος
ἡγεμόνος Ἑρμοῦ δῶρον ὁ δ' ἐν προφορᾷ διάκτορος καὶ
ὀργανικός, ἐwolόν ἐστι καὶ ὑποπιπτέτω τῷ

‘τουτὶ μὲν ἦδον πρὶν Θεογεννιν γεγενῆναι’ (Com. adesp. 461).

C ἐκεῖνο δ' οὐκ <ἂν> ἐνοχλήσειεν, δτι καὶ τοῦ ἐνδιαθέτου 20
λόγου καὶ τοῦ προφορικοῦ φιλία τέλος ἐστί, τοῦ μὲν πρὸς

4sq. Vit. Cat. min. 10 p. 763ef || 6 200e F GrHist. 87 F 30 ||
9.10 Plat. Gorg. 485d || 16sq. cf. Wy. Animadv. in p. 44a, SVF
II 135; Po., 'Die Stoa' I p. 39 || 19 395d

1 ἀναπλάσῃ X¹ (-σει γ) ἀναπιμπλάσῃ S ἀναπλήσει ΘΦ || 3 Πλάτων
Δίῳ J¹ S O Θ δίων πλάτωνι X¹ || 4 στρατ. γ (Korae) στρατείας O |
ἐπ'] πρὸς γ || 5 Σκιπ. cf. Praef. I p. XLIII || 6 ὕβ.] δίκη γ | εὐνομίαν
X S O || 7 ἐφορ. Xyl. ἐφορώμενα Θ ὕφορῶμ. O || 7 τί - 10 βουλ.
om. γ || 8 βάτων γ Φ (Wy.) κάστωρ J¹ S κάτων O (Wil. Hermes
37, 326) || 10 ἀναλύνει X¹? γ || 11 πλέκων Turn. Kron., cf. Epictet.
II 13, 26 περιέκλων Ω | φιλοσοφεῖν X¹? γ J¹ S -φίαν ab <καὶ> φι-
λοσοφῶν Kron. || 12 μὲν Xγ J¹ S om. O | Παύλ. om. ΘΠ || 13 τοῦ
om. X J¹ S O ΘΦ || 14 τὸν Ἀνν. E || 14.15 προσδιαλ. Xγ JS διαλέξωμαι
vel -ξομαι O; οὐκουν ci. Bern. (coll. Thuc. II 43, 1 et 790e) οὐκουν
σοι προσδιαλέξωμαι Si. οὐκ <ἀνεκτόν> ἂν σοι προσδ. Po. οὐκ ἂν
σοι διαλ. redactori posteriori tribuit Wil. || 16 lac. ind. Mez. ||
17 προφ.] προφάσει γ | δικτάτωρ γ || 18 ὑποπίπτει ci. Cobet |
τό γ || 19 ἦδεν Ω corr. Schadewaldt || 20 add. Korae

ἑαυτὸν τοῦ δὲ πρὸς ἕτερον. ὁ μὲν γὰρ εἰς ἀρετὴν διὰ φιλο-
 σοφίας τελευτῶν σύμφωνον ἑαυτῷ καὶ ἁμειπτον ὑφ'
 ἑαυτοῦ καὶ μεστὸν εἰρηνης καὶ φιλοφροσύνης τῆς πρὸς
 ἑαυτὸν ἀεὶ παρέχεται τὸν ἄνθρωπον· 'οὐ στάσις οὐ δῆ-
 5 ρις † ἐναίσιμος ἐν μελέεσσιν' (Emped. B 27a), οὐ πά-
 θος λόγῳ δυσπειθές, οὐχ ὁρμῆς μάχῃ πρὸς ὁρμὴν, οὐ
 λογισμοῦ πρὸς λογισμὸν ἀντίβασις, οὐχ ὥσπερ ἐν με-
 θορίῳ τοῦ ἐπιθυμοῦντος καὶ τοῦ μετανοοῦντος τὸ τραχὺ
 καὶ ταραχῶδες [καὶ τὸ] ἡδόμενον, ἀλλ' εὖμενῇ πάντα καὶ □
 10 φίλα καὶ ποιοῦντα πλείστον τυγχάνειν ἀγαθῶν ἐν τῷ ἑαυτῷ D
 χαίρειν ἕκαστον. τοῦ δὲ προφορικῶς τὴν Μοῦσαν ὁ Πίν-
 δαρος (J. II 6) 'οὐ φιλοκερδῆ' φησιν 'οὐδ' ἐργάτιν' εἶναι
 πρότερον, οἶμαι δὲ μῆδὲ νῦν, ἀλλ' ἁμουςία καὶ ἀπειρο-
 καλία τὸν κοινὸν Ἑρμῆν ἐμπολαῖον καὶ ἐμμισθον γενέ-
 15 σθαι. οὐ γὰρ ἡ μὲν Ἀφροδίτῃ ταῖς τοῦ Πρωποίτου θυ-
 γατράσιν ἐμήνιεν διτι πρῶται † 'μίσησα μαχλήσαντο κατα-
 χέειν νεανίσκων', ἡ δ' Οὐρανία καὶ ἡ Καλλιόπη καὶ ἡ
 Κλειώ χαίρουσι τοῖς ἐπ' ἀργυρίῳ διαδεχομένοις τὸν
 λόγον, ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ τὰ τῶν Μουσῶν ἔργα καὶ δῶρα
 20 μαῖλλον ἢ τὰ τῆς Ἀφροδίτης φιλοτήσια εἶναι. καὶ γὰρ τὸ
 ἐνδοξον, ὃ τινες τοῦ λόγου ποιοῦνται τέλος, ὡς ἀρχὴ καὶ E

4.5 Empedocli versum attribuit Bergk; cf. Wil. Hermæ t. 37
 (1902) 328 || 15 Ovid. Met. X 238sq. || 16 Hesiodi nomen verbis
 citatis adscripsit Wil.

4 οὐδ' οὐδὲ τε Xyl. || 5 ἀνέσιμος w ἀναίσιμος Mez. (Diels) ἀναί-
 σιος Capps | μελέεσσιν JOΘΦ || 5.6 οὐ λόγῳ πάθος δυσχερές Θ ||
 8 τό τε βραχὺ O' V' Θ || 9 del. Kron., sec. Xyl. in vers. [τό τε] βραχὺ v
 x. ταρ. [καί] τὸ ἡδ. Po. || 10 ἐν τῷ ἑαυτῷ Po. Si. ἐν τῷ γ' ἑαυτοῦ v
 ἑαυτῷ O <τῷ> ἑαυτῷ Frerichs || 12 ἐργάτην γ JO || 14 ἐμπόλιμον γ ||
 15 προπόλου X' J' πατροπόλου S προσπ. O, corr. Madv. || 16 ἐμ-
 μήνιεν XOΦ, α? ἐμμένειεν Θ ἐμήνιεν β a. c. | μίσησα X γ Π μῆ-
 σεα J' Φ μῆδεα O | μαχλ. X' J' SOΘΦ μοχλ. γ μηχαν. X' O mg.
 J' Π; 'in mīseia latere videtur misθοῦ, sed versus restitui proba-
 biliter nequit' Po.; cf. Lobeck, Aglaoph. p. 299 | καταχ et ras. 4
 lit. X' εἰν add. X' || 17 ἡ δ' Οὐρ.] ὤν- lac. 7 lit. -καὶ ἡ καλλ. γ |
 καὶ ἡ Καλλ. X' γ J' SOΘ ἡ om. O || 18 ἐπ' Re. ἐν | ἀργύρῳ γ | δια-
 δεχομένοις (sed δεχο in r. X') Ω διαλεγόμενοις vel διατιθεμένοις
 τὸν λόγον (prob., cf. Xen. mem. I 6, 13) Wy. διαδίδου. Frerichs ||
 20 ἡ τὰ τῆς om. γ

σπέρμα φιλίας ἡγαπήθη· μᾶλλον δ' ὅλως οἱ γε πολλοὶ κατ' εὐνοίαν τὴν δόξαν τίθενται, νομίζοντες ἡμᾶς [μὴ] μόνον ἐπαινεῖν οὓς φιλοῦμεν. ἀλλ' οὗτοι μὲν, ὥς ὁ Ἰξίων διώκων τὴν Ἥραν ὤλισθεν εἰς τὴν νεφέλην, οὕτως ἀντὶ τῆς φιλίας εἰδωλὸν ἀπατηλὸν καὶ πανηγυρικὸν καὶ ὑποφερό- 5 μενον περιλαμβάνουσιν· ὁ δὲ νοῦν ἔχων, ἂν <ἐν> πολιτείαις καὶ πράξεσιν ἀναστρέφεται, δεήσειται δόξης τοσαύτης, ὅση δύναμιν περὶ τὰς πράξεις ἐκ τοῦ πιστεῦσθαι δίδωσιν. οὔτε γὰρ ἡδὺ μὴ βουλομένους οὔτε ῥάδιον ὠφελεῖν, βού- λεσθαι δὲ ποιεῖ τὸ πιστεῦειν· ὥσπερ <γὰρ> τὸ φῶς μᾶλ- 10 λόν ἐστὶν ἀγαθὸν τοῖς βλέπουσιν ἢ τοῖς βλεπομένοις, οὕτως ἡ δόξα τοῖς αἰσθανομένοις ἢ τοῖς μὴ παρορω- μένοις. ὁ δ' ἀπηλλαγμένος τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν καὶ συνῶν ἑαυτῷ καὶ τὰγαθὸν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τιθέμενος τὴν μὲν ἐν ὄχλοις καὶ θεάτροις πάνδημον καὶ 15 ἀναπεπταμένην δόξαν οὕτως ὥς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἰππό- 778 λυτος (Eur. Hipp. 102) ἄπωθεν ἀγνὸς ὧν ἀσπάζεται, τῆς δέ γε τῶν ἐπιεικῶν καὶ ἐλλογίμων οὐδ' αὐτὸς κατα- φρονεῖ· πλοῦτον δὲ καὶ δόξαν ἡγεμονικὴν καὶ δύναμιν ἐν φιλίας οὐ διώκει, οὐ μὴν οὐδὲ φεύγει ταῦτα μετρίῳ προσ- 20 ὄντ' ἡθελί· οὐδὲ γὰρ τοὺς καλοὺς τῶν νέων διώκει καὶ ὠραίους, ἀλλὰ τοὺς εὐαγώγους καὶ κοσμίους καὶ φιλο- μαθεῖς, οὐδ', οἷς ὥρα καὶ χάρις συνέπεται καὶ ἄνθος, δε- δίττεται τὸν φιλόσοφον οὐδ' ἀποσοβεῖ καὶ ἀπελαύνει τῶν

2 cf. 786f || 2sq. Isocr. Paneg. 12 || 3sq. 766a Vit. Agid. 1 p. 795b || 6sq. cf. Cic. off. II 31sq. || 7sq. 539ef 799c 821c Vit. Agid. 2 p. 795d || 12 μὴ παρορ.] 29b

1 κατ'] τὴν γ || 2 μὴ del. Mez.; pro μὴ ci. δεῖν Hu. || 3 ἐπαι- νεῖν <ἀλλὰ καὶ θανμάζειν> Bern. || 5, 6 περιφερ. ὑπολαμβάνουσιν Ω corr. Po. (περιλαμβ. iam Koraes) || 6 add. Koraes || 7 τοσ. om. ΦΠ || 8 δύναμις X² ΘΦ | περὶ ΘΠ ἐπὶ Ο || 9 βουλομένοις X² ΘΦΠ || 10 add. Bern. || 11 τοῖς μὴ βλεπ. ΟΦ || 12 μὴ παρ.] περιορ. Koraes, Bluemner, Hermes 51, 1916, 419; cf. Frerichs p. 36 || 16 οὕτως] οὗτος Π | ὥς] καὶ γ || 17 ἄποθεν X S O Φ α a. c. | ἄπ. ἀγνός] ἀπὸ θεοῦ γόνος γ || 18 γε om. γ || 20 διώκειν . . . φεύγειν Ω corr. Steph. (Xyl. interpr.) | προσόντα μετρίῳ ἢ. J²Π πρ. μετρ. τῷ ἢ. Θ || 23 δεδίττονται Re., sed observatur subiectum τὸ κάλλος (Bern.)

ἀξίων ἐπιμελείας τὸ κάλλος. οὕτως οὖν ἀξίας ἡγεμονικῆς
καὶ δυνάμεως ἀνδρὶ μετρίῳ καὶ ἀστείῳ προσούσης οὐκ
ἀφέξεται τοῦ φιλεῖν καὶ ἀγαπᾶν οὐδὲ φοβήσεται τὸ αὐλι- B
κὸς ἀκοῦσαι καὶ θεραπευτικός·

- 6 'οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις' (Eur. fr. 428)·

καὶ οἱ πρὸς ἔνδοξον οὕτως καὶ ἡγεμονικὴν φιλίαν ἔχον-
τες. ὁ μὲν οὖν ἀπράγμων φιλόσοφος οὐ φεύξεται τοὺς
τοιούτους, ὁ δὲ πολιτικός καὶ περιέξεται αὐτῶν, ἀκουσιν
10 οὐκ ἐνοχλῶν οὐδ' ἐπισταθμεύων τὰ ὧτα διαλέξουσιν
ἀκαίροις καὶ σοφιστικαῖς, βουλομένοις δὲ χαίρων καὶ δια-
λεγόμενος καὶ σχολάζων καὶ συνῶν προθύμως.

3. 'Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν
Βερέκνντα χῶρον·' (Aeschyl. fr. 158, 1)

- 15 οὗτος, εἰ μὴ μόνον φιλογέωργος ἀλλὰ καὶ φιλάνθρωπος
ἦν, ἥδιον ἂν ἐσπείρει τὴν τοσοῦτους τρέφειν δυναμένην ἢ C
τὸ Ἀντισθένης ἐκείνο χωρίδιον, δ μόλις Αὐτολύκῳ πα-
λαίειν ἂν ἤρκεσε· † εἰ σε δὲ ἡρόμην τὴν οἰκουμένην ἀπα-

5 Stob. IV p. 434, 15 || 13 603a || 17 Xen. Conv. 3, 8

3 φιλεῖν] φιλοσοφεῖν X² v Φ Π (non E) | φοβ.] X¹ γ -θήσεται O ||
6 νοσοῦσ' Stob. νοσοῦσιν | τοῖς ἀγαθῶ (ἀγαθοῖς γ) ἡρημένοις Ω,
Par. 2076 ex corr.; τοῖς διώκουσιν ἄγαν Stob., cf. Cobet, Nov.
Lect. 83 || 9 ἀκούειν Ω (-ειν X² fort. in ras.) corr. Mez. Re. ||
11 ἀκροῖς X¹ γ O Φ a¹ | ἀκεραίοις σοφιστικοῖς S | διαλεγόμε-
νοις S O a b || 13 σπερῶ X J¹ S O Φ a b a¹ ἐσπερεν γ || 14 B. χ. om. γ ||
15 οὗτως Θ (οὐχ) οὗτος et signum interrogandi post ἤρκεσε
(v. 18)? Po. || 16 ἦν γ (Junius) om. O || 17 δ Wy. ἦν Ω | δ ... p. 8, 1
παραιτ. om. γ, (... κ ...), lac. 30—40 lit. | Αὐτ. Wy. αὐτῷ
(αὐτὸ ΥΠ) αὐ (ἂν Φ) Ω || 17.18 παλαίειν ἂν ἤρκεσε Bern. sec. Wy.
(ἐμπαλαίειν ἤρκεσε) et Duebn. (εἰς πάλιν ἂν ἤρκεσε); πάλιν (πάντα) J
ἀνήρηκας (ἀνέληκας Θ εἰρηκᾶς J ἂν εἰρηκος S ἤρκει Paris. 2076
mg.) codd. || 18sq. εἰ σε δὲ ... παραιτοῦμαι Ω. Locus lacunosus et
corruptus neque coniecturis Xyl. Wy. Duebn. Bern. sanatus; sen-
tentiam fere talem expectat Po.: εἰ δὲ σε ἡρόμην 'τὴν οἰκουμένην
ἅπασαν ἐπισπείρειν (λόγοις σωτηρίοις δυνάμενος ἄρα μᾶλλον πρὸς
ιδίωτην ἔνα διαλέγεσθαι βούλει', γελοῖος ἂν ἐφάνην. τοῦτο μὲν οὖν)
παραιτοῦμαι.

- σαν ἐπιστρέφειν παραιτοῦμαι. καίτοι Ἐπίκουρος (fr. 544) τὰγαθὸν ἐν τῷ βαθυτάτῳ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ ἐν ἀκλύστῳ λιμένι καὶ κωφῷ τιθέμενος τοῦ εὖ πάσχειν τὸ εὖ ποιεῖν οὐ μόνον κάλλιον ἀλλὰ καὶ ἥδιον εἶναι φησι. χαρᾶς γὰρ οὐδὲν οὕτω γόνιμόν ἐστιν ὥς χάρις· ἀλλὰ σοφός 5 ἦν ὁ ταῖς Χάρισι τὰ ὀνόματα θέμενος Ἀγλαίην καὶ Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν· τὸ γὰρ ἀγαλλόμενον καὶ τὸ χαῖρον ἐν τῷ διδόντι τὴν χάριν πλεῖόν ἐστι καὶ καθαρώτερον.
- D διὸ τῷ εὖ πάσχειν αἰσχύνονται πολλάκις, αἱ δ' ἀγάλλονται τῷ εὖ ποιεῖν· εὖ δὲ ποιοῦσι πολλοὺς οἱ ποιούντες ἀγα- 10 θοὺς ὧν πολλοὶ δέονται· καὶ τούναντίον, οἱ αἱ διαφθείροντες ἡγεμόνας ἢ βασιλεῖς ἢ τυράννους διάβολοι καὶ συκοφάνται καὶ κόλακες ὑπὸ πάντων ἐλαύνονται καὶ κολάζονται, καθάπερ οὐκ εἰς μίαν κύλικα φάρμακον ἐμβάλλοντες θανάσιμον, ἀλλ' εἰς πηγὴν δημοσίᾳ ῥέουσιν, ἣ 15 χρωμένους πάντας ὀρῶσιν. ὥσπερ οὖν τοὺς Καλλίον κωμωδουμένους κόλακας γελῶσιν, <οὗς> 'οὐ πῦρ οὐ σίδηρος οὐδὲ χαλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον' κατὰ
- E τὸν Εὐπολιν (fr. 162), τοὺς δ' Ἀπολλοδώρου τοῦ τυράννου καὶ Φαλαρίδος καὶ Διονυσίου φίλους καὶ συνήθεις ἀπε- 20 τυμπάνιζον, ἐστρέβλουν, ἐνεπίμπρασαν, ἐναγεῖς ἐποιούντο, καταράτους, ὡς ἐκείνων μὲν ἀδικούντων ἕνα, τούτων δὲ πολλοὺς δι' ἑνὸς τοῦ ἄρχοντος· οὕτως οἱ μὲν ἰδιώταις συνόντες αὐτοὺς ἐκείνους ποιοῦσιν ἑαυτοῖς ἀλύπους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ προσηγεῖς, ὁ δ' ἄρχωντος ἥθος ἀφαιρῶν 25

1 cf. 1097a || 2.3 Zenob. 4, 68 || 4sq. Com. adesp. 462; cf. 786e || 17 cf. 50d

1 ἐπιστρ.] 823c Vit. Lucull. 7 p. 495f | 'equidem totum orbem velut aratro praeparatum ad sapientiam convertere recusum?'; sed nescio an plura desint. Si. || 5 οὐδὲν om. X¹ O Φ α¹ || 8 τιθέμ. Φ α¹ || 9 τῷ] τὸ SV¹ v | εὖ πάσχ. γ (Bens.) π. εὖ O || 11 ὧν πολλ. δέ.] δι' ὧν πολλοὶ σώζονται Θ | οἱ αἱ] αὐ οἱ J¹ οὖν οἱ S οἱ om. γ X¹ αἱ del. Po. || 14 ἐμβαλόντες abv || 17 γελ. Wy. λέγουσιν | add. Wy. | οὐ²] οὐδὲ Meineke || 18 σίδαρος X J³ Π, cf. 50d | ἀπειργεῖ Meineke (sed cf. 50d) || 21 ἐστρ. γ ἐστρ. καὶ O | ἐπίμπρασαν X¹ J¹ || 21.22 ἐπ. καὶ καταράτ. Φ Ald.² || 24 ἑαυτοῖς Φ Π (ἑαυτῶν E in ras.) ἐν αὐτ. γ ἐν αὐτ. J O Θ ἐν αὐτ. X¹ S

μοχθηρόν ἢ γνώμην ἐφ' ὃ δεῖ συγκατενθύνων τρόπον
τινὰ δημοσίᾳ φιλοσοφεί καὶ τὸ κοινὸν ἐπανορθοῦται, ᾧ
πάντες διοικοῦνται. — τοῖς ἱερεῦσιν αἰδῶ καὶ τιμὴν αἰ
πόλεις νέμουνσιν, ὅτι τὰγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐ μόνον
6 αὐτοῖς καὶ φίλοις καὶ οἰκείοις, ἀλλὰ κοινῇ πᾶσιν αἰτοῦνται F
τοῖς πολίταις· καίτοι τοὺς θεοὺς οἱ ἱερεῖς οὐ ποιοῦσιν
ἀγαθῶν δοτῆρας, ἀλλὰ τοιούτους ὄντας παρακαλοῦσι,
τοὺς δ' ἄρχοντας οἱ συνόντες τῶν φιλοσόφων δικαιοτέ-
ρους ποιοῦσι καὶ μετριωτέρους καὶ προθυμότερους εἰς τὸ
10 εὖ ποιεῖν, ὥστε καὶ χαίρειν εἰκὸς ἐστὶ μᾶλλον.

4. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ λυροποῖός ἂν ἥδιον λύραν | ἐργά- 779
σασθαι καὶ προθυμότερον, μαθὼν ὡς ὁ ταύτην κτησάμενος
μέλλει τὸ Θηβαίων ἄστυ τειχίζειν ὡς ὁ Ἀμφίων ἢ τὴν
Λακεδαιμονίων στάσιν παύειν ἐπάδων καὶ παραμινθού-
15 μενος ὡς Θαλήτας· καὶ τέκτων ὁμοίως πηδάλιον δη-
μιουργῶν ἡσθῆναι, πυνθόμενος ὅτι τοῦτο τὴν Θεμιστο-
κλέους ναυαρχίδα κυβερνήσει προπολεμοῦσαν τῆς Ἑλλά-
δος ἢ τὴν Πομπηίου τὰ πειρατικά καταναυμαχοῦντος·
τί οὖν οἶει περὶ τοῦ λόγου τὸν φιλόσοπον, διανοούμενον ὡς
20 ὁ τοῦτον παραλαβὼν πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ ἡγεμονικὸς
κοινὸν ὄφελος ἔσται δικαιοδοτῶν, νομοθετῶν, κολάζων
τοὺς πονηροὺς, αὖξων τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀγαθοὺς; — ἐμοὶ B
δὲ δοκεῖ καὶ ναυπηγὸς ἀστεῖος ἥδιον ἂν ἐργάσασθαι πη-
δάλιον, πυνθόμενος ὅτι τοῦτο τὴν Ἀργὴν κυβερνήσει πᾶσι
25 μέλουσιν' (μ 70), καὶ τεκτονικὸς οὐκ ἂν οὕτω κατασκευ-

15 Θαλήτας] 1134b sqq. 1146b Vit. Lyc. 4 p. 41 c. d.; Vit.
Ag. 10 p. 799f

2 ᾧ ab ὡς O || 3 διοικῶνται X²A² p. c. E | τιμὴν αἰ yΠ τιμὴν
ἢν αἰ O || 5 ἀλλὰ καὶ κ. Θ || 7 ἀλλ' οἷον τοι. y J¹ (fort. recte ?)
ἀλλ' οἷον τι τοι. S ἀλλ' οἱ τοι. v ἀλλὰ τοὺς τοι. a || 8 δ' om. X¹yΘ |
οἱ om. X¹yJSΘ || 11 ἂν] ἀνὴρ X²υΦΠ || 12 ταῦτα y | κτησά-
μενος XyOΦα¹ κτησομ. O || 12.13 κτησ. μέλλει y (Herw.) κτησ.
τὴν λύραν μέλλει O || 13 Θηβαῖον SΦΠ || 15 θαλητας (acc. dub.) X¹
θαλητᾶς J² mg. θαλέτας y εὐθαλῆς S (om. ὡς) θαλῆς O (sq. lac. 6
lit. in XJS) || 16 ἂν ἡσθ. Herm. Fränkel || 17 ναυρχίδα y ναυαρχίαν
X¹?JSOΘ || 19 <χαίρειν> περὶ vel <χαίρειν> τῷ λόγῳ dub. Si. ||
21 ἔσται om. Φα¹ | δικαιοθετῶν J¹ || 23 ἂν Θ om. O || 24.25 πᾶσι
μέλουσιν om. y τὴν π. μέλ. E || 25 μέλ. Π μέλλ. O

- (779) άσαι άροτρον προθύμως ή άμαξαν ώς τούς άξονας, οίς
 έμελλε Σόλων τούς νόμους έγχαράξειν. και μήν οί λόγοι
 τών φιλοσόφων, εάν ψυχαίς ήγεμονικών και πολιτικών
 άνδρων έγγραφώσι βεβαίως και κρατήσωσι, νόμων δύνα-
 μιν λαμβάνουσιν. ή και Πλάτων εις Σικελίαν έπλευσεν, 5
 έλπίζων τά δόγματα νόμους και έργα ποιήσειν έν τοίς
 Διονυσίου πράγμασιν· άλλ' εύρε Διονύσιον ώσπερ βιβλίον
 C παλίψησιον ήδη μολυσμών ανάπλεω και την βαφήν ουκ
 άνιέντα τής τυραννίδος, έν πολλῷ χρόνῳ δευσοποιόν
 ούσαν και δυσέκπλυτον· †δρομαίους δ' όντας έτι δεί τών 10
 χρηστών αντιλαμβάνεσθαι λόγων.

3 504d

1 προθ. άροτρ. Bens. || 3 ήγεμονικαίς γ || 8 παλίμψ. E (sed μ
 eras. et ψ novum scr. E¹) | ανάπλεων X² ΟΦΠ ανάπλων S ||
 10 δρομέους wΠ άκμαίους Koræes δριμέας? || 11 λόγων om. S
 sine interpunctione

ΠΡΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ

(Plan. 35)

1. Πλάτωνα Κυρηναῖοι παρεκάλουν νόμους τε γραφά- D
 μενον αὐτοῖς ἀπολιπεῖν καὶ διακοσμήσαι τὴν πολιτείαν,
 ὁ δὲ παρητήσατο φήσας χαλεπὸν εἶναι Κυρηναίοις νομο-
 5 θετεῖν οὕτως εὐτυχοῦσιν· ὁδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον καὶ
 τραχὺ καὶ δύσαρκτον ὥς ἀνὴρ ἔφν' (Eur. fr. 788, 1) εὐ-
 πραγίας δοκούσης ἐπιλαμβανόμενος. διὸ τοῖς ἄρχουσι
 χαλεπὸν ἐστὶ σύμβουλον περὶ ἀρχῆς γενέσθαι· τὸν γὰρ
 λόγον ὥσπερ ἄρχοντα παραδέξασθαι φοβοῦνται, μὴ τῆς
 10 ἐξουσίας αὐτῶν τὸ ἀγαθὸν κολούσῃ τῷ καθήκοντι δου- E
 λωσάμενος. οὐ γὰρ ἴσασι τὰ Θεοπόμπου τοῦ Σπαρτιατῶν
 βασιλέως, ὃς πρῶτος ἐν Σπάρτῃ τοῖς βασιλεύουσι κατα-
 μίξας τοὺς ἐφόρους, εἰτ' ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τῆς γυναικός,
 εἰ τοῖς παισὶν ἐλάττονα παραδώσει τὴν ἀρχὴν ἣς παρέλαβε,
 15 ᾧ μείζονα μὲν οὖν' εἶπεν ὅσῳ καὶ βεβαιότεραν· τὸ γὰρ
 σφοδρὸν ἀνείς καὶ ἄκρατον αὐτῆς ἅμα τῷ φθόνῳ διέφυγε
 τὸν κίνδυνον. καίτοι Θεόπομπος μὲν εἰς ἑτέρους τὸ τῆς
 ἀρχῆς ὥσπερ ῥεύματος μεγάλου παροχετευσάμενος,

Libellum cum 49 edidit Frerichs (v. notam lib. 49 praemissam),
 qui hunc quoque fortasse a Plutarcho ipso editum non esse putat.

Deest in Lampriae cat. — Codd.: Xy J O(V) abuvzd αΑΕ(β).
 Θ = abu. Φ = vzd. Π = αΑΕ

2sq. Vit. Lucull. 2 p. 492de || 11sq. Vit. Lvc. 7 p. 43e
 Aristot. Pol. 1313 a 26 Dion. Chr. 56, 5; 6 || 17 cf. 813 d

8 δύσαρχον γ | ἔφν] ἔφν γυ v z || 12 βασιλεῦσι Ο V Φ || 14 ἥς]
 ἦ γ ἦν bu ἦ ἦν J || 17 τό] del. dub. Si. τι Po. | 17.18 εἰς ἐτ. post
 μεγ. γ || 18 μεγ. ρεῖθρον παροχ. Θ | μετοχετ. γ

ὅσον ἄλλοις ἔδωκεν, αὐτοῦ περιέκοπεν· ὁ δ' ἐκ φιλοσοφίας τῷ ἄρχοντι πάρεδρος καὶ φύλαξ ἐγκατοικισθείς
F λόγος, ὥσπερ εὐεξίας τῆς δυνάμεως τὸ ἐπισφαλές ἀφαιρῶν, ἀπολείπει τὸ ὑγιαῖνον.

2. Ἀλλὰ νοῦν οὐκ ἔχοντες οἱ πολλοὶ τῶν βασιλέων 5
καὶ ἀρχόντων μιμοῦνται τοὺς ἀτέχνους ἀνδριαντοποιούς, οἳ νομίζουσι μεγάλους καὶ ἀδρoὺς φαίνεσθαι τοὺς κολοσσούς, ἃν διαβεβηκότες σφόδρα καὶ διατεταμένους καὶ κεχη-
780 νότας πλάσσωσι· | καὶ γὰρ οὗτοι βαρύντηι φωνῆς καὶ βλέμματος τραχύτητι καὶ δυσκολίᾳ τρόπων καὶ ἀμύξια διαίτης 10
ὄγκον ἡγεμονίας καὶ σεμνότητα μιμεῖσθαι δοκοῦσιν, οὐδ' ὅτι οὖν τῶν κολοσσικῶν διαφέροντες ἀνδριάντων, οἳ τὴν ἔξωθεν ἡρωικὴν καὶ θεοπρεπῆ μορφήν ἔχοντες ἐντὸς εἰσι γῆς μεστοὶ καὶ λίθου καὶ μολύβδου· πλὴν ὅτι τῶν μὲν ἀνδριάντων ταῦτα τὰ βάρη τὴν ὀρθότητα μόνιμον καὶ 15
ἀκλινῇ διαφυλάττει, οἳ δ' ἀπαίδευτοὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες ὑπὸ τῆς ἐντὸς ἀγνωμοσύνης πολλάκις σαλεύονται καὶ περιτρέπονται· βάσει γὰρ οὐ κεκλιμένη πρὸς ὀρθὰς
B ἔξουσίαν ἐποικοδομοῦντες ὑψηλὴν συναπονεύουσι. δεῖ 20
δ', ὥσπερ ὁ κανὼν αὐτὸς ἀστραβῆς γενόμενος καὶ ἀδιά-
στροφος οὕτως ἀπενθύνει τὰ λοιπὰ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐφαρ-
μογῇ καὶ παραθέσει συνεξομοιῶν, παραπλησίως τὸν ἄρχοντα πρῶτον ἀρχὴν κτησάμενον ἐν αὐτῷ καὶ κατευθύναντα τὴν ψυχὴν καὶ καταστησάμενον τὸ ἥθος οὕτω
συναρμόττειν τὸ ὑπήκοον· οὔτε γὰρ πίπτοντός ἐστιν 25
ὀρθοῦν οὔτε διδάσκειν ἀγνωσοῦντος οὔτε κοσμεῖν ἀκοσμοῦν-

1 ὁ δ' etc.] Stob. IV p. 231, 11sq. H. || 19.20 δεῖ δ' etc.] Stob. IV p. 231, 22sq. H.

2 παρόδιος Θ || 7 καὶ ἀδρoὺς om. Stob. | φαίν. Ω Stob. φανείσθαι ci. Madv. ut corr. Stob. A² || 9 βαρύντητα ... 10 τραχύτητα γ || 11 ἡγεμον.] οικονομίας Stob. | σεμνότητος yzd || 12 οἳ] ἦ Φ || 14 μολύβδ. γ J μολύβδου O | μολ. μεστοὶ γ || 18 φυλάττει γ V || 17 πολλ.] om. J¹ OV || 18 ὀρθὸν γ || 20 γιν. JΘΠ O p. c. || 21 ἀπενθ. Stob. | τῇ J (?) α² AE Stob. om. O | ἐφ' ἀρμογῇ γανv || 22 συνεξ. Stob. συνεφομοιῶν (-οῦν γ) Ω | παρακλήσεως γ || 23 τὴν ἀρχ. Re. | ἐν om. J | ἐαυτῷ J αὐτῷ O | κατευθ.] γΠ κατευθύνοντα O || 24 ψυχὴν Stob. ἀρχὴν Ω || 25 ἐστιν — 26 ἀκοσμ.] †τρέχειν Stob.

τος ἢ τάττειν ἀτακτοῦντος ἢ ἄρχειν μὴ ἀρχομένον· ἀλλ' οἱ πολλοὶ κακῶς φρονοῦντες οἴονται πρῶτον ἐν τῷ ἄρχειν ἀγαθὸν εἶναι τὸ μὴ ἄρχεσθαι, καὶ ὁ γε Περσῶν βασιλεὺς πάντας ἡγεῖτο δούλους πλὴν τῆς αὐτοῦ γυναι- C
5 κός, ἥς μάλιστα δεσπότης ὤφειλεν εἶναι.

3. Τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; ὁ νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων' ὡς ἔφη Πίνδαρος (fr.169), οὐκ ἐν βιβλίοις ἔξω γεγραμμένος οὐδέ τισι ξύ-
10 λοις, ἀλλ' ἐμψυχος ὢν ἐν αὐτῷ λόγος, αἰεὶ συνοικῶν καὶ
παρὰφυλάττων καὶ μηδέποτε τὴν ψυχὴν ἐὼν ἐρημον ἡγε-
μονίας. ὁ μὲν γὰρ Περσῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν κατευναστῶν
εἶχε πρὸς τοῦτο τεταγμένον, ὥσθ' ἔωθεν εἰσιόντα λέγειν
πρὸς αὐτόν 'ἀνάστα, ὦ βασιλεῦ, καὶ φρόντιζε πραγμά-
των, ὧν σε φροντίζειν ὁ μέγας Ὠρομάσδης ἡθέλησε.' τοῦ D
15 δὲ πεπαιδευμένου καὶ σωφρονοῦντος ἄρχοντος ἐντός
ἐστίν ὁ τοῦτο φθεγγόμενος αἰεὶ καὶ παρακελεύόμενος.
Πολέμων μὲν γὰρ ἔλεγε τὸν ἔρωτα 'θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς
νέων ἐπιμέλειαν <καὶ σωτηρίαν>'· ἀληθέστερον δ' ἂν τις
εἴποι τοὺς ἄρχοντας ὑπηρετεῖν θεῷ πρὸς ἀνθρώπων ἐπι-
20 μέλειαν καὶ σωτηρίαν, ὅπως ὧν θεὸς δίδωσιν ἀνθρώποις
καλῶν καὶ ἀγαθῶν τὰ μὲν νέμωσι τὰ δὲ φυλάττωσιν.

ἄρξας τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
(Eur. fr. 941, 1.2)

3 de rege Persarum alibi non legi videtur || 6sq. Plat. Gorg. 484 b ||
6—11 Dion. Chr. 3, 43 || 17 comp. Thes. et Rom. 1 p. 37 d Vit. Alcib. 4
p. 193 c. Andronicus π. παθῶν p. 18, 12 Kr. cf. SVF III 397 (ubi
νέων legendum). Polemon alibi non nominatur || 22 601a 919b

3 τὸ] τοῖς X αὐτοῖς J || 5 ἥς ὤφειλεν μάλ. δεσπ. εἶναι γ ||
7 θνατῶν Pind. | φησι JΘd || 8 γεγραμμένος γ Op. c. γεγραμμέ-
νοις O || 9 ἐν αὐτ. Koraes ἐν ἑαυτῷ γ JΦ ἑαυτῶν υ (O sec. Fr.)
ἑαυτῷ O || 12 τούτῳ γ || 13 ἀνίστασο γ ἀνίστα Xvd | φρ. τῶν γ
(fort. recte) | πραγμ.] γραμμάτων γ || 14 ὧν σε φροντ. om. γ in
lac. 12 lit. | μέγας Ὠρομ. Kaltw. cf. Vit. Artax. 29 p. 1026e μεσο-
ρομάσδης (μεσω—vz) Ω || 17 μὲν γ om. O | ἔρωτα εἶναι θ. J³OV
aΦII || 18 add. Bern. cf. comp. Thes. et Rom. 2 p. 37 d et Vit.
Alc. 4 || 23 ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις p. 919b (Eur.) ὑγ. ἀγκάλ. (ut 601a)II
(ὑγρ et -αις³ in ras. α²) J³ αὐταῖς ἀγκ. XγOVΘ ταῖς ἀγκ. Φ αὐταῖς
μακραῖς ἀγκ. J αὐταῖς μακραῖς ἐν ἀγκ. cod. Coll. Nov.

ὁ μὲν καθήσιν ἀρχὰς σπερμάτων προσηκόντων γῇ δ'
 Ε ἀναδίδωσιν, αὖξεται δὲ τὰ μὲν ὄμβροις τὰ δ' ἀνέμοις τὰ
 δ' ἄστροις ἐπιθαλπόμενα καὶ σελήνῃ, κοσμεῖ δ' ἥλιος
 ἅπαντα καὶ πᾶσι τοῦτο δὴ τὸ παρ' αὐτοῦ φίλτρον ἐγκε-
 ράννυσιν. ἀλλὰ τῶν τοσούτων καὶ τηλικούτων αἱ θεοὶ 5
 χαρίζονται δώρων καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστιν ἀπόλαυσις οὐδὲ
 χρῆσις ὀρθῇ δίκῃ νόμου καὶ δίκης καὶ ἀρχοντος. δίκη μὲν
 οὖν νόμου τέλος ἐστί, νόμος δ' ἀρχοντος ἔργον, ἀρχων δ'
 εἰκὼν θεοῦ τοῦ πάντα κοσμοῦντος, οὗ Φειδίου δεόμενος
 πλάττοντος οὐδὲ Πολυκλείτου καὶ Μύρωνος, ἀλλ' αὐτὸς 10
 αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα θεῶ δι' ἀρετῆς καθιστὰς καὶ δημιουργ-
 F γῶν ἀγαλμάτων τὸ ἥδιστον ὀφθῆναι καὶ θεοπρεπέστατον.
 οἷον δ' ἥλιον ἐν οὐρανῷ περικαλλῆς εἰδῶλον ἑαυτοῦ καὶ
 σελήνῃν ὃ θεὸς ἐνίδρυσε, τοιοῦτον ἐν πόλεσι μέλημα καὶ
 φέγγος ἀρχῶν ὅστε θεουδῆς εὐδικίας ἀνέχῃσι' (τ 109.111), 15
 τουτέστι θεοῦ λόγον ἔχων ἐν διανοίᾳ, οὗ σκηπτὸν οὐδὲ
 κεραυνὸν οὐδὲ τρίαιναν, ὡς ἔνιοι πλάττουσιν ἑαυτοὺς
 καὶ γράφουσι τῷ ἀνεφίκτῳ ποιοῦντες ἐπίφθονον τὸ ἀνόη-
 τον· νμεσῶ γὰρ ὃ θεὸς τοῖς ἀπομιμουμένοις βροντὰς καὶ
 781 κεραυνούς | καὶ ἀκτινοβολίας, τοὺς δὲ τὴν ἀρετὴν ζηλοῦν- 20
 τας αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸ καλὸν καὶ φιλόανθρωπον ἀφο-
 μοιοῦντας ἑαυτοὺς ἡδόμενος αὖξει καὶ μεταδίδωσι τῆς
 περὶ αὐτὸν εὐνομίας καὶ δίκης καὶ ἀληθείας καὶ πραό-
 τητος· ὧν θειότερον οὐ πῦρ ἐστὶν οὐ φῶς οὐχ ἥλιος δρό-
 μος οὐκ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις ἄστρον οὐ τὸ αἰδίδιον καὶ 25
 ἀθάνατον. οὐ γὰρ χρόνῳ ζωῆς ὃ θεὸς εὐδαίμων ἀλλὰ
 τῆς ἀρετῆς τῷ ἀρχοντι· τοῦτο γὰρ θεῖον ἐστί, καλὸν δ'
 αὐτῆς καὶ τὸ ἀρχόμενον.

5 ἀλλὰ etc.] Stob. IV p. 232, 7 H. || 9 εἰκὼν] Diog. L. VI 51 in. || 13 781f 393d || 20sq. Dion. Chr. 1, 37

4 παρ' om. γ γὰρ ΧΦ || 5 τῶν om. α¹Φ | τοιούτων καὶ τοσού-
 των Stob. | τηλ. om. ab || 6 καὶ om. ab || 7 δίκ. καὶ ἀρχ. J Stob.
 δίκης (δίκην ΧΕ) ἀρχ. O || 8 ἔργον ἐστίν Χ J O V Θ || 11 θεοῦ γ J ||
 15 θεουδεῖς γ J O V Φ || 16 ἐν διανοίᾳ γ; hiatus in fine coli toleran-
 dus. διάνοιαν O ἐνδιάθετον ci. Frerichs | σκῆπτρον Ω corr. Mittel-
 haus, cf. 338b

4. Ἀνάξαρχος μὲν οὖν ἐπὶ τῷ Κλείτου φόνῳ δεινοπαθοῦντα παραμυθούμενος Ἀλέξανδρον ἔφη καὶ τῷ Διὶ τὴν Δίκην B εἶναι καὶ τὴν Θέμιν παρέδρους, ἵνα πᾶν τὸ πραχθὲν ὑπὸ βασιλέως θεμιτὸν δοκῇ καὶ δίκαιον· οὐκ ὀρθῶς οὐδ' ὠφελίμως τὴν ἐφ' οἷς ἡμαρτε μετάνοιαν αὐτοῦ τῷ πρὸς τὰ ὅμοια θαρρύνειν ἰώμενος. εἰ δὲ δεῖ ταῦτ' εἰκάζειν, ὁ μὲν Ζεὺς οὐκ ἔχει τὴν Δίκην παρέδρον, ἀλλ' αὐτὸς Δίκη καὶ Θέμις ἐστὶ καὶ νόμων ὁ πρεσβύτατος καὶ τελειότατος· οἱ δὲ παλαιοὶ οὕτω λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ δι- 10 δάσκουσιν, ὥς ἄνευ Δίκης ἄρχειν μηδὲ τοῦ Διὸς καλῶς δυναμένον· ἡ δὲ γε παρθένος ἐστὶ καθ' Ἡσίοδον (O D 256) ἀδιάφθορος, αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης καὶ ἀφελείας σύν- οἰκος· ὅθεν 'αἰδοίους' προσαγορεύουσι τοὺς βασιλεῖς· C μάλιστα γὰρ αἰδεῖσθαι προσήκει τοῖς ἥκιστα φοβου- 15 μένοις. φοβεῖσθαι δὲ δεῖ τὸν ἄρχοντα τοῦ παθεῖν κακῶς μᾶλλον τὸ ποιῆσαι· τοῦτο γὰρ αἰτιὸν ἐστὶν ἐκείνου καὶ οὗτός ἐστιν ὁ φόβος τοῦ ἄρχοντος φιλάνθρωπος καὶ οὐκ ἀγρινῆς, ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων δεδιέναι μὴ λάθῃσι βλαβέντες, 20 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν ἀνλῇ θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος' (K 183sq.),

οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀλλ' ὑπὲρ τῶν φυλαττομένων. ὁ δ' Ἐπαμει- νώνδας, εἰς ἑορτὴν τινα καὶ πότον ἀνειμένως τῶν Θη- βαίων ῥυέντων, μόνος ἐφώδευε τὰ ὅπλα καὶ τὰ τεῖχη,

1sq. Vit. Alex. 52 p. 695a (= Vorsokr. 72A 3) Arr. Anab. Al. IV 9, 7 (Soph. OC 1381) || 2sq. 819e || 12 σωφρ. κ. ἀφελ.] Vit. Phoc. 19 p. 750c || 22sq. 192e

2 καὶ — 3 παρέδρον (pro παρέδρους) p. c. Laur. 80, 21 Laur. 80, 22² mg. (sec. Vit. Alex.) κλείτω δὴ τὴν δίκην εἶναι καὶ τῶν (καὶ τὴν τῶν O V Θ Φ Π καὶ τῇ τῶν X γ) θεῶν παρέδρον (παρέδρους X ab) O || 3 πᾶν τὸ πραχθὲν X p. c. J Vit. Alex. πᾶν ταχθὲν X¹ πανταχόθεν γ Θ πᾶν (om. α¹) πραττόμενον O || 6 ἰώμ.] οἰόμενος α AE¹ || 9 δέ] γάρ J (recte ?), om. X γ Θ Π || 12 ἀφελ. X ἀληθείας Θ ὠφελείας O | σύνοικος Xyl. (interpr.) Re. ἐνοικος Ω || 15 καὶ φοβ. δεῖ Θ φοβ. δεῖ X γ J | κακῶς] καὶ ὥς γ || 17 ἄρχοντος α² in ras. αἰσχροῦ O || 20 ἀνλῇ] ὕλη γ O¹ mg. Φ || 23 ἀνειμένον γ - μένος X² || 24 ἐνεφώδευε γ J O V Θ

- D νήφειν λέγων καὶ ἀγρυπνεῖν ὅπως ἐξῇ τοῖς ἄλλοις με-
θύειν καὶ καθεύδειν. καὶ Κάτων ἐν Ἰτύκῃ τοὺς ἄλλους
ἅπαντας ἀπὸ τῆς ἡττης ἐκήρυττε πέμπειν ἐπὶ θάλατ-
ταν, καὶ ἐμβιβάσας, εὐπλοῖαν εὐξάμενος ὑπὲρ αὐτῶν,
εἰς οἶκον ἐπανελθὼν ἑαυτὸν ἀπέσφαξε, διδάξας ὑπὲρ 5
τίνων δεῖ τὸν ἄρχοντα τῷ φόβῳ χρῆσθαι καὶ τίνων δεῖ
καταφρονεῖν. Κλέαρχος δ' ὁ Ποντικός τύραννος εἰς κιβω-
τὸν ἐνδύομενος ὥσπερ ὄφιν ἐκάθευδε· καὶ Ἀριστόδημος
ὁ Ἀργεῖος εἰς ὑπερῶν οἶκημα θύραν ἔχον ἐπιρρακτὴν,
ἧς ἐπάνω τιθεῖς τὸ κλινίδιον ἐκάθευδε μετὰ τῆς ἐταίρας, 10
E ἡ δὲ μήτηρ ἐκεῖνης ὑφεῖλκε κάτωθεν τὸ κλιμάκιον, εἰδ' ἡμέρας
πάλιν προσετίθει φέρουσα. πῶς οὗτος, οἷσθε, τὸ
θέατρον ἐπεφρίκει καὶ τὸ ἀρχεῖον, τὸ βουλευτήριον, τὸ
συμπόσιον, ὃ τὸν θάλαμον ἑαυτῷ δεσμοωτήριον πεποιη-
κώς; τῷ γὰρ ὄντι δεδίασιν οἱ βασιλεῖς ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων, 15
οἱ δὲ τύραννοι τοὺς ἀρχομένους· διὸ τῇ δυνάμει τὸ δέος
συναύξουσιν, πλειόνων γὰρ ἄρχοντες πλείονας φοβοῦνται.
5. Οὐ γὰρ εἰκὸς οὐδὲ πρόπον, ὥσπερ ἔνιοι φιλόσοφοι
λέγουσι, τὸν θεὸν ἐν ὕλῃ πάντα πασχούσῃ καὶ πράγμασι
μυρίας δεχομένοις ἀνάγκας καὶ τύχας καὶ μεταβολὰς 20
F ὑπάρχειν ἀναμεμιγμένον· ἀλλ' ὁ μὲν ἄνω πον περὶ τὴν
αἰὲ κατὰ ταῦτά ὡσαύτως φύσιν ἔχουσιν ἰδρυμένος ἐν
βάθροις ἀγίοις, ἧ φησὶν ὁ Πλάτων, εὐθείᾳ περαίνει κατὰ
φύσιν περιπορευόμενος' (Legg. 716a)· οἷον δ' ἥλιος ἐν οὐ-

2sq. Vit. Cat. min. 65sq. p. 791sq. || 7 non aliunde notum ||
8sq. idem de Aristippo narratur in Vit. Arati 26 p. 1039bc ||
18 φιλόσ.] Stoici, cf. SVF II 1028sq. | 18sq. 393d sq. 793d ||
22.23 Plat. Phaedr. 254b | 601b || 24sq. 780f

1 ὅπως] ὡν ἂν OVΦ || 3 πέμπων yVvd || 5 δειξας Φ || 6.7 δεῖ
καταφρ. y δεῖ τὸν ἄρχοντα καταφρ. O || 7 κιβώτιον y fort. recte ||
9 ἔχων OVvzΠ || 11 κάτ. ὑφ. y (fort. recte?) || 20 μυρία y |
δεχομένη XJΘΠ (-ους α?) || 21 ὁ μὲν Wy. ἡμεῖς y ἡμῖν O ||
22 ὡσαύτως Re. cf. 428b 443f Plat. Phaedr. 78c οὕτως y οὕτω O |
ἰδρυσμένην y ἰδρυμένοις X¹υ | ἐν ἀγνῷ βάθρ. Plat. Phaedr. 254b ||
23 φησιν ὁ Πλ. Xyvδ ὁ om. O | εὐθείᾳ yA Plat. 601b εὐθέα O ||
24 περιπορευόμενος X²JυvΠ (partim) -ένοισ yOVzd παραπορευό-
μενος Π (partim) -ένοισ X¹ab | ἥλιος O p. c. ab p. c. ἥλιον O

ρανῶ μίμημα τὸ περικαλλές αὐτοῦ δι' ἐσόπτρου <καὶ> εἰ-
 δωλον ἀναφαίνεται τοῖς ἐκείνῳ ἐνοραῖν δι' αὐτοῦ δυνατοῖς,
 οὕτω τὸ ἐν πόλεσι φέγγος εὐδικίας [καὶ] λόγον τοῦ περὶ
 αὐτὸν ὥσπερ εἰκόνα κατέστησεν, ἣν οἱ μακάριοι καὶ
 6 σῶφρονες ἐκ φιλοσοφίας | ἀπογράφονται πρὸς τὸ κάλλιστον 782
 τῶν πραγμάτων πλάττοντες ἑαυτούς. ταύτην δ' οὐδὲν
 ἐμποιεῖ τὴν διάθεσιν ἢ λόγος ἐκ φιλοσοφίας παραγενό-
 μενος· ἵνα μὴ πάσχωμεν τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, δς ἐν Κο-
 ρίνθῳ Διογένην θεασάμενος καὶ δι' εὐφυΐαν ἀγαπήσας καὶ
 10 θαυμάσας τὸ φρόνημα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀνδρός εἶπεν
 'εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην', ὀλίγου δέω
 εἰπεῖν τὴν περὶ αὐτὸν εὐτυχίαν καὶ λαμπρότητα καὶ δύνα-
 μιν ὡς κώλυσιν ἀρετῆς καὶ ἀσχολίαν βαρυνόμενος καὶ
 ζηλοτυπῶν τὸν τρίβωνα καὶ τὴν πήραν, ὅτι τούτοις ἦν
 15 ἀνίκητος καὶ ἀνάλωτος Διογένης, οὐχ ὡς ἐκεῖνος ὄπλοις B
 καὶ ἵπποις καὶ σαρίσσαις. ἐξῆν οὖν φιλοσοφοῦντα καὶ
 τῇ διαθέσει γίνεσθαι Διογένην καὶ τῇ τύχῃ μένειν
 Ἀλέξανδρον, καὶ διὰ τοῦτο γενέσθαι Διογένην μάλ-
 λον, ὅτι ἦν Ἀλέξανδρος, ὡς πρὸς τύχην μεγάλην πολὺ
 20 πνεῦμα καὶ σάλον ἔχουσαν ἔρματος πολλοῦ καὶ κυ-
 βερνήτου μεγάλου δεόμενον.

6. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀσθενέσι καὶ ταπεινοῖς καὶ ἰδιώταις
 τῷ ἀδυνάτῳ μιγνύμενον τὸ ἀνόητον εἰς τὸ ἀναμάρτητον

1 μίμ. — κ. εἶδωλον cf. 428cd || 8sq. 331f 605e Vit. Alex. 14
 p. 871 d e et locos ibi allatos || 10 τὸ φρόν. κ. τ. μέγεθ.] cf. p. 2,
 15. 29, 17 || 22sq. Stob. IV p. 232, 13 H.

1 μῆνυμα ΘΠ | τὸ secl. Frerichs | 1 περικ. — 3 εὐδικίας καὶ
 om. γ | <καὶ> Bern., Frerichs; μίμημά τε περικ. αὐτοῦ δίκη
 ἐς. <καὶ> εἶδωλον, vel αὐτοῦ [δι' ἐσόπτρου] <καὶ> εἶδωλον dub.
 Bern. || 3 φέγγος cf. p. 14, 15 | καὶ del. Mittelhaus || 4 αὐτὸν
 γ? O p. c. αὐτὴν O corr. Abresch || 6 πραγμ.] παραδειγμάτων
 Mez. probab. | πλάττ. J (ut vid.) O p. c., ab πλάττοντες O ||
 11 δέω O i. mg. m. 2 Madv. (cf. 1058b 1084a) δέον γ (Xyl.) δέ ὡς
 ΧΟΝΦΠ (praeter α) δέ μὴ J (ὡς ss. J) α δεῖν ὡς Θ δέων—βαρυνό-
 μενος Steph. al. || 12 αὐτὸν Θ α² A αὐτὸν O || 13, 14 βαρύνεσθαι κ.
 ζηλοτυπεῖν γ || 16 καὶ³ om. OV || 19 ὡς πρ.] ὥσπερ γ || 22 καὶ
 τοῖς ταπ. Π || 23 μιγνύμ.] δεδεμένον Stob. | ἀναμ.] ἀμαρτάνειν
 Stob. ἀναμ. τελευτᾷ Θ

- (782) † ὥσπερ <ἐν> ὀνειράσι φαύλοις τισίν, ἐνίησι τὴν ψυχὴν
καὶ διαταράττει συνεξαναστήναι ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ
δυναμένην, ἢ δ' ἐξουσία παραλαβοῦσα τὴν κακίαν <νεῦρα>
C τοῖς πάθεσι προστίθῃσι. καὶ τὸ τοῦ Διονυσίου ἀληθές
ἐστίν· ἔφη γὰρ ἀπολαύειν μάλιστα τῆς ἀρχῆς, ὅτι ταχέως δ
ἂ βούλεται ποιῇ. μέγας οὖν ὁ κίνδυνος βούλεσθαι ἂ μὴ δεῖ
τὸν ἂ βούλεται ποιεῖν δυνάμενον·

‘αὐτίκ’ ἔπειτά γε μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον’
(T 242).

- ὁξὺν ἢ κακία διὰ τῆς ἐξουσίας δρόμον ἔχουσα πᾶν πάθος 10
ἐξωθεῖ, ποιοῦσα τὴν ὀργὴν φόνον τὸν ἔρωτα μοιχείαν
τὴν πλεονεξίαν δήμευσιν. ‘αὐτίκ’ ἔπειθ’ ἅμα μῦθος ἔην,’
καὶ ἀπόλωλεν ὁ προσκρούσας· ὑπόνοια, καὶ τέθηκεν
ὁ διαβληθεὶς. ἀλλ’ ὥσπερ οἱ φυσικοὶ λέγουσι τὴν ἀστρα-
πὴν τῆς βροντῆς ὑστέραν μὲν ἐκπύπτειν ὥς αἷμα τραν- 15
D ματος, προτέραν δὲ φαίνεσθαι, τὸν μὲν ψόφον ἐκδεχο-
μένης τῆς ἀκοῆς τῷ δὲ φωτὶ τῆς ὀψεως ἀπαντώσης, οὕτως
ἐν ταῖς ἀρχαῖς φθάνουσιν αἱ κολάσεις τὰς κατηγορίας
καὶ προεκπίπτουσιν αἱ καταδίκαι τῶν ἀποδείξεων.

148qq. SVF II 703 (Doxogr. Gr. p. 369 b 34ss.)

1 <ἐν> add. Koraes e Stob. | τισίν, ἐνίησι τ. ψυχὴν καὶ γ τις
ἀνεισι τ. ψ. X τις ἀνία τ. ψ. JΘΠ (τις tamen in lac. 3 lit. om. α¹,
add. α²) ν²z² τις ἀνι et post lac. 7 (10) lit. τ. ψ. OV τ et p. lac.
18 l. τ. ψ. d lac. 18 (28) l. et τ. ψ. vz φαύλοις τοῖς πάθεσι τ. ψ.
Stob. || 2 διαταράττειν X JΦ || 3 νεῦρα e Stob. add. Re. ἀνίαν τοῖς
π. Xy JΘΠ ἀνιάτοις O — De loco difficillimo l. 1—4 egit Fre-
richs p. 15—16, qui apte p. 87e comparat. edd. omnes illud
τελευτᾷ ex Θ receperunt, quamquam non pro tradita lectione sed
pro conjectura sane speciosa habendum est. quo eiecto Frerichs
post φαύλοις <ἄγεται καὶ μάτην> supplevit; Si. codicem y secutus
est, in quo tamen ἐνίησι offendit. ἀνίησιν? Po. — cf. Praef. ||
4 τοῦ om. Stob. || 6 δ¹] δ Stob. | βεβούλεται γ | ποιεῖν γ |
βουλεύσασθαι z Stob. || 10 ὁξὺν a b Stob. | διὰ om. Stob. || 11 φθό-
νον Stob. || 12 τὴν γ bu Stob. om. O | ἐπεὶ ἅμα γΦ || 16 προτέρ.]
τοῦτο γ | ψόφ. ἐκδεχ.] βρόμον δεχομ. γ

‘εἵκει γὰρ ἤδη θυμός οὐδ’ ἔτ’ ἀντέχει,
θινῶδες ὡς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ (Trag. adesp. 379)’,

ἀν μὴ βάρος ἔχων <ὁ> λογισμός ἐπιθλίβῃ καὶ πιέξῃ τὴν
ἐξουσίαν, μιμουμένου τὸν ἥλιον τοῦ ἄρχοντος, δς δταν
6 ὕψωμα λάβῃ μέγιστον ἐξαρθείς ἐν τοῖς βορείοις, ἐλά-
χιστα κινεῖται, τῷ σχολαιότερῳ τὸν δρόμον εἰς ἀσφαλές
καθιστάμενος.

7. Οὐδὲ γὰρ λαθεῖν οἶόν τε τὰς κακίας ἐν ταῖς ἐξου-
σίαις· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπιληπτικούς, ἀν ἐν ὕψει τινὶ E
10 γένωνται καὶ περιενεχθῶσιν, ἱλιγγος ἴσχει καὶ σάλος,
ἐξελέγχων τὸ πάθος αὐτῶν, τοὺς δ’ ἀπαιδεύτους καὶ ἀμα-
θείς ἢ τύχῃ μικρὸν ἐκκουφίσασα πλούτοις τισὶν ἢ δόξαις
ἢ ἀρχαῖς μετεώρους γενομένους εὐθύς ἐπιδεικνυσὶ πίπ-
τοντας· μᾶλλον δ’, ὥσπερ τῶν κενῶν ἀγγείων οὐκ ἀν
15 διαγνοίης τὸ ἀκέραιον καὶ <τὸ> πεπονηκός, ἀλλ’ δταν
ἐγχείης, φαίνεται τὸ ῥέον, οὕτως αἱ σαθραὶ ψυχαὶ τὰς F
ἐξουσίας μὴ στέγουσαι ῥέουσιν ἔξω ταῖς ἐπιθυμίαις, ταῖς
ὀργαῖς, ταῖς ἀλαζονείαις, ταῖς ἀπειροκαλίαις. καὶ τί δεῖ
ταῦτα λέγειν, ὅπου καὶ τὰ σμικρότατα τῶν ἐλλειμμάτων
20 περὶ τοὺς ἐπιφανεῖς καὶ ἐνδόξους συκοφαντεῖται; Κίμων-
νος ἦν ὁ οἶνος διαβολή, Σκιπίωνος ὁ ὕπνος, Λεύκολλος
ἐπὶ τῷ δειπνεῖν πολυτελέστερον ἤκουε κακῶς.

1 446a; Euripidi attr. Wil. || 3sq. Stob. IV p. 233, 5 || 4 Dion.
Chr. 3, 82 || 20sq. 800d; Vit. Cim. 4 p. 480e; 15 p. 488b; Vit.
Luc. 44 p. 521d; Vit. Luc. 40sq. p. 518e sqq. al., praecipue 41
p. 519c

1 εἵκει F. G. Schmidt; ἐκεῖ Ω ἔλκει 446a | οὐδέτ’ zd (cf. 446a)
οὐδέιτ’ v οὐκέτ’ O || 2 θινῶδες Xy J (ut vid.) b v θινν. vel θυνν. O |
ἀγκύρας J³ Π ἀγκύρη γ ἀγκύρης O | σάλῳ 446a σάλων γ σάλον O ||
3 ὁ add. Duebn. e Stob. | λογισμ.] λόγος Stob. || 5 βορ. μέρεσιν γ ||
9 ὕψει O³ mg., Koraes ψύχει O || 12 τύχῃ] ψυχῇ γ || 14 καινῶν Φ ||
15 ἐπιγνοίης γ | add. Ha. || 18 καί<τοι> Re. || 19 μικρ. XO (ante
corr.) Φ | ἐλαττωμάτων Θ

783 ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΕΟΝ

(Plan. 30)

1. "Οτι μὲν, ὦ Εὐφανεῖς, ἐπαινέτης ὢν Πινδάρου πολ-
 Β λάκις ἔχεις διὰ στόματος ὥς εἰρημένον εὖ καὶ πιθανῶς
 ὑπ' αὐτοῦ (fr. 228)

ἑτιθεμένων ἀγώνων πρόφασις
 ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον,

5

Plutarchum iam senem fuisse, cum hunc libellum seni amico Euphani mitteret, ex ipsius primis verbis comperimus. cum vero p. 792f se iam multas Pythiadas deo Delphico servire commemoret, a vero non aberrabimus si libellum non ante annum fere 120 compositum esse statuemus. provectam auctoris aetatem etiam genus dicendi arguere videtur, quod ubertatem sermonis, sententiarum iterationes, laxas enuntiatorum structuras non vitat.

Arte cognatus est cum praeceptis gerendae rei publicae, e quibus haud pauca huc transtulit. communia multa habet etiam cum Ciceronis libro de senectute (capp. 6—8), atque ut ille in § 3, sic etiam Plutarchus in p. 792e ad Aristonis Cei dialogum de senectute alludere videtur. cf. etiam quae K. Ziegler RE XXI col. 820—822 et 714 (et de Euphane col. 674) protulit.

De toto libello cf. praeter Koraes, Mittelhaus, Apelt (Praef. p. XXX) L. Nahnsen, De Plutarchi libello *Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον*, Diss. Erlangensis (typis non impressa) 1925; Joh. Stamatakos, *Πλουτάρχου Ἡθικῶν 'Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον', 'Ἡ χειρόγραφος παράδοσις*, und 'Kritische und exegetische Beiträge zu Plutarchs Moralien', utrumque Athenis 1935.

Cat. Lampr. 75. — codd. X J y v w B n α A E (β u). Φ = v w; Π = α A E.

5. 6 cf. 975 d (utroque loco verbum quoddam Pindari — epitheton nominis πρόφασις? — a Plutarcho omissum esse suspicatur Bergk)

1 tit. *εἰ πολιτ. πρεσβυτέρῳ* Stob. IV cap. 4, 20; 13, 43 p. 189; 363 H. *εἰ πρεσβ. πολιτευτέον* cat. Lampr. et codd. Plut., nisi quod *εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον* ἢ ὅτι καὶ πρεσβύταις πολιτευτέον X *περὶ τοῦ εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον* J¹ || 4 ὑπ' αὐτοῦ γ ἀπ' αὐτοῦ J¹ (ε ss. J²) ἀπ' αὐτῷ X in ras. (ε ss. X²) Φ om. n¹ ἐπ' αὐτῷ (-τῶν α, sed ε et ν m. 2 in ras.) O αὐτῷ Po. || 6 ἐς Duebn. cf. 975 d *εἰς*

οὐκ ἀγνοοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ πλείστας αἱ πρὸς τοὺς πολιτικούς
 ἀγῶνας ἀποκνήσεις καὶ μαλακαὶ προφάσεις ἔχουσαι
 τελευταίαν ὥσπερ τὴν ἄφ' ἱερᾶς ἐπάγουσιν ἡμῖν τὸ γῆρας,
 καὶ μάλιστα δὴ τούτῳ τὸ φιλότιμον ἀμβλύνειν καὶ δυσω-
 5 πεῖν δοκοῦσαι πείθουσιν εἶναι τινα πρέπουσαν οὐκ ἀθλη-
 τικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς περιόδου κατάλυσιν,
 οἶομαι δεῖν δὲ πρὸς ἑμαυτὸν ἐκάστοτε λογιζομαι καὶ πρὸς
 σὲ διελθεῖν περὶ τῆς πρεσβυτικῆς πολιτείας· ὅπως μη- C
 δέτερος ἀπολείπει τὴν μακρὰν συνοδίαν ἄχρι δεῦρο κοινῇ
 10 προερχομένην μηδὲ τὸν πολιτικὸν βίον ὥσπερ ἡλικιώτην
 καὶ συνήθη φίλον ἀπορρίψας μεταβαλεῖται πρὸς ἄλλον
 ἀσυνήθη καὶ χρόνον οὐκ ἔχοντα συνήθη γενέσθαι καὶ
 οἰκεῖον, ἀλλ' ἐμμενοῦμεν οἷς ἀπ' ἀρχῆς προειλόμεθα,
 ταῦτ' οὗ ζῆν καὶ τοῦ καλῶς ζῆν ποιησάμενοι πέρας· εἴ
 15 γε δὴ μὴ μέλλοιμεν ἐν βραχεὶ τῷ λειπομένῳ τὸν πολὺν
 ἐλέγχειν χρόνον, ὥς ἐπ' οὐδενὶ καλῷ μάτην ἀνηλωμένον.
 οὐ γὰρ ἡ τυραννὶς, ὥς τις εἶπε Διονυσίῳ, καλὸν ἐντάφιον,
 ἀλλ' ἐκείνῳ γε τὴν μοναρχίαν μετὰ τῆς ἀδικίας τό γε μὴ D
 παύσασθαι συμφορὰν τελεωτέραν ἐποίησε, καὶ καλῶς
 20 Διογένης ὕστερον ἐν Κορίνθῳ τὸν υἱὸν αὐτοῦ θεασάμενος
 ἰδιώτην ἐκ τυράννου γεγεννημένον ὥς ἀναξίως ἔφη, ἴσαυ-
 τοῦ, Διονύσιε, πράττεις· οὐ γὰρ ἐνταυῦθά σε μεθ' ἡμῶν
 ἔδει ζῆν ἐλευθέρως καὶ ἀδεῶς, ἀλλ' ἐκεῖ τοῖς τυραννεύουσιν
 ἐγκατωκοδομημένον ὥσπερ ὁ πατὴρ ἄχρι γῆρας ἐγκατα-
 25 βιώσαι· πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰ-
 θισμένου παρέχειν αὐτὸν οὐχ ἥττον ἀρχόμενον ὠφελίμως

3 975a 1116e Paroem. Gr. II 320 I 221 || 8 cf. Vit. Luc. 38
 p. 518a || 17 Vit. Cat. mai. 24 p. 351d Isocr. VI 45 Diod. XIV 8, 5
 Ael. V. H. IV 8 || 25 — p. 22, 1 cf. Praecept. ger. reip. cap. 21
 p. 816e sqq. (Mittelhaus p. 4)

1 ἐπεὶ X | πλείσται y πλείστα J¹ || 9 ἀπολείπει J -λείπει O |
 μέχει J in marg. B Π | κοινῇ J y κοινήν O || 10 προερχ. J a. c. y ||
 11 μεταβαλεῖται J¹ y (Duebn.) -βάλλεται O || 18 τό γε] τῷ δὲ y γε
 om. J¹ | γε² ut ex γε¹ iteratum del. Po. || 19 ἐποίησεν. ἡ καὶ καλ. y |
 καλῶς X¹ J¹ y Emp. καθῶς O || 20 αὐτοῦ] αὐτὸς Φ || 21, 22 ἔφη (ss. y²)
 διονύσιε σεαυτοῦ διονύσιε πρ. (διον.¹ delete) y ἔφησεν αὐτοῦ
 διονύσιε πρ. Φ ἔφη Διονύσιε σεαυτοῦ πρ. O || 23 τυραννεύουσιν JA p. c.
 (m. 1?) E τυράννοις O || 24 ἐγκαταβιώσαι Xyl. -ώσαντα B -ώσας O

ἢ ἄρχοντα καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου
 Ε δόξαν τῷ θανάτῳ προστιθήσῃ· τοῦτο γὰρ ἔσχατον δύναιται
 κατὰ γὰς ὥς φησι Σιμωνίδης (fr. 59 Π p. 104 D.²), πλὴν
 ὧν προαποθνήσκει τὸ φιλάνθρωπον καὶ φιλόκαλον καὶ
 προαπαυδᾷ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐπιθυμίας ὁ τῶν καλῶν ζῆ- 5
 λος, ὡς τὰ πρακτικὰ μέρη καὶ θεῖα τῆς ψυχῆς ἐξιτηλότερα
 τῶν παθητικῶν καὶ σωματικῶν ἐχούσης· ὅπερ οὐδὲ
 λέγειν καλὸν οὐδ' ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων ὡς κερδαί-
 νοντες μόνον οὐ κοπιῶμεν· ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου
 (Π 44, 4) παράγειν ἐπὶ τὸ βέλτιον, μὴ τὸ φιλότιμον ἀγῆρω 10
 μόνον ἡγουμένους, ἀλλὰ μάλλον τὸ κοινωνικὸν καὶ πολι-
 F τικόν, δ καὶ μύρμηξιν ἄχρι τέλους παραμένει καὶ μελίτταις·
 οὐδεὶς γὰρ εἶδεν ὑπὸ γῆρας κηφῆνα γενομένην μέλιτταν,
 ὥσπερ ἔνιοι τοὺς πολιτικὸν ἀξιούσιν, ὅταν παρακμάσω-
 σιν, οἵκοι σιτουμένους καθῆσθαι καὶ ἀποκεῖσθαι, καθά- 15
 περ ἰὼ σίδηρον ὑπ' ἀργίας τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν σβεν-
 784 νυμένην περιορῶντας. | ὁ γὰρ Κάτων ἔλεγεν, ὅτι πολλὰς
 ἰδίας ἔχοντι τῷ γῆρα κῆρας οὐ δεῖ τὴν ἀπὸ τῆς κακίας
 ἐκόντας ἐπάγειν αἰσχύνην· πολλῶν δὲ κακιῶν οὐδεμιᾶς
 ἦττον ἀπραξία καὶ δειλία καὶ μαλακία κατασχόνουσι 20
 ἄνδρα πρεσβύτην, ἐκ πολιτικῶν ἀρχείων καταδυσόμενον
 εἰς οἰκουρίαν γυναικῶν ἢ κατ' ἀγρόν ἐφορῶντα καλαμη-
 τρίδας καὶ θεριστάς· (Eur. Phoen. 1688)

1 - 15 Stob. IV 4, 20 p. 189 H. multis omissis multisque muta-
 tis || 4 φιλάνθ. - φιλόκ.] 776b 791c || 8 κερδ.] cf. 786b (Simoni-
 des!) || 11 (μὴ-) μόνον - ἀλλὰ μάλλον] cf. p. 50, 20 || 15 ἀποκεῖσθαι]
 cf. 812b || 16 ἰὼ σίδ.] cf. p. 819e || 17 199a 829f Vit. Cat. mai. 9
 p. 341d (Cic. Cat. mai. 62) Stob. IV 50, 82 p. 1049 H. || 22 cf.
 p. 36, 10 (789c); 52, 9 (795e)

2.3 τοῦτο - Σιμ. seclussit Wil. || 4 προθνήσκει X¹, ὑπο inser. m. 2 ||
 9 κοπιῶντες X² in ras. Φα (μεν ss. m. 1?) n² | τοῦ om. ΦΒnΠ ||
 10 παράγειν <δεῖ> Mau | ἀγῆρω Ω, cf. e. g. p. 30, 14 ἀγῆρων Re.
 coll. Stob. (ἀγῆρων u) || 11 ἡγουμένους A p. c. E - μένω (vel - ωι)
 ΧΦΒα a. c. A a. c. - μένων γ - μένον J (α² ss. ου) | καὶ τὸ J¹n, ante
 τὸ ras. 3 lit. X || 13 οὐδ. γὰρ πῶποτε κηφῆνα εἶδεν Stob. | εἶδεν
 Χγn (Re.) οἶδεν O || 17 εἶ γὰρ ὁ κάτων γβ³ Laur. 80, 21 || 18 ἰδίας
 X a. c. Jγβ² om. O | τῆς om. ΧΦΒΠ || 19 κακῶν ΧγΦα¹n¹ |
 <οὐσῶν> κακιῶν vel δ' ἐ<κ> κακιῶν ci. Hu. || 20 ἦττων J ἦττω
 ss. γ² || 22 καλαμητρίδας Ω corr. Koraes

‘ὁ δ’ Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλεῖν’ αἰνίγματα;’

τὸ μὲν γὰρ ἐν γήρᾳ πολιτείας ἀρχεσθαι καὶ μὴ πρότερον,
ὥσπερ Ἐπιμενίδην λέγουσι κατακοιμηθέντα νεανίαν
ἐξεγρόσθαι γέροντα μετὰ πεντήκοντα ἔτη, εἰτα τὴν οὕτω
5 μακρὰν καὶ συμβεβιωκυῖαν ἡσυχίαν ἀποθέμενον ἐμβαλεῖν B
ἑαυτὸν εἰς ἀγῶνας καὶ ἀσχολίας, ἀήθη καὶ ἀγύμναστον
ὄντα καὶ μήτε πράγμασιν ἐνωμιληκότα πολιτικοῖς μήτ’
ἀνθρώποις, ἴσως ἂν αἰτιωμένῳ τινὶ παράσχοι τὸ τῆς
Πυθίας εἰπεῖν ‘ὄψ’ ἤλθες’ ἀρχὴν καὶ δημαγωγίαν διζή-
10 μενος, καὶ παρ’ ὧραν στρατηγίου κόπτεις θύραν, ὥσπερ
τις ἀτεχνότερος ὢν νύκτωρ ἐπὶ κωμος ἀφιγμένος ἢ ξένος,
οὗ τόπον οὐδὲ χώραν ἀλλὰ βίον, οὗ μὴ πεπειρασάι, μετ-
αλλάττων. τὸ γὰρ ‘πόλις ἄνδρα διδάσκει’ κατὰ Σιμωνί-
δην (fr. 53, II p. 103 D.³) ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν χρόνον ἐχόν-
15 των μεταδιδαχθῆναι καὶ μεταμαθεῖν μάθημα διὰ πολλῶν
ἀγώνων καὶ πραγμάτων μόλις ἐκπονούμενον, ἄνπερ ἐν C
καιρῷ φύσεως ἐπιλάβηται καὶ πόνον ἐνεργεῖν καὶ δυσ-
ημερίαν εὐκόλως δυναμένης. ταῦτα δόξει τις μὴ κακῶς
λέγεσθαι πρὸς τὸν ἀρχόμενον ἐν γήρᾳ πολιτείας.

20 2. Καίτοι τοῦναντίον ὀρῶμεν ὑπὸ τῶν νοῦν ἐχόντων
τὰ μειράκια καὶ τοὺς νέους ἀποτρεπομένους τοῦ τὰ κοινὰ
πράττειν· καὶ μαρτυροῦσιν οἱ νόμοι διὰ τοῦ κήρυκος ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ Ἀλκιβιάδας οὐδὲ Πυθίας ἀνιστάντες

3 Plin. N. H. VII 175 Diog. L. I 10, 109 Vorsokr. 3 (Epimeni-
des) A 1. 2. 8 (numeri annorum differunt) RE VI 174 sq. Kern ||
9 Paroem. Gr. I p. 444 (II 598) vix cum hoc responso cohaerere
vid. || 23 Πυθ.] cf. 804b 187e

2 μὲν] respondere vid. καίτοι l. 20 | ἐν γήρᾳ] ἀεὶ γ || 3 ὥσ-
περ . . .] laxa constructio, cf. Praef. || 4 εἰτα τὴν Bern. (εἰτα iam
Duebn. εἰτ’ ἂν οὕτω<τύχη>) Re. οὕτ’ ἂν Ω || 5 συμβεβιωκ. Re. (cf.
21, 10) συμβεβηκυῖαν Ω συμπεπηγυῖαν Doe. (coll. 793b ἐκπαγέ-
τας) || 9 ὄψ’ ἤλθες X¹ J¹ γ (ut Paroem.) ὄψ’ μ’ ἤλθες O || 11 ἀτεχν.]
def. Bern. (coll. Plat. Legg. III 679 d) ἀγροικότερος vel sim. ci.
Wy. Koraes; ἀτεχνώτ. Φ α. α. c. || 12 τόπον] πότον (cf. ἐπὶ κωμος
l. 11) ci. Hu. | οὗ μὴ] γ α. p. c. οὗ μὴν O | μεταλλάττων J¹ γ -ττειν O
(X² in ras.) || 14 τῶν χρόνον X¹ J¹ γ τῶν ἐτι χρ. O || 15 μαθήματα
X Φ α. α. e. || 18 κακῶς X¹ J¹ γ καλῶς O || 20 σχόντων X

ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλλὰ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντ' ἔτη
γεγονότας λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες· οὐ γὰρ
D τοσοῦτον ἀήθεια τόλμης καὶ τριβῆς ἔνδεια καὶ ἴπποτρο-
παιον ἐκάστω στρατιωτῶν. ὁ δὲ Κάτων μετ' ὀγδοήκοντ'
ἔτη δίκην ἀπολογούμενος ἔφη χαλεπὸν εἶναι βεβιωκότα 5
μετ' ἄλλων ἐν ἄλλοις ἀπολογεῖσθαι. Καίσαρος δὲ τοῦ
καταλύσαντος Ἀντώνιον οὗτι μικρῷ βασιλικώτερα καὶ
δημωφελέστερα γενέσθαι πολιτεύματα πρὸς τῇ τελευτῇ
πάντες ὁμολογοῦσιν· αὐτὸς δὲ τοὺς νέους ἔθεσι καὶ νό-
μοις αὐστηρῶς σωφρονίζων, ὥς ἐθορύβησαν, 'ἀκούσαι' 10
εἶπε 'νέοι γέροντος οὐ νέου γέροντες ἤκουον.' ἡ δὲ Περι-
κλέους πολιτεία τὸ μέγιστον ἐν γῆρᾳ κράτος ἔσχεν, ὅτε
καὶ τὸν πόλεμον ἄρασθαι τοὺς Ἀθηναίους ἔπεισε· καὶ
προθυμουμένων οὐ κατὰ καιρὸν μάχεσθαι πρὸς ἐξακισμυ-
E ρίους ὀπλίτας, ἐνέστη καὶ διεκώλυσε, μονονοῦ τὰ ὅπλα 15
τοῦ δήμου καὶ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν ἀποσφραγισάμενος.
ἀλλὰ μὴν ἃ γε Ξενοφῶν περὶ Ἀγησίλαου (II, 15) γέ-
γραφεν, αὐτοῖς ὀνόμασιν ἁξιὸν ἐστὶ παραθέσθαι· 'ποίας
γάρ' φησι 'νεότητος οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη;
τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς ἀκμάζων οὕτω φοβερὸς ἦν, ὥς 20
Ἀγησίλαος τὸ μήκιστον τοῦ αἰῶνος ἔχων; τίνος δ' ἐκπο-
δὼν γενομένου μᾶλλον ἦσθησαν οἱ πολέμοι ἢ Ἀγησίλαου,

4sq. Vit. Cat. mai. 15 p. 344f || 9sq. 207e (Stob. rec. Meineke IV p. 149sq.) || 15 Vit. Pericl. 33 p. 170 c.-d, cf. Thuc. II 21; 22 || 18 Stob. IV 50, 92 (V p. 1056 H.)

3 προτρόπαιον] προτροπαί J (m. 2?) || 4 ἐκάστων X (v eras.) Jyn lac. post στρατ. Xyl. ἔνδειά ἐστι πρὸς τρόπαιον ἐκάστω στρατιωτῶν (ὅσον ἐκάστω τῶν πολιτικῶν) ci. Stamatakos; fort. πρὸς τρόπαιον ἐκάσ(τω) τῶν στρ. (ὅσον τῶν πολιτικῶν), et cum Re. aliquo loco inserendum (ἐμπόδιον) ci. Hu. καὶ (ἀπειρία τέχνης ἐμπόδιον) πρὸς τρόπαιον ἐκάστω τῶν στρατιωτῶν, (ὅσον πρὸς τοὺς στεφάνους ἐν δημοσίοις ἀγῶσιν ἀνδρὶ πολιτικῷ) fere explevit Po. || 7 ἀντώνιον om. γ | οὔτοι B || 10 ἐθορύβηθησαν X² J² (in utroque θη ss. m. post.) ΦΠυ || 13 τοὺς νέους τοιαίους (ους τον in ras.) X (in mg. γρ. ἀθηναίους X²) Φ (τιναίους) α α. c. || 15 ἀντέστη J¹ || 18 ἐστι om. γ || 19 οὐ νεότ. κρ. Xen. || 20 οὕτως Jγ, in X σ eras.? || 21 ἀγῶνος X¹ (αἱ ss. m. 2) J¹ (αἰῶνος in mg. m. 2) Φ

καίπερ γηραιού τελευτήσαντος; τίς δὲ συμμάχοις θάρσος
παρέσχεν ἢ Ἀγησίλαος, καίπερ ἤδη πρὸς τῷ τέρματι τοῦ
βίου ὢν; τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι πλέον ἐπόθησαν ἢ Ἀγησί- F
λαον γηραιὸν ἀποθανόντα;

- 5 3. Εἴτ' ἐκείνους μὲν τηλικαῦτα πράττειν ὁ χρόνος οὐκ
ἐκώλυνεν, ἡμεῖς δ' οἱ νῦν τρυφῶντες ἐν πολιτείαις μὴ τυ-
ραννίδα μὴ πόλεμόν τινα μὴ πολιορκίαν ἐχούσαις, ἀπο-
λέμονες δ' ἀμίλλας καὶ φιλοτιμίας νόμῳ τὰ πολλὰ καὶ
λόγῳ μετὰ δίκης περαιομένας, ἀποδειλιῶμεν, οὐ μόνον
10 στρατηγῶν τῶν τότε καὶ δημαγωγῶν, | ἀλλὰ καὶ ποιητῶν 785
καὶ σοφιστῶν καὶ ὑποκριτῶν ὁμολογοῦντες εἶναι κακίους;
εἶγε Σιμωνίδης μὲν ἐν γῆρᾳ χοροῖς ἐνίκᾳ, ὥς τοῦ πλίγραμματος
δηλοῖ τοῖς τελευταίοις ἔπεσιν (fr. 77, 5 II p. 110 D.²)

- ἄμφι διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κύδος
15 ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

Σοφοκλῆς δὲ λέγεται μὲν ὑπὸ πολλῶν παρανοίας δίκην
φεύγων ἀναγνῶναι τὴν ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνοῦ πάρο-
δον, ἣς ἐστὶν ἀρχή (v. 668 sqq.) □

- ἑυίππου, ξένε, τᾶσδε χῶ-
20 ρας ἴκον τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ'

6 cf. 805a 824c || 14sq. cf. Preger, Inscr. Gr. metr. 136 ||
16 Sophoclis vit. 13 (Satyros) Cic. de sen. 7, 22 Ps. Lucian. ma-
crob. 24 al.

1 τίς δὲ — 1. 4 ἀποθανόντα om. γ || 2 ἦ] ὅσον Xen. | τὸ τέρμα
J²BΠu τῷ στόματι Xen. || 2.3 τοῖ βίου om. Φ || 3 νέων XΦ ||
6 ἐκώλυνεν J¹n || 12 ὥς Bern. καὶ || 14 δὲ Jy (Turn.) καὶ XΦnα
ante ras.? om. O | σιμωνίδης X J¹γvηα a. ras.? | ἔπετο XyΦnA
(σ ras.) E ἔπεται J¹ (ἔσπεται J²) || 15 ὀγδῶκοντα ἔτη X (cum ras. 1
lit. post ω) J¹Φα a. c. ὀγδοήκοντα ἔτη γ || 16 πολλῶν (def. Wil.,
cf. p. 26, 6)] παίδων Xyl. νίων Steph. τῶν νί. Wy. || 17 Κολωνῷ
Koraes (-νοῦ def. Wil.) || 18 ἣς γ (Bern.) ἢ O <ἣ> ἀρχή? || 19 εἰπι-
ποι X J¹ (?) γΦnα a. c. || 20 γᾶς ἔπαυλα Steph. (Sophocles.) γᾶς ἐπ'
αὐτῇ J²BΠu γᾶς ἔπαυδα γ τᾶς ἔπαυδα J¹ τὰς ἐπ' αὐτῇ XΦn ||
21 ἀνήγα X J¹γΦα a. c. | ἐνθ' α Porson ἐνθα Ω et Soph. codd.

(785)

ἀ λγεια μινύρεται
θαμίζονσα μάλιστ' ἀη-
δὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις',

B θαυμαστοῦ δὲ τοῦ μέλους φανέντος, ὥσπερ ἐκ θεάτρου τοῦ δικαστηρίου προπεμφθῆναι μετὰ κρότου καὶ βοῆς 5 τῶν παρόντων. τουτὶ δ' ὁμολογουμένως Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον (fr. 2, I p. 79 D.³)

ᾠδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.'

Φιλήμονα δὲ τὸν κωμικὸν καὶ Ἀλεξιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς 10 ἀγωνιζομένους καὶ στεφανουμένους ὁ θάνατος κατέλαβε. Πῶλον δὲ τὸν τραγωδὸν Ἐρατοσθένης καὶ Φιλόχορος ἱστοροῦσιν ἐβδομήκοντ' ἔτη γεγενημένον ὀκτὼ τραγωδίας ἐν τέτταρσιν ἡμέραις διαγωνίσασθαι μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς 15 **C** τελευτῆς. (4.) ἄρ' οὖν οὐκ αἰσχρόν ἐστι τῶν ἀπὸ σκηνῆς γερόντων τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγενεστεροὺς ὀρεᾶσθαι, καὶ τῶν ἱερῶν ὡς ἀληθῶς ἐξισταμένους ἀγώνων ἀποτίθεσθαι τὸ πολιτικὸν πρόσωπον, οὐκ οἶδ' ὅποιον ἀντιμεταλαμβάνοντας; καὶ γὰρ τὸ τῆς γεωργίας ἐκ βασιλικοῦ ταπεινόν· ὅπου γὰρ ὁ Δημοσθένης (XXI 167. 174) 20 ἀνάξια πάσχειν φησὶν τὴν Πάραλον, ἱερὰν οὖσαν τριήρη, ξύλα καὶ χάρακας καὶ βοσκήματα τῷ Μειδίᾳ παρακομίζουσαν, ἣ που πολιτικὸς ἀνὴρ ἀγωνοθεσίας καὶ βιωτ-

7 exemplum non aptum, cum homo 55 annorum senex non sit || 10 Phil.] sim. (non plane idem) Apul. Flor. 16 (RE XIX 2139 A. Körte) | Alex.] cf. RE I 1468, 63sq. Kaibel || 12 Pol.] cf. RE XXI 1425 Stoessl | Erat.] FGrH II p. 1019 fr. 33 | Philoch.] FHGr. I 411 fr. 160 = FGrH III p. 158 fr. 222 || 17 ἱερ. - ἀγών.] cf. 820c || 20 - p. 27, 13 cf. p. 52, 9sq. (795ef), imprimis etiam ad 27, 10 οἰκονομ. - χρηματ. p. 52, 9sq. γεωργεῖν - δα- νείζειν || 20sq. cf. 811c Critolai dictum; nostro loco Dem. XXI 167 et 174 a Plut. inter se commixti sunt, cf. 454cd

1 μινύρε. γ μινύρεται J || 3 ὑπὸ om. B || 7 τὸ γραμμάτιον J || 8 τεῦξε Ω corr. Duebn. || 9 ἐπὶ] καὶ J²ΦΒΠ || 14 τέσσαρσιν w (τέρσιν. v) ΒΠ || 18 ἀγενε. J¹γΦ || 17 ἐξανισταμ. u || 18 ἄν τι μεταλ. ΦΠ ἀντιλαμβ. J || 21 φησὶν ἀνάξια πάσχειν J²ΒΠ

αρχίας καὶ τὰς ἐν Ἀμφικτύοσι προεδρίας ἀπολιπών, εἶθ' ὀρώμενος ἐν ἀλφίτων καὶ στεμφύλων διαμετρήσει καὶ πόκοις προβάτων οὐ παντάπασι δόξει τοῦτο δὴ τὸ D καλούμενον ἵππου γῆρας ἐπάγεσθαι, μηδενὸς ἀναγκά-
 5 ζοντος; ἐργασίας γε μὴν βαναύσου καὶ ἀγοραλας ἄπτεσθαι μετὰ πολιτείαν ὁμοίον ἐστὶ τῷ γυναικὸς ἐλευθέρου καὶ σώφρονος ἔνδυμα περισπάσαντα καὶ περιζώμα δόντα συνέχειν ἐπὶ κατηλείου· καὶ γὰρ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς οὕτως ἀπόλλυται τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος πρὸς τινὰς
 10 οἰκονομίας καὶ χρηματισμοὺς ἀγομένης. ἂν δ', ὅπερ λοιπὸν ἐστὶ, ῥαστώνας καὶ ἀπολαύσεις τὰς ἡδυπαθείας καὶ τὰς τρυφὰς ὀνομάζοντες ἐν ταύταις μαραινόμενον ἡσυχῇ παρακαλῶσι γηράσκειν τὸν πολιτικόν, οὐκ οἶδα ποτέρα E
 15 πότερον ἀφροδίσια ναύταις ἄγουσι τὸν λοιπὸν ἤδη πάντα χρόνον, οὐκ ἐν λιμένι, τὴν ναῦν ἔχουσιν ἀλλ' ἔτι πλέουσιν ἀπολιποῦσιν· ἢ καθάπερ ἔνιοι τὸν Ἡρακλέα παίζοντες οὐκ εὖ γράφουσιν ἐν Ὀμφάλῃς κροκωτοφόρον ἐνδιδόντα Λυδαῖς θεραπευνίσι ῥιπίζειν καὶ παραπλέκειν ἑαυτόν,
 20 οὕτως τὸν πολιτικὸν ἐκδύσαντες τὴν λεοντήν καὶ κατακλιναντες εὐωχῆσομεν αἰεὶ καταπαλλόμενον καὶ καταυλούμενον, οὐδὲ τῇ τοῦ Πομπηίου Μάγνου φωνῇ διατραπέντες, [τῇ] πρὸς Λεύκολλον ἣν εἶπεν, αὐτόν μὲν εἰς λουτρά καὶ F

3.4 Paroem. Gr. II p. 175 || 1-10 cf. 823b (p. 120, 9-12) || 15 sq. cf. 1097e et ad verba cf. p. 120, 10 || 17 sqq. cf. Vit. Anton. 90 (comp. c. 3) p. 956f || 22 sqq. 204b Vit. Pomp. 48 p. 644ef Vit. Luc. 38 p. 518b

3 πόκαις, ss. οἱς alia m., XΦ || 5 ἀγορᾶς Ω corr. Steph. || 6 πολιτείας Jy -ας O | τῷ γυν. X¹ Jy Bu τὸ γυν. O || 7 περισπάσαντα γΦ || 11 ἀναπαύσεις (vel ἀποπ.) ci. Kaltw. || 12 τρυφὰς B (Steph.) τρυφὰς O || 14 δοῖν JΦB | πρέπει J¹ Φ n¹ || 15 ἀφροντισίαν (δι ss. Ducas) ναύταις αὐτοῖς ἄγ. (ναύταις αὐτοῖς linea notavit et αὐτῆς in marg. adscr. Ducas) J ἀφροδίσιαν αὐτῆς (α p. c. ex αὐτοῖς) O corr. Xyl. cf. 1097e (πότερον- lac. 29 lit. -ἀφροδ. B) || 15.16 ἄγ. πάντα τ. λοιπ. ἤδη χρ. X² J² Φ B II (πάντα hic eras. et ante τὸν λοιπ. inser. X²) || 17 ἀπολιποῦσι J¹ Stamatakos (qui l. 16 σχοῦσιν ci. minus prob.) ἀπολείπουσιν O || 19 περιπλ. γ || 23 del. Hu. | ἣν εἶπεν del. (servato τῇ) Wy. dub., Koraeis | αὐτόν B n II

δείπνα καὶ συνουσίας μεθήμερινὰς καὶ πολλὴν ἄλυν καὶ κατασκευὰς οἰκοδομημάτων νεοπρεπεῖς μετὰ τὰς στρατείας καὶ πολιτείας ἀφεικότα, τῷ δὲ Πομπηίῳ φιλαρχίαν ἐγκαλοῦντα καὶ φιλοτιμίαν παρ' ἡλικίαν· ἔφη γὰρ ὁ Πομπήιος ἀωρότερον εἶναι γέροντι τὸ τρυφᾶν ἢ τὸ ἀρχειν· | 5
786 ἔπει δὲ νοσοῦντι συνέταξε κίχλην ὁ ἱατρός, ἣν δὲ δυσπόριστον καὶ παρ' ὄραν, ἔφη δὲ τις εἶναι παρὰ Λευκόλλω πολλὰς τρεφομένας, οὐκ ἔπεμψεν οὐδ' ἔλαβεν εἰπὼν 'οὐκοῦν, εἰ μὴ Λεύκολλος ἐτρύφα, Πομπήιος οὐκ ἂν ἔζησε;'

10

5. Καὶ γὰρ εἰ ζητεῖ πάντως ἡ φύσις τὸ ἥδὺ καὶ τὸ χαίρειν, τὸ μὲν σῶμα τῶν γερόντων ἀπειρήκε πρὸς πάσας πλὴν ὀλίγων τῶν ἀναγκαίων τὰς ἡδονάς, καὶ οὐχ 'ἡ Ἀφροδίτῃ τοῖς γέρονσιν ἄχθεται' μόνον, ὡς Εὐριπίδης (fr. 23) φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς περὶ πόσιν καὶ βρώσιν ἐπι- 15
θυμίας ἀπημβλυσμένας τὰ πολλὰ καὶ ναδὰς κατέχοντες μόλις οἷον ἐπιθήγουσι καὶ χαράττουσιν· ἐν δὲ τῇ ψυχῇ πα-
B ρασκευαστέον ἡδονὰς οὐκ ἀγεννεῖς οὐδ' ἀνελευθέρους, ὡς Σιμωνίδης ἔλεγε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτῷ φιλαργυρίαν, ὅτι τῶν ἄλλων διὰ τὸ γῆρας ἀπεστερημένος ἡδονῶν 20
ὕπὸ μιᾶς ἔτι γηροβοσκεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν. ἀλλ' ἡ πολιτεία καλλίστας μὲν ἡδονὰς ἔχει καὶ μεγίστας, αἷς καὶ τοὺς θεοὺς εἰκός ἐστιν ἢ μόναις ἢ μάλιστα χαίρειν· αὐταὶ δ' εἰσὶν, ἃς τὸ εὖ ποιεῖν καὶ καλὸν τι πράττειν ἀνα-
δίδωσιν. εἰ γὰρ Νικίας ὁ ζωγράφος οὕτως ἔχαιρε τοῖς τῆς 25
τέχνης ἔργοις, ὥστε τοὺς οἰκέτας ἐρωτᾶν πολλάκις, εἰ

1 cf. 655a || 6 sqq. 204b Vit. Pomp. 2 p. 620b Vit. Luc. 40 p. 518f al. || 11 sqq. ad totum cap. 5 cf. libri 'Non posse eto.' cap. 11 p. 1093. 1094 || 14 285b 1094f || 18 sqq. cf. RE III A 188, 57 sqq. (Geffcken) || 21 sq. cf. 783e Thuc. II 44, 4 || 21 - 24 cf. Dion Pr. 1, 23 || 22 778cd 1097a || 25 sqq. 1093e (Lippold RE XVII 339) 1094bc (Stob. III 29, 85. 86 p. 653 H.)

1 πολλήν JBE | ἄλυν v a. c. BE ἄλλην J³ ἄκρατον J¹ || 2 νεοπαγεῖς ss. X² Φ n² || 13. 14 ἡ om. w οὐχί Ἀφρ. vB αA a. c. || 15 τὰς om. Π(α?) || 16 ἀπημβλυσμ. γ ἀπημβλυμ. O (-βλημ v) || 17 ἐπιθήγουσι B n Π ἐπιθήγουσι O || 20 ἀπεστερ. διὰ τὸ γῆρας J² Φ B II || 21 γηροβ. w Steph. γηρωβ. O (X p. c.) || 24 καλὸν τι ἡττόν τι πρᾶττ. γ

λέλονται καὶ ἡρίστηκεν, Ἀρχιμήδην δὲ τῇ σανίδι προσ-
 κείμενον ἀποσπῶντες βίβλιν καὶ ἀποδύοντες ἤλειπον οἱ C
 θεράποντες, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ σώματος ἀλημιμένον διέ-
 γραφε τὰ σχήματα, Κᾶνος δ' ὁ ἀνλητῆς, ὃν καὶ σὺ γινώ-
 5 σκεις, ἔλεγεν ἀγνοεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ὅσῳ μᾶλλον αὐτὸν
 αὐλῶν ἢ ἑτέρους εὐφραίνει, λαμβάνειν γὰρ ἂν μισθὸν οὐ
 διδόναι τοὺς ἀκούειν ἐθέλοντας — ἄρ' οὐκ ἐπινοοῦμεν,
 ἡλίκας ἡδονὰς αἱ ἄρεται τοῖς χρωμένοις ἀπὸ τῶν καλῶν
 πράξεων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἔργων καὶ φιλανθρωπῶν
 10 παρασκευάζουσιν, οὐ κνώσας οὐδὲ θρυπτούσας, ὥσπερ
 αἱ εἰς σάρκα λεῖται καὶ προσηνεῖς γινόμεναι κινήσεις; ἀλλ'
 αὗται μὲν οἰστρωδὲς καὶ ἀβέβαιον καὶ μεμιγμένον σφυγμῷ
 τὸ γαργαλίζον ἔχουσιν, αἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις, οἷων D
 δημοιργὸς ὁ πολιτευόμενος ὀρθῶς ἐστίν, οὐ ταῖς Εὐρι-
 15 πίδου (fr. 911) 'χρυσαῖς πτέρυξιν', ἀλλὰ τοῖς Πλατωνι-
 κοῖς (Phaedr. 246b—248e) ἐκείνοις καὶ οὐρανίοις πτε-
 ροῖς ὅμοια τὴν ψυχὴν μέγεθος καὶ φρόνημα μετὰ γήθους
 λαμβάνουσιν ἀναφέρουσιν.

6. Ὑπομύνησκε δὲ σεαυτὸν ὧν πολλάκις ἀκήκοας·
 20 ὁ μὲν γὰρ Ἐπαμεινώνδας ἐρωτηθεὶς τί ἥδιστον αὐτῷ
 γέγονεν, ἀπεκρίνατο τὸ τοῦ πατρὸς ἔτι ζώντος καὶ τῆς
 μητρὸς νικῆσαι τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην. ὁ δὲ Σύλλας,
 ὅτε τῶν ἐμφυλίων πολέμων τὴν Ἰταλίαν καθήρας προσέ-
 μιξε τῇ Ῥώμῃ πρῶτον, οὐδὲ μικρὸν ἐν τῇ νυκτὶ κατέ-
 25 δαρθεν, ὑπὸ γήθους καὶ χαρᾶς μεγάλης ὥσπερ πνεῦμα· E

4 Κᾶνος] alia de eodem Vit. Galb. 16 p. 1060a || 10 cf. 1094a ||
 11 cf. 673b 383f 1087e 1122e Epic. fr. 411 (Clem. Al. Str. II
 106, 3; Diog. L. II 86) || 17 μέγ. κ. φρόν.] p. 2, 15sq. 17, 10 || 20 sqq.
 193a 1098a Vit. Cor. 4 p. 215c || 22 sqq. cf. Mittelhaus p. 28sq.

4 Κᾶνος Bern. in Ind. nom., Wil. κανός Ω κανός Bern. in textu,
 cf. Vit. Galb. 16 p. 1060a || 7 ἀκούοντας γ an ἀκούοντας ἐθέλειν?
 Po. || 10 κνώσας οὐδὲ θρυπτούσας (Xyl. interpr.) Stamatakos κνώ-
 σαι οὐδὲ (hiatus!) θρύπτουσαι | κνώσ.] γαργαλίζουσαι J^a mg. ||
 10. 11 ὥσπερ εἰς σάρκα X¹ Φ B α¹ (αἱ add. α²) Π ὥσπερ εἰς σάρκα J¹ (qui
 ante γιν. habet εἰς) γν | γεν. X || 13 οἷων E mg. Steph. οἷον O ||
 17 ὅμοια Bern. dub., non opus vid. || 20 ἔπαμιν. Ω || 21 πατρ.
 ζώντος ἔτι γ

τος ἀναφερόμενος τὴν ψυχὴν· καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ γέ-
 γραφεν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν (H. R. I p. 199). ἄκουσμα
 μὲν γὰρ ἔστω μηδὲν ἥδιον ἐπαίνου κατὰ τὸν Ξενοφῶντα
 (Comm. II 1, 81), θέαμα δὲ καὶ μνημόνευμα καὶ διανόημα
 τῶν ὄντων οὐδὲν ἔστιν ὃ τοσαύτην φέρει χάριν, ὅσην πρά- 5
 ξεων ἰδίων ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις ὥσπερ ἐν τόποις
 λαμπροῖς καὶ δημοσίοις ἀναθεώρησις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 χάρις εὐμενῆς ὁμαρτοῦσα τοῖς ἔργοις καὶ συναμιλλώ-
 μενος ἔπαινος, εὐνοίας δικαίας ἡγεμών, οἷόν τι φῶς καὶ
 γάνωμα τῷ χαίροντι τῆς ἀρετῆς προστίθῃσι· καὶ δεῖ μὴ 10
 F περιορᾶν ὥσπερ ἀθλητικὸν στέφανον ἐν γήρᾳ ξηρὰν
 γενομένην τὴν δόξαν, ἀλλὰ καινὸν αἶε τι καὶ πρόσφατον
 ἐπιφέροντα τὴν τῶν παλαιῶν χάριν ἐγείρειν καὶ ποιεῖν
 ἀγήρω καὶ μόνιμον· ὥσπερ οἱ τὸ Δηλιακὸν πλοῖον***,
 ἀντὶ τῶν πονούντων <ξύλων> ἐμβάλλοντες ἄλλα καὶ συμ- 15
 πηγνύντες, αἰδίδιον ἐκ τῶν τότε χρόνων καὶ ἀφθαρτον
 787 ἐδόκουν διαφυλάττειν. | ἔστι δὲ καὶ δόξης καὶ φλογὸς οὐ
 χαλεπὴ σωτηρία καὶ τήρησις ἀλλὰ μικρῶν ὑπεκκαν-
 μάτων δεομένη, κατασβεσθὲν δὲ καὶ ὑποψυχθὲν οὐδέ-
 τερον ἢν τις ἀπραγμόνως πάλιν ἐξάψειεν. ὥς δὲ Λάμπις 20
 ὁ ναύκληρος ἐρωτηθεὶς πῶς ἐκτίησατο τὸν πλοῦτον· οὐ
 χαλεπῶς ἔφη· τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως καὶ

3 sqq. 820a || 5 cf. 778c || 9 cf. 781a || 14 sqq. Vit. Thes. 23
 p. 10c || 20 Λάμπις cf. 789b (234ef) Stob. III 29, 87 p. 654 H. |
 20 sqq. Comm. Hes. OD 380 (vol. VII 71 Bern.)

1 γέγραφεν X a. c. Jy ἔγραφεν O || 3 ἴδιον Φ na¹ A || 4 καὶ διαν.
 om. y || 5 χαρὰν ci. Mittelhaus, sed cf. p. 31, 18 et alia || 8 ὁμαρ-
 τοῦσα y συμμαρτ. Bern. ἡ μαρτυροῦσα O Duebn. ἡ συνομαρτοῦσα
 Francof. al. || 9 ἡγεμών 'dux et auctor' Xyl. interpr., Cic. Off.
 II 21. 32. al. γέμων Haupt || 10 προστίθ. v u Xyl. interpr. Re.
 προτίθ. O (cf. p. 37, 5) || 14 ἀγήρω y ἀμείνω O | ὥσπερ . . .] ad
 structuram cf. p. 23, 3; 41, 4; 51, 3 | ὥσπερ οἱ yE ὥσπερ γὰρ
 οἱ O || 14.15 οἱ τὸ Δηλ. πλοῖον ἀντὶ κτλ. O Ald. Basil. οἱ τεχνίται, οἱς
 ἐπέκειτο φροντίζειν σῶον εἶναι τὸ Δηλ. πλ. ἀντὶ B edd. <περιέπον-
 τες> vel sim. ci. Hu. 'fort. plura exciderunt; cf. ἐκ τῶν τότε χρό-
 νων' Po. || 15 ἀντὶ αὐτὸ Φ | add. Steph. (cf. Vit. Thes. 23) || 16.17 ἐδό-
 κουν καὶ ἀφθαρτον J¹ || 17 διαφυλ.· οὕτως ἐστὶ καὶ δ. B Steph. ||
 18 τήρ.] κίνησις X² Φa¹ || 19 καταψυχθὲν X J¹ yΦ, fort. recte || 21 ναύ-
 κληρος y (Stob.) ναυκληρικὸς O (cf. p. 36, 3)

βραδέως, οὕτως τῆς πολιτικῆς δόξης καὶ δυνάμεως ἐν ἀρχῇ τυχεῖν οὐ ῥαδίον ἐστι, τὸ δὲ συνανεῖησαι καὶ διαφυλάξαι μεγάλην γενομένην ἀπὸ τῶν τυχόντων ἐτοιμον. οὔτε γὰρ φίλος δταν γένηται πολλὰς λειτουργίας ἐπι-
 5 ζητεῖ καὶ μεγάλας, ἵνα μένη φίλος, μικροῖς δὲ σημείοις τὸ ἐνδελεχὲς ἀεὶ διαφυλάττει τὴν εὖνοιαν, ἣ τε δῆμον φιλία B καὶ πίστις οὐκ ἀεὶ δεομένη χορηγοῦντος οὐδὲ προδικοῦντος οὐδ' ἄρχοντος αὐτῇ τῇ προθυμίᾳ συνέχεται καὶ τῷ μὴ προαπολείποντι μηδ' ἀπαγορεύοντι τῆς ἐπιμελείας
 10 καὶ φροντίδος. οὐδὲ γὰρ αἱ στρατεῖαι παρατάξεις ἀεὶ καὶ μάχας καὶ πολιορκίας ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ θυσίας ἔστιν ὅτε καὶ συνουσίας διὰ μέσου καὶ σχολὴν ἀφθονον ἐν παιδιαῖς καὶ φλυαρίαις δέχονται. πόθεν γε δὴ τὴν πολιτείαν φοβητέον, ὥς ἀπαρამύθητον καὶ πολύπονον καὶ βαρεῖαν,
 15 δπον καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ νεμήσεις καὶ ἄχοροι καὶ Μοῦσα καὶ Ἀγλατὰ (Pind. fr. 199) καὶ θεοῦ τινος ἀεὶ τιμὴ τὰς ὀφρὺς λύουσα παντὸς ἀρχείου καὶ συνεδρίου C πολλαπλάσιον τὸ ἐπιτεμπές καὶ κεχαρισμένον ἀποδίδωσιν;
 7. Ὁ τοίνυν μέγιστον αἱ πολιτεῖαι κακὸν ἔχουσιν τὸν
 20 φθόνον, ἥκιστα διερείδεται πρὸς τὸ γῆρας· κίνες γὰρ καταβαῦζουσιν ὧν ἂν μὴ γινώσκωσι· καθ' Ἡράκλειτον (B 97), καὶ πρὸς τὸν ἀρχόμενον ὥσπερ ἐν θύραις τοῦ βήματος μάχεται καὶ πάροδον οὐ δίδωσι, τὴν δὲ σύντροφον καὶ συνήθη δόξαν οὐκ ἀγρίως οὐδὲ χαλεπῶς ἀλλὰ πρῶως
 25 ἀνέχεται. διὸ τὸν φθόνον ἔνιοι τῷ καπνῷ παρεικάζουσι· πολὺς γὰρ ἐν τοῖς ἀρχομένοις διαφλέγεσθαι προεκπίπτων,

15 sq. (cf. p. 117, 6) || 15.16 cf. Vit. Lyc. 21 p. 53 c (cf. 789 d) || 25 sqq. 804 d (= SVF I p. 90 Ariston. fr. 402) fr. XXIII 2 vol. VII p. 128 Bern. (= Stob. III 38, 31 p. 714 H.)

2 φυλάξαι ΦΒΠυ || 3 μεγ. γεν. ἀπὸ τ. τυχ. ἐτοιμ. γ (Wy.) μεγάλ. ἀπὸ τ. τυχ. γενομ. ἐτοιμ. Ο || 7 δεομ. Iannot δεχομ. | χορηγοῦντα γ | προδικ. X² mg. X¹ a. ras.? J¹ γ προσδοκῶντος Ο || 9 προαπολιπόντι X J¹ γ Φ α. c. | τῷ ἀπαγ. X J¹ α. ras.? || 10 καὶ τῆς φρ. J¹ | οὐδέ] οὐ γ || 15 νεμέσεις X (v. l.) Φ et α. a. c. || 16 Μοῖσα Pindaro vindic. Boeckh || 19 μέγ. κακὸν ἔχ. αἱ πολ. J² ΒΠ || 21 καταβαῦζ. Koraes Wakefield καὶ βαῦζ. | ὧν Diels δν Ω τῶν Wil. || 22 πρὸς] πως J² ΒΠ <πλήθος> πρὸς Po. (cf. 25 ἀνέχεται) | τὸν Mau (cf. p. 23, 19) τὸ || 26 διαφλέγ. γ (Madv.) διὰ τὸ φλέγ. Ο

όταν ἐκλάμψωσιν ἀφανίζεται. καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ὑπερ-
 D οχαῖς προσμάχονται καὶ διαμφισβητοῦσιν ἀρετῆς καὶ
 γένους καὶ φιλοτιμίας, ὡς ἀφαιροῦντες αὐτῶν ὅσον
 ἄλλοις ὑφίενται· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ χρόνου πρωτεῖον, ὃ καλεῖ-
 ται κυρίως πρεσβεῖον, ἀζηλοτύπητόν ἐστι καὶ παραχω- 5
 ρούμενον· οὐδεμιᾷ γὰρ οὕτως τιμῇ συμβέβηκε τὸν τι-
 μῶντα μᾶλλον ἢ τὸν τιμώμενον κοσμεῖν, ὡς τῇ τῶν γε-
 ρόντων. ἔτι τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ πλούτου δύναμιν ἢ λόγου
 δεινότητος ἢ σοφίας οὐ πάντες αὐτοῖς γενήσεσθαι προσ-
 δοκῶσιν, ἐφ' ἣν δὲ προάγει τὸ γῆρας αἰδῶ καὶ δόξαν 10
 οὐδεὶς ἀπελπίζει τῶν πολιτενομένων. οὐδὲν οὖν διαφέρει
 κυβερνήτου πρὸς ἐναντίον κύμα καὶ πνεῦμα πλεύσαντος
 E ἐπισφαλῶς, εὐδίας δὲ καὶ εὐαερίας γενομένης ὁρμίσασθαι
 ζητοῦντος ὃ τῷ φθόνῳ διανανμαχήσας πολὺν χρόνον,
 εἴτα πανσαμένον καὶ στορεσθέντος ἀνακρουόμενος ἐκ 15
 τῆς πολιτείας καὶ προϊέμενος ἅμα ταῖς πράξεσι τὰς κοι-
 νωνίας καὶ τὰς ἐταιρείας. ὅσῳ γὰρ χρόνος γέγονε πλείων,
 καὶ φίλους πλείονας καὶ συναγωνιστὰς πεποίηκεν, οὓς
 οὔτε συνεξάγειν ἑαυτῷ πάντας ἐνδέχεται καθάπερ διδα-
 σκάλῳ χορὸν οὗτ' ἐγκαταλιπεῖν δίκαιον· ἀλλ' ὥσπερ τὰ πα- 20
 λαιὰ δένδρα τὴν μακρὰν πολιτείαν οὐ ῥαδίον ἐστὶν ἀνα-
 σπάσαι πολύρριζον οὖσαν καὶ πράγμασιν ἐμπεπλεγμένην,
 ἃ πλείονας παρέχει ταραχὰς καὶ σπαραγμοὺς ἀπερχο-
 F μένοισι ἢ μένουσιν. εἰ δέ τι καὶ περίεστι φθόνου λείψανον
 ἢ φιλονεικίας πρὸς τοὺς γέροντας ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀγώ- 25
 νων, κατασβεστέον τοῦτο τῇ δυνάμει μᾶλλον ἢ δοτέον τὰ
 νῶτα, γυμνοὺς καὶ ἀνόπλους ἀπιόντας· οὐ γὰρ οὕτως
 ἀγωνιζομένοις φθονοῦντες ὡς ἀπειπαμένοις καταφρονή-
 σαντες ἐπιτίθενται. |

788 8. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπ' Ἐπαμεινώνδου τοῦ 30
 μεγάλου πρὸς τοὺς Θηβαίους, ὅτε χεμῶνος ὄντος οἱ

6 sq. 817 b 44 b || 10 αἰδῶ κ. δόξαν] cf. p. 37, 5

3 ὑφαιρ. γ | αὐτῶν Ω corr. Duebn. || 7 τῇ] τὴν ΧγΦα a. c. ||
 11 διαφέρειν ΧγΦα a. ras. || 17 χρόνος γ Steph. χρόνω O || 19, 20 οὔτε
 -χορὸν om. X¹ || 20 ἐγκαταλείπειν Bern. || 27 ἀόπλ. Bern. || 28 κατα-
 φρονοῦντες J¹ || 30 ἐπαμ(ε)ινώνδου X (-a ss.) γΦ -δα JII (α incert.)

Ἀρκάδες παρεκάλουν αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις διαιτᾶσθαι
 παρελθόντας εἰς τὴν πόλιν· οὐ γὰρ εἶασεν, ἀλλὰ ἔνυν μὲν
 ἔφη ἑθιμάζουσιν ὑμᾶς καὶ θεῶνται πρὸς τὰ ὄπλα γυμνα-
 ζομένους καὶ παλαίοντας· ἂν δὲ πρὸς τῷ πυρὶ καθη-
 5 μένους ὀρῶσι τὸν κύαμον κάπτοντας, οὐδὲν αὐτῶν ἡγή-
 σονται διαφέρειν· οὕτω δὴ σεμνόν ἐστι θέαμα πρεσβύ-
 της λέγων τι καὶ πράττων καὶ τιμώμενος, ὃ δ' ἐν κλίνῃ
 διημερεύων ἢ καθήμενος ἐν γωνίᾳ στοᾶς φλυαρῶν καὶ
 ἀπομυτιτόμενος εὐκαταφρόνητος. τοῦτο δ' ἀμέλει καὶ B
 10 Ὀμηρος διδάσκει τοὺς ὀρθῶς ἀκούοντας· ὁ μὲν γὰρ
 Νέστωρ στρατευόμενος ἐν Τροίᾳ σεμνὸς ἦν καὶ πολυτί-
 μητος, ὃ δὲ Πηλεὺς καὶ ὁ Λαέρτης οἰκουροῦντες ἀπερρί-
 φησαν καὶ κατεφρονήθησαν. οὐδὲ γὰρ ἡ τοῦ φρονεῖν ἕξις
 ὁμοίως παραμένει τοῖς μεθεῖσιν αὐτούς, ἀλλ' ὑπ' ἀργίας
 15 ἔξανιεμένη καὶ ἀναλυομένη κατὰ μικρὸν ἀεὶ τινα ποθεῖ
 φροντίδος μελέτην, τὸ λογιστικὸν καὶ πρακτικὸν ἐγει-
 ρούσης καὶ διακαθαιρούσης·

ἡ λάμπει γὰρ ἐν χρεῖαισιν, ὥσπερ εὐπρεπὴς
 χαλκός' (Soph. fr. 780 N. 864 Pearson)·

20 <οὐ γὰρ τοσοῦτον> σώματος ἀσθενεία κακὸν πρόσεστι ταῖς
 πολιτεταῖς τῶν παρ' ἡλικίαν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ στρατή-
 γιον βαδιζόντων, ὅσον ἔχουσιν ἀγαθὸν τὴν εὐλάβειαν καὶ C
 τὴν φρόνησιν καὶ τὸ μὴ †φαινόμενον ἀλλὰ τὰ μὲν ἐσφαλ-
 μένα τὰ δ' ὑπὸ δόξης κενῆς προσπίπτειν πρὸς τὰ κοινὰ
 25 καὶ συνεφέλκεσθαι τὸν ὄχλον, ὥσπερ θάλατταν ὑπὸ πνευ-
 μάτων ἐκταραττόμενον, ἀλλὰ πρῶως κεχρησθαι καὶ με-
 τρίως τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ὅθεν αἱ πόλεις, ὅταν πταίσω-

8 σεμνόν - θέαμα] cf. Dion. Pr. 1, 34 || 17 792a 1129c || 24 δοξ.
 κεν.] cf. p. 59, 14

3 πρὸς] περὶ X¹ y (recte?) παρὰ J¹ || 5 τῶν κυάμων? Kron. | κά-
 πτοντας Koraes κάοντας J¹ κόπτοντας O || 13 οὐ y οὐδὲν Φ Β α (corr. ?) ||
 16 <διὰ> φροντ. Re. || 18—20 λάμπει μὲν γὰρ ἐν χρεῖαι σώματος ἀσθ.
 ceteris omissis y || 20 add. Koraes sec. Leon. Iannot (τόσον); fortasse
 tamen plura exciderunt || 23sq. καὶ τὸ μὴ φερόμενον (sic etiam
 Fowler et Pezopoulos) ἅμα τὰ μὲν ἐσφαλμένον τὰ δ' ὑπὸ δ. κ. dub.
 Hu. καὶ τὸ μὴ φερόμενον <ἄλλοι' ἐπ'> ἄλλα τὰ μὲν <ὑπ' ἀγνοίας>
 ἐσφαλμένα Po. || 23 μὲν om. X J¹ y Φ α¹ || 26 τε χρησθαι G. Papavassiliu

σιν ἢ φοβηθῶσι, πρεσβυτέρων ποθοῦσιν ἀρχὴν ἀνθρώπων·
καὶ πολλάκις ἐξ ἄγρου κατάγουσαι γέροντα μὴ δεόμενον
μηδὲ βουλόμενον ἠνάγκασαν ὥσπερ οἰάκων ἐφαψάμενον
εἰς ἀσφαλὲς καταστήσαι τὰ πράγματα, παρωσάμεναί τε
D στρατηγούς καὶ δημαγωγούς βοᾶν μέγα καὶ λέγειν ἅ- 5
πνευστί καὶ νῆ Δία τοῖς πολεμίοις· διαβάντας εὖ· μάχεσθαι
δυναμένους· οἷον οἱ ῥήτορες Ἀθήνησι Τιμοθέῳ καὶ
Ἰφικράτει Χάρητα τὸν Θεοχάρους ἐπαποδύοντες ἀκμά-
ζοντα τῷ σώματι καὶ ῥωμαλέον ἡξίουν τοιοῦτον εἶναι
τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν, ὃ δὲ Τιμόθεος· οὐ μὰ 10
τοὺς θεούς· εἶπεν· ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν εἶναι τὸν μέλλοντα
τῷ στρατηγῷ τὰ στρώματα κομίζειν, τὸν δὲ στρατηγόν
ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω· τῶν πραγμάτων ὀρῶντα καὶ μηδενὶ
πάθει τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων ἐπιλογισμούς ἐπι-
E ταραττόμενον· ὃ γὰρ Σοφοκλῆς ἄσμενος ἔφη τὰ ἀφρο- 15
δίσια γεγηρακὸς ἀποπεφνευγένοι καθάπερ ἄγριον καὶ
λυσσῶντα δεσπότην· ἐν δὲ ταῖς πολιτείαις οὐχ ἓνα δεῖ
δεσπότην, ἔρωτα παίδων ἢ γυναικῶν, ἀποφεύγειν, ἀλλὰ
πολλοὺς μανικωτέρους τούτου, φιλονεικίαν, φιλοδοξίαν,
τὴν τοῦ πρῶτον εἶναι καὶ μέγιστον ἐπιθυμίαν, γονιμώ- 20
τατον φθόνου νόσημα καὶ ζηλοτυπίας καὶ διχαστασίας
ὧν τὰ μὲν ἀνίησι καὶ παραμβλύνει τὰ δ' ὅλως ἀποσβέννυσι
καὶ καταψύχει τὸ γῆρας, οὐ τοσοῦτον τῆς πρακτικῆς
ὁρμῆς παραιρούμενον, ὅσον τῶν ἀκρατῶν καὶ διαπύρων

. 2 sq. cf. 811f Cic. de sen. 56 || 5 βοᾶν μέγα] 48, 27; 53, 19 ||
8 διαβ. εὖ] Hom. M 458 Tyrt. 7, 31; 8, 21 || 7 sqq. 187c Stob. IV
13, 43 p. 363 H. Isocr. XV 116sq.; cf. etiam ex eodem tenore re-
rum Iphicratis dictum 801f || 13 Hom. A 343 Γ' 109 al. || 15 526a
1094e cf. Plat. Rep. I 329c Cic. de sen. 47 || 18 Cicero de sen. 49

2 κατάγουσαι Jy κατάγουσαι O || 4.5 τε] post στρατ. trp. Re.
del. Koraes γε dub. Bern. || 8 καὶ ν - lac. 4 lit. - τοῖς π. γ |
τοῖς πολεμίοις γ (Steph.) διὰ τοὺς πολ. J τοὺς πολεμίους O |
διαβάντας εὖ inter se cohaerere monet Re., διαβάντας εὖ hoc ordine
etiam Plat. Legg. 630b (Kronenberg Mnem. s. III t. X 39) || 10 τῶν
om. JΦBΠ || 11 τοὺς θεούς om. γ (lac. 4 lit.) || 14 λογισμούς
J²BΠ ἐπιλογ. [ἐπι]ταραττ. ? Po. || 19 πολλοὺς <καὶ> μαν. Duebn.
π. <καὶ πολλῶ> μ. Re.

ἀπερύκει παθῶν, ὥστε νήφοντα καὶ καθεστηκότα τὸν
λογισμὸν ἐπάγειν ταῖς φροντίσιν. F

9. Οὐ μὴν ἀλλ' ἔστω καὶ δοκεῖτω διατρεπτικός εἶναι
λόγος πρὸς τὸν ἀρχόμενον ἐν πολιαῖς νεανιεύεσθαι λεγό-
μενος καὶ καθαπτόμενος ἐκ μακρᾶς οἰκουρίας ὥσπερ
νοσηλείας ἐξανισταμένον καὶ κινουμένον γέροντος ἐπὶ
στρατηγίαν ἢ γραμματείαν, (Eur. Or. 258)

‘μέν’ ὦ ταλαίπωρ’, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις’

ὁ δὲ τὸν ἐμβεβιωκότα πολιτικαῖς πράξεσι καὶ διηγωνισ- 789
10 μένον οὐκ ἔων ἐπὶ τὴν δᾶδα καὶ τὴν κορωνίδα τοῦ βίου
προελθεῖν, ἀλλ' ἀνακαλούμενος καὶ κελεύων ὥσπερ ἐξ
ὁδοῦ μακρᾶς μεταβαλέσθαι, παντάπασιν ἀγνώμων καὶ
μηδὲν ἐκείνῳ προσεικώς ἐστίν. ὥσπερ γὰρ ὁ γαμεῖν
παρασκευαζόμενον γέροντ' ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμε-
15 νον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην (Trag.
ad. 10)

‘τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὐ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις τάλας’

οὐκ ἄτοπός ἐστι (καὶ γὰρ αὐτοὶ πολλὰ τοιοῦτα παίζουσιν
20 εἰς ἑαυτοὺς [Com. adesp. 225 K.]

‘γαμῶ γέρων, εὐ οἶδα, καὶ τοῖς γείτοσιν’, B

ὁ δὲ τὸν πάλαι συνοικοῦντα καὶ συμβιοῦντα πολὺν χρόνον
ἀμέμπτως οἰόμενος δεῖν ἀφεῖναι διὰ τὸ γῆρας τὴν γυναῖκα
καὶ ζῆν καθ' ἑαυτὸν ἢ παλλακίδιον ἀντὶ τῆς γαμετῆς

7 στρατ. - γραμμ.] cf. p. 54, 13sq. comp. Sertor. et Eum. 1 p. 595 c ||
8 cf. 465 c 501 c 1126 a || 17 sq. Com. adesp. 1215 K. || 18 Vit. Sol. 20
p. 89 e || 21 ad γείτοσιν cf. Anaxandrides fr. 52, 12 || 23 cf. p. 39, 11. 12

7 γραμμ. X J¹ γΦ (Steph.; cf. 796 e στρατηγ. ἢ γραμμ.) πραγ-
ματεῖαν J² O || 8 ἀτρέμας X JΦ α (σ a. ras.) A (σ a. ras.) | δὲ μνίοις
m. 1, in mg. στρώμασιν m. 2 J || 9 τὸν εὐ ἐμβεβ. πολ. πρ., sed εὐ
induxit, ἐμ in ras. scr. m. 2, J τὸν βεβιωκότα πολ. ἐν πράξ. γ ||
21 γαμῶ . . . γείτοσιν om. J¹, nil nisi γαμῶ γέρων add. in mg. J²
γαμῶ- lac. 4 lit. - γέρων α

789) ἐπισπασσθαι, σκαιότητος ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολέλοιπεν, οὕτως ἔχει τινὰ λόγον τὸ προσιόντα δῆμῳ πρεσβύτην, ἢ Χλιδῶνα τὸν γεωργὸν ἢ Λάμπωνα τὸν ναύκληρον ἢ τινὰ τῶν ἐκ τοῦ κήπου φιλοσόφων, νουθετῆσαι καὶ κατασχεῖν ἐπὶ τῆς συνήθους ἀπραγμοσύνης, ὃ δὲ Φω- 5 κίωνος ἢ Κάτωνος ἢ Περικλέους ἐπιλαβόμενος καὶ C λέγων “ὦ ξέν’ Ἀθηναῖε ἢ Ῥωμαῖε, ἄζαλέω γῆρα †κατανθιδῶν κήδῃ”, γραψάμενος ἀπόλειπιν τῇ πολιτείᾳ καὶ τὰς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ στρατήγιον ἀφείς διατριβὰς καὶ [τὰς] φροντίδας εἰς ἀγρόν ἐπέιγου σὺν ἀμφιπόλῳ τῇ 10 γεωργίᾳ συνεσόμενος ἢ πρὸς οἰκονομίᾳ τινὶ καὶ λογι- σμοῖς διαθησόμενος τὸν λοιπὸν χρόνον,” ἄδικα πείθει καὶ ἀχάριστα πράττειν τὸν πολιτικόν.

10. ‘τί οὖν;’ φῆσαι τις ἄν, ‘οὐκ ἀκούομεν ἐν κωμω- δίᾳ στρατιώτου λέγοντος (Com. adesp. 226 K.)

15

‘λευκή με θριξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ;’

πάνυ μὲν οὖν, ὦ ἐταῖρε· τοὺς γὰρ Ἄρεος θεράποντας ἡβᾶν πρέπει καὶ ἀκμάζειν, οἷα δὲ πόλεμον πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα’ (Θ 458) διέποντας, ἐν οἷς τοῦ γέρον- 20 D τος κἂν τὸ κράνος ἀποκρύψῃ τὰς πολιάς, ‘ἀλλὰ τε λάθρη γυνῖα βαρύνεται’ (T 165) καὶ προαπολείπει τῆς προθυ- μίας ἢ δύναμις· τοὺς δὲ τοῦ Βουλαίου καὶ Ἀγοραίου καὶ Πολιέως Διὸς ὑπηρέτας οὐ ποδῶν ἔργα καὶ χειρῶν ἀπαι-

3 *Χλιδ.*] ignotus | *Λάμπωνα*] *Λάμπιν* ex 787 a ci. Wy. Kaltw., sed def. Koraes similes differentias in nomine Σθένις - Σθένων comparans || 8 *Κάτ. ἢ Περ.*] iidem coniuncti p. 2, 3 || 8 cf. p. 35, 23; 39, 11. 12 || 10 cf. Hom. α 191 (p. 465e) || 10—12 cf. p. 22, 22. 26, 19sq. 39, 1.; 52, 9sq. || 22sq. cf. 781 b 792 f 819 b

3 ἦ1 Koraes (Xyl. interpr.) καὶ Ω (om. J¹) | *χειλιδόνα* X² mg. Φ α a. c. ? || 7.8 inter *κατανθιδῶν* et *κήδῃ* lac. 5—6 lit. X 7 lit. γ *κήδῃ* in ras. 12 lit. J² *καταφθίνων* (cum. Re.) (τί οὐ)κ ἦδη Koraes *καταφθίνων* *κάρα*, ἦδη Madv. *κράτ’* ἀνθίζων ἦδη (*κήδει* Fowler) dub. Bern.; versus choliamb. (ξείν’,) ἄζαλέω γῆρα κάκ’ ἀνθινῶν κήδῃ? Hu. (cf. Athen. VII 281 d. e) || 8 ἀπολείπειν (-λή- X¹) Ω corr. Iunius Re. (cf. p. 39, 11. 12) | *τὴν πολιτείαν* J² BII (α²) || 10 τὰς del. Wil. | *ἐπέιγῃ* X J¹ γ Φ α¹ (Koraes) || 11 *οἰκονομίαν* X² Φ α a. c. ? || 13 *πράττειν* J A² E -ει α A¹ -ων O || 17 ἄρεως X || 21 *τὴν προθυμίαν* γ

τοῦμεν, ἀλλὰ βουλῆς καὶ προνοίας καὶ λόγου — μὴ ῥα-
 χίαν ποιοῦντος ἐν δῆμῳ καὶ ψόφον, ἀλλὰ νοῦν ἔχοντος καὶ
 φροντίδα πεπνυμένην καὶ ἀσφάλειαν· οἷς ἡ γελωμένη
 5 πολὺ καὶ ῥυτίς ἐμπειρίας μάρτυς ἐπιφαίνεται, καὶ πει-
 θοὺς συνεργὸν αἰδῶ καὶ δόξαν ἥθους προστίθῃσι. πειθ-
 αρχικὸν γὰρ ἡ νεότης, ἡγεμονικὸν δὲ τὸ γῆρας, καὶ μά-
 λιστα σφάζεται πόλις, (Pind. fr. 199)

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν E
 αἰχμαί',

10 καὶ τὸ (Hom. B 59)

ῥοὺλῃν δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἰξε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηϊ'

θαυμαστῶς ἐπαινεῖται. διὸ τὴν μὲν ἐν Λακεδαιμόνι παρα-
 ζευχθεῖσαν ἀριστοκρατίαν τοῖς βασιλεῦσιν ὁ Πύθιος
 15 ῥεσβυγενέας' ὁ δὲ Λυκοῦργος ἀντικρὺς ῥέροντας'
 ὠνόμασεν, ἡ δὲ ῥωμαίων σύγκλητος ἄχρι νῦν ῥερουσία'
 καλεῖται. καὶ καθάπερ ὁ νόμος τὸ διάδημα καὶ τὸν στέ-
 φανον, οὕτω τὴν πολιὰν ἡ φύσις ἐντιμον ἡγεμονικοῦ σύμ-
 βολον ἀξιώματος ἐπιτίθῃσι· καὶ τὸ ῥέρας' οἶμαι καὶ τὸ
 20 ῥεραίρειν' ὄνομα σεμνὸν ἀπὸ τῶν γερόντων γενόμενον
 διαμένει, οὐχ ὅτι θερμολοντοῦσι καὶ καθεύδουσι μαλα-
 κώτερον, ἀλλ' ὥς βασιλικὴν ἔχόντων τάξιν ἐν ταῖς πόλεσι F
 κατὰ τὴν φρόνησιν, ἥς καθάπερ ὀψικάρπου φυτοῦ τὸ
 οἰκεῖον ἀγαθὸν καὶ τέλειον ἐν γῆρᾳ μόλις ἡ φύσις ἀπο-

1. 2 ῥαχ. -ψόφον] cf. p. 40, 26) || 3 γελωμ.] cf. 664 c || 5 αἰδῶ κ.
 δόξαν] cf. 32, 10 || 8 cf. p. 31, 15. 16 Vit. Lyc. 21 p. 53 c || 15 cf. Vit.
 Lyc. 6 p. 43 c Cic. de sen. 20 || 21 cf. Com. adesp. fr. 56 (III
 p. 410 K.) || 24 cf. p. 56, 23

5 αἰδῶ Wil. Kron. (cf. 32, 10) αὐτῶ | καὶ (post αὐτῶ) del. Mez. |
 προστίθ. v A³ E (Steph.) προτίθ. O, cf. 30, 10 || 8 post νεότης lac. 4
 lit. γ || 8 ἀριστεύουσιν Boeckh || 19 γῆρας γ Φ α α. c. || 23 καταφρό-
 νησιν J¹

δίδωσι. τὸν γοῦν βασιλέα τῶν βασιλέων εὐχόμενον τοῖς
θεοῖς (B 972)

‘τοιούτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν,’

790 οἷος ἦν ὁ Νέστωρ, | οὐδείς ἐμέμψατο τῶν ‘ἀρηίων’ καὶ
‘μένεα πνεόντων Ἀχαιῶν’, ἀλλὰ συνεχώρουν ἅπαντες οὐκ 5
ἐν πολιτείᾳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ μεγάλην ἔχειν
ῥοπὴν τὸ γῆρας·

‘σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ’ (Eur. fr. 200, 3.4)

καὶ μὴ γνῶμη λόγον ἔχουσα καὶ πειθῶ τὰ κάλλιστα καὶ 10
μέγιστα διαπράττεται τῶν κοινῶν.

11. Ἀλλὰ μὴν ἥ γε βασιλεία, τελεωτάτη πασῶν οὖσα
καὶ μεγίστη τῶν πολιτειῶν, πλείστας φροντίδας ἔχει
καὶ πόνους καὶ ἀσχολίας· τὸν γοῦν Σέλευκον ἐκάστοτε
λέγειν ἔφασαν, εἰ γνοῖεν οἱ πολλοὶ τὸ γράφειν μόνον 15
ἐπιστολὰς τοσαύτας καὶ ἀναγινώσκειν ὡς ἐργῶδές ἐστιν,
B ἐρριμμένον οὐκ ἂν <ἀν>ελέσθαι διάδημα· τὸν δὲ Φίλιππον
ἐν καλῷ χωρίῳ μέλλοντα καταστρατοπεδεύειν, ὡς ἤκουσεν
δτι χόρτος οὐκ ἔστι τοῖς ὑποζυγίοις ‘ὦ Ἡράκλεις’ εἰπεῖν
‘οἷος ἡμῶν ὁ βίος, εἰ καὶ πρὸς τὸν τῶν ὄνων καιρὸν ὀφεί- 20
λομεν ζῆν’. ὥρα τοίνυν καὶ βασιλεῖ παραινεῖν πρεσβύτη
γενομένῳ τὸ μὲν διάδημα καταθέσθαι καὶ τὴν πορφύραν,

1 sqq. cf. Dion. Pr. 56, 8—11; 2, 20sq. Cic. de sen. 31 || 4 ἀρ.]
Δ 114 al. || 5 μένεα πν.] B 536 al. || 8 cf. Vit. Hom. 156 (vol. VII
p. 425 Bern.), al. apud Nauck || 12 827b (p. 130, 5) || 13.14 cf.
Antig. Gon. in Ael. V. h. II 20 || 17 178a Eunap. fr. 56 (FHG IV
p. 39; HGr. min. I p. 249D.)

2 θεοῖς om. γ (lac. 5 lit., cf. p. 34, 6; 11; 3, 7) || 5 πνεόντων J¹ ||
8 σοφῶν X² (ὡν ss.) Φ α α. c. || 10 πειθῶ X¹ γ α A || 12 ἥ γε Koraes
ἥ τε Ω εἰ γε (ut respondeat l. 21 ὥρα τοίνυν) Re. | τελεωτάτη
(sic!) J² Ald., -ειοτ- Steph. al. (cf. Vit. Demetr. 1 p. 888f) || 16 ὡς]
ὅσον J Ald. || 17 add. Re. || 19 εἰπεῖν Re. εἶπεν || 21 post ζῆν lac. 14
lit., post βασιλεῖ ras. 1 lit. J | ἀρα Bases, Wil., sed cf. Vit. Nic. 1
p. 523c || 22 γεγενημένῳ E; cf. p. 46, 1. 47, 16. 48, 26 al.

ἱμάτιον δ' ἀναλαβόντα καὶ καμπύλην ἐν ἀγρῷ διατρέ-
 βειν, μὴ δοκῇ περιέργα καὶ ἄωρα πράττειν ἐν πολιαῖς
 βασιλεύων. εἰ δ' οὐκ ἄξιον ταῦτα λέγειν περὶ Ἀγχιολάου
 καὶ Νομᾶ καὶ Δαρείου, μηδὲ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς
 5 Σόλωνα μηδὲ τῆς συγκλήτου Κάτωνα διὰ τὸ γῆρας ἐξά- C
 γωμεν· οὐκοῦν μηδὲ Περικλεῖ συμβουλευόμεν ἐγκαταλι-
 πεῖν τὴν δημοκρατίαν· οὐδὲ γὰρ ἄλλως λόγον ἔχει νέον
 ὄντα κατασκευεῖν τοῦ βήματος, εἰτ' ἐκχέαντα τὰς
 μαρκαῖς ἐκείνας φιλοτιμίας καὶ ὁρμᾶς εἰς τὸ δημόσιον,
 10 ὅταν ἢ τὸ φρονεῖν ἐπιφέρουσα δι' ἐμπειρίαν ἡλικία παρα-
 γένηται, προέσθαι καὶ καταλιπεῖν ὥσπερ γυναικα τὴν
 πολιτείαν ἀποχρησάμενον. (12.) ἢ μὲν γὰρ Αἰσώπειος
 ἀλώπηξ τὸν ἔχινον οὐκ εἶα τοὺς κρότῳνας αὐτῆς ἀφαι-
 ρεῖν βουλόμενον· ἂν γὰρ τούτους ἔφη μεστοὺς ὄντας
 15 ἀπαλλάξῃς, ἕτεροι προσίασι πεινῶντες· τὴν δὲ πολιτείαν
 αἰεὶ τοὺς γέροντας ἀποβάλλουσιν ἀναπλήμψασθαι νέων D
 ἀνάγκη διψώντων δόξης καὶ δυνάμεως, νοῦν δὲ πολιτικὸν
 οὐκ ἐχόντων· πόθεν γὰρ, εἰ μηδενὸς ἔσονται μαθηταὶ
 μηδὲ θεαταὶ πολιτενομένου γέροντος; ἢ πλοίων μὲν ἄρ-
 20 χοντας οὐ ποιεῖ γράμματα κυβερνητικά, μὴ πολλάκις γε-
 νομένους ἐν πρύμνῃ θεατὰς τῶν πρὸς κῦμα καὶ πνεῦμα
 καὶ νύκτα χειμέριον ἀγώνων,

ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελ-
 φῶν ἄλλον ναύτην πόθος
 25 βάλλει, (Fr. mel. mon. adesp. I 4 p. 216 fr. 11 D.²)

πόλιν δὲ μεταχειρίσασθαι καὶ κυβερνῆσαι δήμον ἢ βου-
 λὴν ὀρθῶς δύναιτ' ἂν νέος ἀναγνούς βίβλον ἢ σχολὴν περὶ

1. 2 cf. p. 22, 22. 26, 19sq.; 36, 10sq.; 52, 9sq. || 11. 12 cf. 35, 23.
 36, 8 || 13sq. fabula Aes. aliunde non nota

4 νομᾶ Ω corr. Bern., prob. || 5 ἐξάγομεν Wil. || 6 οὐκοῦν Bern.
 οὐκουν || 9 ἐκείνου X²Φα a. c. || 12 καταχρησ. X² J²Φ BnΠ (comp.
 Alc. Cor. 2 p. 234c) || 14 post μεστοὺς iterum ἔφη habuit X a. ras. ||
 14. 15 μεστοὺς ὄντας ἀπαλλ. γ μεστοὺς ἀπαλλ. O || 21 τῶν om. J | πρὸς
 τὸ κῦμα J¹ || 22 χειμέριον X¹ γ Re. χειμερίων O || 24 ναύτην XΦα a. c. ? ||
 26 κυβερνήσαι X¹ J¹ γ Φ πείσαι O edd. (vid. gloss. ad μεταχειρ. fuisse) ||
 27 δύναιτ' ἂν ὀρθῶς v. J² BΠ, cf. p. 31, 19 al. | βύβλον X¹ γ¹

Ε πολιτείας ἐν Λυκείῳ γραφάμενος, ἂν μὴ παρ' ἡνίαν καὶ παρ' οἷακα πολλάκις στάς, δημαγωγῶν καὶ στρατηγῶν ἀγωνιζομένων ἐμπειρίαις ἅμα καὶ τύχαις συναποκλίνων ἐπ' ἀμφοτέρω, μετὰ κινδύνων καὶ πραγμάτων λάβῃ τὴν μάθησιν; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. ἀλλ' εἰ διὰ μηδὲν ἄλλο, τῷ γέ- 5 ροντι παιδείας ἕνεκα τῶν νέων καὶ διδασκαλίας πολιτευτέον ἔστιν. ὥς γὰρ οἱ γράμματα καὶ μουσικὴν διδάσκοντες αὐτοὶ προανακρούονται καὶ προαναγινώσκουσιν ὑψηλοῦ- μενοι τοῖς μανθάνουσιν, οὕτως ὁ πολιτικὸς οὐ λέγων μόνον οὐδ' ὑπαγορεύων ἔξωθεν ἀλλὰ πράττων τὰ κοινὰ καὶ 10 διοικῶν ἐπευθύνει τὸν νέον, ἔργοις ἅμα καὶ λόγοις πλατ-

Τ τόμενον ἐμψύχως καὶ κατασχηματιζόμενον. ὁ γὰρ τοῦτον ἀσκηθεὶς τὸν τρόπον οὐκ ἐν παλαιστραις καὶ κηρώμασιν ἀκινδύνοις εὐρύθμων σοφιστῶν, ἀλλ' ὥς ἀληθῶς ἐν Ὀλυμπιακοῖς καὶ Πνθικοῖς ἀγῶσιν ἄθλος ἵππῳ πῶλος 15 ὡς ἅμα τρέχει' κατὰ Σημωνίδην (fr. 5), ὡς Ἀριστείδης 791 Κλεισθένης καὶ Κίμων Ἀριστείδῃ καὶ Φωκίων | Χαβρία καὶ Κάτων Μαξίμῳ Φαβίῳ καὶ Σύλλῃ Πομπήϊος καὶ Φιλοποί- μενι Πολύβιος· νέοι γὰρ οὗτοι πρεσβυτέροις ἐπιβάλλοντες, εἰδ' ὅλον παραβλαστάνοντες καὶ συνεξανιστάμενοι ταῖς ἐκεί- 20 νων πολιτείας καὶ πράξεσιν, ἐμπειρίαν καὶ συνήθειαν ἐκτῶντο πρὸς τὰ κοινὰ μετὰ δόξης καὶ δυνάμειος.

13. Ὁ μὲν οὖν Ἀκαδημαῖκός Αἰσχίνης, σοφιστῶν τινων λεγόντων ὅτι προσποιεῖται γεγονέναι Καρνεάδου μὴ γεγινῶς μαθητῆς, ἄλλὰ τότε γ' εἶπεν ἔγῳ Καρνεά- 25 δου διήκουον, ὅτε τὴν ῥαχίαν καὶ τὸν ψόφον ἀφεικῶς ὁ

13 cf. 823e || 15 84d 136a 446e 997d || 16 sqq. 805ef | Ἀριστ.] Vit. Arist. 2 p. 319c || 17 Κίμ.] Vit. Cim. 5 p. 481ef; 10 p. 485b | Φωκ.] Vit. Phoc. 6 p. 744a sqq. || 18 Κάτ.] Vit. Cat. mai. 3 p. 337f || 20 παραβλ.] cf. p. 53, 2 || 23 Αἰσχ.] dictum aliunde non notum || 26 ῥαχ. -ψόφ.] cf. p. 37, 1. 2

8 προανακρ. X¹y || 11 ἐπευθ.] cf. 975a 980f || 12 ἐμψύχους Mez. prob. | κατασκευαζόμενον y || 14 ἀκινδύνοις Mez. -νως | εὐρύθμων οὕτως σοφ. y || 14.15 ἐν ὀλυμπ. καὶ πνθ. καὶ ἰσθμιακοῖς ἀγ. y, rectene? || 15 ἵππων X¹y || 16 σιμων. Ω corr. Wil. ad 84d || 19 οὗτοι J¹y ὄντες O | ἐπιβαλόντες X²wa a. c. ? || 20 εἶτα ὅλον παραβλ. om. Φα¹ | οἷα J¹ || 25 γε om. JΦα a. c. ?

λόγος αὐτοῦ διὰ τὸ γῆρας εἰς τὸ χρήσιμον συνήκτο καὶ
 πραγματικόν· τῆς δὲ πρεσβυτικῆς πολιτείας οὐ τῷ λόγῳ B
 μόνον ἀλλὰ καὶ ταῖς πράξεσιν ἀπηλλαγμένης πανηγυρισ-
 5 μοῦ καὶ δοξοκοπίας, ὥσπερ τὴν Ἰωὴν λέγουσιν ὅταν πα-
 λαιὰ γενομένη τὸ βρομῶδες ἀποπνεύσῃ καὶ θολερὸν
 εὐωδέστερον τὸ ἀρωματικὸν ἴσχειν, οὕτως οὐδὲν ἐστι
 δόγμα ῥωπικὸν οὐδὲ βούλευμα τεταραγμένον ἀλλ' ἐμ-
 βριθῇ πάντα καὶ καθεστῶτα. διὸ καὶ τῶν νέων ἕνεκα δεῖ,
 καθάπερ εἴρηται (p. 40, 5), πολιτεύεσθαι τὸν πρεσβύ-
 10 την, ἵνα, ὃν τρόπον φησὶ Πλάτων (Legg. VI 778d) ἐπὶ τοῦ
 μινυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου μαινόμενον θεὸν ἐτέρῳ
 θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι κολαζόμενον, οὕτως εὐλά-
 βεια γεροντικὴ κεραννυμένη πρὸς ζέουσαν ἐν δῆμῳ νεό- C
 τητα, βακχεύουσιν ὑπὸ δόξης καὶ φιλοτιμίας, ἀφαιρῇ τὸ
 15 μανικὸν καὶ λίαν ἄκρατον.

14. Ἄνευ δὲ τούτων ἁμαρτάνουσιν οἱ ὅλον τὸ πλεῦσαι
 καὶ τὸ στρατεύασθαι τοιοῦτον ἡγούμενοι καὶ τὸ πολι-
 τεύεσθαι πρὸς ἄλλο <τι> πραττόμενον, εἴτα καταλήγον
 ἐν τῷ τυχεῖν ἐκείνου· λειτουργία γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ πολιτεία
 20 τὴν χρεῖαν ἔχουσα πέρας, ἀλλὰ βίος ἡμέρου καὶ κοινωνι-
 κοῦ καὶ πολιτικοῦ ζῶον καὶ πεφυκός τις ὅσον χρὴ χρόνον
 πολιτικῶς καὶ φιλοκάλως καὶ φιλανθρώπως ζῆν. διὸ
 πολιτεύεσθαι καθῆκόν ἐστιν οὐ πεπολιτεῦσθαι, καθάπερ
 ἀληθεύειν οὐκ ἀληθεῦσαι καὶ δικαιοπραγεῖν οὐ δικαιο- D
 25 πραγῆσαι καὶ φιλεῖν οὐ φιλεῖσθαι τὴν πατρίδα καὶ τοὺς

4 cf. Theophr. fr. IV (odor.) 34 (C. pl. VI 14, 8) Dioscur. I 1, 1
 (p. 6, 9 Wellm.) Stadler RE IX 2043 || 21.22 cf. 776b 783e (792d)

2 πραγματ. X¹ J¹ y B κοινωνικόν J² α (ss.) A E πρεσβυτικόν X¹
 (ss.) Φ | πρεσβυτικῆς] πραγματ. ss. X², εσβν in ras. α², πραγματι-
 κῆς Φ || 4 δοξοκοπίας X² γ¹ Φ α. ras. | ὥσπερ . . .] cf. 23, 3;
 30, 14 al. | Ἰωὴν Koraes Ἰβιν (vel -ην) || 7 ῥωπικόν] ῥοπικόν γ γε-
 ροντικόν O (cf. Praef.) || 10 φησὶν ὁ πλάτων γ Φ || 14 ἀφαιρῇ E (J¹ ?)
 -ρεῖ O || 16 οἱ ὅλον Re. ὅλον γ οἱ O; 'an Plut. κακοφωνίαν 'οἱ ὅλον'
 vitans adversarios generaliter indicavit ut p. 21, 3 et γ verum
 servavit? Po. || 18 ἄλλο τι Re. ἄλλο γ ἄλλα O || 20.21 καὶ κοιν.
 κ. πολ. γ B καὶ πολιτ. κ. κοιν. O || 21 πεφυκός J¹ Steph. -κός
 X¹ v -κώς O | χρῆ] ζῆ ci. Re., prob.

51. ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΕΟΝ (Plan. 30)

πολίτας. ἐπὶ ταῦτα γὰρ ἡ φύσις ἄγει, καὶ ταύτας ὑπαγορεύει τὰς φωνὰς τοῖς μὴ διεφθορόσι τελέως ὑπ' ἀργίας καὶ μαλακίας·

‘πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ’.

‘καὶ μὴ τι παυσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς’

5

(Trag. adesp. 410).

15. Οἱ δὲ τὰς ἀρρωστίας προβαλλόμενοι καὶ τὰς ἀδυναμίας νόσον καὶ πηρώσεως μᾶλλον ἢ γήρως κατηγοροῦσι· καὶ γὰρ νέοι πολλοὶ νοσώδεις καὶ ῥωμαλέοι γέροντες· ὥστε δεῖ μὴ τοὺς γέροντας ἀλλὰ τοὺς ἀδυνάτους ἀπο-
E τρέπειν, μὴδὲ τοὺς νέους παρακαλεῖν ἀλλὰ τοὺς δυνα-
μένους. καὶ γὰρ Ἀριδαῖος ἦν νέος, γέρον δ' Ἀντίγονος, ἀλλ' ὁ μὲν ἅπασαν ὀλίγου δεῖν κατεκτήσατο τὴν Ἀσίαν, ὁ δ' ὥσπερ ἐπὶ σκηπῆς δορυφόρημα κωφὸν ἦν ὄνομα βασι-
λέως καὶ πρόσωπον ὑπὸ τῶν αἰε κρατούντων παραινού-
μενον. ὥσπερ οὖν ὁ Πρόδικον τὸν σοφιστὴν ἢ Φιλητᾶν τὸν ποιητὴν ἀξιῶν πολιτεύεσθαι, νέους μὲν ἰσχυροὺς δὲ καὶ νοσώδεις καὶ τὰ πολλὰ κλινοπειεῖς δι' ἀρρωστίαν ὄντας, ἀβέλτερός ἐστιν, οὕτως ὁ κωλύων ἄρχειν καὶ στρατηγεῖν τοιούτους γέροντας, οἷος ἦν Φωκίων οἷος
F γὰρ Φωκίων, ὠρμημένων πολεμεῖν ἀκαίρως τῶν Ἀθη-

2 sqq. 791a || 4 ex 1099a || 14 cf. 337e (cum Wytttenbachii adn.) Vit. Alex. 77 p. 707c Philo adv. Flaccum 20 || 16 [Πρόδ.] cf. Plat. Prot. 315d | Φιλ.] cf. Ael. v. h. IX 14 Athen. IX 401e XIII 552b al. RE XIX 2167 (v. Blumenthal) || 21 sqq. 819a Vit. Phoc. 24 p. 752de Polyaen. 3, 12

2 τελέως X¹ γ τελείως O | ὑπ' α² in ras. καὶ X καὶ γ Φ || 4 πολλοὺς ἐν θν. X J¹ (θνητοῖσι) γ Φ α a. c. || 5 καὶ om. X J¹ γ Φ α¹ καὶ 'μὴ τι... edd. 'καὶ μὴ τι... dub. Nauck (cf. Soph. O. C. 1432) καὶ 'καὶ Po. dub. cf. 1099a | μὴ τι A p. c. E μὴ τε O μὴ γε 1099a μὴ τοί γε παυσ. ci. Bury. | παυσώμεσθα α p. c. A -σαίμεσθα O corr. Bern. sec. Duebn. ex 1099a, ubi -ώμεσθα codd. || 12 καὶ ἀριδ. Bn II (α²) || 14 inter δορυφ. et κωφὸν lac. unius paene lineae X 18 lit. J 12 lit. γ | βασιλέως B (ut vid.) Wy. βασιλείας O δορυφόρημα καὶ πρόσωπον κωφὸν ἦν, ὄνομα β. ὑπὸ κτλ. mavult Po., cf. Praef. || 16 φιλήταν O corr. Wil. || 19 οὗτος οὐ κωλ. Φ || 21 et p. 43, 4 μασανάσης (-η) X J¹

ναίων, παρήγγειλε τοὺς ἄχρι ἐξήκοντ' ἐτῶν ἀκολουθεῖν
 ὅπλα λαβόντας· ὡς δ' ἡγανάκτουν, 'οὐδέν' ἔφη 'δεινόν·
 ἐγὼ γὰρ ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ὁ στρατηγὸς ὑπὲρ ὀγδοήκοντ'
 ἔτη γεγονώς'. Μασσανάσσην δ' ἱστορεῖ Πολύβιος (XXXVII 10)
 5 ἐνενήκοντα μὲν ἐτῶν ἀποθανεῖν, τετράαιτες καταλιπόντα
 παιδάριον ἐξ αὐτοῦ γεγεννημένον, ὀλίγω δ' ἔμπροσθεν
 τῆς τελευτῆς μάχῃ νικήσαντα μεγάλη Καρχηδονίους |
 ὀφθῆναι τῇ ὑστεραίᾳ πρὸ τῆς σκηνῆς ἑνυπαρὸν ἄρτον 792
 ἐσθίοντα, καὶ πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο
 10 ποιεῖ***

‘λάμπει γὰρ ἐν χρεῖαισιν ὥσπερ εὐπρεπῆς
 χαλκός· χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσσε στέγος,’

ὡς φησι Σοφοκλῆς (fr. 780), ὡς δ' ἡμεῖς φαμεν, ἐκεῖνο τῆς
 ψυχῆς τὸ γάνωμα καὶ τὸ φέγγος, ᾧ λογιζόμεθα καὶ μνη-
 15 μονεύομεν καὶ φρονοῦμεν.

16. Διὸ καὶ τοὺς βασιλεῖς φασὶ γίνεσθαι βελτίονας
 ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις ἢ σχολὴν ἄγοντας.
 Ἄτταλον γοῦν τὸν Εὐμένους ἀδελφόν, ὑπ' ἀργίας μακρᾶς
 καὶ εἰρηνης ἐκλυθέντα κομιδῇ, Φιλοποίμην εἰς τῶν ἐταί- B
 20 ρων ἐποίμαινεν ἀτεχνῶς παινόμενον· ὥστε καὶ τοὺς
 Ῥωμαίους παίζοντας ἐκάστοτε διαπυνθάνεσθαι παρὰ
 τῶν ἐξ Ἀσίας πλεόντων, εἰ δύναται παρὰ τῷ Φιλο-
 ποίμηνι βασιλεύς. Λευκόλλου δὲ Ῥωμαίων οὐ πολ-
 λούς ἄν τις εὖροι δεινότερους στρατηγούς, ὅτε τῷ
 25 πράττειν τὸ φρονεῖν συνείχεν· ἐπεὶ δὲ μεθῆκεν ἑαυτὸν

4 sqq. cf. Polyb. XXXVII 10 (Diod. XXXII 16 Suda s. v.;
 Cic., de sen. 34) || 11 cf. 788 b 1129 c || 23—p. 44, 8 Vit. Luc.
 43 p. 520 de (ad p. 44, 5 cf. Plin. N. H. XXV 25; ad p. 44, 5—8 Ps.
 Aurel. Vict. de viris illustr. 74, 8)

6 γεγεννημ. X Jv B α p. c. A || 7 μεγάλη om. J¹ B II || 8 ὀφθ. δὲ
 τῇ γ | τῇ ὕστ. om. J¹ || 10 lac. indic. Xyl. τοῦτο <διηνεκῶς vel
 sim.> ποιεῖ Re. τοῦτο <τοῦ γε πεινῆν> παύει Bury 'plura exci-
 disse videntur, sc. quae de Catone narrata erant' Po. || 11 εὐγε-
 νῆς 1129 c || 16 φασὶ X¹ J y del. X² om. O || 18 εὐμενοῦς Ω, Ziegler
 in Vit. Eum. || 20 ἀτεχνῶς] susp. Wil.; ludit Plut. in verbis
 Φιλοποίμην, ποιμαίνειν, παιάινειν (Po.)

εἰς βίον ἄπρακτον καὶ δίαιταν οἰκουρὸν καὶ ἄφροντιν,
 ὥσπερ οἱ σπόγγοι ταῖς γαλήναις ἐννεκρωθεὶς καὶ καταμα-
 ρανθεὶς, εἰτα Καλλισθένεια τινὶ τῶν ἀπελευθέρων βόσκειν
 καὶ τιθασεύειν παρέχων τὸ γῆρας, ἐδόκει καταφάρμα-
 C κεύεσθαι φίλτροις ὑπ' αὐτοῦ καὶ γοητεύμασιν, ἄχρις οὗ 5
 Μάρκος ὁ ἀδελφὸς ἀπελάσας τὸν ἄνθρωπον αὐτὸς
 ὠκονόμει καὶ ἐπαιδαγώγει τὸν λοιπὸν αὐτοῦ βίον, οὗ
 πολὺν γενόμενον. ἀλλὰ Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατήρ ἔλεγεν
 αὐτὸς αὐτοῦ παρὰ τὰ δεινὰ γίνεσθαι φρονιμώτερος, ὁ δὲ
 Σκύθης Ἀτέας μὴδὲν οἶεσθαι τῶν ἵπποκόμων διαφέρειν 10
 ἑαυτόν, ὅτε σχολάζει· Διονύσιος δ' ὁ πρεσβύτερος πρὸς
 τὸν πνθόμενον εἰ σχολάζει 'μηδέποτ' εἶπεν 'ἐμοὶ τοῦτο
 συμβαίη'. τόξον μὲν γάρ, ὥς φασιν, ἐπιτεινόμενον ῥήγνυ-
 ται, ψυχὴ δ' ἀνιεμένη. καὶ γὰρ ἁρμονικοὶ τὸ κατακοῦειν
 D ἡρμωσμένον καὶ γεωμέτραι τὸ ἀναλύνειν καὶ ἀριθμητικοὶ 15
 τὴν ἐν τῷ λογίζεσθαι συνέχειαν ἐκλιπόντες ἅμα ταῖς ἐν-
 εργείαις ἀμανροῦσι ταῖς ἡλικίαις τὰς ἑξεις, καίπερ οὐ
 πρακτικὰς ἀλλὰ θεωρητικὰς τέχνας ἔχοντες· ἡ δὲ τῶν
 πολιτικῶν ἑξεις, εὐβουλία καὶ φρόνησις καὶ δικαιοσύνη,
 πρὸς δὲ τούτοις ἐμπειρία στοχαστικῆς καιρῶν καὶ λόγων, 20
 πειθοῦς δημιουργὸς δύναμις οὖσα, τῷ λέγειν αἰεὶ τι καὶ
 πράττειν καὶ λογίζεσθαι καὶ δικάζειν συνέχεται· καὶ δεινόν,
 εἰ τούτων ἀποδρᾶσα περιόψεται τηλικαύτας ἀρετὰς καὶ
 τοσαύτας ἐκρυνείσας τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ τὸ φιλάνθρωπον

1 ἄπρακτ. -οἰκ.] 776e || 2 (cf. Arist. h. an. V 548b 26sq.) ||
 7.8 οὐ πολὺν γεν.] in Vit. Luc. 43 p. 520f πολὺν δ' οὐδ' αὐτὸς προσ-
 εβίω χρόνον de L. Luculli fratre Marco || 8sq. 172f (= Stob. III
 7, 27 p. 316 H.) || 10 de Atea (Antea) alia 174e || 11sq. 176a || 13sq.
 φασιν] quis? || 20 cf. Artium script. p. 30 Rad. || 21 πειθ. δημιουρ-
 γός] Plat. Gorg. 453a || 24 φιλάνθρ. — p. 45, 1 κοιν.] cf. p. 41, 20. 22

2 ἐννεκρ. ci. Koraes || 4 τιθασεύειν Ω corr. Duebn. || 5 ἄχοι
 Xv || 10 ἀτμάς Jy ἀτμάς O corr. Xyl. || 12 σχολάζει γ¹ Bern. (coll.
 176a) || 13 ἐπιτειν.] αἰεὶ τειν. Re. (non opus) || 17 (συν)αμανρ. ci.
 Re. | ἡλικ.] μαλακίαις dub. Bern., sed ad ἡλ. cf. Xen. H. Gr.
 VI 1, 5 Plat. Legg. I 625b al. ταῖς ἡλικίαις del. Po. || 20 καιρῶν
 καὶ τόπων καὶ λόγ. J¹ (cf. 40, 14sq. γ) || 21 δημιουργός α³ AE
 -γῶς O

εἰκός ἐστιν ἀπομαραίνεισθαι καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ εὐχάριστον, ὧν οὐδεμίαν εἶναι δεῖ τελευτήν οὐδὲ πέρας. **E**

17. Εἰ γοῦν πατέρα τὸν Τιθωνὸν εἶχες, ἀθάνατον μὲν ὄντα χρεῖαν δ' ἔχοντα διὰ γῆρας ἀεὶ πολλῆς ἐπιμελείας, οὐκ ἂν οἶμαί σε φυγεῖν οὐδ' ἀπειπάσθαι τὸ θεραπεύειν καὶ προσαγορεύειν καὶ βοηθεῖν ὡς λελειτοουργηκότα πολλὸν χρόνον· ἡ δὲ πατρίς καὶ μητρὶς ὡς Κρηῆτες καλοῦσι, πρεσβύτερα καὶ μείζονα δίκαια γονέων ἔχουσα, πολυχρόνιος μὲν ἐστιν οὐ μὴν ἀγῆρως οὐδ' αὐτάρκης, ἀλλ' ἀεὶ πολυωρίας δεομένη καὶ βοηθείας καὶ φροντίδος ἐπισπᾶται καὶ κατέχει τὸν πολιτικὸν (**Π 9**)

ἑῖανού ἀπτομένη καὶ τ' ἐσσύμενον κατερύκει.'

καὶ μὴν οἰσθὰ με τῷ Πυθίῳ λειτουργοῦντα πολλὰς Πυθιάδας· ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις ἱκανά σοι, ὦ Πλούταρχε, τέθνυται καὶ πεπόμενται καὶ κεχόρευται, νῦν δ' ὥρα πρεσβύτερον ὄντα τὸν στέφανον ἀποθέσθαι καὶ τὸ χρηστῆριον ἀπολιπεῖν διὰ τὸ γῆρας'. οὐκοῦν μηδὲ σεαντὸν οἶον δεῖν, τῶν πολιτικῶν ἱερῶν ἑξαρχον ὄντα καὶ προφήτην, ἀφείναι τὰς τοῦ Πολυαίου καὶ Ἀγοραίου τιμὰς Διός, ἐκπαλαὶ κατωργιασμένοι αὐταῖς. |

18. Ἀλλ' ἀφέντες, εἰ βούλει, τὸν ἀποσπῶντα τῆς πολιτείας λόγον ἐκεῖνο σκοπῶμεν ἤδη καὶ φιλοσοφῶμεν, ὅπως μηδὲν ἀπρεπὲς μηδὲ βαρὺ τῷ γήρα προσάξομεν ἀγώνισμα, πολλὰ μέρη τῆς πολιτείας ἐχούσης ἀρμόδια καὶ πρόσφορα τοῖς τηλικούτοις. ὥσπερ γάρ, εἰ καθῆκον ἦν ἄδοντας διατελεῖν, ἔδει, πολλῶν τόνων καὶ τρόπων ὑποκειμένων φωνῆς, οὗς ἀρμονίας οἱ μουσικοὶ καλοῦσι, μὴ τὸν ὅξυν ἅμα καὶ

3 ad Aristonem Ceum alludere videtur qui in dialogo de senectute Tithonum loquentem induxit (Cic. de sen. 3) || **7** μητρὶς ὡς Κρ.] cf. Plat. Rep. IX 575 d || 19 sq. 789 d 819 e (781 b) Rosch. Myth. Lex. III 2608 (Höfer)

4 διὰ τὸ γῆρας J¹ || 7 ἡ δὲ π.] ὁ δὲ γε π. J¹ ἡ δὲ τε π. γ || 12 εἰ-
ανού θ' J¹ γ ω α. ras. εἰ. τ' X² v | ἐσσύμενην (ut Hom.) Φ Β α Α
α. c. || 19 πολυαίου X J¹ γ Φ α. c. (cf. Etym. M. 275, 1) Πολιέως O
cf. Praef. || 23 προσάξωμεν Ω corr. Bern. || 26 τρόπων καὶ τόν. X γ,
rectius?

σύντονον διώκειν γέροντας γενομένους, ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ ῥάδιον ἔνεστι μετὰ τοῦ πρέποντος ἡθους, οὕτως, ἐπεὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν μᾶλλον ἀνθρώποις ἢ κύκνοις τὸ ἔδειν
 B ἄχρι τελευτῆς κατὰ φύσιν ἔστιν, οὐκ ἀφετέον τὴν πρᾶξιν ὥσπερ τινὰ λύραν σύντονον ἀλλ' ἀνετέον ἐπὶ τὰ κοῦφα καὶ 5 μέτρια καὶ προσφδὰ πρεσβύταις πολιτεύματα μεθαρμοιτομένους. οὐδὲ γὰρ τὰ σώματα παντελῶς ἀκίνητα καὶ ἀγύμναστα περιορῶμεν, ὅτι μὴ δυνάμεθα σκαφεῖσι μὴδ' ἀλτήρσι χρῆσθαι μὴδὲ δισκεῦειν μὴδ' ὀπλομαχεῖν ὡς πρότερον, ἀλλ' αἰώραις καὶ περιπάτοις, ἔνιοι δὲ καὶ 10 σφαῖρα προσπαλαίοντες ἐλαφρῶς καὶ διαλεγόμενοι κινουῦσι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ θερμὸν ἀναρριπίζουσι· μῆτε δὴ τελέως ἐκπαγένας ἑαυτοὺς καὶ καταφυγθέντας ἀπραξίᾳ
 C περιδῶμεν μῆτ' αὖ πάλιν πᾶσαν ἀρχὴν ἐπαιρόμενοι καὶ παντὸς ἐπιδραττόμενοι πολιτεύματος ἀναγκάζομεν τὸ 15 γῆρας ἐξελεγχόμενον ἐπὶ τοιαύτας φωνὰς καταφέρεσθαι (Eur. Herc. 268)

ᾧ δεξιὰ χεὶρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ·
 ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας·

οὐδὲ γὰρ ἀκμάζων καὶ δυνάμενος ἀνὴρ ἐπαινεῖται πάντα 20 συλλήβδην ἀναιτιθεὶς ἑαυτῷ τὰ κοινὰ πράγματα καὶ μὴδὲν ἑτέρῳ παρίεναι βουλόμενος, ὥσπερ οἱ Στωικοὶ τὸν Δία λέγουσιν, εἰς πάντα παρενείρων καὶ πᾶσι καταμινγὺς
 D ἑαυτὸν ἀπληστίᾳ δόξης ἢ φθόνῳ τῶν μεταλαμβάνόντων ἁμωσγέντως τιμῆς τινος ἐν τῇ πόλει καὶ δυνάμεως· 25 πρεσβύτῃ δὲ κομιδῇ, κἂν τὸ ἄδοξον ἀφέλῃς, ἐπίπονος καὶ ταλαίπωρος ἢ πρὸς πᾶν μὲν αἰὶ κληρωτήριον ἀπαντῶσα

12 133f || 20 sqq. 812c sq. Vit. Per. 7 p. 155ef || 21 ad verba cf. p. 94, 20. 103, 21 (812d 816c) || 22 sq. cf. 781f SVF II 1021 || 24 ἀπλ. δόξης] p. 94, 20 (812d) || 26 — p. 47, 9 cf. 796bc

2 ἔπεστι Ω corr. Wil.; cf. 48, 4 ἀλλ' [ἐν] ᾧ . . . ἔπεστι Castiglioni || 4 ἄχρι X¹ Jy μέχρι O || 6 πρεσβ.] πολίταις γ | μεθαρμοζομ. γ E || 8 ὅτε Duebn. Bern. || 10 καὶ ante πρότερον. add. Π || 12 τὸ θερμὸν om. E || 13 ἐμπαγ. γ || 14 περιδῶμεν Ω corr. Koraes | ἐπαυρ. BΠ || 15 ἀναγκάζομεν γ Φ || 23 πᾶσι X¹ J¹ γ πάντα O || 27 κληρ.] σκληρότερον γ

- φιλαρχία, παντὶ δ' ἐφεδρεύουσα δικαστηρίον καιρῷ καὶ
 συνεδρίον πολυπραγμοσύνη, πᾶσαν δὲ πρεσβείαν καὶ προ-
 δικίαν ὑφαρπάζουσα φιλοτιμία. καὶ γὰρ ταῦτα πράττειν
 καὶ μετ' εὐνοίας βαρὺ παρ' ἡλικίαν, συμβαίνει δέ γε τὰ-
 5 ναντία· μισοῦνται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν νέων, ὥς μὴ προϊέ-
 μενοι πράξεων αὐτοῖς ἀφορμὰς μὴδ' εἰς μέσον ἑῶντες
 προσελθεῖν, ἀδοξεῖ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ φιλόπρωτον Ε
 αὐτῶν καὶ φίλαρχον οὐχ ἦττον ἢ τὸ φιλόπλουτον ἐτέρων
 γερόντων καὶ φιλήδονον.
- 10 19. Ὡςπερ οὖν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Βουνκέφαλον πρεσβύ-
 τερον ὄντα μὴ βουλόμενος πιέζειν ἐτέροις ἐχρῆτο πρὸ
 τῆς μάχης ἵπποις, ἐφοδεύων τὴν φάλαγγα καὶ καθιστὰς
 εἰς τὴν τάξιν, εἰτα δοὺς τὸ σύνθημα καὶ μεταβὰς ἐπ'
 ἐκείνον εὐθύς ἐπήγε τοῖς πολεμίοις καὶ διεκινδύνευσεν,
 15 οὕτως ὁ πολιτικός, ἂν ἔχη νοῦν, αὐτὸς αὐτὸν ἡνιοχῶν
 πρεσβύτην γενόμενον ἀφέξεται τῶν οὐκ ἀναγκαίων καὶ
 παρήσει τοῖς ἀκμάζουσι χρῆσθαι πρὸς τὰ μικρότερα τὴν
 πόλιν, ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις αὐτὸς ἀγωνιεῖται προθύμως. F
 οἱ μὲν γὰρ ἀθλῆται τὰ σώματα τῶν ἀναγκαίων πόνων
 20 ἄθικτα τηροῦσι καὶ ἀκέραια πρὸς τοὺς ἀχρήστους· ἡμεῖς
 δὲ τοῦναντίον, ἑῶντες τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα, τοῖς ἀξίοις
 σπουδῆς φυλάξομεν ἑαυτούς. 'νέω' μὲν γὰρ ἴσως 'ἐπέοικε'
 καθ' Ὀμηρον (X 71) 'πάντα', καὶ δέχονται καὶ ἀγαπῶσι
 τὸν μὲν μικρὰ καὶ πολλὰ πράττοντα δημοτικὸν καὶ φιλό-
 25 πονον τὸν δὲ λαμπρὰ καὶ σεμνὰ γενναῖον καὶ μεγαλό-
 φρονα καλοῦντες· | ἔστι δ' ὅπου καὶ τὸ φιλόνεικον καὶ πα- 794
 ράβολον ὥραν ἔχει τινὰ καὶ χάριν ἐπιπρέπουσαν τοῖς τηλι-
 κούτοις. ὁ πρεσβύτης δ' ἀνὴρ ἐν πολιτείᾳ διακονικὰς λει-

5—18 cf. 808bc 811c. e || 5.6 προϊέμενα -ἀφορμ.] ad verba cf. 631b 806c (et e) || 10 sqq. Vit. Alex. 32 p. 684c || 28 sq. cf. 811b

4 γε om. BΠ || 5 μὴ J² α² οὐ A (ss.) E Duebn. om. O || 6 μὴ J¹ || 10 τὸν βουκ. ὁ ἀλέξ. Π || 11 ἐχρῆτο (X¹ incertus) J¹ γ (cf. 793e Vit. Alex. 32 p. 684c) ἐπωχεῖτο X² (in ras.) O cf. Praef. || 13 εἰς del. J¹ om. BΠ | [καί] dub. Po. || 21 καὶ τὰ φαῦλα γ || 23 δέχονται Wy. ἔχονται Ω || 24.25 τὸν μὲν . . . πράττοντα . . . τὸν δὲ Wy. τὰ μὲν . . . πράγματα . . . τὰ δὲ || 28 καὶ τὸ παράβολον J¹ || 28 ὁ del. dub. Bern.

(794) τουργίας ὑπομένων, οἷα τελῶν πράξεις καὶ λιμένων ἐπι-
μελείας καὶ ἀγορᾶς, ἔτι δὲ πρεσβείας καὶ ἀποδημίας πρὸς
ἡγεμόνας καὶ δυναστας ὑποτρέχων, ἐν αἷς ἀναγκαῖον
οὐδὲν οὐδὲ σεμνὸν ἔνεστιν ἀλλὰ θεραπεία καὶ τὸ πρὸς
χάριν, ἔμοι μὲν οἰκτρόν, ὧ φῖλε, φαίνεται καὶ ἄζηλον, 5
ἐτέροις δ' ἴσως καὶ ἐπαχθὲς φαίνεται καὶ φορτικόν.

20. Οὐδὲ γὰρ ἐν ἀρχαῖς τὸν τηλικούτον ὥρα φαίνεσθαι,
πλὴν ὅσαι μέγεθός τι κέκτηνται καὶ ἀξίωμα· καθάπερ
B ἦν σὺ νῦν Ἀθήνησι μεταχειρίζῃ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλῆς ἐπιστάσιαν καὶ νῇ Δία τὸ πρόσχημα τῆς Ἀμφι-
κτυονίας, ἣν σοι διὰ τοῦ βίου παντός ἡ πατρὶς ἀνατέθεικε 10
ἔκγονον ἡδὺν κάματόν τ' εὐκάμαιον' (Eur. Bacch. 66)
ἔχουσιν. δεῖ δὲ καὶ ταύτας μὴ διώκειν τὰς τιμὰς ἀλλὰ φεύ-
γοντας ἄρχειν, μὴδ' αἰτουμένους ἀλλὰ παραιτουμένους,
μὴδ' ὡς αὐτοῖς τὸ ἄρχειν λαμβάνοντας ἀλλ' ὡς αὐτοὺς 15
τῷ ἄρχειν ἐπιδιδόντας. οὐ γάρ, ὡς Τιβέριος ὁ Καῖσαρ
ἔλεγε, τὸ τὴν χεῖρα τῷ ἱατρῷ προτείνειν ὑπὲρ ἐξήκοντ'
ἔτη γεγονότας αἰσχρὸν ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τὴν χεῖρα
C τῷ δῆμῳ προτείνειν ψῆφον αἰτοῦντας ἢ φωνὴν ἀρχαιρε-
σιάζουσιν· ἀγεννὲς γὰρ τοῦτο καὶ ταπεινόν· ὡς τοῦναντίον 20
ἔχει τινὰ σεμνότητα καὶ κόσμον, αἰρουμένης τῆς πατρίδος
καὶ καλούσης καὶ περιμενούσης, κατιόντα μετὰ τιμῆς καὶ
φιλοφροσύνης γεραρὸν ὡς ἀληθῶς καὶ περιβλεπτον ἀσπά-
σασθαι καὶ δεξιώσασθαι τὸ γέρας.

21. Οὕτως δὲ πως καὶ λόγῳ χρηστέον ἐν ἐκκλησίᾳ 25
πρεσβύτερον γενόμενον, μὴ ἐπιπηδῶντα συνεχῶς τῷ βή-
ματι μὴδ' αἰεὶ δίκην ἀλεκτρονόου ἀντάδοντα τοῖς φθεγγο-
μένοις, μὴδὲ τῷ συμπλέκεσθαι καὶ διερεθίζειν ἀποχαλι-

8 cf. 45, 17 p. 792f (Mommsen R. G. V³ p. 233²; Mittelhaus p. 1) ||
11 cf. 785c || 18 136d cf. Suet. Tib. 68 fin.; Tac. ann. VI 46 ||
22 περιμενούσης cf. 50, 3 || 26 sq. p. 53, 19

5 'expectes οἰκτρός, ἄζηλος etc., sed laxa constructio toleranda'
Po. || 6 φαίνεται del. Mez. φανείται Koraes φανήσεται Re. || 7 φαί-
νεσθαι X¹ Jy φέρεσθαι O || 8 γε ante μέγ. X² J² Φ η² B II || 11 μοι
Sauppe (melius fort. ἐμοί) || 13 δὲ om. Φ B II || 15 αὐτοῖς γν B ||
15. 16 ὡς αὐτοῖς τὸ ἄ. X² Φ α a. c. || 24 γέρας X J¹ (Steph.)
γῆρας O

νοῦντα τὴν πρὸς αὐτὸν αἰδῶ τῶν νέων μηδὲ μελέτην
 ἐμποιοῦντα καὶ συνήθειαν ἀπειθείας καὶ δυσηκοίας, ἀλλὰ D
 καὶ παριέντα ποτὲ καὶ διδόντα πρὸς δόξαν ἀναχαιτίσαι
 καὶ θρασύνασθαι, μηδὲ παρόντα μηδὲ πολυπραγμονοῦντα,
 5 ὅπου μὴ μέγα τὸ κινδυνεύομενόν ἐστι πρὸς σωτηρίαν
 κοινὴν ἢ τὸ καλὸν καὶ πρέπον. ἐκεῖ δὲ χρὴ καὶ μηδενὸς
 καλοῦντος ὠθεῖσθαι δρόμῳ παρὰ δύνάμιν, ἀναθέντα χειρα-
 γωγοῖς αὐτὸν ἢ φοράδην κομιζόμενον, ὥσπερ ἱστοροῦσιν
 ἐν Ῥώμῃ Κλαύδιον Ἀππίον· ἡττημένων γὰρ ὑπὸ Πύρρου
 10 μάχῃ μεγάλῃ, πυθόμενος τὴν σύγκλητον ἐνδέχεσθαι
 λόγους περὶ σπονδῶν καὶ εἰρήνης οὐκ ἀνασχετὸν ἐποιή-
 σατο, καίπερ ἀμφοτέρως ἀποβεβληκῶς τὰς ὄψεις, ἀλλ' E
 ἦκε δι' ἀγορᾶς φερόμενος πρὸς τὸ βουλευτήριον· εἰσελθὼν
 δὲ καὶ καταστὰς εἰς μέσον ἔφη πρότερον μὲν ἀχθεσθαι τῷ
 15 τῶν ὁμμάτων στέρεσθαι, νῦν δ' ἂν εὖξασθαι μηδ' ἀκούειν
 οὕτως αἰσχρὰ καὶ ἀγεννῆ βουλευομένους καὶ πράττοντας
 ἐκείνους. ἐκ δὲ τούτου τὰ μὲν καθαφάμενος αὐτῶν τὰ δὲ
 διδάξας καὶ παρορμήσας, ἔπεισεν εὐθύς ἐπὶ τὰ δπλα χω-
 ρεῖν καὶ διαγωνίζεσθαι περὶ τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸν Πύρρον.
 20 ὁ δὲ Σόλων, τῆς Πεισιστράτου δημαγωγίας ὅτι τυραννίδος
 ἦν μηχανήμα φανερᾶς γενομένης, μηδενὸς ἀμύνεσθαι
 μηδὲ κωλύειν τολμῶντος, αὐτὸς ἐξενεγκάμενος τὰ δπλα
 καὶ πρὸ τῆς οἰκίας θέμενος ἡξίου βοηθεῖν τοὺς πολίτας· F
 πέμψαντος δὲ τοῦ Πεισιστράτου πρὸς αὐτὸν καὶ πυνθα-
 25 νομένου τίνι πεποιθῶς ταῦτα πράττει, 'τῷ γῆρᾳ' εἶπεν.

22. Ἀλλὰ τὰ μὲν οὕτως ἀναγκαῖα καὶ τοὺς ἀπεσβη-
 κότας κομιδῇ γέροντας, ἂν μόνον ἐμπνέωσιν, ἐξάπτει καὶ
 διανίστησιν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ποτὲ μὲν, ὥσπερ εἴρηται
 (794a b), παραιτούμενος ἐμμελὲς ἔσται τὰ γλίσχρα καὶ

9—19 Vit. Pyrrh. 18. 19 p. 394e sqq. Valer. Max. VIII 13, 5; Cic. Brut. 55; de sen. 16; Phil. I 11 al. || 20—25 Vit. Sol. 30. 31 p. 96bc Diod. IX 4; 20, 4 cf. Arist. Rep. Athen. 14, 2

1 αὐτὸν dub. Bern. || 3 παριέντα γ (Steph.) παριόντα O ||
 4 θρασύνασθαι J¹ Koraes -νεσθαι O || 5 ὅπου <γε> μὴ Duebn. ||
 9 ἐν Ῥώμῃ om. BΠ | ἡττημένων X¹γ (Wy.) -ον Φ -ην O ||
 10 ἐκδέχ. B || 14 τῷ τὸ X¹ J n (Ald.) || 24 τοῦ om. J² BΠ

διακονικὰ καὶ μείζονας ἔχοντα τοῖς πράττουσιν ἀσχολίας |
 795 ἢ δι' οὗς πράττεται χρείας καὶ ὠφελείας· ἔστι δ' ὅπου
 περιμένων καλέσαι καὶ ποθῆσαι καὶ μετελθεῖν οἰκοθεν
 τοὺς πολίτας ἀξιοπιστότερος δεομένοις κάτεισι. τὰ δὲ
 πλείστα καὶ παρὼν σιωπῇ τοῖς νεωτέροις λέγειν παρήσιν, 5
 οἷον βραβεύων φιλοτιμίας πολιτικῆς ἑμιλλαν· ἂν δ' ὑπερ-
 βάλλῃ τὸ μέτριον, καθαπτόμενος ἡπίως καὶ μετ' εὐμενείας
 ἀφαιρῶν φιλονεικίας καὶ βλασφημίας καὶ ὀργάς, ἐν δὲ
 ταῖς γνώμαις τὸν μὲν ἀμαρτάνοντα παραμυθούμενος
 ἄνευ ψόγου καὶ διδάσκων, ἐπαινῶν δ' ἀφθόνως τὸν κατ- 10
 ορθοῦντα καὶ νικώμενος ἐκουσίως καὶ προϊέμενος τὸ
 πείσαι καὶ περιγενέσθαι πολλάκις ὅπως αὐξάνωνται καὶ
 Β θαρσῶσιν, ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληρῶν μετ' εὐφημίας τὸ
 ἐλλεῖπον, ὥς ὁ Νέστωρ (I 55)

οὐτίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται ὅσοι Ἀχαιοί, 15
 οὐδὲ πάλιν ἔρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἔκκεο μύθων.
 ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμός δέ κε καὶ πάς εἴης'

(23.) τούτου δ' ἔ<τι> πολιτικώτερον, μὴ μόνον ἐμφανῶς
 μῆδὲ δημοσία κολάζων ἄνευ δηγμοῦ σφόδρα κολουόντος
 καὶ ταπεινοῦντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἰδίᾳ τοῖς εἰς πεφυκόσι 20
 πρὸς πολιτείαν ὑποτιθέμενος καὶ συνεισηγούμενος εὐμε-
 νῶς λόγους τε χρηστοὺς καὶ πολιτεύματα, συνεξορμῶν
 C πρὸς τὰ καλὰ καὶ συνεπιλαμπρόνων τὸ φρόνημα καὶ
 παρέχων, ὥσπερ οἱ διδάσκοντες ἱππεύειν, ἐν ἀρχῇ χει-

2 cf. 788c 811f || 6 sqq. cf. 809ef Cicero Off. I. 136 || 15 sq. cf.
 798a || 20 (μὴ μόνον-) ἀλλὰ μᾶλλον] cf. p. 22, 11

1 πράττουσιν] πράγμασιν Φα α. c., cf. p. 47, 24 || 3—5 μετελθεῖν
 -τοῖς] τελεθῆναι . . . τοῖς om. J¹ add. J² (Ducas) || 5 παρήσει Xyl.
 interpr. Kron. (coll. p. 49, 29. 50, 4) || 6 ἂν X¹ J¹ γη ἐὰν O || 9 μὲν
 X J¹ γ Φ η om. O || 10 ἀφθόνως ci. Re. Wy. Kron. (qui cft. 54, 24;
 854 c) ἀφόβως || 11 νικώμενον Φ Β α¹ Α Ε¹ | προϊέμενον Φ α¹ || 15 ἀχαιῶν Ω
 -οί 798 a Hom. Koraes || 18 ἔτι Hu. | πολιτικώτερον (immo -ος)
 <δ> ci. Po. || 18. 19 μὴ μόνον - μῆδὲ (= μῆδὲ μόνον) def. Stamatakos
 Kron. (cft. 1100a Vit. Caes. 62 p. 737a, al.) || 19 κολάζων Hu.
 νομίζων J¹ (νομ. καὶ ἄνευ) γ, X a. ras. ὀνειδίξειν O νουθετῶν Kron.
 Po. | κολ.] κωλύοντος J (-ού. J, Ald.; cf. ad q. 53, 3) Φ

ροήθη καὶ πρᾶον ἐπιβῆναι τὸν δῆμον, εἰ δέ τι σφαλεῖη, μὴ
 περιορῶν ἐξαθυμοῦντα τὸν νέον, ἀλλ' ἀνιστὰς καὶ παραμυ-
 θούμενος, ὡς Ἀριστείδης Κίμωνα καὶ Μνησίφιλος Θε-
 μιστοκλέα, δυσχεραينوμένους καὶ κακῶς ἀκούοντας ἐν
 5 τῇ πόλει τὸ πρῶτον ὡς ἱταμοὺς καὶ ἀκολάστους, ἐπῆραν
 καὶ ἀνεθάρρυναν. λέγεται δὲ καὶ Δημοσθένους ἐκπεσόντος
 ἐν τῷ δῆμῳ καὶ βαρέως φέροντος ἄψασθαι παλαιὸν τινα
 γέροντα τῶν ἀκηκοότων Περικλέους καὶ εἰπεῖν, ὡς ἐκείνῳ
 τὰνδρὶ προσεοικῶς τὴν φύσιν οὐδ' ἀδικαίως αὐτοῦ κατέγνω-
 10 κεν. οὕτω δὲ καὶ Τιμόθεον Εὐριπίδης συριττόμενον ἐπὶ D
 τῇ καινοτομίᾳ καὶ παρανομεῖν εἰς τὴν μουσικὴν δοκοῦντα
 θαρρεῖν ἐκέλευσεν, ὡς ὀλίγου χρόνου τῶν θεάτρων ὑπ'
 αὐτῷ γενησομένων.

24. Καθόλου δ' ὥσπερ ἐν Ῥώμῃ ταῖς Ἑστιάσι παρθέ-
 15 ροις τοῦ χρόνου διώρισται τὸ μὲν μανθάνειν τὸ δὲ δρᾶν
 τὰ νενομισμένα τὸ δὲ τρίτον ἤδη διδάσκειν, καὶ τῶν ἐν
 Ἑφέσῳ περὶ τὴν Ἀρτεμιν ὁμοίως ἐκάστην Μελλιέρην τὸ
 πρῶτον εἰδ' Ἰέρην τὸ δὲ τρίτον Παριέρην καλοῦσιν,
 οὕτως ὁ τελέως πολιτικὸς ἀνὴρ τὰ μὲν πρῶτα μανθάνων
 20 ἔτι πολιτεύεται καὶ μνύμενος τὰ δ' ἔσχατα διδάσκων E
 καὶ μυσταγωγῶν· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστατεῖν ἀθλοῦσιν E
 ἑτέροις οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἀθλεῖν, ὁ δὲ παιδοτριβῶν νέον

3 Ἀριστ. Κίμ.] Vit. Cim. 5 p. 481 f Μνησ.-Θεμ.] Vit. Them. 2
 p. 112 d e || 6 sqq. 845 a Vit. Dem. 6 p. 848 ef || 10 sqq. cf. RE VI A
 1332, 5 (P. Maas) || 14—16 Vit. Num. 10 p. 66 e Sen. dial. VIII
 (de otio) 2, 2 || 16—19 cf. RE V 2758 s. v. Ephesia (Jessen) ||
 22 sqq. cf. 798 b

1 τι X¹ Jy τις O || 2 περιορᾶν X¹ J¹ || 7 <καθ' >άψασθαι Korae
 (non opus, cf. e. g. 719 c, quamquam in Vit. Dem. ἐπετίμησεν) ||
 9 αὐτοῦ Ω corr. Korae || 17 ἐκάστην Xyl. om. γ ἐκάστου O ||
 17. 18 μελλ.-ιέρ.-παρ. J² α² (et in mg. a Plan. (?) γρ. μελλ. εἰτ' ἰέρ.
 τὸ δὲ τρίτ. παριέρην admonet) ΑΕ μελαγγέριν - γέρην - παργέ-
 ρην γ | μέλλει ἐρεῖν X² (μελλειερην X¹) Φα a. c. | εἰτερην X¹ J¹
 (εἰτ' ἔρην) η εἰτ' ἐρεῖν X² Φα a. c. | παριέρην X¹ J¹ περιερεῖν wa
 a. c. παριέρειν X², η ss. m. 3 || 20 πολιτεύεται Wy. πολιτεύεσθαι Ω.
 post πολιτεύεσθαι (immo vero post μνύμενος) lacuna indicatur
 et suppletur <τὰ δὲ δεύτερα . . .>, cf. l. 15 sq. 18

ἐν πράγμασι κοινοῖς καὶ δημοσίοις ἀγῶσι καὶ παρασκευ-
άζων τῇ πατρίδι (I 443)

‘μύθων τε ῥητῆρ’ ἔμμεναι προηκτῆρά τε ἔργων’

ἐν οὐ μικρῷ μέρει πολιτείας οὐδὲ φάυλῳ χρήσιμός ἐστιν,
ἀλλ’ εἰς δὲ μάλιστα καὶ πρῶτον ὁ Λυκοῦργος ἐντείνας 6
ἑαυτὸν εἵησε τοὺς νέους παντὶ πρεσβύτῃ καθάπερ νομο-
θέτῃ πειθομένους διατελεῖν. ἐπεὶ πρὸς τί βλέψας ὁ Λύσ-
ανδρος εἶπεν, ὥς ἐν Λακεδαίμονι κάλλιστα γηρῶσιν; ἄρ’
ὅτι γεωργεῖν ἔξεστι μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις ἐκεῖ καὶ
F δανείζειν ἢ κυβεύειν συγκαθεζομένους ἢ πίνειν ἐν ὥρᾳ 10
συνάγοντας; οὐκ ἂν εἴποις· ἀλλ’ ὅτι τρόπον τινὰ πάντες
οἱ τηλικούτοι τάξιν ἀρχόντων ἢ τινων πατρονόμων ἢ
παιδαγωγῶν ἔχοντες οὐ τὰ κοινὰ μόνον ἐπισκοποῦσιν,
796 ἀλλὰ καὶ τῶν νέων ἕκαστ’ ἀεὶ περὶ τε τὰ | γυμνάσια καὶ
παιδιάς καὶ διαίτας καταμανθάνουσιν οὐ παρέργως, φο- 15
βεροὶ μὲν ὄντες τοῖς ἁμαρτάνουσιν αἰδεστοὶ δὲ τοῖς ἀγα-
θοῖς καὶ ποθεινοῖς· θεραπεύουσι γὰρ ἀεὶ καὶ διώκουσιν
αὐτοὺς οἱ νέοι, τὸ κόσμιον καὶ τὸ γενναῖον αὔξοντας καὶ
συνεπιγυροῦντας ἄνευ φθόνου. (25.) τοῦτο γὰρ τὸ
πάθος οὐδενὶ χρόνῳ πρόπον ἡλικίας, ὅμως ἐν νέοις εὐπο- 20
ρεῖ χρηστῶν ὀνομάτων, ἄμιλλα καὶ ζῆλος καὶ φιλοτιμία
προσαγορευόμενον, ἐν δὲ πρεσβύταις παντελῶς ἄωρόν
ἐστι καὶ ἄγριον καὶ ἀγεννές. διὸ δεῖ πορρωτάτω τοῦ φθο-

5—19 cf. Vit. Lyc. 14 p. 47e; 16 p. 50a; 30 p. 58 d e || 7sq. Cic.
de sen. 63 || 9 sq. γεωργεῖν - δανείζειν] cf. p. 22, 22sq. (784a); p. 36,
10 sq. (789c); p. 39, 1 (790b) (67, 1sq.) || 8—11 cf. p. 26, 20—27, 13
(785cd) || 11 συνάγ.] cf. Athen. VIII 365c

3 ἔμμεναι X J y Φ B α¹ || 9 γεωργεῖν] γε ἀργεῖν ci. Faehse spe-
ciose, sed displicet γε, et ad γεωργεῖν cf. 22, 22; 26, 19; 36, 10.
afferuntur primum duo genera ἐπιτηδευμάτων γεροντικῶν, deinde
demum duo genera τοῦ ἀργεῖν καὶ σχολάζειν (propterea fort. l. 10
καὶ pro ἡ²); γεωργεῖν καὶ δανείζειν etiam Vit. Crass. 34 p. 565c |
ἐκεῖ μάλ. τοῖς πρ. J¹ || 11 συναγ.] κυβεύοντας B II Ald. || 14 ἐκα-
στον Ha. || 15 παιδιάς J¹ (Xyl. interpr., Re.) παιδείας O || 16 inter
ἁμαρτάνουσιν et αἰδ. lac. 11 lit. X (erasa videntur verba αἰδεστοὶ
δέ per errorem bis scripta)

νεῖν ὄντα τὸν πολιτικὸν γέροντα μὴ καθάπερ τὰ βάσκανα
 γεράνδρνα τῶν παραβλαστανόντων καὶ ὑποφνομένων B
 τὸ φῶς ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὴν αὐξήσιν, ἀλλ' εὐμενῶς προσδέ-
 χεσθαι καὶ παρέχειν τοῖς ἀντιλαμβανομένοις καὶ προσ-
 5 πλεκομένοις ἑαυτὸν ὀρθοῦντα καὶ χειραγωγοῦντα καὶ
 τρέφοντα μὴ μόνον ὑφηγήσῃ καὶ συμβουλίαις ἀγαθαῖς,
 ἀλλὰ καὶ παραχωρήσῃ πολιτευμάτων τιμὴν ἐχόντων
 καὶ δόξαν ἢ ἱνας ὑπουργίας ἀβλαβεῖς μὲν ἡδέϊας δὲ τοῖς
 πολλοῖς καὶ πρὸς χάριν ἐσομένας· ὅσα δ' ἐστὶν ἀντίτυπα
 10 καὶ προσάντη καὶ καθάπερ τὰ φάρμακα δάκνει παρα-
 χρῆμα καὶ λυπεῖ τὸ δὲ καλὸν καὶ λυσιτελὲς ὕστερον ἀπο-
 δίδωσι, μὴ τοὺς νέους ἐπὶ ταῦτα προσάγοντα μηδ' ὑπο- C
 βάλλοντα θορύβοις ὄχλων ἀγνωμονούντων ἀήθεις ὄντας,
 ἀλλ' αὐτὸν ἐκδεχόμενον τὰς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἀπεχ-
 15 θείας· τοῦτο γὰρ εὐνουστέρους τε ποιήσει τοὺς νέους καὶ
 προθυμότερους ἐν ταῖς ἄλλαις ὑπηρεσίαις.

26. Παρὰ πάντα δὲ ταῦτα χρὴ μνημονεύειν, ὥς οὐκ
 ἔστι πολιτεύεσθαι μόνον τὸ ἄρχειν καὶ πρεσβεύειν καὶ
 μέγα βοᾶν ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ τὸ βῆμα βακχεύειν λέ-
 20 γοντας ἢ γράφοντας, ἀ οἱ πολλοὶ τοῦ πολιτεύεσθαι νομί-
 ζουσιν, ὥσπερ ἀμέλει καὶ φιλοσοφεῖν τοὺς ἀπὸ τοῦ δι-
 φρου διαλεγόμενους καὶ σχολὰς ἐπὶ βιβλίοις περαίνοντας·
 ἢ δὲ συνεχῆς ἐν ἔργοις καὶ πράξεσιν ὁρωμένη καθ' ἡμέ- D

1 sqq. cf. 806 c (etiam 793 d e) || 2 παραβλ.] cf. p. 40, 20 || 3 sqq.
 805 e || 7 sqq. 808 b || 17 — p. 64, 12 Dicæarchus fr. 29 W. || 19 μέγα
 βοᾶν] cf. p. 48, 27; 34, 5

1.2 τὰ -lac. 2 lit. -βάσκανα -lac. 11 lit. -γερ. X τὰ βασκ. γερ.
 in ras. 10—12 lit. J² τα -lac. 6 lit. -βάσκ. γεράνδρνα γ || 3 τὸ φῶς
 Radermacher σαφῶς Ω εἰς φῶς dub. Hu. ὑποφνομένων σαφῶς in
 mg. lector? Sandbach | ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὴν αὐξήσιν X¹ J¹
 γΦ (cum lac. 3—4 lit. post ἀφ.) n; in X autem post ἀφ. scr.
 τὴν βλάστην καὶ in ras. X²; ἀφ. τὴν βλάστην καὶ τὴν αὐξήσιν
 Π B; ἀφ. καὶ κολούειν τὴν βλάστην J² mg. Ald. (κωλύειν) edd.,
 additamentum non malum, sed X¹ J¹ γΦ primam et veram lectio-
 nem continere videntur. cf. Praef. || 12 ὑποβάλλ. Xyl. ὑπερβ. ||
 13 ὄχλων X J || 14 ἀλλ' γ J² (ss.), lac. 3—4 lit. X om. O || 15 τοῦτο
 X J yn τούτω O || 20 ἀ <μόνα> Stamat.; δ <μάλιστ'> ci. Po. | τοῦ] τὸ
 dub. Koraes, Stamat. [τοῦ]? || 23 ὁρωμέναις J ὁρωμένη lac. 1—2 lit. X

ραν ὁμαλῶς πολιτεία καὶ φιλοσοφία λέληθεν αὐτούς. καὶ γὰρ τοὺς ἐν ταῖς στοαῖς ἀνακάμπτοντας περιπατεῖν φα-
σιν, ὡς ἔλεγε Δικαίαρχος (fr. 29 W.), οὐκ ἐτι δὲ τοὺς εἰς
ἀγρὸν ἢ πρὸς φίλον βαδίζοντας. ὅμοιον δ' ἐστὶ τῷ φιλο-
σοφεῖν τὸ πολιτεύεσθαι. Σωκράτης γοῦν οὔτε βάθρα θεῖς 5
οὔτ' εἰς θρόνον καθίσας οὔθ' ὦραν διατριβῆς ἢ περιπά-
του τοῖς γνωρίμοις τεταγμένην φυλάττων, ἀλλὰ καὶ παί-
ζων, ὅτε τύχοι, καὶ συμπίνων καὶ συστρατευόμενος ἐνίοις
καὶ συναγοράζων, τέλος δὲ καὶ [συν]δεδεμένος καὶ πίνων
τὸ φάρμακον ἐφιλοσόφει· πρῶτος ἀποδείξας τὸν βίον 10

Ε ἅπαντι μέρει [χρόνῳ], καὶ πάθεισι καὶ πράγμασιν ἀπλῶς
ἅπασι, φιλοσοφίαν δεχόμενον. οὕτω δὴ διανοητέον καὶ
περὶ πολιτείας, ὡς τοὺς μὲν ἀνοήτους, οὐδ' ὅταν στρατη-
γῶσιν ἢ γραμματεύωσιν ἢ δημηγορῶσι, πολιτευομένους
ἀλλ' ὀχλοκοποῦντας ἢ πανηγυρίζοντας ἢ στασιάζοντας ἢ 15
λειτουργοῦντας ἀναγκαίως, τὸν δὲ κοινωνικὸν καὶ φιλάν-
θρωπον καὶ φιλόπολιν καὶ κηδεμονικὸν καὶ πολιτικὸν
ἀληθῶς, κἂν μηδέποτε τὴν χλαμύδα περιθήται, πολι-
τευόμενον ἀεὶ τῷ παρορμᾶν τοὺς δυναμένους, ὑφηγεῖσθαι
τοῖς δεομένοις, συμπαρεῖναι τοῖς βουλευομένοις, διατρέπειν 20
τοὺς κακοπραγμονοῦντας, ἐπιρρωννύναι τοὺς εὐγνώμονας,

Φ φανερόν εἶναι μὴ παρέργως προσέχοντα τοῖς κοινοῖς μηδ'
ὅπου σπουδὴ τις ἢ παράκλησις διὰ τὸ πρωτεῖον εἰς τὸ
θέατρον βαδίζοντα καὶ τὸ βουλευτήριον, ἄλλως δὲ δια-
γωγῆς χάριν ὡς ἐπὶ θέαν ἢ ἀκρόασιν, ὅταν ἐπέλθῃ, παρα- 25
797 γινόμενον, | ἀλλά, κἂν μὴ παραγένηται τῷ σώματι, παρόντα
τῇ γνώμῃ καὶ τῷ πνυθάνεσθαι τὰ μὲν ἀποδεχόμενον τοῖς
δὲ δυσκολαίνοντα τῶν πραττομένων.

13 sq. στρατ. ἢ γραμμ. cf. p. 35, 7 (788f) || 18 sqq. cf. 817 c sqq.
(Mittelhaus p. 7)

1 ὁμαλῶς (? 'aequabili modo' Duebn.) Koraeos οὐδαμῶς || 2.3 φη-
σὶν X J¹ γ Φ α a. c. n || 3 ὡς del. X m. 2, om. Φ α¹ || 4 τὸ φίλ. Φ α
a. c. ? || 7 καὶ (συμ)παίζων Re. || 9 del. Wy. || 11 χρόνῳ καὶ μέρει
B Π χρόνῳ del. Drexler χρόνον dub. Mau || 14 γραμματεύω α² in
ras. || 18 περιθεῖν J¹ || 23 πρωτεῖον A (εἰ ss. m. 1) Xyl. interpr.,
Re. πρῶτον O || 25 παραγιν. J y παραγεν. O || 27 τῷ - lac. 3 lit.
-πνυθ. y

27. Οὐδὲ γὰρ Ἀθηναίων Ἀριστείδης οὐδὲ Ῥωμαίων
 Κάτων ἤρξε πολλάκις, ἀλλὰ πάντα τὸν αὐτῶν βίον ἐνεργὸν
 αἰετὰς πατρίσι παρέσχον. Ἐπαμεινώνδας δὲ πολλὰ μὲν
 κατώρθωσε καὶ μεγάλα στρατηγῶν, οὐκ ἔλαττον δ'
 5 αὐτοῦ μνημονεύεται μηδὲ στρατηγοῦντος μηδ' ἄρχοντος
 ἔργον περὶ Θετταλίαν, ὅτε τῶν στρατηγῶν εἰς τόπους
 χαλεποὺς ἐμβαλόντων τὴν φάλαγγα καὶ θορυβουμένων
 (ἐπέκειντο γὰρ οἱ πολέμοι βάλλοντες), ἀνακληθεὶς ἐκ Β
 τῶν ὀπλιτῶν πρῶτον μὲν ἔπαυσε θαρρύνας τὸν τοῦ στρα-
 10 τεύματος τάραχον καὶ φόβον, ἔπειτα διατάξας καὶ διαρμο-
 σάμενος τὴν φάλαγγα συγκεχυμένην ἐξήγαγε ῥαδίως καὶ
 κατέστησεν ἐναντίαν τοῖς πολεμίοις, ὥστ' ἀπελθεῖν
 ἐκείνους μεταβαλλομένους. Ἄγιδος δὲ τοῦ βασιλέως ἐν
 Ἀρκαδίᾳ τοῖς πολεμίοις ἐπάγοντος ἤδη τὸ στράτευμα
 15 συντεταγμένον εἰς μάχην, τῶν πρεσβυτέρων τις Σπαρτια-
 τῶν ἐπεβόησεν, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰάσασθαι,
 δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν
 ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλόμενον εἶναι, ὥς ὁ
 Θουκυδίδης (V 65, 2) φησὶν· ὁ δ' Ἄγης ἀκούσας ἐπέισθη C
 20 καὶ ἀνεχώρησε. Μενεκράτει δὲ καὶ δίφρος ἔκειτο καθ'
 ἡμέραν παρὰ ταῖς θύραις τοῦ ἀρχείου, καὶ πολλάκις ἀνι-
 στάμενοι πρὸς αὐτὸν οἱ ἔφοροι διεπνυνθάνοντο καὶ συνε-
 βουλεύοντο περὶ τῶν μεγίστων· ἐδόκει γὰρ ἔμφρων ἀνῆρ
 εἶναι καὶ συνετός. ἱστορεῖται δὲ καὶ <ὅτι> παντάπασιν

1 sqq. cf. 811 a (Mittelhaus p. 8) || 3—13 Nep. Epam. 7, 1. 2
 Diod. XV 71, 4—6 Paus. IX 15, 1. 2 (RE V 2693 Swoboda) || 13 sqq.
 Thuc. V 60, 2; 63, 1; 65 || 20 sqq. cf. RE XV 798 nr. 5 (Göbel)

2 αὐτῶν α p. c. A αὐτῶν X¹ y E αὐτὸν X² J¹ (?) Φ α a. c. αὐτοῦ J² ||
 3 ἐπαμειν. y ἐπαμειν. O || 3, 4 πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα κατώρθ. στρ.
 Π B || 5 μηδὲ¹ μὴ y || 9. 10 θαρρύνας τὸ (τὸν ss. y²) στράτευμα.
 — lac. 2 lit. — ἔπειτα διατ. y || 12 ἐναντίαν α (p. c. ?) Ald. — on O ||
 13 μεταβαλλομένους X¹ J y B μεταβαλομ. O || 15 συντεταγμένων J
 (— on Ald.) y A E συντεταγαγμένων Φ α a. c. || 16 ἰάσθαι Thuc.
 (Bern.) || 17 ἐπαιτίου y Thuc. ἐπετείου X J¹ n¹ ἐπετείου Φ εὐπε-
 τοῦς J² mg. B α (partim m. 2 in ras.) A E || 18 βουλομένην Thuc.
 (βουλ. om. E) | ὁ om. B E || 20 Μενεκράτει δὲ Turn. Iannot μὲν,
 ἐκράτει δὲ | δίφρος — lac. 11 lit. — ἔκειτο X | ἔκειτο τοῦ ἀγίδος δη-
 λονότι καθ' ἡ. y || 22 ἐάντων y || 24 ἱστορεῖσθαι· διὸ καὶ παντ. Ω
 ἱστορεῖται (Xyl.) δὲ καὶ παντ. Wy., <ὅτι> add. Madv.

- (797) ἤδη τὴν τοῦ σώματος ἐξημανρωμένος δύνανται καὶ τὰ πολλὰ κλητῆρος διημερεύων, μεταπεμπομένων εἰς ἀγορὰν τῶν ἐφόρων, ὥρμησε μὲν ἐξαναστὰς βαδίζειν, μόλις δὲ καὶ χαλεπῶς προερχόμενος, εἴτα παιδαρίοις ἐντυχὼν καθ' ὁδόν, ἠρώτησεν, εἴ τι γινώσκουσιν ἀναγκαιότερον ὄν τοῦ 5
- D πεῖθεσθαι δεσπότη· τῶν δὲ φησάντων 'τὸ μὴ δύνασθαι', τοῦτο τῆς ὑπουργίας λογισάμενος πέρας ἀνέστρεψεν οἴκαδε· δεῖ γὰρ μὴ προαπολείπειν τὴν προθυμίαν τῆς δυνάμεως, ἐγκαταλειφθεῖσαν δὲ μὴ βιάζεσθαι. καὶ μὴν Γαῖω Λαίλῳ Σκιπίων ἐχρῆτο συμβούλῳ στρατηγῶν αἰὶ 10 καὶ πολιτευόμενος, ὥστε καὶ λέγειν ἐνίους ὑποκριτὴν τῶν πράξεων Σκιπίωνα ποιητὴν δὲ τὸν Γάιον εἶναι. Κικέρων δ' αὐτὸς ὁμολογεῖ τὰ κάλλιστα καὶ μέγιστα τῶν συμβουλευμάτων, οἷς ὤρθωσεν ὑπατεύων τὴν πατρίδα, μετὰ Ποπλίου Νιγιδίου τοῦ φιλοσόφου συνθεῖναι. 15
- E 28. Οὕτω διὰ πολλῶν τρόπων τῆς πολιτείας οὐθὲν ἀποκωλύει τοὺς γέροντας ὠφελεῖν τὸ κοινὸν ἀπὸ τῶν βελτίστων, λόγου καὶ γνώμης καὶ παρησίας καὶ φροντίδος 'πινυτῆς', ὥς δὴ ποιηταὶ λέγουσιν. οὐ γὰρ αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐδ' οἱ πόδες οὐδ' ἡ τοῦ σώματος ῥώμη κτῆμα καὶ μέρος 20 ἐστὶ τῆς πόλεως μόνον, ἀλλὰ πρῶτον ἡ ψυχὴ καὶ τὰ τῆς ψυχῆς κάλλη, δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ φρόνησις· ὧν ὅψε καὶ βραδέως τὸ οἰκεῖον ἀπολαμβάνόντων

10 sqq. 806a Julian. imper. or. VIII p. 244 cd (RE XII 409, 44 Münzer); Mittelhaus p. 8; 22 || 12 sqq. Vit. Cic. 20 p. 870e (Cic. pro Sulla 42; ep. IV 13, 2; 7. RE XVII 1 p. 201 W. Kroll) || 19 Hom., Pind., al.

8 δεῖν? Hu. | προαπολείπειν Koraes - λιπεῖν O (recte?) ἀπολιπεῖν Φ || 10.12 σκιπ. J² (X¹?) σκηπ. O || 12 τῶν om. J | εἶναι X a. c. y (Steph.) om. O || 13 ὁμολόγει J a p. c. AE | βουλευμ. ci. L. Dindorf || 14 ὤρθωσεν ὑπ. J¹ ὀρθῶς ἐνυπατεύων O (Ducas in J) | inter patr. et μετὰ habet διέσωζε J² in mg., B, α² ss. || 15 νιγιδ. Xyl. νηγιδ. X Jy νυγιδ. O || 16.17 οὕτω in l. 16 om., sed l. 17 ἀποκωλύειν (sic) τοὺς γέροντας οὕτως ὡφ. X¹ y συνθεῖναι, εἰς τὸν ἄλλο βίον [= ἐν τῷ ἄλλῳ βιβλίῳ Hu.] διὰ πολλῶν τρόπων. τὸ δὲ οὕτως κείται μετὰ τὸ ἀποκωλύειν τοὺς γέροντας ὠφελεῖν J¹ cf. Praef. || 18.19 γνώμης] μνήμης X² Φ a. c. γνώμης καὶ φροντίδος καὶ παρησίας πινυτῆς J || 19 δὴ] δὲ X J¹ Φ a. c. | ἡμῶν om. y || 21 ἐστὶ om. J¹ | ἀλλὰ καὶ πρῶτον J || 23 καὶ βραδ. in mg. suppl. E

AN SENI SIT GERENDA RES PVBLICA

ἄτοπὸν ἐστὶ τὴν μὲν οἰκίαν καὶ τὸν ἀγρὸν ἀπολαύειν καὶ
 τὰ λοιπὰ χρήματα καὶ κτήματα, κοινῇ δὲ τῇ πατρίδι καὶ
 τοῖς πολίταις μηκέτι χρησίμους εἶναι διὰ τὸν χρόνον, οὐ
 τοσοῦτον τῶν ὑπηρετικῶν παραιρούμενον δυνάμεων, ὅσον F
 5 ταῖς ἡγεμονικαῖς καὶ πολιτικαῖς προστίθῃσι. διὸ καὶ τῶν
 Ἑρμῶν τοὺς πρεσβυτέρους ἄχειρας καὶ ἄποδας ἐντετα-
 μένους δὲ τοῖς μορίοις δημουργοῦσιν, αἰνιττόμενοι τῶν
 γερόντων ἐλάχιστα δεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος ἐνεργούν-
 των, ἐὰν τὸν λόγον ἐνεργόν, ὥς προσήκει, καὶ γόνιμον
 10 ἔχωσιν. |

1 sq. cf. p. 52, 9 sq. (795e)

1.2 τῆς μὲν οἰκίας κ. τῶν ἀγρῶν ἀπολ. κ. τῶν λοιπῶν χρημάτων
 κ. κτημάτων γ | ἀπολαύειν ἐτι J¹ | κτήμ. κ. χρήμ. J¹

(Plan. 58)

1. Εἰ πρὸς ἄλλο τι χρήσασθαι καλῶς ἐστὶν ἔχον, ὃ
Μενέμαχε, τῷ (I 55)

‘οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται ὅσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων’,

5

B καὶ πρὸς τοὺς προτρεπομένους τῶν φιλοσόφων διδά-
σκοντας δὲ μηδὲν μηδ’ ὑποτιθεμένους· ὅμοιοι γάρ εἰσι τοῖς
τοὺς λύχνους προμύττουσιν ἔλαιον δὲ μὴ ἐγγέουσιν. ὁρῶν

De hoc libello quem Plutarchus Menemachi iuvenis Sardiani precibus obsecutum se composuisse ipse dicit — eiusdem ‘Sardiani’, ut videtur, quem postea patria expulsum libro *Περὶ φυγῆς* misso consolatur — egit K. Mittelhaus, De Plutarchi praeceptis gerendae rei publicae, Diss. Berol. 1911, qui eum a Plutarcho, cum iam multas vitas inprimisque Sullanam confecisset, fere inter a. 115—120 conscriptum esse probabiliter statuit. e vitis haud pauca exempla transtulit, alia de Theophrasti opere *Πολιτικά πρὸς τοὺς καιρούς*, de quo sec. catal. Lampriae 53 (et 52, cf. Praefationem) librum singularem scripsit, depromere poterat, doctrinam et Peripateticam et Stoicam noverat; praecepta vero gravissima ex ipsius experientia et vivendi ratione dedit.

Cat. Lampr. 104. — o G V k (g) u¹¹ v d¹ z F J S c d¹¹ R y α A E (β) Z B v¹ n. Φ = u¹¹ v d¹ z. Σ = S c d¹¹. II = α A E (δ = Vat. Reg. 80). Θ = Z B v¹. (cum et in u et in v hic libellus bis scriptus sit, bina sigla adhibenda sunt).

1 cf. 86 c (Mittelhaus p. 26) || 3 Μενέμ.] 813 d — t 825 c d 600 e 601 b || 4 sq. 795 b || 6 Plat. Clitoph. 410 e

1 tit. *περὶ τοῦ πῶς χρὴ τὸν φιλόσοφον πολιτεύεσθαι* Φ || 2 *ἔχον ἐστὶν* k g S Θ || 4 *ὀνήσεται* Z v¹ | ὅσοι o V F S Θ || 6 *προτρεπομ.*] *τροπομ.* R y E || 7 *ἀποτιθεμ.* Φ

οὖν σε παρωρομημένον ὑπὸ τοῦ λόγου πρὸς πολιτείαν καὶ
βουλόμενον ἀξίως τῆς εὐγενείας ἐν τῇ πατρίδι (I 443)

‘μύθων τε ῥήτηρ’ ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων,’

ἐπειδὴ χρόνον οὐκ ἔχεις ἀνδρὸς φιλοσόφου βίον ὑπαιθρον
5 ἐν πράξεσι πολιτικαῖς καὶ δημοσίοις ἀγῶσι κατανοῆσαι
καὶ γενέσθαι παραδειγμάτων ἔργῳ μὴ λόγῳ περαιομέ-
νων θεατῆς, ἀξιοῖς δὲ παραγγέλματα λαβεῖν πολιτικά,
τὴν μὲν ἀρνησιν οὐδαμῶς ἑμαυτῷ προσήκουσαν εἶναι
νομίζω, τὸ δ’ ἔργον εὐχομαι καὶ τῆς σῆς ἀξιον σπουδῆς C
10 καὶ τῆς ἐμῆς προθυμίας γενέσθαι· τοῖς δὲ παραδείγμασι
ποικιλωτέροις, ὥσπερ ἡξίωσας, ἐχρησάμην.

2. Πρῶτον μὲν οὖν ὑποκείσθω πολιτεία καθάπερ ἔδαφος
βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν ἢ προαίρεσις ἀρχὴν ἔχουσα κρίσιν
καὶ λόγον, ἀλλὰ μὴ πτοίαν ὑπὸ δόξης κενῆς ἢ φιλονεικίας
15 τινὸς ἢ πράξεων ἐτέρων ἀπορίας. ὥσπερ γὰρ οἷς οὐδὲν
ἔστιν οἴκοι χρηστόν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσι, καὶ μὴ δέων-
ται, τὸν πλεῖστον χρόνον, οὕτως ἔνιοι τῷ μηδὲν ἔχειν
ἴδιον [ἄλλο] πράττειν ἀξιον σπουδῆς ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς
εἰς δημόσια πράγματα, τῇ πολιτεία διαγωγῇ χρώμενοι.
20 πολλοὶ δ’ ἀπὸ τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλη- D
σθέντες οὐκέτι ῥαδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταῦτό τοις ἐμ-
βᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν εἰτ’ ἀποσπασθεῖσιν εἰς
πέλαγος πεπονθότες· ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ τα-
ραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγ-
25 κην ἔχοντες (Simon. ? fr. 42, II p. 79 D.)

3 p. 52, 3 || 13—15 815c 788c

1.2 ὑπὸ - βουλ. om. per errorem Bern. || 3 ἔμεναι GVΠ ἔμμε-
ναι O || 6 παράδειγμα τῶν ἔργων ο¹GVkF¹Ry¹ | παραιομέ-
νων Φ || 9 νομίζων GVg || 11 ὥσπερ] ὅσον vz || 14 φιλοδοξίας
J¹Σ || 16.17 ἐν . . . πλεῖστον om. ο¹Φ || 18 ἄλλο om. υ¹RYΠΘn
ἴδιον ἄλλο (sec. coll. We.) VFG³ Bern. ἄλλο ἴδιον ο J (sed ἄλλο
del.) Σ ἴδιον om. G¹ (add. m. 3) Φ (v etiam ἔχειν om.) || 20 ἀπὸ
τῆς τύχης Z edd. plerique || 21 <καὶ> ταῦτό Koraes Wil., fort. recte ||
23 οἱ ἔξω βλ. Σ || 24 δέ om. Ry Bern. dub.

‘λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 εὐπρόσωποι σφᾶς παράειραν ἔρωτες ναῖας
 κληῖδος χαραξιπόντου δαμονίαν ἐς ὕβριν.’

οὔτοι καὶ μάλιστα διαβάλλουσι τὸ πρᾶγμα τῷ μετανοεῖν
 καὶ ἀσχάλλειν, διὰ τὴν δόξαν ἐλπίσαντες ἀδοξία περι- 5
 πέσωσιν ἢ φοβεροὶ προσδοκῆσαντες ἑτέροις ἔσεσθαι διὰ
 Ε δύναμιν εἰς πράγματα κινδύνους ἔχοντα καὶ ταραχὰς
 ἄγονται. ὁ δ’ ὡς μάλιστα προσῆκον ἑαυτῷ καὶ κάλλιστον
 ἔργον ἀπὸ γνώμης <καὶ> λογισμῷ τὰ κοινὰ πράσσειν
 ἀρξάμενος ὑπ’ οὐδενὸς ἐκπλήττεται τούτων οὐδ’ ἀναστρέ- 10
 φεται τὴν γνώμην. οὔτε γὰρ ἐπ’ ἐργασία καὶ χρηματισμῷ
 προσιτέον τοῖς κοινοῖς, ὡς οἱ περὶ Στρατοκλέα καὶ Δρο-
 μοκλείδην ἐπὶ τὸ χρυσοῦν θέρος, τὸ βῆμα μετὰ παιδιᾶς
 F οὕτως ὀνομάζοντες, ἀλλήλους παρεκάλουν· οὐθ’ οἷον ἐπι-
 λήπτους ὑπὸ πάθους ἄφνω γενομένους, ὡς Γάιος Γράγκχος 15
 ἐπὶ θερμοῖς τοῖς περὶ τὸν ἀδελφὸν ἀνυχήμασιν ἀπωτάτω
 τῶν κοινῶν τὸν βίον θέμενος, εἶθ’ ὕβρει τινῶν καὶ λοι-
 δορία πρὸς αὐτὸν ἀναφλεχθεὶς ὑπ’ ὀργῆς ἐνέπεσε τοῖς
 κοινοῖς, καὶ ταχὺ μὲν ἐπλήσθη πραγμάτων καὶ δόξης, ζη-
 τῶν δὲ παύσασθαι καὶ δεόμενος μεταβολῆς καὶ ἡσυχίας | 20
 799 οὐχ εὖρε καταθέσθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ διὰ μέγεθος ἀλλὰ
 προαπώλετο· τοὺς τε πρὸς ἄμιλλαν ἢ δόξαν ὥσπερ ὑπο-
 κριτὰς εἰς θέατρον ἀναπλάττοντας ἑαυτοὺς ἀνάγκη μετα-
 νοεῖν, ἢ δουλεύοντας ὧν ἄρχειν ἀξιοῦσιν ἢ προσκροῦντας

1 sqq. Wilamowitz, Sappho u. Sim. 129 || 12 Στρατ.] cf. 799f
 et RE IV A 270 (Fiehn) | Δρομο.] RE V 1715 (Kirchner) || 13 θέ-
 ρος] cf. 655d cum adnot. || 15sq. vit. Gracch. 22 p. 834f sq. App.
 civ. I 88 || 18 αὐτὸν] scil. Gaium, cf. vit. Gracch. 22 et App.

2.3 om. ο¹Φ | παράειραν (att. παρήϊραν) Wil. παρήσαν ΣΘ πα-
 ρήσαν FR παρήσαν O | νηίας GVκ || 3 κλαῖδος Hermann | χα-
 ραξιπόντου Mez. χαράζει (-ξει ο² χαλάζει R) πόντου Ω || 5 ἀσχά-
 λειν ΦS || 7.8 ἔχ. κ. ταρ. ἄγονται] καταπέσωσιν Σ || 8 προσῆκεν
 Σ Ry ΠΘη || 9 add. Re. | λογ. om. S λογισμῶν Ry -οῦ Εβ ||
 10 ἀνατρέπεται Ry p. c. β² (Iunius) || 11 οὔτε Koraes οὐδέ (res-
 pondent οὔτε l. 14 et τε l. 22) || 12 δημοκλείδην ΦΠ || 13 δέρος
 Salm. (Eurip. Med. 5) || 15 γράγκχος G (γ² add. m. 1 aut 2) V
 γράγκχος κ || 19 καὶ δόξης om. Φ || 21 αὐτοῦ] αὐθις ci. Po. | διὰ
 τὸ μ. Σ || 23 ἑαυτὸν Φ

PRAECEPTA GERENDAE REIPUBLICAE

οἷς ἀρέσκειν ἐθέλουσιν. ἀλλ' ὥσπερ εἰς φρέαρ οἶμαι τὴν πολιτείαν τοὺς μὲν ἐμπύπτοντας αὐτομάτως καὶ παραλόγως ταράττεσθαι καὶ μετανοεῖν, τοὺς δὲ καταβαίνοντας ἐκ παρασκευῆς καὶ λογισμοῦ καθ' ἡσυχίαν χρῆσθαι τε τοῖς
 5 πράγμασι μετρίως καὶ πρὸς μηδὲν δυσκολαίνειν, ἅτε δὴ τὸ καλὸν αὐτὸ καὶ μηδὲν ἄλλο τῶν πράξεων ἔχοντας τέλος.

3. Οὕτω δὴ τὴν προαίρεσιν ἀπερείσαντας ἐν ἑαυτοῖς B καὶ ποιησαμένους ἄτρεπτον καὶ δυσμετάθετον, τρέ-
 10 πεσθαι χρῆ πρὸς κατανόησιν τοῦ ἥθους τῶν πολιτῶν, δ μάλιστα συγκρατὲν ἐκ πάντων ἐπιφαίνεται καὶ ἰσχύει. τὸ μὲν γὰρ εὐθύς αὐτὸν ἐπιχειρεῖν ἡθοποιεῖν καὶ μεθαρμόττειν τοῦ δήμου τὴν φύσιν οὐ ῥᾴδιον οὐδ' ἀσφαλές, ἀλλὰ καὶ χρόνου δεόμενον πολλοῦ καὶ μεγάλης δυνάμεως. δεῖ δ',
 15 ὥσπερ οἶνος ἐν ἀρχῇ μὲν ὑπὸ τῶν ἡθῶν κρατεῖται τοῦ πίνοντος ἡσυχῇ δὲ διαθάλπων καὶ κατακραννύμενος αὐτὸς ἡθοποιεῖ τὸν πίνοντα καὶ μεθίστησιν, οὕτω τὸν πολιτικόν, ἕως ἂν ἰσχὺν ἀγωγὸν ἐκ δόξης καὶ πίστεως κατασκευάσῃ- C
 20 ται, τοῖς ὑποκειμένοις ἡθεσιν εὐάρμοστον εἶναι καὶ στο-
 25 χάζεσθαι τούτων, ἐπιστάμενον οἷς χαίρειν ὁ δῆμος καὶ ὑφ' ὧν ἄγεσθαι πέφυκεν. οἶον ὁ Ἀθηναίων εὐκίνητός ἐστι πρὸς ὀργήν, εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον, μᾶλλον δ' ἐξέως ὑπονοεῖν ἢ διδάσκεσθαι καθ' ἡσυχίαν βουλόμενος· ὥσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀδόξοις καὶ ταπεινοῖς βοηθεῖν προθυ-
 25 μότερος, οὕτως τῶν λόγων τοὺς παιγνιώδεις καὶ γελοίους ἀσπάζεται καὶ προτιμᾷ· τοῖς μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτὸν μάλιστα χαίρει, τοῖς δὲ σκώπτουσιν ἥκιστα δυσχεραίνει· φοβερός ἐστιν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἰτα φιλόανθρωπος

3—7 respicit ad p. 59, 12sq. || 18 cf. p. 115, 24 — 116, 5 etc. || 21sq. cf. comparationem quam Thuc. I 70 inter Atheniensium et Lacedaemoniorum mores instituit

8 δεῖ Sy p. c. Π | αὐτοῖς οΦΘ || 9 ποιήσαντας JcnΠ edd. | ἀτρ.] ἀρεστόν S || 13. καὶ om. cd^{II} || 15 ὑπὸ τοῦ ἥθους Re. || 19 εἶναι] εἰ S | κατανοεῖν ante καὶ add. Σ <καὶ> καταν. καὶ Koraes || 22 δξ.] δξὺς Σ || 24 προθυμότητος ci. Re. || 25 παιδιώδεις G²F

- D ἄχρι τῶν πολεμίων. ἕτερον ἦθος τοῦ Καρχηδονίων δήμου, πικρόν, σκυθρωπόν, ὑπήκοον τοῖς ἄρχουσι, βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις, ἀγεννέστατον ἐν φόβοις, ἀγριώτατον ἐν ὄρεαῖς, ἐπίμονον τοῖς γνωσθεῖσι, πρὸς παιδιὰν καὶ χάριν ἀνῆδυντον καὶ σκληρόν. οὐκ ἂν οὗτοι, Κλέωνος ἀξιοῦντος 5 αὐτούς, ἐπεὶ τέθυκε καὶ ξένους ἐστιᾶν μέλλει, τὴν ἐκκλησίαν ὑπερθέσθαι, γελάσαντες ἂν καὶ κροτήσαντες ἀνέστησαν, οὐδ' Ἀλκιβιάδην ὄρευγος ἐν τῷ λέγειν διαφυγόντος ἐκ τοῦ ἱματίου, φιλοτίμως συνθηρεύσαντες ἀπέδωκαν, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτειναν ἂν, ὡς ὑβρίζοντας καὶ τρυφῶντας · 10
- E ὅπου καὶ Ἄνωνα λέοντι χρώμενον σκευοφόρῳ παρὰ τὰς στρατείας αἰτιασάμενοι τυραννικὰ φρονεῖν ἐξήλασαν. οἶμαι δ' ἂν ἔγωγε μηδὲ Θηβαίους ἀποσχέσθαι γραμμάτων πολεμίων κυρίους γενομένους, ὡς Ἀθηναῖοι Φιλίππου γραμματοφόρους λαβόντες ἐπιστολὴν ἐπιγεγραμμένην 15 Ὀλυμπιάδι κομίζοντας οὐκ ἔλυσαν οὐδ' ἀπεκάλυψαν ἀπόρρητον ἀνδρὸς ἀποδήμου πρὸς γυναικα φιλοφροσύνην · οὐδὲ γ' αὖ πάλιν Ἀθηναίους, Ἐπαμεινώνδου πρὸς τὴν κατηγορίαν ἀπολογεῖσθαι μὴ θέλοντος ἀλλ' ἀναστάντος ἐκ τοῦ θεάτρου καὶ διὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ γυμνάσιον 20
- F ἀπιόντος, εὐκόλως ἐνεγκεῖν τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός · πολλοῦ δ' ἂν ἔτι καὶ Σπαρτιάτας δεῆσαι τὴν Στρατοκλέους ὕβριν ὑπομεῖναι καὶ βωμολοχίαν, πείσαντος μὲν αὐτοὺς εὐαγγέλια θύειν ὡς νενικηκότας, ἐπεὶ

5sq. vit. Nic. 7 p. 527f Scholia in Lucian. (Tim. 30) p. 115 Rabe (FGrH II 115 fr. 92, p. 556) || 8sq. Vit. Alcib. 10 p. 195ef || 11sq. Plin. n. h. VIII 55 (Arist. Polit. V 1307a 2—5) || 14sq. Vit. Demetr. 22 p. 898d || 18sq. cf. 540d e 194ab (817e Vit. Pelop. 25 p. 290e al.) || 22sq. Vit. Demetr. 11 p. 893f sq.

1 <τὸ> τοῦ Καρχ, Castiglioni || 2 ἐπήκοον GVκΦ || 3 ἀγενέσ. ΦΣ (S a. ras.?) Ry || 4 ἀνῆδ.] σ supra ν ser. G²Vκ ἀνένδοτον Σ || 5 οὐκ ἂν om. Σ || 8 οὐκ E edd. | ἀλκιβιάδην J p. ras. α p. ras. B edd. ante Bern. || 8.9 ὄρετ. ἐκ τ. ἱμ. διαφ. ἐν τῷ λ. Φ || 9 ἀπέδωκαν<ἂν> Re., cf. l. 5. 7, sed sequitur ἂν l. 10 || 10 ἂν J²F²ΠΘn om. O | ὑβρίζοντα καὶ τρυφῶντα G¹kRyβ p. c. || 11 περὶ GVκSZB || 12 στρατιάς GVΦc || 17 ἀποδήμου om. o¹ || 18 ἐπαμεινώνδα o³J¹Sd¹¹RyBc -νδου O || 21 <ἂν> ἐνεγκεῖν Castiglioni || 22. 23 δεῖσαι τὴν τοῦ στρ. Φ || 23 ὑπομεῖναι] ὑπενεγκεῖν ss. o, habent J¹Sd¹¹Θn ἐνεγκεῖν F¹ mg. Ry¹

δέ, τῆς ἡττης ἀληθῶς ἀπαγγελθείσης, ἡγανάκτουν, ἐρω-
 τῶντος τὸν δῆμον. | τί ἡδίκηται, τρεῖς ἡμέρας δι' αὐτὸν 800
 ἡδέως γεγωνός. οἱ μὲν οὖν ἀνελικοὶ κόλακες ὥσπερ ὀρνι-
 θοθήρῃαι μιμούμενοι τῇ φωνῇ καὶ συνεξομοιοῦντες αὐτοὺς
 5 ὑποδύνονται μάλιστα καὶ προσάγουσι δι' ἀπάτης τοῖς
 βασιλεῦσι· τῷ δὲ πολιτικῷ μιμεῖσθαι μὲν οὐ προσήκει
 τοῦ δήμου τὸν τρόπον, ἐπίστασθαι δὲ καὶ χρῆσθαι πρὸς
 ἕκαστον, οἷς ἀλώσιμός ἐστιν· ἡ γὰρ ἀγνοια τῶν ἡθῶν
 ἀστοχίας φέρει καὶ διαπτώσεις οὐχ ἡτιονας ἐν ταῖς πολι-
 10 τείαις ἢ ταῖς φιλείαις τῶν βασιλέων.

4. Τὸ μὲν οὖν τῶν πολιτῶν ἥθος ἰσχύοντα δεῖ καὶ
 πιστευόμενον ἤδη πειραῖσθαι ὀνυθμίζειν ἀτρέμα πρὸς τὸ
 βέλτιον ἐπάγοντα καὶ πράως μεταχειριζόμενον· ἐργώδης B
 γὰρ ἡ μετὰθεσις τῶν πολλῶν. αὐτὸς δ' ὥσπερ ἐν θεάτρῳ
 15 τὸ λοιπὸν ἀναπεπταμένῳ βιωσόμενος ἐξάσκει καὶ κατα-
 κόσμηι τὸν τρόπον. εἰ δὲ μὴ ῥάδιον ἀπαλλάξαι παντάπασι
 τῆς ψυχῆς τὴν κακίαν, ὅσα γοῦν ἐπανθεῖ μάλιστα καὶ
 προπίπτει τῶν ἁμαρτημάτων ἀφαιρῶν καὶ κολούων.
 ἀκούεις γάρ, ὅτι καὶ Θεμιστοκλῆς ἄπτεσθαι τῆς πολι-
 20 τείας διανοούμενος ἀπέστησε τῶν πότων καὶ τῶν κόμων
 ἑαυτόν, ἀγρυπνῶν δὲ καὶ νήφων καὶ πεφροντικῶς ἔλεγε
 πρὸς τοὺς συνήθεις, ὥς οὐκ ἔα καθεύδειν αὐτὸν τὸ Μιλ-
 τιάδου τρόπαιον· Περικλῆς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν
 δίδαιταν ἐξήλλαξεν αὐτὸν ἡρέμα βαδίζειν καὶ πράως δια- C

3 de adul. et am. 6. 7 || 18 ἄφαιρ. καὶ κολ.] cf. p. 53, 3 || 19sqg.
 cf. 84b 92c 184fsq. (et multos locos ibi laudatos) Vit. Them. 3
 p. 113bc Vit. Thes. 6 p. 3f || 23 — p. 64, 3 Vit. Per. 5 p. 154c
 et 7 p. 155d

3 διαγεγονός JSd¹¹ | οὖν om. oG¹Zu¹ | ὀρνιθοθήρες J || 4 ἐαν-
 τοὺς F J a. c. ScnΠ αὐτοὺς Θ || 5 ὑποδύ. S (p. c.?) R (p. c.?) y ||
 7 καὶ om. o J ΣΘ || 7.8 πρὸς ἕκαστον om. G¹R | ἀλώσιμον oGVkgΦ ||
 12 πιστ.] πολιτευόμενον oG²mg. V mg. F¹mg. JSRyZ | ἤδη hoc
 loco om. G¹ (add. m. 3) Φ ὀνυθμ. ἡδὴ ἀτρέμα GV (ἡδὴ iteratum) ||
 14 αὐτὸς] σεαυτὸν oF¹mg. J¹ΣRy¹Θ || 15 τὸ om. Fy²nΠ | τὸ λοι-
 πόν] λόγιον oRy¹Θ λογίων J¹Σ | βίω σωζόμενος Φ || 16 δὲ
 J²Π om. O Ha. || 18 προπίπτει JΣ Koraes προσπ. O (cf. 955b) ||
 19 καὶ om. ZE || 21 ἔλεγε] λέγει oF J²mg. RyΠΘ (λέγοι Z²) n ||
 24 ἐξήλεγξεν Ry ἐξέταξεν S ἐξήσκησεν cd¹¹A | ἑαυτὸν JAEβ
 αὐτὸν vzkgrYa | <ὥστ' > ἡρέμα Ha.

λέγεσθαι καὶ τὸ πρόσωπον αἰὲ συνεστηκὸς ἐπιδεικνύναι
καὶ τὴν χεῖρα συνέχειν ἐντὸς τῆς περιβολῆς καὶ μίαν
ὁδὸν πορεύεσθαι τὴν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ βουλευτήριον.
οὐ γὰρ εὐμεταχείριστον οὐδὲ ῥάδιον ἁλῶναι τὴν σωτήριον
ἄλωσιν ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὁ δῆλος, ἀλλ' ἀγαπητόν, εἰ μήτ' 5
ᾧ μὴτε φωνῇ πτυρόμενος ὥσπερ θηρίον ὑποπτὸν καὶ
ποικίλον ἐνδέχοιτο τὴν ἐπιστάσιαν. ᾧ τοίνυν οὐδὲ τούτων
ἐπιμελητέον ἐστὶ παρέργως, ἥπου τῶν περὶ τὸν βίον
καὶ τὸ ἥθος ἀμελητέον ὅπως ἡ πόρου καθαρὰ καὶ διαβολῆς
ἀπάσης; οὐ γὰρ ὧν λέγουσιν ἐν κοινῷ καὶ πράττουσιν οἱ 10
D πολιτευόμενοι μόνον εὐθύνας διδόασιν, ἀλλὰ καὶ δεῖπνον
αὐτῶν πολυπραγμονεῖται καὶ κοίτη καὶ γάμος καὶ παιδιὰ
καὶ σπουδὴ πᾶσα. τί γὰρ δεῖ λέγειν Ἀλκιβιάδην; ὃν περὶ
τὰ κοινὰ πάντων ἐνεργότατον ὄντα καὶ στρατηγὸν ἀήττη-
τον ἀπώλεσεν ἡ περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγία καὶ θρασυτής 15
καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν αὐτοῦ τὴν πόλιν ἀνόνητον ἐποίησε
διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἀκολασίαν· ὅπου καὶ Κίμωνος
οὔτοι τὸν οἶνον, καὶ Ῥωμαῖοι Σκιπίωνος οὐδὲν ἄλλο ἔχον-
τες λέγειν τὸν ὕπνον ἡτιῶντο· Πομπήιον δὲ Μᾶγνον ἐλοι-
δόρουσιν οἱ ἐχθροί, παραφυλάξαντες ἐνὶ δακτύλῳ τὴν 20
E κεφαλὴν κνώμενον. ὥς γὰρ ἐν προσώπῳ φακὸς καὶ ἀκρο-
χορδῶν δυσχεραίνεται μᾶλλον ἢ στίγματα καὶ κολοβό-
τητες καὶ οὐλαὶ τοῦ λοιποῦ σώματος, οὕτω τὰ μικρὰ
φαίνεται μεγάλα τῶν ἡμαρτημάτων ἐν ἡγεμονικοῖς καὶ
πολιτικοῖς ὁρώμενα βίοις διὰ δόξαν, ἣν οἱ πολλοὶ περὶ 25

13sq. Thuc. VI 15, 4 || 17sq. 782f || 19sq. 89e Vit. Pomp. 48
p. 645a Vit. Caes. 4 p. 709b

1 ἐπιδείκνυσθαι Rv¹ || 4 οὐ] οὐδὲ nE | σωτήριον in lac. om. Σ ||
5 ὁ δῆλος Cobet δχλος Bern. δχλου oGVkgΦRyΘn-on O || 6 πτυρόμ.
JΣ || 7 ἐπίστασιν Φ | φ oG³V p. o. kΦRyΠ ὡς G¹V a. c. o³gΘ
δτε J¹Σ οὐ O ὅπου Koraes prob., cf. 785c (p. 26, 20) 801de (p. 67,
7-19) || 11 μόνων αA μόνας Θ || 14 ἐνεργότ. o¹G¹V (α alteri ε ss.
m. 1) kΦ εὐεργέτ. cd¹¹ ἐνεργέστ. O, cf. p. 94, 18 || 15 τὴν om. Φ |
ἀλογία o (γρ. ἀναγωγία in mg.) J¹ΣΘ || 16 αὐτοῦ Bern. Ha., non
prob. || 18 σκιπ. oFy²zBu¹α (p. c. ?) σκηπ. O || 21 ἐν τῷ προσ.
FZu¹nΠ | ἀκροχορδῇ J(?)Σ || 23 τὰ καὶ d¹Z

ἀρχῆς καὶ πολιτείας ἔχουσιν ὥς πράγματος μεγάλου καὶ
καθαρεύειν ἀξίου πάσης ἀτοπίας καὶ πλημμελείας. εἰκό-
τως οὖν Λιούιος Δροῦσος ὁ δημαγωγὸς εὐδοκίμησεν ὅτι,
τῆς οἰκίας αὐτοῦ πολλὰ μέρη κάτοπτα τοῖς γειτνιῶσιν
5 ἐχούσης καὶ τῶν τεχνιτῶν τινος ὑπισχνουμένου ταῦτ'
ἀποστρέφειν καὶ μεταθήσειν ἀπὸ πέντε μόνων ταλάντων,
ἑκάτα ἔφη λαβὼν ὅλην μου ποιήσων καταφανῇ τὴν οἰκίαν, F
ἵνα πάντες ὁρῶσιν οἱ πολῖται πῶς διαιτῶμαι· καὶ γὰρ
ἦν ἀνὴρ σώφρων καὶ κόσμιος. ἴσως δὲ ταύτης οὐδὲν ἔδει
10 τῆς καταφανείας αὐτῷ· διορῶσι γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ τὰ
πάνυ βαθέως περιαιμπέχεσθαι δοκοῦντα τῶν πολιτενο-
μένων ἥθη καὶ βουλευματα | καὶ πράξεις καὶ βίους, οὐχ 801
ἥττον ἀπὸ τῶν ἰδίων ἢ τῶν δημοσίων ἐπιτηδευμάτων
τὸν μὲν φιλοῦντες καὶ θαυμάζοντες τὸν δὲ δυσχεραίνοντες
15 καὶ καταφρονοῦντες. Ἔτι οὖν δῆ; οὐχὶ καὶ τοῖς ἀσελγῶς
καὶ τεθρυμμένως ζῶσιν αἱ πόλεις χρῶνται; καὶ γὰρ αἱ
κιττῶσαι λίθους καὶ οἱ ναντιῶντες ἄλμυρίδας καὶ τὰ
τοιαῦτα βρώματα διώκουσι πολλάκις, εἰτ' ὀλίγον ὕστερον
ἐξέπτυσαν καὶ ἀπεστράφησαν· οὕτω καὶ οἱ δῆμοι διὰ
20 τρυφῆν καὶ ὕβριν ἢ βελτιόνων ἀπορία δημαγωγῶν χρῶν-
ται τοῖς ἐπιτυχοῦσι βδελυττόμενοι καὶ καταφρονοῦντες,
εἰτα χαίρουσι τοιούτων εἰς αὐτοὺς λεγομένων, οἷα Πλά-
των ὁ κωμικὸς τὸν Ἀῆμον αὐτὸν λέγοντα ποιεῖ (fr. 185 K.) B

25 ἑλαβοῦ, λαβοῦ τῆς χειρὸς ὥς τάχιστα μου,
μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον·²

2sq. Vell. II 14, 3 RE XIII 864, 61sq. (Münzer) || 8 Vit. Cat.
min. I p. 759e || 17 κίττ. λίθ.] 918d || 25 Ἀγ.] Aristoph. Plut.
176 RE I 915 Judeich

1.2 καὶ πάσης ἀξίου καθ. ἀτοπ. Θ || 3 Λιούιος (vel. Λίβιος)
Xyl. λεούιος G³U¹¹F λεόνιος Φ Ιούλιος O | οὐκ εὐδοκ. Φ || 6 ὑπο-
στρέφειν J¹Σ | μόνον o G¹FZn || 7 μου] ὁμοῦ GVgΦ | τὴν οἰκίαν
καταφ. F J²nΠ || 15 τί δὲ οὐχί F¹mg. J¹RyΣΘ τί (οὖν eras.) δαί
οὐχί o || 17.18 καὶ τὰ τοι. GV τὰ om. O || 19 οὕτω δῆ καὶ FΠΘn ||
19.20 διὰ τὴν τρ. JΣ || 21.22 βδελ. - χαίρουσι om. Φ || 23 Ἀῆμον
Fowler δῆμον || 25 μέλλω γὰρ στρ. GVkg | ἀργύριον o (ρ¹ in ras.)
d¹U¹¹B ἀργύριον Vg J¹γΣu¹

(801) καὶ πάλιν αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερόν, ὅπως ἐμέσῃ, λέγοντα (185, 3 K.)

‘προσίσταται μου πρὸς τὸ βῆμα Μαντίας’

καὶ (185, 4 K.)

‘βόσκει δυσώδη Κέφαλον, ἐχθίστην νόσον.’

5

ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος, ὑπισχνουμένου τι Κάρβωνος καὶ προστιθέντος δρκον δὴ τινα καὶ ἄράν, ἀντῴμοσεν ὁμοῦ μὴ πιστεύειν. ἐν δὲ Λακεδαίμονι τινὸς [Δημοσθένους] ἀνδρὸς ἀκολάστου γνώμην εἰπόντος ἀρμόζουσιν, ἀπέρριψεν ὁ δῆμος, οἱ δ’ ἔφοροι κληρώσαντες ἓνα τῶν γερόντων 10
C ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκείνῳ, ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ὕδατος μετεράσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς. οὕτως μεγάλην ἔχει ῥοπήν ἐν πολιτείᾳ πίστις ἥθους καὶ τούναντίον.

5. Οὐ μὴν ἀμελητέον γε διὰ τοῦτο τῆς περὶ τὸν λόγον 15
χάριτος καὶ δυνάμεως ἐν ἀρετῇ θεμένους τὸ σύμπαν, ἀλλὰ τὴν ῥητορικὴν νομίσαντας μὴ δημιουργὸν ἀλλὰ τοι συνεργὸν εἶναι πειθοῦς ἐπανορθωτέον τὸ τοῦ Μενάνδρου (fr. 472, 7 K.)

‘τρόπος ἔσθ’ ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος’

20

3 Mant.] RE XIV 1256 (Kahrstedt); sed totus versus non intellegitur || 6 alibi non traditum || 8 sqq. 41 b 233 f (208 d) Aeschin. I 180 sq. Gell. XVIII 3 al. || 17 Gorgias A 28 (= Plat. Gorg. 453 a 455 a) || 20 sq. 33 f (cf. 41 b)

3 βῆμα] κλῆμα Vg (cf. Demosthenem ap. Aeschin. III 166, sed sensus hic non aptus) | μαντίας G¹V¹ μαντίας Φ μαντήλη R μαντίλη G³V¹ ss. O || 5 βόσκει] κόσκει Vg (locus incertus ut versus antecedens) | κέφαλον GVkΦ κεφαλὴν O | ἐχθίστην GVkΦ αἰσχίστην O (cf. Eur. Or. 10) || 7 προστιθ. J²ΠΘn προσθέντος O || 7.8 ὁμοῦμαι μὴ Φ || 8 Δημοσθ. del. Po. (cf. Praef.) Τιμοσθ. Madv. 9 εἰπ. ἀρμ. F J²nΠ ἀρμ. εἰπ. O || 12 μετερ. ου¹¹ Duebn. μετασκευάσ. Ju¹ μετακερασ. O | εὐπρόσδεκτον GVkgcd¹¹ || 17 νομίσαντες Ω corr. Mez. | νομ. μὴ δημ. οΠ (α p. ras.) νομ. εἶναι μὴ δημ. G (μὴ ss.) kgVΦF J² νομ. εἶναι δημ. (sine μὴ) J¹Σ νόμ. εἶ[ναι] μὴ δημ. Castiglioni | τοι τι v nAE τινα ci. Re. om. JΣRy || 18 εἶναι hoc loco om. ΦRy

καὶ γὰρ ὁ τρόπος καὶ ὁ λόγος· εἰ μὴ νῆ Δία φήσει τις, ὥς
τὸν κυβερνήτην ἄγειν τὸ πλοῖον οὐ τὸ πηδάλιον καὶ τὸν
ἱππέα στρέφειν τὸν ἵππον οὐ τὸν χαλινόν, οὕτως πόλιν
πεύθειν οὐ λόγῳ ἀλλὰ τρόπῳ χρωμένην ὥσπερ οἶακι καὶ D
5 χαλινῷ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, ὅθεν εὐστροφώτατον ζῶον,
ὥς φησι Πλάτων (Critic. 109c), οἷον ἐκ πρύμνης ἀπτο-
μένην καὶ κατευθύνουσαν. ὅπου γὰρ οἱ μεγάλοι βασι-
λεῖς ἐκείνοι καὶ διογενεῖς, ὥς "Ομηρός φησιν, ἀλουργίσι
καὶ σκήπτροις καὶ δορυφόροις καὶ θεῶν χρησιμοῖς ἐξογ-
10 κοῦντες ἑαυτοὺς καὶ δουλούμενοι τῇ σεμνότητι τοὺς
πολλοὺς ὥς κρείττονες, ὅμως ἐβούλοντο 'μύθων ῥητῆρες'
εἶναι καὶ οὐκ ἡμέλουν τῆς τοῦ λέγειν χάριτος (Hom. I 441)

'οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν,'

οὐδὲ Διὸς Βουλαίου μόνον ἐχρηζον οὐδ' Ἄρεος Ἐνναλίου E
15 καὶ Στρατίας Ἀθηνᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν Καλλιόπην παρεκά-
λουν (Hes. Th. 80)

'ἡ δὴ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίσις ὀπηδεῖ,'

πραΐνουσα πειθοῖ καὶ κατὰδουσα τῶν δῆμων τὸ αὐθαδές
καὶ βίαιον, ἥ που δυνατόν ἀνθρώπον ἰδιώτην ἐξ ἱματίου
20 καὶ σχήματος δημοτικοῦ πόλιν ἄγειν βουλόμενον ἐξισχύσαι
καὶ κρατῆσαι τῶν πολλῶν, εἰ μὴ λόγον ἔχει συμπειθόντα

4.5 οἶακι καὶ χαλ.] cf. 369c Soph. fr. 785 (Plut. 767e Vit.
Alex. 7 p. 667f)

1 καὶ γὰρ ὁ τρ. κ. ὁ λ.] def. Mittelhaus coll. 33f (Hu. Kron.) ||
5 ὅθεν oG¹V¹kgΘ (scil. ἐκ πρύμνης) ὥσπερ J¹Σ ὅπερ G³V¹ v. l.
ss. n (γρ. ὅθεν) O edd. ἡ Plato, unde ἡπερ Capps Fowler || 8 ἔφη
J¹Σ ὥς φησιν "Ομ. Z || 9 ἐξογκοῦντες G m. rec. (fuit ἐξογκοῦσιν
ut vid.) Z ss. m. 1 pro -οῦμεν, Re. ἐξογκοῦσιν O || 10 αὐτοὺς Π ||
10.11 τοὺς πολλοὺς τῇ σεμν. GVkg || 11 μύθων τε ῥητ. o JΣRynΠΘ |
ῥητῆρα (vel -τῆρ) ΦRy¹ ῥήτορες G¹v¹¹V a. c. J¹cd¹¹ || 14 βουλαίου
ΘnΠ (cf. 789d) βουλίου J p. c. βολαίου δ βουλῆως G²mg. k mg.
oFmg. J a. c. ΣRy βασιλέως G¹VkgΦF. cf. Praef. | μόνον GVkgΦ
μόνον O | ἄρεως G¹FRΠ ἀρέως J a. c. Σ || 15 στρατείας G¹a. c. g
στρατίας G¹p. c. v¹¹VkgJ¹S στρατιᾶς O || 17 δῆ] γὰρ καὶ Hes. ||
18 καταιδούσα Ω corr. Re. (cf. 745e) || 21 ἔχει oGV (oi supra ἔχει
scr. m. 1) ΦΠΘ ἔχει O

καὶ προσαγόμενον; οἱ μὲν οὖν τὰ πλοῖα κυβερνῶντες ἑτέροις
 χρωῖνται κελυσταῖς, ὁ δὲ πολιτικός ἐν ἑαυτῷ μὲν ὀφείλει
 τὸν κυβερνῶντα νοῦν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ δὲ τὸν ἐγκελευόμενον
 λόγον, ὅπως μὴ δέηται φωνῆς ἁλλοτρίας μὴδ' ὥσπερ
 Ἰφικράτης ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστοφῶντα καταρρητορευό- 5
 μενος λέγει 'βελτίων μὲν ὁ τῶν ἀντιδίκων ὑποκριτῆς
 δρᾶμα δὲ τοῦμόν ἄμεινον,' μὴδὲ πολλάκις δέηται τῶν
 Εὐριπιδείων ἐκείνων (fr. 987) |

802 'εἶθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.'

καὶ (fr. 439)

10

'φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
 φωνήν, ἔν' ἦσαν μὴδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.'

ταῦτα μὲν γὰρ ἴσως Ἀλκαμένει καὶ Νησιώτῃ καὶ Ἰκτίνῳ
 καὶ πᾶσι τοῖς βαναύσοις καὶ χειρῶναξι τὸ δύνασθαι
 λέγειν ἀπομνημένοις δοτέον ἀποδιδράσκειν· ὥσπερ Ἀθή- 15
 νησιν ἀρχιτεκτόνων ποτὲ δυεῖν ἐξεταζομένων πρὸς δη-
 μόσιον ἔργον ὁ μὲν αἰμύλος καὶ κομψὸς εἰπεῖν λόγον τινὰ
 διελθὼν περὶ τῆς κατασκευῆς μεμελετημένον ἐκίνησε
 τὸν δῆμον, ὁ δὲ βελτίων τῇ τέχνῃ λέγειν δ' ἀδύνατος παρ-
 ελθὼν εἶπεν 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς οὗτος εἴρηκεν, ἐγὼ ποιή- 20
 B σω.' τὴν γὰρ Ἐργάνην οὗτοι μόνην θεραπεύουσιν, ὡς

2sq. cf. Dion. Pr. 4, 80 || 5sq. cf. ex eodem tenore rerum
 Timothei dictum 788d et de Iphicratis studiis oratoriis 812f (RE
 IX 2021 Thalheim); ad causam cf. Diod. XVI 21, 4; Nep. Timoth.
 3, 5 al. RE II (s. Aristophon) 1006, 38sq. (Kaibel) || 11 cf. Stob.
 II 2, 8 p. 21 W. || 13sq. *Αλκ.* cf. Plin. XXXIV 49 RE I 1507f
 (Robert) *Νησ.* cf. Plin. 34, 49 RE XVII 77 (Lippold) *Ἰκτ.* Vit.
 Per. 13 p. 159e RE IX 995sq. (Fabricius) || 21 cf. 99ab

3 κελευόμενον G¹ (corr. m. 3) VΦ || 5 καταρητ. oGzVkg
 FRycd¹¹ Zn || 8 εὐριπίδου J¹Σ || 9 δύστηνον JΣ || 11 τόλμη τὰ
 oF¹RyΘ || 13 <εἰς> ταῦτα Ha. Po. | γὰρ om. F¹Θ | ἰκτίω F J²
 (ἀντίω J¹) RΠ || 15 ἀπωσαμένοις oF¹mg. J¹ΣRyΘn¹ss. | ἀπό-
 δρασιν G²mg. k¹mg. || 16 δυοῖν J¹k p. c. SR a. c. γ²BE || 19.20 παρ.
 εἰς μέσον ἄνδρες εἶπεν ἀθ. JΣ, cf. p. 72, 19sq. || 21 μόνην GV -oi
 J¹kSnAE μόνον O

φησι Σοφοκλῆς (fr. 760, 3), οἱ 'παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα' [καὶ] πληγαῖς ὑπακούουσιν ὕλῃν ἄφρονον δημιουργοῦντες· ὁ δὲ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Βουλαίας Θέμιδος (Hom. β 69)

6 ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἡδὲ καθίζει'

προφήτης, ἐνὶ χρώμενος ὀργάνῳ τῷ λόγῳ τὰ μὲν πλάττων καὶ συναρμότιων, τὰ δ' ἀντιστατοῦντα πρὸς τὸ ἔργον ὥσπερ ὄξους τινὰς ἐν ξύλῳ καὶ διπλόας ἐν σιδήρῳ μαλάσσω καὶ καταλεαίνων, κοσμεῖ τὴν πόλιν. διὰ τοῦτ' <ἦν>
10 ἡ κατὰ Περικλέα πολιτεία 'λόγῳ μὲν' ὥς φησι Θουκυδίδης (II 65, 9) 'δημοκρατία, ἔργῳ δ' ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή', διὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν. ἐπεὶ καὶ Κίμων ἀγα- C
θὸς ἦν καὶ Ἐφιάλτης καὶ Θουκυδίδης, ἀλλ' ἐρωτηθεὶς οὗτος ὑπ' Ἀρχιδάμου <τοῦ> βασιλέως τῶν Σπαρτιατῶν
15 πότερον αὐτὸς ἢ Περικλῆς παλαίει βέλτιον 'οὐκ ἂν εἶδεῖταις' εἶπεν· 'ὅταν γὰρ ἐγὼ καταβάλω παλαίων, ἐκεῖνος λέγων μὴ πεπτωκέναι νικᾷ καὶ πείθει τοὺς θεωμένους'. τοῦτο δ' οὐκ αὐτῷ μόνον ἐκείνῳ δόξαν ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει σωτηρίαν ἔφερε· πειθομένη γὰρ αὐτῷ τὴν ὑπάρχουσαν
20 εὐδαιμονίαν ἔσφριζε, τῶν δ' ἐκτὸς ἀπείχετο. Νικίας δὲ τὴν αὐτὴν προαίρεσιν ἔχων, πειθοῦς δὲ τοιαύτης ἐνδεὲς ὢν καὶ καθάπερ ἀμβλεῖ χαλινῷ τῷ λόγῳ πειρώμενος D
ἀποστρέφειν τὸν δῆμον, οὐ κατέσχευεν οὐδ' ἐκράτησεν, ἀλλ' ὤχετο βίᾳ φερόμενος εἰς Σικελίαν καὶ συνεκτραχηλίζό-
25 μενος. τὸν μὲν οὖν λύκον οὗ φασὶ τῶν ὠτων κρατεῖν, δῆμον

98sq. Vit. Per. 9 p. 156e || 138sq. Vit. Per. 8 p. 156c || 25 Parm. II 220 (Macar. VIII 44 τὸν λύκον τῶν ὠτων ἔχειν) cf. Terent. Phorm. 506; 176 Suet. Tib. 25 Gell. XV 9, 1 al.

1 βαρεῖαν G¹V¹ a. c. k JSd^{II} || 2 del. Ha. || 3 βουλαίας GV βουλείας Ry || 5 ἡ μὲν . . . ἡ δὲ d¹F¹J a. c. Sd^{II}Ru¹E || 9 ἦν add. Bern., post μὲν l. 10 Wy. fort. melius, sed καὶ ἡ hab. Φ et ras. 2 lit. ante ἡ in G || 14 τοῦ k a. c., Bern. om. O || 16 τις εἰπεῖν GVκΦF (in mg. γρ. καὶ ἐπειπεῖν) γII τις ἐπειπεῖν O corr. Xyl. | καταβάλλω ΦγΘ || 18 τούτοις oS | μόνῳ Ω corr. Bens. | ἐκείνῳ om. oF¹R³ || 21 αὐτοῦ Φ || 22 τῷ λόγῳ om. B || 24 καὶ συνεκτρ. om. Φ || 25 φασὶ δεῖν τῶν Φ

δὲ καὶ πόλιν ἐκ τῶν ὧτων ἄγειν δεῖ μάλιστα, μή, καθάπερ
 ἔνιοι τῶν ἀγυμνάστων περὶ λόγον λαβὰς ἀμούσους καὶ
 ἀτέχνους ζητοῦντες ἐν τοῖς πολλοῖς τῆς γαστροῦς ἔλκουσιν
 εὐωχοῦντες ἢ τοῦ βαλλαντίου διδόντες ἢ πυρερίχας τινὰς
 ἢ μονομάχων θεάματα παρασκευάζοντες αἰὲν δημαγω- 5
 γοῦσι, μᾶλλον δὲ δημοκοποῦσι· δημαγωγία γὰρ ἡ διὰ
 λόγου πειθόντων ἐστίν, αἱ δὲ τοιαῦται τιθασεύσεις τῶν
 Ε ὄχλων οὐδὲν ἀλόγων ζώων ἄγρας καὶ βουκολήσεως δια-
 φέρουσιν.

6. Ὁ μέντοι λόγος ἔστω τοῦ πολιτικοῦ μήτε νεαρός 10
 καὶ θεατρικός, ὥσπερ πανηγυρίζοντος καὶ στεφανηπλο-
 κοῦντος ἐξ ἀπαλῶν καὶ ἀνθηρῶν ὀνομάτων, μήτ' αὖ πάλιν,
 ὡς ὁ Πυνθέας τὸν Δημοσθένους ἔλεγεν, ἐλλυχνίων ὄζων καὶ
 σοφιστικῆς περιεργίας, ἐνθυμήμασι πικροῖς καὶ περιό-
 δοις πρὸς κανόνα καὶ διαβήτην ἀπηκριβωμένος· ἀλλ' ὥσπερ 15
 οἱ μουσικοί τὴν θίξιν ἀξιοῦσι τῶν χορδῶν ἡθικὴν κατα-
 φαίνεσθαι μὴ κρουστικὴν, οὕτως τῷ λόγῳ τοῦ πολιτενο-
 μένου καὶ συμβουλευόντος καὶ ἄρχοντος ἐπιφαιnéσθω
 F μὴ δεινότης μηδὲ πανουργία, μηδ' εἰς ἔπαινον αὐτοῦ τι-
 θέσθω τὸ 'ἐκτικῶς' ἢ 'τεχνικῶς' ἢ 'διαίρετικῶς', ἀλλ' 20
 ἥθους ἀπλάστου καὶ φρονήματος ἀληθινοῦ καὶ παρρησίας
 πατρικῆς καὶ προνοίας καὶ συνέσεως κηδομένης ὁ λόγος
 803 ἔστω μεστός, | ἐπὶ τῷ καλῷ τὸ κεχαρισμένον ἔχων καὶ
 ἀγωγὸν ἐκ τε σεμνῶν ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἰδίων καὶ

10sq. cf. Cic. part. orat. 27, 97 Quintil. III 8, 61sq. || 13sq. Vit.
 Demosth. 8 p. 849d comp. Dem. et Cic. 1 p. 886d cf. 803c/d ||
 17—20 cf. Mittelhaus p. 47

1 post ὧτων ras. 6 lit. G, lac. 6 lit. k || 2 λόγων v JSRyΘ ||
 2.3 ἀμ. καὶ ἀμούσους ζητ. J¹Sd^{II} || 4 βαλαντ. o a. c. m. 1
 VκΦSd^{II}RyB || 7 λόγου J²Π λόγον o λόγων O | πειθόντων Po.
 πειθομένων O πειθῶ μόνων (-ον z) Φ | τοιαῦται om. v J¹Sd^{II} |
 τιθασεύ. R p. c. yBΠ τιθασεύ. O || 8 βουκολήσεων J¹S || 13 πυ-
 θίας Φ | ἔλεγε τὸν δημ. Z | ὄζειν (ἀπόζ. Φ) Ω, def. Kron., sed cf.
 νεαρός l. 10; corr. Mez. Re. || 14 πικρός Re. || 15 καὶ om. J¹Sd^{II} |
 ἀπηκριβωμένος J¹Σ -μένοις o excerpt. Vind. GVκ(Ry) -μένα v¹
 -μέναις O || 16.17 φαίν. GVκΦ καταφέρεσθαι J¹Σ || 18 καὶ ἀρχ. om.
 J¹ΣΘ || 24 ἡδέων Re. Ha., sed ἰδίους quae orator de suo profert,
 opp. τόποι κοινοί; cf. etiam p. 75, 2

πιθανῶν. δέχεται δ' ὁ πολιτικός λόγος δικανικοῦ μᾶλλον
καὶ γνωμολογίας καὶ ἱστορίας καὶ μύθους καὶ μεταφοράς,
αἷς μάλιστα κινουῦσιν οἱ χρώμενοι μετρίως καὶ κατὰ και-
ρόν· ὥς ὁ εἰπὼν 'μὴ ποιήσητε ἑτερόφθαλμον τὴν Ἑλλάδα',
6 καὶ Δημιάδης τὰ ναυάγια λέγων πολιτεύεσθαι τῆς πόλεως,
καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 55, I 3, p. 24 D.²)

᾿μῃδ' ὁ Ταντάλον λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω',

καὶ Περικλῆς τὴν λήμην τοῦ Πειραιῶς ἀφελεῖν κελεύων,
10 καὶ Φωκίων ἐπὶ τῆς Λεωσθένους νίκης καλὸν τὸ στάδιον
εἶναι, δεδιέναι δὲ τοῦ πολέμου τὸν δόλιχον. καθόλου δ' ὁ μὲν B
ὄγκος καὶ τὸ μέγεθος τῶ πολιτικῷ μᾶλλον ἀρμόττει, παρά-
δειγμα δ' οἱ τε Φιλιππικοὶ καὶ τῶν Θουκυδίδου (I 86.
II 72. 60—64) δημηγοριῶν ἢ Σθeneλαΐδα τοῦ ἐφόρου καὶ
15 Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως <ῆ> ἐν Πλαταιαῖς καὶ Πери-
κλέους ἢ μετὰ τὸν λοιμόν· ἐπὶ δὲ τῶν Ἐφόρου καὶ Θεοπόμ-
που καὶ Ἀναξιμένους ῥητορειῶν καὶ περιόδων, ἃς περαίνου-
σιν ἐξοπλίσαντες τὰ στρατεύματα καὶ παρατάξαντες,
ἔστιν εἰπεῖν (Eur. fr. 282, 22)

20 ὁὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας.'

7. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκῶμμα καὶ γελοῖον ἔστιν ὅτε
γίγνεται πολιτικοῦ λόγου μέρος, εἰ μὴ πρὸς ὕβριν ἢ
βωμολοχίαν, ἀλλὰ χρησίμως ἐπιπλήκτοντος ἢ διασύροντος C

1 sqq. cf. Quintil. III 8, 65sq. || 4 Aristot. Rhet. III 1411 a 4
(Leptines περὶ Λακεδαιμονίων) || 5 Vit. Phoc. 1 p. 741 e || 9 186 c
Vit. Per. 8 p. 156 d Vit. Demosth. 1 p. 846 c Aristot. Rhet. III
1411 a 14sq. Demadi tribuit Athen. III 99 d (τινὲς Strab. IX 14
p. 395) al. || 10 846 e Vit. Phoc. 23 p. 752 a b || 16sq. cf. Mittel-
haus p. 48, Vit. Cic. 51 p. 887 a || 21 ad cap. 7 cf. 631 c sqq. (qu.
conv. II 1, 4sqq.) cum annot.

1 δικανικοῦ J¹Σ -οὺς O (-ὸς v^{II} -ὸν zd¹) <τοῦ> δικ. Emp. ||
3 αἷς καὶ μάλ. JΣ, fort. recte || 5 καὶ δὴ μάλιστα ναυ. Φ || 6 καὶ
δ ἀρχ. nΠ || 15 add. Hu. || 16 ἐπὶ Φ JΣ Ry ἔτι O || 17. 18 παραι-
νουῦσιν Φ | τὰ στρ. κ. παρατάξ. om. Φ || 22. 23 ἢ βωμολ.] καὶ βωμ.
G¹V¹ (a. c. m. 1) Φ || 23 — p. 72, 1 ἀλλ' <ὑπὸ> χρησ. aut γένοιτο
(pro λέγοιτο) ci. Re.

λέγοιτο. μάλιστα δ' εὐδοκίμει τὰ τοιαῦτα περὶ τὰς ἀμεί-
 ψεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις· τὸ γὰρ ἐκ παρασκευῆς καὶ κατ-
 ἄρχοντα γελωτοποιοῦντός ἐστι καὶ δόξα κακοηθείας
 πρόσσεστιν, ὥς προσῆν τοῖς Κικέρωνος· σκώμμασι καὶ
 τοῖς Κάτωνος τοῦ πρεσβυτέρου καὶ Εὐξιθέου τοῦ Ἀριστο- 5
 τέλους συνήθους· οὗτοι γὰρ ἔσκωπτον ἀρχόμενοι πολ-
 λάκις. ἀμνησθέντες δὲ συγγνώμην ἅμα καὶ χάριν ὁ καιρὸς
 δίδωσι, καθάπερ Δημοσθένης πρὸς τὸν αἰτίαν ἔχοντα κλέ-
 πτειν χλευάζοντα δ' αὐτοῦ τὰς νυκτογραφίας, 'οἶδ' ὅτι σε
 D λυπῶ λόχρον καίων', καὶ πρὸς Δημάδην βοῶντα 10
 'Δημοσθένης ἐμὲ βούλεται διορθοῦν, ἢ ὅς τὴν Ἀθηναίαν,'
 'αὕτη μέντοι πέρυσιν ἢ Ἀθηναίᾳ μοιχεύουσα ἐλήφθη.' χά-
 ριεν δὲ καὶ τὸ Ξεναιέτου πρὸς τοὺς πολίτας λοιδοροῦντας
 αὐτὸν ὅτι στρατηγὸς ὦν πέφευγε· 'μεθ' ὑμῶν γ', ὦ φίλοι
 κεφαλαί.' τὸ δ' ἄγαν φυλακτέον ἐν τῷ γελοίῳ καὶ τὸ λυ- 15
 ποῦν ἀκαίρως τοὺς ἀκούοντας ἢ τὸν λέγοντα ποιοῦν
 ἀγεννῆ καὶ ταπεινόν, ὥσπερ τὰ Δημοκράτους· ἀναβαίνων
 μὲν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔφη, καθάπερ ἡ πόλις, μικρὸν
 ἰσχύειν καὶ μέγα φυσᾶν· ἐν δὲ τοῖς Χαιρωνικοῖς παρελθὼν
 E εἰς τὸν δῆμον, 'οὐκ ἂν ἐβουλόμην κακῶς οὕτως πεπρα- 20
 χέναι τὴν πόλιν, ὥστε κάμου συμβουλευόντος ὑμᾶς ἀκού-
 ειν'· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο μικροῦ κακείου μανικοῦ, πολιτικῷ
 δ' οὐδέτερον ἀρμόττον. Φωκίωνος δὲ καὶ τὴν βραχυλογίαν

2sq. 634de Cic. de orat. II 230; 246; orat. 88sq. Quint. VI 3,
 13; 39 || 4 Vit. Cic. 5 p. 863c; 27 p. 874c; comp. Dem. et Cic. 1
 p. 886d—f Phot. bibl. p. 395a 5—9 || 5 Vit. Cat. mai. 7 p. 339f |
 Εὐξ.] de re nihil notum || 8—12 cf. p. 70, 13 et l. l., Vit. De-
 mosth. 11 p. 851b; ad 5; τ. Αθ. cf. Paroem. II 704; Theocr. V 23;
 Cic. Acad. I 18 al. || 17—19 cf. Stob. III 22, 43 p. 594 H. (RE V
 134, 20 Kirchner)

2 κατάρχοντα <σκώπτειν> Ha., sed facile subaudiri potest ||
 6 πολλάκις ἀρχ. FnII || 8 δημοσθένης JΣ —ἐνν Φ || 11 ὅς om.
 G¹Φ | νη pro ἡ Φ || 12 αὐτῇ GVκΦ || 13 Ξεν. om. Ry. ξεν. varie
 depravatum in ΘFZ || 14 γε om. G¹κJΣ || 19 φυσᾶν] πνεῖν Stob. ||
 20 δῆμον <εἶπεν> Bern. Ha. ἐβουλ. <ἔφη> κακ. Castiglioni | πεπρα-
 γέναι γ¹ Herw. || 22 καὶ post γὰρ FJ²II om. O || 23 ἀρμόζον
 FZυ¹II ἀρμόττει Ry

ἐθαύμαζον· ὁ γοῦν Πολύευκτος ἀπεφαίνεται ὅτιτορα μέ-
ριστον εἶναι Δημοσθένην, δεινότατον δ' εἶπεν Φωκίωνα,
πλεῖστον γὰρ αὐτοῦ τὸν λόγον ἐν λέξει βραχυτάτῃ τοῦν
περιέχειν. καὶ ὁ Δημοσθένης τῶν ἄλλων καταφρονῶν
5 εἰώθει λέγειν ἀνισταμένου Φωκίωνος· ἢ τῶν ἐμῶν λόγων
κοπὴς ἀνίσταται'.

8. Μάλιστα μὲν οὖν ἐσκεμμένῳ πειρῷ καὶ μὴ διακένῳ
τῷ λόγῳ χρῆσθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς μετ' ἀσφαλείας,
εἰδὼς ὅτι καὶ Περικλῆς ἐκεῖνος ἤϋχετο πρὸ τοῦ δημηγο- F
10 ρεῖν μηδὲ ῥήμα μηδὲν ἀλλότριον τῶν πραγμάτων ἐπελθεῖν
αὐτῷ. δεῖ δ' ὁμοῦ καὶ πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τὸν λόγον
εὐστροφον ἔχειν καὶ γεγυμνασμένον· ὁξεῖς γὰρ οἱ καιροὶ 804
καὶ πολλὰ φέροντες ἐν ταῖς πολιτείαις αἰφνίδια. διὸ καὶ
Δημοσθένης ἡλαττοῦτο πολλῶν, ὥς φασι, παρὰ τὸν και-
15 ρὸν ἀναδύμενος καὶ κατοκνῶν· Ἀλκιβιάδην δ' ὁ Θεόφρα-
στος (fr. 134 W.) ἱστορεῖ, μὴ μόνον ἀ δεῖ λέγειν ἀλλὰ καὶ
ὥς δεῖ βουλ(ε)όμενον, πολλάκις ἐν αὐτῷ τῷ λέγειν ζη-
τοῦντα καὶ συντιθέντα τὰς λέξεις ἐνίσχυσθαι καὶ δια-
πίπτειν. ὁ δ' ὑπὸ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀνιστάμενος καὶ
20 ὑπὸ τῶν καιρῶν ἐκπλήττει μάλιστα καὶ προσάγεται τοὺς
πολλοὺς καὶ μετατίθησιν. οἷον ὁ Βυζάντιος Λέων ἤκε δὴ
ποτε τοῖς Ἀθηναίοις στασιάζουσι διαλεξόμενος· ὀφθεῖς δὲ
μικρὸς καὶ γελασθεὶς 'τί δ' εἶπεν 'εἰ τὴν γυναικὰ μου B
θεάσαισθε μόλις ἐξικνουμένην πρὸς τὸ γόνυ'; πλείων οὖν

1—6 Vit. Demosth. 10 p. 850d Vit. Phoc. 5 p. 743f Stob. III
37, 33 p. 706 H. Philodem. Rhet. II p. 102 et 202 (σφαγίς) Sudh.
(Wil. Hermes 34, 1899, 637) || 9sq. Vit. Per. 8 p. 156c Ael. v. h.
IV 10 cf. Quintil. XII 9, 13 || 14 Vit. Demosth. 8 p. 849e cf. mor.
6d 80cd || 15sq. 80d Vit. Alc. 10 p. 196a Diod. XII 84, 1 ||
21 Philostr. vit. sophist. I 2 (paulo aliter) Suda s. Λέων (παχύτης,
non μικρότης) || 23sq. μικρ. κ. γελ.] cf. 82b

2 δημοσθένη GVk || 3 ἐν om. J²nII || 6 κοπὴς post ἀνίστ. trp.
dub. verum efficit Wil. || 7 πειρῷ] τῷ λόγῳ (falso ex l. 8) γ²
nAE (fort. etiam α a. c.) | μὴ om. Φ || 13, 14 καὶ ὁ Δημ. Ry ||
14 φησι G¹ (corr. m. 2) V || 15 ὁ om. JΣnII || 16 δεῖ om. G¹Φn ||
17 add. Duebn. || 19 ὑπὸ J¹Re. (om. S) ἀπὸ O || 20 τὸν καιρὸν
o G¹Φ || 22 διαλεχθόμ. J¹Σ || 24 θεάσαισθε Duebn. Bern. θεά-
σασθε JΣ Ald. ἐθεάσασθε Steph., edd.

(804) ἐγένετο γέλως· ἄλλ' ἡμᾶς ἔφη μικροὺς οὕτως ὄντας, δταν διαφερώμεθα πρὸς ἀλλήλους, ἡ Βυζαντίων πόλις οὐ χωρεῖ. Πυθίας δ' ὁ ῥήτωρ, δτε πρὸς τὰς Ἀλεξάνδρου τιμὰς ἀντέλεγεν, εἰπόντος τινός οὕτως σὺ νέος ὢν περὶ πραγμάτων τολμᾶς λέγειν τηλικούτων; καὶ μὴν Ἀλέξ- 5 ανδρος εἶπεν ἔμοῦ νεώτερός ἐστιν, ὃν ψηφίζεσθε θεὸν εἶναι.

9. Δεῖ δὲ καὶ φωνῆς εὐεξία καὶ πνεύματος ῥώμη πρὸς οὐ φαῦλον ἀλλὰ πάμμαχον ἀγῶνα τὸν τῆς πολιτείας C ἡθληκότητα κομιζέειν τὸν λόγον, ὥς μὴ πολλάκις ἀπαγορεύοντα 10 καὶ σβεννύμενον ὑπερβάλλοι τις αὐτὸν (Arist. Equ. 137)

ἄρπαξ κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Κάτων δέ, περὶ ὧν οὐκ ἤλπιζε πείσειν τῷ προκατέχεσθαι χάρισι καὶ σπουδαῖς τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν, ἔλεγε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀναστὰς καὶ τὸν καιρὸν οὕτως ἐξέκρουε. 15 περὶ μὲν οὖν τῆς τοῦ λόγου παρασκευῆς καὶ χρείας ἱκανὰ ταῦτα τῷ δυναμένῳ τὸ ἀκόλουθον προσεξευρίσκειν.

10. Εἰσβολαὶ δὲ καὶ ὁδοὶ δύο τῆς πολιτείας εἰσίν, ἡ μὲν ταχεῖα καὶ λαμπρὰ πρὸς δόξαν οὐ μὴν ἀκίνδυνος, ἡ δὲ πεζοτέρα καὶ βραδυτέρα τὸ δ' ἀσφαλὲς ἔχουσα μᾶλλον. οἱ 20 D μὲν γὰρ εὐθύς ὥσπερ ἐξ ἄκρας πελαγίου πράξεως ἐπιφανοῦς καὶ μεγάλης ἐχούσης δὲ τόλμαν ἄραντες ἀφῆκαν ἐπὶ τὴν πολιτείαν, ἡγούμενοι λέγειν ὀρθῶς τὸν Πίνδαρον ὥς (Ol. VI 4.5)

ἄρχομένου δ' ἔργον πρόσωπον
χρῆθ' ἔμεν τηλαυγές.

25

3 Πυθ.] 187e cf. 784c || 13sq. Vit. Cat. min. 31 p. 774d

3 πυθίας ΦΣ || 6 ψηφίζεσθαι G a. ras. ? vd¹ J¹Θn || 11 ὑπερβάλλοι] -βάλοι GV² J Ry ὑπερβάλλη (-βάλλη Bern.) V¹ -βάλλει d¹B || 12 κεκράκτης o³Ryd¹¹α p. ras. (Aristoph.) vΦΣ καὶ κράκτης (κράτης S) O (Aristoph. R) || 14 σπονδαῖς Φ || 16 κατασκευῆς G¹V¹ (παρά ss. m. 1) Φ || 19 τραχεῖα Gd¹Vk || 22 αἶραντες ο δραμόντες Φ || 24 ὥς om. J¹Σ || 25 δ' om. oF JΣ RynΠΘ || 26 θέμεναι v¹¹ m. 2 ΣRyΘ

καὶ γὰρ δέχονται προθυμότερον οἱ πολλοὶ κόρῳ τινὶ καὶ
 πλησμονῇ τῶν συνήθων τὸν ἀρχόμενον, ὥσπερ ἀγωνιστὴν
 θεαταί, καὶ τὸν φθόρον ἐκπλήττουσιν αἱ λαμπρὰν ἔχουσαι
 καὶ ταχεῖαν αὐξήσιν ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις. οὕτε γὰρ πῦρ
 5 φησιν ὁ Ἀρίστων καπνὸν ποιεῖν οὕτε δόξαν φθόρον, ἣν
 εὐθύς ἐκλάμψη καὶ ταχέως, ἀλλὰ τῶν κατὰ μικρὸν αὐξα-
 νομένων καὶ σχολαίως ἄλλον ἀλλαχόθεν ἐπιλαμβάνεσθαι. Ε
 διὸ πολλοὶ πρὶν ἀνθῆσαι περὶ τὸ βῆμα κατεμαράνθησαν.
 ὅπου δ', ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λάδα λέγουσιν, (Anthol. Pal. XI 86)

10 ὁ φόρος ἦν ὑσπληγος ἐν οὐασιν,

ἐνθα καὶ 'στεφανοῦτο', πρεσβεύων ἢ θριαμβεύων ἢ στρα-
 τηγῶν ἐπιφανῶς, οὗθ' οἱ φθονοῦντες οὗθ' οἱ καταφρο-
 νοῦντες ὁμοίως ἐπὶ τούτων ἰσχύουσιν. οὕτως παρήλθεν
 εἰς δόξαν Ἄρατος, ἀρχὴν ποιησάμενος πολιτείας τὴν
 15 Νικοκλέους τοῦ τυράννου κατάλυσιν. οὕτως Ἀλικιβιάδης,
 τὰ Μαντινικὰ συστήσας ἐπὶ Λακεδαιμονίους. Πομπήιος
 δὲ καὶ θριαμβεῦειν ἡξίου μήπω παριὼν εἰς σύγκλητον.
 οὐκ ἔῶντος δὲ Σύλλα, 'πλείονες' ἔφη 'τὸν ἥλιον ἀνατέλ- F
 λοντα προσκυνοῦσιν ἢ δυόμενον.' καὶ Σύλλας ὑπέϊξε
 20 τοῦτ' ἀκούσας. καὶ Σκιπίωνα δὲ Κορνήλιον οὐκ ἀφ' ἧς
 ἔτυχεν ἀρχῆς ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἀγορανομίαν μετερχό-

3 τὸν φθόρον ἐκπλήττ. cf. 94, 14; 104, 6 etc. || 4sq. 787c fr.
 XXIII 2 vol. VII p. 128 Bern. (= Stob. III 38, 31) = SVF I fr.
 402 || 9 Λάδ.] cf. Paus. III 21, 1 al. RE XII 380 (Lenschau. Obst) ||
 14 sq. Vit. Arat. 4—9 Vit. Philop. 1 p. 356 de Polyb. II 43, 3
 Paus. II 8, 3. 4 Cic. de off. II 81. 82 || 15 351b Vit. Alc. 15
 p. 198 bsq. comp. Coriol. et Alc. 2 p. 233e Thuc. V 43sq. || 16sq.
 203e et l. ibi laud. Vit. Pomp. 14 p. 625esq. || 20sq. Vit. Mar. 12
 p. 412 bc Liv. perioch. 50 (RE IV 1446 Münzer)

2.3 φθόρον ὥσπερ ἐκπλ. GVk || 6 συμκρ. Gd¹V | αὐξομένων
 Ry || 10 ὑσπληγος ΦR p. c. γ p. c. Z²nII || 11 ἐνθεν γ ἔ. om. Φ |
 καὶ στεφανοῦτο ο GVk καὶ ἐστεφ. O; del. ἐνθα versum explens καὶ
 στεφανοῦται Wy. κάστεφανοῦτο Koraes (καὶ στεφανοῦτο Anthol.,
 sine ἐνθα) || 13 τούτοις G¹ΦV -ου E τούτων O τοιοῦτων Turn. ||
 16 μαντικὰ ο V¹RyZ¹ a. c. || 17 παρὼν G¹V¹ (sed i ss. m. 1) ||
 20 σκιπ. υ¹ (Praef. I p. XLIII) σκηπ. O || 21 ἐτύγχανεν Z

μενον εξαίφνης ὑπατον ἀπέδειξε παρὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ |
 805 θανυμάσας αὐτοῦ μειρακίον μὲν ὄντος τὴν ἐν Ἰβηρίᾳ μονο-
 μαχίαν καὶ νίκην, μικρὸν δ' ὕστερον τὰ πρὸς Καρχηδόνη
 χιλιαρχοῦντος ἔργα, περὶ ὧν καὶ Κάτων ὁ πρεσβύτερος
 ἀνεφώνησεν (κ 495)

5

‘ὄλος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσσοῦσιν.’

Νῦν οὖν ὅτε τὰ πράγματα τῶν πόλεων οὐκ ἔχει πολέ-
 μων ἡγεμονίας οὐδὲ τυραννίδων καταλύσεις οὐδὲ συμ-
 μαχικὰς πράξεις, τίν' ἂν τις ἀρχὴν ἐπιφανοῦς λάβοι καὶ
 λαμπρὰς πολιτείας; αἱ δίκαι τε λείπονται αἱ δημόσιαι καὶ 10
 πρεσβεῖαι πρὸς αὐτοκράτορα ἀνδρὸς διαπύρου καὶ θάρσους
 ἅμα καὶ νοῦν ἔχοντος δεόμεναι. πολλὰ δ' ἔστι καὶ τῶν παρ-
 B εμμένων ἐν ταῖς πόλεσι καλῶν ἀναλαμβάνοντα καὶ τῶν
 ἐξ ἔθους φαύλου παραδνομένων ἐπ' αἰσχύνῃ τινὶ τῆς πό-
 λεως ἢ βλάβῃ μεθιστάντα πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφειν. ἤδη 15
 δὲ καὶ δίκη μεγάλη καλῶς δικασθεῖσα καὶ πίστις ἐν συνη-
 γορίᾳ πρὸς ἀντίδικον ἰσχυρὸν ὑπὲρ ἀσθενοῦς καὶ παρη-
 σία πρὸς ἡγεμόνα μοχθηρὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου κατέστησεν
 ἐνίους εἰς ἀρχὴν πολιτείας ἐνδοξον. οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ δι'
 ἔχθρας ἠδῆθήσαν, ἐπιχειρήσαντες ἀνθρώποις ἐπίφθορον 20
 ἔχουσιν ἀξίωμα καὶ φοβερόν· εὐθύς γὰρ ἡ τοῦ καταλυθέν-
 τος ἰσχὺς τῷ κρατήσαντι μετὰ βελτίονος δόξης ὑπάρχει.
 C τὸ μὲν γὰρ ἀνδρὶ χρηστῷ καὶ δι' ἀρετὴν πρωτεύοντι προσ-
 μάχεσθαι κατὰ φθόρον, ὥς Περικλεῖ Συμμίας Ἀλκμαίων

2.3 Liv. per. 48 Polyb. XXXV 5, 1 Appian. Iber. 53 al. (RE IV 1442) || 3sq. 200a (et l. ibi laud.) Vit. Cat. mai. 27 p. 352ef Diod. 32, 9a Liv. per. 49 Polyb. XXXVI 8, 7 || 7 784f 824c || 24sq. Vit. Per. 35 p. 171e | Vit. Them. 23 p. 123c (Λεοβώτης δ' Ἀλκμαίωνος) et Vit. Arist. 25 p. 334e (RE I 1556, 14 Toepffer) | Vit. Pomp. 48 p. 644fsq. | 542b Vit. Pel. 25 p. 290fsq. Nepos, Epam. 5, 2—6

1 ἀνέδειξε οΦ JΣΘ || 1.2 ἀλλὰ καὶ θ. FnΠ | μειρ. μ. ὄντος om. GVk || 3 καρχηδονίους B || 4 πρεσβύτερος Ry (Steph.) -τατος O || 6 ὄλος α (fort. B) ὄλος O || 10 [αἰ¹] dub. Po. τε] γε Π δὴ J¹Σ | [αἰ²] Bens. || 11 αὐτοκράτορα <ς> ἀνδρὸς Castiglioni || 13 ἅμα λαμβάνοντα G¹V¹ a. c. m. 1 α a. c. ? || 15 αὐτὸν Π αὐτ. O | μεθιστάντα <πάντας> πρὸς Bury | πρὸς αὐτὸν ἐπιστρ., sc. τοὺς πολίτας ('animos multitudinis' Xyl.) vel τὸν δῆμον; quod suppleat Wy. al. sine nec. || 23 προμάχ. V a. c. Zu¹ || 24 Ἀλκμέων Bern.

δὲ Θεμιστοκλεῖ Πομπηίῳ δὲ Κλώδιος Ἐπαμεινώνδῃ δὲ
Μενεκλείδῃς ὁ ῥήτωρ, οὔτε πρὸς δόξαν καλὸν οὔτ' ἄλλως
συμφέρων· ὅταν γὰρ ἐξαμαρτόντες οἱ πολλοὶ πρὸς ἄνδρα
χρηστόν, εἰδ', ὃ γίνεται ταχέως ἐπ' ὀργῇ, μετανοήσωσι,
5 πρὸς τοῦτο τὴν ῥάστην ἀπολογίαν δικαιοτάτην νομίζουσιν
ἐπιτρίβειν τὸν ἀναπείσαντα καὶ καταρξάμενον. τὸ μέντοι
φᾶνλον ἀνθρωπον, ἀπονοία δὲ καὶ δεινότητι πεποιημένον
ὑφ' αὐτῷ τὴν πόλιν, οἷος ἦν Κλέων Ἀθήνησι καὶ Κλεο-
φῶν, ἐπαναστάντα καθελεῖν καὶ ταπεινῶσαι λαμπρὰν D
10 ποιεῖται τὴν πάροδον ὥσπερ δράματος τῆς πολιτείας.
οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι καὶ βουλὴν τινες ἐπαχθῇ καὶ ὀλιγαρχι-
κὴν κολούσαντες, ὥσπερ Ἐφιάλτης Ἀθήνησι καὶ Φορμίων
παρ' Ἡλείοις, δύναμιν ἅμα καὶ δόξαν ἔσχον· ἀλλὰ μέγας
ἀρχομένῳ πολιτείας οὗτος ὁ κίνδυνός ἐστι. διὸ βελτίονα
15 Σόλων ἔλαβεν ἀρχήν, διεστῶσης εἰς τρία μέρη τῆς πό-
λεως, τὸ τῶν Διακρίων λεγόμενον καὶ τὸ τῶν Πεδιέων
καὶ τὸ τῶν Παραλίων· οὐδενὶ γὰρ ἐμμίξας ἑαυτόν, ἀλλὰ
κοινὸς ὢν πᾶσι καὶ πάντα λέγων καὶ πράττων πρὸς ὁμό-
νοιαν ἤρεθῃ νομοθέτης ἐπὶ τὰς διαλύσεις καὶ κατέστησεν E
20 οὕτω τὴν ἀρχήν. ἡ μὲν οὖν ἐπιφανεστέρα πάροδος εἰς τὴν
πολιτείαν τοσαύτας ἔχει καὶ τοιαύτας ἀρχάς.

11. Τὴν δ' ἀσφαλῆ καὶ σχολαίαν εἶλοντο πολλοὶ τῶν
ἐνδόξων, Ἀριστείδης, Φωκίων, Παμμένης ὁ Θηβαῖος,
Λεύκολλος ἐν Ῥώμῃ, Κάτων, Ἀγνησίλαος ὁ Λακεδαι-

3sq. (823d) Arist. resp. Ath. 28, 3 || 8 Κλέ.] Thuc. III 36, 6 |
Κλ. - Κλεοφ.] Arist. resp. Ath. 28, 3 Cic. de rep. IV 11 || 12 Ἐφ.]
812d Vit. Per. 7 p. 155f RE V 2850-52 (Swoboda) | Φορμ.]
1126c Aristot. Pol. V 1306a 15sq. RE XX 540 (v. Fritz) ||
14sq. 763de Vit. Sol. 13 p. 85a sq. cf. Aristot. resp. Ath. c.
13, 3sq.; c. 5 Sol. fr. 5 al. || 23sq. cf. 790f sq.

1 ἐπαμειν.] (Praef. I p. XLIII) || 2 δόξης Θ || 3 ἐξαμαρτόντες
zkF¹R p. c. S || 5 πρὸς τοῦτο om. F (sed in mg. add. m. 1) ΦηΠ |
ῥάστην om. o J¹ (τὴν ἀπολόγον δικαιοσύνην νομ.) Σ Ry Z v¹ | δικαιο-
τάτα Σ || 8.9 κλεοφ. GVκΦ κλειτοφ. k mg. O || 9 ταπ. κ. καθελεῖν
F J p. c. nΠ || 10 τὴν πολιτείαν G¹V¹ss. k || 14 οὕτως Ha. || 15 εἰς
oFΣ alii || 16 λεγομένων FZΠ edd. || 17 γὰρ] τούτων JS || 20 τὴν²
om. Φ || 24 λεύκολλος ΦkΣ

μόνιος· τούτων γὰρ ἕκαστος, ὥσπερ οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι
 F τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίστανται, προσδρα-
 μῶν ἀνδρὶ πρεσβυτέρῳ νέος ἔτι καὶ ἄδοξος ἐνδόξῳ, κατὰ
 μικρὸν αἰρόμενος ὑπὸ τῆς περὶ ἐκείνον δυνάμεως καὶ συν-
 αυξανόμενος ἤρεισε καὶ κατερρίζωσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν 5
 πολιτείαν. Ἀριστείδην μὲν γὰρ ἠΰξησε Κλεισθένης καὶ
 Φωκίωνα Χαβρίας, Λεύκολλον δὲ Σύλλας Κάτωνα δὲ
 Μάξιμος, Ἐπαμεινώνδας δὲ Παμμένη καὶ Λύσανδρος
 Ἀγησίλαον· ἀλλ' οὗτος μὲν διὰ φιλοτιμίας ἀκαίρου καὶ
 ζηλοτυπίας δόξαν ὑβρίσας ἀπέρριψε ταχὺ τὸν καθηγε- 10
 μόνα τῶν πρακτέων· οἱ δ' ἄλλοι καλῶς καὶ πολιτικῶς
 806 ἄχρι τέλους ἐθεράπευσαν καὶ συνεπεκόσμησαν | ὥσπερ τὰ
 πρὸς ἥλιον ὑφιστάμενα σώματα τὸ λαμπρῦνον αὐτοὺς
 πάλιν ἀφ' ἑαυτῶν αὔξοντες καὶ συνεκφωτίζοντες. οἱ
 γοῦν Σκιπίωνι βασκαίνοντες ὑποκριτὴν αὐτὸν ἀπεφαίνοντο 15
 τῶν πράξεων ποιητὴν δὲ Λαίλιον τὸν ἐταῖρον, ὃ δὲ Λαί-
 λιος ὑπ' οὐδενὸς ἐπήρθη τούτων ἀλλ' αἰεὶ διετελέεσε τῇ
 Σκιπίωνος ἀρετῇ καὶ δόξῃ συμφιλοτιμούμενος. Ἀφράνιος
 δὲ Πομπηίου φίλος, εἰ καὶ πάνν ταπεινὸς ἦν, ὁμῶς ἐπί-
 δοξος ὢν ὑπατος αἰρεθῆσεσθαι, Πομπηίου σπουδάζοντος 20

1sq. 796b || 6 Vit. Arist. 2 p. 319c || 7 Vit. Phoc. 6 p. 744ab |
 Vit. Luc. 2 p. 492bc | Vit. Cat. mai. 3 p. 337f || 8 Ἐπ.] RE V
 2678 (Swoboda) XVIII 3, 298 (Lenschau) || 8sq. Vit. Lys.
 23. 24 p. 446c—447c Vit. Ages. 6—8 p. 598—600d Xen. Hell. III
 4,7—10 || 15sq. 797d RE XII 409, 44sq. (Münzer) || 18—
 p. 79, 5 cf. Vit. Pomp. 44 p. 642cd (Mittelhaus p. 23. RE I 710sq.
 Klebs) Cic. ad Att. I 16, 12; 20, 5 (Dio Cass. 37, 49, 1)

2.3 προσδρ. καὶ ἀνδρὶ nAE || 3 νέος ἔτι Bens. ἔτι νέος (ἔτι
 om. Φ) || 4 καὶ om. G¹VkΦ || 7 λεύκολον u¹¹k p. c. πομπήμιον pro
 λευκ. Kaltw., sed cf. p. 77, 24 et Vit. Luc. || 8 Ἐπαμεινώνδαν (cf.
 Praef. I p. XLIII) δὲ παμμένης Ω corr. (k p. ras.) Kaltw. || 8.9 λύ-
 σανδρον ἀγησίλαος oGV J¹ΣΘ (sed corr. Z² et B¹ ss.) || 9.10 ἀλλ'
 οὗτος μὲν eqs.] Agesilaus Lysandrum, quia eum intempestiva
 gloriae cupiditate et aemulatione duci putabat, superbe tractavit
 (ἀπέδειξε κρεοδαίτην Vit. Ag. 8) et abiecit (ἀπέρριψε Vit. Lys. 23) ||
 9 διὰ JΣ om. O ὑπὸ Mez. || 10 <διὰ> δόξαν Schäfer || 11 πράξεων
 Emp. || 11.12 πολιτ. καὶ ἄχρι J²ZΠ edd. || 14 ἀφ'] ἐφ' G¹vd¹u¹¹V¹
 (sed corr. m. 1) k || 15 σκιπ. o aliique, etiam l. 18 || 17 ὑπήρθη Φ ||
 18 ἀφρικανὸς Ω corr. Xyl. || 19 δ' ὁ Πομπ. ci. Bern.

ἐτέροις ἀπέστη τῆς φιλοτιμίας, εἰπὼν οὐκ ἂν οὕτω λαμπρὸν αὐτῷ γενέσθαι τὸ τυχεῖν ὑπατείας, ὥς ἀνιαρὸν ἅμα B καὶ δυσχερές, εἰ Πομπηίου μὴ θέλοντος μηδὲ συμπράττοντος· ἐνιαυτὸν οὖν ἀνασχόμενος μόνον οὐτε τῆς ἀρχῆς
 5 ἀπέτυχε καὶ τὴν φιλίαν διετήρησε. τοῖς δ' οὕτω χειραγωγουμένοις ὑφ' ἐτέρων ἐπὶ δόξαν ἅμα συμβαίνει χαρίζεσθαι τε πολλοῖς, καὶ τι συμβαίνει δύσκολον ἦττον ἀπεχθάνεσθαι· διὸ καὶ Φίλιππος Ἀλεξάνδρῳ παρήγει κτᾶσθαι φίλους, ἕως ἔξεστι, βασιλεύοντος ἐτέρου πρὸς χάριν
 10 ὁμιλοῦντα καὶ φιλοφρονούμενον.

12. Αἰρεῖσθαι δὲ δεῖ τὸν ἀρχόμενον πολιτείας ἡγεμόνα μὴ ἀπλῶς τὸν ἔνδοξον καὶ δυνατὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν δι' ἀρετὴν τοιοῦτον. ὥς γὰρ οὐ πᾶν δένδρον ἐθέλει προσίεσθαι C καὶ φέρειν περιπλεκομένην τὴν ἄμπελον ἀλλ' ἔνια κατα-
 15 πνίγει καὶ διαφθείρει τὴν αὕξισιν αὐτῆς, οὕτως ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ μὴ φιλόκαλοι, φιλότιμοι δὲ καὶ φίλαρχοι μόνον, οὐ προΐενται τοῖς νέοις πράξεων ἀφορμάς, ἀλλ' ὥσπερ τροφὴν ἑαυτῶν τὴν δόξαν ἀφαιρουμένους πιέζουσιν ὑπὸ φθόρου καὶ καταμαραίνουσιν· ὥς Μάριος ἐν Λιβύῃ καὶ πάλιν
 20 ἐν Γαλατίᾳ πολλὰ διὰ Σύλλα κατορθώσας ἐπαύσατο χρώμενος, ἀχθεσθεὶς μὲν αὐτοῦ τῇ αὐξήσει, πρόφασιν δὲ τὴν σφραγίδα ποιησάμενος· ὁ γὰρ Σύλλας, ὅτε τῷ Μαρίῳ στρατηγοῦντι ταμιεύων συνῆν ἐν Λιβύῃ, πεμφθεὶς ὑπ' D αὐτοῦ πρὸς Βόκχον ἤγαγεν Ἰογόρθην αἰχμάλωτον· οἱ δὲ
 25 νέος φιλότιμος, ἄρτι δόξης γεγευμένος, οὐκ ἤνεγκε μετρίως

8sq. non aliunde notum || 13sq. cf. 796ab || 17 οὐ προΐενται – ἀφορμ.] cf. p. 47, 5sq. (793d) 80, 9sq. 631 b || 19sq. Vit. Mar. 10 p. 410e sq. Vit. Sull. 3. 4 p. 452ef (Mittelhaus p. 21 annot. 2) Val. Max. VIII 14, 4 al.

1 φιλίας J¹Σ || 6.7 συμβ. χαρίζ. τε πολλοῖς GΦ συμβαίνει ἐν ἐνὶ χαρ. τε πολλ. oFJ²Ryn συμβ. ἐνὶ χαρ. τε π. ΠΘ συμβ. ἐνὶ τε χαρ. τε π. J¹, idem cum lac. (4 vel 5 vel 10 lit.) inter συμβ. et ἐνὶ Σ | τε] καὶ Xyl. edd. praeter Duebn. Bern. || 11.12 ἀρχ. ἡγεμόνα πολίτας μὴ Z || 12 καὶ² del. Po. || 14 φέρει Φ || 17 προΐενται v J¹Σ || 18 ἀφαιρούμενοι Φ || 20 χρώμενος] explicit o || 22 ἀπέρριπεν ante o ins. codd. praeter Φ || 23 συνῆν ταμιεύων F J²γ²nΠΘ edd. || 24 βόγχον Ry (ex βάγγον?) γράκχον Φ βώκχον FΠ edd. ab Ald. || 25 γευσάμενος Φ

τὸ εὐτύχημα, γλυψάμενος δ' εἰκόνα τῆς πράξεως
 ἐν σφραγίδι τὸν Ἰογόρθην αὐτῷ παραδιδόμενον
 ἐφόρει· καὶ τοῦτ' ἐγκαλῶν Μάριος ἀπέρριψεν αὐτόν·
 δὲ δὲ πρὸς Κάτουλον καὶ Μέτελλον ἀνδρας ἀγαθοὺς καὶ
 Μαρίῳ διαφόρους μεταστὰς ταχὺ τὸν Μάριον ἐξήλασε 5
 καὶ κατέλυσε τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ μικροῦ δεήσαντα τὴν
 Ῥώμην ἀνατρέφαι. Σύλλας μέντοι καὶ Πομπήιον ἐκ
 E νέου μὲν ἦρεν ὑπεξανιστάμενος αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀποκαλυπτόμενος ἐπιόντι, καὶ τοῖς ἄλλοις νέοις πράξεων
 ἡγεμονικῶν μεταδιδούς ἀφορμάς, ἐνίους δὲ καὶ παροξύνων 10
 ἄκοντας, ἐνέπλησε φιλοτιμίας καὶ ζήλου τὰ στρατεύματα·
 καὶ πάντων ἐκράτησε βουλόμενος εἶναι μὴ μόνος ἀλλὰ
 πρῶτος καὶ μέγιστος ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις. τούτων
 οὖν ἔχουσιν δεῖ τῶν ἀνδρῶν καὶ τούτοις ἐμφύεσθαι, μὴ,
 καθάπερ ὁ Αἰσώπου βασιλίσκος ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀετοῦ 15
 κομισθεὶς αἰφνίδιον παρεξέπηται καὶ προέφθασεν, οὕτως
 τὴν ἐκείνων δόξαν ὑφαρπάζοντας αὐτοὺς ἀλλὰ παρ' ἐκεί-
 F νων ἅμα μετ' εὐνοίας καὶ φιλίας λαμβάνοντας, ὥς οὐδ'
 ἄρξαι καλῶς τοὺς μὴ πρότερον ὀρθῶς δουλεύσαντας, ἣ
 φησιν ὁ Πλάτων (Leg. VI 762e), δυναμένους. 20

13. Ἔπεται δὲ τούτοις ἡ περὶ φίλων κρίσις, μήτε τὴν
 Θεμιστοκλέους ἐπαινοῦσα μήτε τὴν Κλέωνος διάνοιαν.
 ὁ μὲν γὰρ Κλέων, ὅτε πρῶτον ἔγνω τῆς πολιτείας ἅπτε-
 σθαι, τοὺς φίλους συναγαγὼν εἰς ταὐτὸ διελύσατο τὴν
 φιλίαν πρὸς αὐτούς, ὥς πολλὰ τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας 25
 προαιρέσεως μαλάσσουσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ παράγου-

7sq. Vit. Pomp. 8 p. 622cd Vit. Crass. 6 p. 546bc || 9.10 πρά-
 ξων - ἀφορμάς cf. p. 79, 17 || 15sq. aliunde non notum || 18sq.
 816ef cf. p. 13, 2sq. al. Aristot. Pol. III 1277a 25; 9sq. (Mittelhaus
 p. 4sq.) || 21sq. ad cap. 13 cf. Gell. I 3, 20 al. (Mittelhaus p. 51)

3 ἐγκ. ὁ μάρ. E || 4 κάτουλον Φ F¹ S (ut vid.) Xyl. κάτλων J¹ k d¹¹
 (Steph. et edd., in vitis plerumque) κάτουλλον O | μέτελον Φ ||
 6 δεήσαντι Φ δεήσαν Ry || 7 σύλαν J¹ d¹¹ σύλλαν v S || 8 μὲν susp.
 Mittelhaus μέγαν (poeticum) dub. Wil. || 11 ἀκ. om. Φ | ἐνέπλ.
 καὶ φιλ. E || 12 βουλ. μὴ μόνος εἶναι J¹ Σ Ry Θ || 16 παρεξέπηται
 d¹ zu¹¹ (Bern.) παρέπηται v γάρ ἐξέπητη G V k J¹ Σ Θ ἐξέπηται O (ἐξέστη
 E edd.) || 19 δουλεύοντας JSR a. c.

σαν· ἄμεινον δ' ἂν ἐποίησε τὴν φιλοπλουτίαν ἐκβαλὼν
τῆς ψυχῆς καὶ τὴν φιλονεικίαν | καὶ φθόνου καὶ κακοηθείας 807
καθῆρας αὐτόν· οὐ γὰρ ἀφίλων αἱ πόλεις ἀνδρῶν καὶ
ἀνεταίρων ἀλλὰ χρηστῶν καὶ σωφρόνων δέονται· νυνὶ
δὲ τοὺς μὲν φίλους ἀπῆλασεν,

ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαιὶ κολάκων οἰμωξιμένων ἐλιχ-
μῶντο' (Aristoph. Vesp. 1093 Pax 756)

περὶ αὐτόν, ὡς οἱ κωμικοὶ λέγουσι· καὶ τραχὺς ὢν πρὸς
τοὺς ἐπεικεῖς καὶ βαρὺς αὐθις ὑπέβαλλε τοῖς πολλοῖς
10 πρὸς χάριν ἑαυτόν (Com. Att. III adesp. fr. 11)

ἄγερονταγωγῶν καὶ ἀναμισθαρεῖν διδούς'

καὶ τὸ φανυλότατον καὶ τὸ νοσοῦν μάλιστα τοῦ δήμου προσ-
εταιριζόμενος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς πά-
λιν πρὸς τὸν ἀποφηνάμενον, ὡς ἄρξει καλῶς ἴσον ἅπασι
15 παρέχων ἑαυτόν, 'μηδέποτε' εἶπεν 'εἰς τοιοῦτον ἐγὼ καθ- B
ίσαιμι θρόνον, ἐν ᾧ πλέον οὐχ ἔξουσιν οἱ φίλοι παρ' ἐμοὶ
τῶν μὴ φίλων', οὐδ' οὗτος ὀρθῶς τῇ φιλίᾳ κατεπαγγελ-
λούμενος τὴν πολιτείαν καὶ τὰ κοινὰ καὶ δημόσια ταῖς
ιδίαις χάρισι καὶ σπουδαῖς ὑφιέμενος. καίτοι πρὸς γε Σι-
20 μωνιδὴν ἀξιοῦντά τι τῶν μὴ δικαίων 'οὔτε ποιητής' ἔφη
'σπουδαῖός ἐστιν ἔδων παρὰ μέλος οὔτ' ἄρχων ἐπεικῆς
παρὰ τὸν νόμον χαριζόμενος'. δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ

11 (cf. Soph. fr. 447, 2; Aristoph. Equ. 1099) Vit. Nic. 2
p. 524c || 13sq. Vit. Arist. 2 p. 319e || 19sq. 185cd 534e Vit.
Them. 5 p. 114c

3 ἐαυτ. Φ R αὐτ. JS | ἀφ. ἀνδρ. αἱ πόλεις καὶ J¹ Σ Ζ υ¹ n || 6 οἰμωξ.
Korae (fort. etiam J²) cum Aristoph. οἰμωζομ. || 9 ὑπέβαλε JS
Ryn A a. c. m. 1 © || 16 ἐμοῦ S Bern. sec. Antonium Melissam ||
19 καίτοι γε πρὸς F J² α A καίτοι γε καὶ πρὸς n E || 22 — p. 82, 1 δει-
νὸν γὰρ om. J¹ (lac. 9 lit.) δεινὸν γὰρ ὡς (lac. 9 lit.) et εἰ ναύτας
(lac. 7 lit.) om. S δ. -ναύτ. om. cd¹¹ suppl. m. 2 (sed μὲν pro γὰρ
ut E)

σχέτιον, εἰ ναύτας μὲν ἐκλέγεται κυβερνήτης καὶ κυβερνήτην ναύκληρος

- C εὖ μὲν ἐνὶ πρύμνῃ οἷμον, εὖ δὲ κεραίην
εἰδότες ἐντείνασθαι ἐποσυνμένον ἀνέμοιο
(Callim. fr. anon. 382 Schn. om. Pfeiffer)

5

- καὶ τις ἀρχιτέκτων ὑπουργοὺς καὶ χειροτέχνας, οἳ μὴ
διαφθεροῦσιν αὐτοῦ τὸ ἔργον ἀλλ' ἄριστα συνεκπονή-
σουσιν, ὁ δὲ πολιτικός, ἀριστοτέχνας τις ὢν κατὰ Πίν-
δαρον (fr. 57) καὶ δημιουργὸς εὐνομίας καὶ δίκης, οὐκ
εὐθὺς αἰρήσεται φίλους ὁμοιοπαθεῖς καὶ ὑπηρέτας καὶ 10
συνενθουσιῶντας αὐτῷ πρὸς τὸ καλόν, ἀλλ' ἄλλους πρὸς
ἄλλην ἀεὶ χρεῖαν κάμπτοντας αὐτὸν ἀδίκως καὶ βιαίως,
οὐδὲν τ' ὀφθῆσεται διαφέρων οἰκοδόμου τινὸς ἢ τέκτονος
D ἀπειρία καὶ πλημμυεῖα γωνίαις χρωμένου καὶ κανόσι
καὶ στάθμαις, ὅφ' ὢν διαστρέφεσθαι τὸ ἔργον ἔμελλεν· ὅρ- 15
γανα γὰρ οἱ φίλοι ζῶντα καὶ φρονούντα τῶν πολιτικῶν
ἀνδρῶν εἰσι, καὶ οὐ δεῖ συνολισθάνειν αὐτοῖς παραβαίνου-
σιν, ἀλλὰ προσέχειν ὅπως μὴδ' ἀγνοούντων αὐτῶν ἐξα-
μαρτάνωσι. τοῦτο γὰρ καὶ Σόλωνα κατήσχυνε καὶ διέβαλε
πρὸς τοὺς πολίτας· ἐπεὶ γὰρ ἐν νῶ λαβὼν τὰ ὀφλήματα 20
κουφίσαι καὶ τὴν σεισάχθειαν (τοῦτο δ' ἦν ὑποκόρισμα
χρεῶν ἀποκοπῆς) εἰσενεγκεῖν ἐκοινώσατο τοῖς φίλοις, οἱ

8 Dio Pr. 12, 81sq. || 19sq. Vit. Sol. 15 p. 86fsq. Arist. resp. Ath. 6, 2

2.3 post ναύκληρος lac. 6 lit. (ante εὖ) y; lac. 6 lit. (ante ἐνὶ) J¹ (εὖ μὲν in lac. suppl. J²); ras. 13 lit. tum καὶ ἐνὶ S; lac. 21 lit., tum καὶ ἐνὶ d¹¹ m. 1 (εὖ μὲν pro καὶ m. 2); lac. pro εὖ — 7 συνεκ-
πον m. 1, sed postea suppl. m. 1 (initio καὶ ἐνὶ) c | ἐνὶ F J¹ α? ||
4 ἐντείνασθαι Φ Schneider || 10 ὁμοπαθεῖς G a. c. Φ Ry | καὶ¹ om.
G¹ Φ || 11 ἀλλ' ἄλλους Wy. ἀλλ' ἄλλον G (post ἄλλ ras. 3 lit., on
m. 3) Φ A (ras. post ἀλλ) ἄλλον ἄλλον G³ VFk Ry α¹ (ἀλλ' οὐκ ἄλ-
λου α²) A a. ras. E Θ ἄλλον γὰρ πρὸς J¹ (ἄλλον κάλλου πρὸς J²) S
ἀλλὰ [ἄλλους] Paton || 12 κάμπτοντας Wy. —τος || 13 οὐδὲν τε Φ
(οὐδέ τε d¹) R οὐδὲν γε F J¹ Sy α¹ AE Θ οὐδὲν γὰρ J² α² || 14 ἀπ.]
ἀμελεῖα Φ || 17 συνολισθάνειν G¹ V¹ a. c. —θαίνειν O || 19 διέβαλλε
GV d¹ z RE || 20.21 τὰ πλημμυελήματα καὶ ὀφλ. F¹ || 22 ἀποκοπὰς Θ

δ' ἔργον ἀδικώτατον ἔπραξαν· ἐδανείσαντο γὰρ ὑποφθά-
σαντες ἀργύριον πολύ, καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον εἰς φῶς τοῦ Ε
νόμου προαχθέντος οἱ μὲν ἐφάνησαν οἰκίας τε λαμπράς
καὶ γῆν συνεωνημένοι πολλήν ἐξ ὧν ἐδανείσαντο χρημά-
5 των, ὁ δὲ Σόλων αἰτίαν ἔσχε συναδικεῖν ἡδίκημένος.
Ἀγησίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὐτοῦ
γινόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος ὥσπερ ὁ Εὐρι-
πίδου Πήγασος (fr. 809)

ἔπτηξ' ὑπείκων μᾶλλον εἰ μᾶλλον θέλοι,

10 καὶ ταῖς ἀτυχλαῖς προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος
ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις· καὶ γάρ τοι Φοιβί-
δαν κρινόμενον ἔσωσεν ἐπὶ τῷ τῇν Καδμείαν καταλαβεῖν
ἄνευ προστάγματος, φήσας τὰ τοιαῦτα δεῖν αὐτοματί- F
ζειν· καὶ Σφοδρίαν ἐπ' ἔργῳ παρανόμῳ καὶ δεινῷ φεύ-
15 γοντα δίκην (ἐνέβαλε γὰρ εἰς τὴν Ἀττικὴν φίλων ὄντων
καὶ συμμάχων) ἀφελθῆναι διεπράξατο, δεήσεσιν ἐρωτικάῖς
τοῦ παιδὸς μαλαχθεῖς· καὶ πρὸς τινὰ δυνάστην ἐπιστόλιον
αὐτοῦ τοιοῦτον φέρεται | 'Νικίαν, εἰ μὲν οὐκ ἀδικεῖ, ἄφες· 808
εἰ δ' ἀδικεῖ, ἐμοὶ ἄφες· πάντως δ' ἄφες'. ἀλλὰ Φωκίων
20 οὐδὲ τῷ γαμβρῷ Χαρίκλῳ δίκην ἔχοντι περὶ τῶν Ἀρπα-
λείων συνεισηῆσθαι, ἀλλ' ἐγὼ σε' φήσας ἐπὶ πᾶσι τοῖς
δικαίοις ἐποίησάμην κηδεστήν' ὥχει' ἀπιῶν. καὶ Τιμο-
λέων ὁ Κορίνθιος τὸν ἀδελφὸν ἐπεὶ διδάσκων καὶ δεόμενος

6sq. Vit. Ages. 13 p. 603b || 9 529e || 12sq. Vit. Ages. 23
p. 608e Xen. Hell. V 2, 32 || 14sq. Vit. Ages. 24. 25 p. 609c—610c
Vit. Pelop. 14 p. 285a—c Xen. Hell. V 4, 20—33 al. || 18sq. 209e
191b Vit. Ages. 13 p. 603b || 19sq. Vit. Phoc. 21 p. 751c—22
p. 751de || 22sq. Vit. Timol. 4. 5 p. 237ef Diod. XVI 65, 3—6
Nep. Timol. 1, 3—6

1 δὲ in apodosi apud Plut. inusitatum; neglegentius usus est
contextu quem in Vita Sol. 15 exhibuit (Mittelhaus p. 13) ||
3 προαχθ. J¹S παραχθ. Θ | οἱ μὲν om. G¹Φ || 5 ἡδίκημένους GV
(fort. p. c.) kΘn (sed -νος v. l. in ZBn) || 6 αὐτοῦ VF JS || 7 γενόμ.
γν || 9 ἔπτηξ' JRnΠ ἔπτηξεν O | εἰ G¹V ἢ O ἢ ci. Munro, cf.
529e | μᾶλλον post. om. Φ | θέλοι JΠ ἐθέλοι O || 12 λαβεῖν J¹S ||
15 γάρ] καὶ σφοδρίαν (e l. 14 iteratum) J¹S (σφοδρίαν) || 18 τοιοῦτο
RyZαA || 20 χαρίλλω J χαρίλλω O corr. Koraes || 21 προσῆλθεν J¹S

- (808) οὐκ ἀπέστησε τῆς τυραννίδος, συνέπραξε τοῖς ἀνελούσι.
 δεῖ γὰρ οὐκ ἄχρι τοῦ βωμοῦ φίλον εἶναι τῷ μὴ συνεπιορ-
 κεῖν, ὥς ποτε Περικλῆς εἶπεν, ἀλλ' ἄχρι παντός νόμον
 καὶ δικαίου καὶ συμφέροντος, ὃ παροφθὲν εἷς τινα μεγά-
 B λην βλάβην ἀναφέρει καὶ κοινήν, ὥς ἀνέφερε τὸ μὴ δοῦναι 5
 δίκην Σφοδρίαν μηδὲ Φοιβίδαν· οὗτοι γὰρ οὐχ ἥμισυ
 τὴν Σπάρτην ἐνέβαλον εἰς τὸν Λευκτρικὸν πόλεμον. ἐπεὶ
 τοῖς γε μετρίοις ἁμαρτήμασι τῶν φίλων ἐπεμβαίνειν βαρὺν
 ὁ πολιτικὸς οὐκ ἀναγκάζει λόγος, ἀλλὰ καὶ δίδωσιν εἰς
 ἀσφαλὲς θεμένους τὰ μέγιστα τῶν κοινῶν ἐκ περιουσίας 10
 βοηθεῖν τοῖς φίλοις καὶ παρίστασθαι καὶ συνεκπονεῖν
 ὑπὲρ αὐτῶν. εἰσὶ δὲ καὶ χάριτες ἀνεπίφθονοι, συλλα-
 βέσθαι πρὸς ἀρχὴν τῷ φίλῳ μᾶλλον, ἐγχειρίσαι τινα
 διοίκησιν ἐνδοξον ἢ πρεσβείαν φιλάνθρωπον, οἷον ἡγε-
 C μόνος τιμὰς ἔχουσιν ἢ πρὸς πόλιν ὑπὲρ φιλίας καὶ ὁμο- 15
 νοίας ἐντευξιν· ἂν δ' ἢ τις ἐργώδης ἐπιφανὴς δὲ καὶ με-
 γάλῃ πρᾶξις, αὐτὸν ἐπὶ ταύτῃ τάξαντα πρῶτον εἶτα προσ-
 ελέσθαι τὸν φίλον, ὥς ὁ Διομήδης (K 242sq.)

‘εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ’ αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;’ 20

κακείνος αὖ πάλιν ἀνταποδίδωσιν οἰκείως τὸν ἔπαινον
 (K 558—560)

2—3 531 c 186 c Gell. I 3, 20 al. || 3—12 cf. Gell. I 3, ibidem Cic.
 Lael. 61; Theophr. fr. 81; Favor. fr. 102 Ma. (Mittelhaus p. 51) ||
 8, 10 βαρὺν—θεμένους cf. 99, 3sq. 131, 16 al. || 11sq. cf. Dion. Pr.
 III 109 || 12sq. 796 b || 12—18 cf. 793 d—794 a

1 συνεπράξατο E || 2 τῷ μὴ συνεπ. dub. del. Herw. || 3 νομί-
 μου Φ || 4 τινα] τι F¹ τὴν S om. F² J² Y² n II (edd.) || 5 [καί]? Po. |
 ἀνέφερε Φ J Σ (Re.) ἀνεφέρετο J in mg. m. post. O | τὸ] τῷ F ||
 6 μηδὲ] καὶ E ἢ J¹ S || 12 οἷον ante συλλ. hab. Φ || 13 μᾶλλον ἐγχ.
 τινὰ om. J¹ (lac. 24 lit.) S (lac. 13); μᾶλλ. —διοίκησιν om. (lac. 16
 lit.) c || 15 ἢ πρὸς πόλιν] lac. J¹, suppl. J², πρ. πόλιν om. c, πρὸς
 τινος ὑπερηφάνου καὶ ὁμον. S || 16 δὲ om. n E || 17 αὐτὸν GVFS |
 ταύτην J² n E (Duebn.) —της Φ ἐπὶ ταύτῃ om. J¹ (lac.) S ἐπὶ ταύτῃ
 τὰ om. c (lac.) ἐπιτάξαντα S || 18 ὁ om. J¹ S || 19 κελεύετ’ ἐμαντὸν
 V J B A E | γε . . . ἐλέσθαι] om. in lac. J¹ et S || 20 ὀδυσῆος
 GV k A a. ras. Φ

PRAECEPTA GERENDAE REIPUBLICAE

Ἱπποιοὶ δ' <οἶδε>, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηίκιοι, τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.'

αὕτη γὰρ ἡ πρὸς τοὺς φίλους ὕφεις οὐχ ἦττον ἐπικοσμεῖ
5 τῶν ἐπαινουμένων τοὺς ἐπαινοῦντας· ἡ δ' αὐθάδεια, φησὶν D
ὁ Πλάτων (ep. 4 p. 321 b), ἐρημία σύννοκος. ἔτι τοίνυν
ταῖς καλαῖς καὶ φιλανθρώποις χάρισι δεῖ τοὺς φίλους
συνεισποιεῖν καὶ κελεύειν τοὺς εὖ παθόντας ἐκείνους ἐπαι-
νεῖν καὶ ἀγαπᾶν, ὡς αἰτίους ἅμα καὶ συμβούλους γεγενη-
10 μένους· τὰς δὲ φάυλας καὶ ἀτόπους ἀξιώσεις ἀποτρί-
βεσθαι μὴ πικρῶς ἀλλὰ πρῶως, διδάσκοντα καὶ παρα-
μυθούμενον ὡς οὐκ ἄξιοι τῆς ἐκείνων ἀρετῆς εἰσι καὶ
δόξης. ἀριστα δ' ἀνθρώπων ὁ Ἐπαμεινώνδας, ἀρνησά-
μενος δεηθέντι τῷ Πελοπίδᾳ τὸν κάπηλον ἐκ τῆς εἰρκτῆς
15 ἀφεῖναι καὶ μετ' ὀλίγον τῆς ἐρωμένης δεηθείσης ἀφελῆς, E
'τοιαύτας' ἔφη 'χάριτας, ὦ Πελοπίδα, λαμβάνειν ἐταιρι-
δίῳ οὐ στρατηγοῖς πρέπον ἐστίν.' ὁ δὲ Κάτων βαρέως
καὶ αὐθάδως, ἐπεὶ Κάτλος ὁ τιμητῆς, φίλος ὢν ἐν τοῖς
μάλιστα καὶ συνήθης, ἐξητεῖτό τινα τῶν κρινομένων ὑπ'
20 αὐτοῦ ταμιεύοντος 'αἰσχρὸν ἐστίν' ἔφη 'σὲ τὸν ὀφείλοντα
τοὺς νέους ἡμᾶς σωφρονίζειν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὑπηρετῶν
ἐκβάλλεσθαι'· τῷ γὰρ ἔργῳ τὴν χάριν ἐξῆν ἀπειπάμενον
ἀφελεῖν τοῦ λόγου τὴν τραχύτητα καὶ πικρίαν, ὡς μὴδὲ τῇ
πράξει τὸ λυπηρὸν ἐκουσίως ἀλλ' ἀναγκάως ἐπιφέροντα
25 διὰ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον. εἰσὶ δὲ καὶ πρὸς χρηματισμὸν F
οὐκ ἀγεννεῖς ἐν πολιτείᾳ τοῖς δεομένοις τῶν φίλων αἱ συλ-

4sq. cf. 91a || 13sq. 192e (RE V 2678 Swoboda) || 18sq. 534d
Vit. Cat. min. 16 p. 766d

1 οἶδε om. Ω corr. Steph. || 2 τῶν δὲ Rα a. c. AΘ || 6 ἔτι τοίνυν]
lac. 4—10 lit. Φ || 8 κελεύει Π || 8.9 ἐπαιν. ἡ καὶ GVκΦ || 12 ἄξια
GVκΦνα? E || 13 ὁ om. ΦE [Ἐπαμειν.] Praef. I p. XLIII ||
16 τὰς τοιαύτας J¹S || 18 αὐθάδως F²S Bern. αὐθαδῶς O ||
18.19 φίλος ὡς ἐν τ. μάλ. ὢν Z (ὡς del.) υ¹; idem sine ὡς J¹SB ||
20 ἔφησε τὸν GVzd¹Ryυ¹BnAE || 23 ἀφελ. ἡ τοῦ λ. GV || 26 αἱ
om. G¹Φκ

λήψεις· οἷον ὁ Θεμιστοκλῆς, μετὰ τὴν μάχην ἰδὼν νεκρὸν
στρεπτὰ χρυσᾶ καὶ μανιάκην περικελμένον αὐτὸς μὲν
παρῆλθεν, ἐπιστραφεῖς δὲ πρὸς τὸν φίλον ἄνελόν ταῦτ'·

809 εἶπεν· ὁ γὰρ καὶ σὺ Θεμιστοκλῆς γέγονας· | δίδωσι γὰρ
καὶ τοῦτο πολλάκις τῷ πολιτικῷ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς 5
φίλους (οὐ γὰρ δὴ Μενέμαχοι πάντες εἰσὶ)· τῷ μὲν ἐγγεί-
ρισον συνηγορίαν ἔμμισθον ὑπὲρ τοῦ δικαίου, τῷ δὲ σύστη-
σον πλούσιον ἐπιμελείας καὶ προστασίας δεόμενον· ἄλλω
δ' εἰς ἐργολαβίαν τινὰ σύμπραξον ἢ μίσθωσιν ὠφελείας
ἔχουσιν. Ἐπαμεινώνδας δὲ καὶ πλουσίῳ τινὶ προσελθόντα 10
φίλον αἰτεῖν ἐκέλευσε τάλαντον, ὥς αὐτοῦ δοῦναι κελεύ-
οντος· ἐπεὶ δ' ὁ αἰτηθεὶς ἐλθὼν ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν,
ἔτι χρηστός· εἶπεν ὁ αὐτός ὦν πένης ἐστί, σὺ δὲ πλουτεῖς
πολλὰ τῆς πόλεως νενοσφισμένος· καὶ τὸν Ἀγησίλαον
B ὁ Ξενοφῶν (Ages. 4) ἀγάλλεσθαι φησι πλουτιζόντα τοὺς 15
φίλους, αὐτὸν ὄντα κρεῖττονα χρημάτων.

14. Ἐπεὶ δὲ ἴσασαι κορυδαλλίσι· κατὰ Σιμωνίδην
(fr. 8, II p. 77 D.²) ἡ γὰρ λόφον ἐγγενέσθαι· καὶ πᾶσα πολιτεία
φέρει τινὰς ἔχθρας καὶ διαφοράς, οὐχ ἥμιστα προσήκει καὶ
περὶ τούτων ἐσκέφθαι τὸν πολιτικόν. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ 20
τὸν Θεμιστοκλέα καὶ τὸν Ἀριστείδην ἐπαινοῦσιν ἐπὶ τῶν
ὄρων τὴν ἔχθραν ἀποτιθεμένους, ὅσας ἐπὶ πρεσβείαν
ἢ στρατηγίαν ἐξίοιεν, εἴτα πάλιν ἀναλαμβάνοντας. ἐνίοις
δὲ καὶ τὸ Κρητίνου τοῦ Μάγνητος ὑπερφυνῶς ἀρέσκει·

1 sqq. Vit. Them. 18 p. 120 f Ael. v. h. XIII 40 Amm. Marc.
XXX 8, 8 || 6 Μεν.] cf. p. 58, 3 || 10 sqq. RE V 2678 Swoboda ||
14 cf. Vit. Ages. 5 p. 598 a b; c. 13 p. 603 b || 17 91 e Vit. Timol. 37
p. 253 e || 22 πρ.] Thuc. I 91, 3? || 23 στρ.] cf. Vit. Arist. 8 p. 323 b sqq.
Vit. Them. 12 p. 118 d e Herod. VIII 79—81 || 23 — p. 87, 13 nullo
alio loco traditum, cf. RE VIII 730 s. Hermeias (W. Otto); Mittel-
haus p. 24 cft. quae Plut. in Vit. Them. 32 p. 128 e dicit, sed
existimat veri esse similis hanc narrationem manavisse ex isdem
fontibus ex quibus Sullae vitam Plut. conscripsit

2 μανιάκας GVκΦ || 3 ταῦτ' om. Φ || 6 μὲν <οὐν> ἐγγ. Bern. ||
11 ἐκέλευσε τάλ. Φ Re. Wy. ἐκέλευσεν ἐν τ. O | κελεύσαντος J²Π
edd. inde ab Ald. || 13 ὦν πένης om. γ²Π || 17 κορυδαλλίσι k JSRy
(edd.) — αἰῆσι Θ || 23 ἐνίοις GVκJ || 24 τὸ om. S (lac. 4. lit.) c
(7 lit.) | κρητίνου Φ (κρητ.: cf. Wil. Hermes 30, 1895, 184³)

Ἐρμεία γὰρ ἀντιπολιτευόμενος ἀνδρὶ <μὲν> οὐ δυνατῷ
 φιλοτίμῳ δὲ καὶ λαμπρῷ τὴν ψυχὴν, ἐπεὶ κατέσχευεν ὁ C
 Μιθριδατικός πόλεμος τὴν πόλιν ὄρων κινδυνεύουσαν
 ἐκέλευσε τὸν Ἐρμείαν τὴν ἀρχὴν παραλαβόντα χρῆσθαι
 5 τοῖς πράγμασιν, αὐτοῦ μεταστάντος· εἰ δὲ βούλεται στρα-
 τηγεῖν ἐκείνῳ, αὐτὸν ἐκποδῶν ἀπελθεῖν, ὥς μὴ φιλοτι-
 μούμενοι πρὸς ἀλλήλους ἀπολέσειαν τὴν πόλιν. ἤρρεσεν ἡ
 πρόκλησις τῷ Ἐρμείᾳ, καὶ φήσας ἑαυτοῦ πολεμικώτερον
 εἶναι τὸν Κρητίαν ὑπεξῆλθε μετὰ παίδων καὶ γυναικός. ὁ
 10 δὲ Κρητίας ἐκείνόν τε προύπεμψε, τῶν ἰδίων χρημάτων
 ἐπιδοὺς ὅσα φεύγουσιν ἦν ἡ πολιορκουμένοις χρησιμώ-
 τερα, καὶ τὴν πόλιν ἀριστα στρατηγήσας παρ' οὐδέν
 ἔλθοῦσαν ἀπολέσθαι περιεποίησεν ἀνελπίστως. εἰ γὰρ D
 εὐγενὲς καὶ φρονήματος μεγάλου τὸ ἀναφωνῆσαι (Trag.
 15 adesp. 411)

‘φιλῶ τέκν’, ἀλλὰ πατρίδ’ ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ’,

πῶς οὐκ ἐκείνοις γε προχειρότερον εἰπεῖν ἑκάστῳ ‘μισῶ
 τὸν δεῖνα καὶ βούλομαι ποιῆσαι κακῶς, ἀλλὰ πατρίδ’
 ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ;’ τὸ γὰρ μὴ θέλειν διαλυθῆναι πρὸς
 20 ἐχθρόν, ὧν ἕνεκα δεῖ φίλον προέσθαι, δεινῶς ἄγριον καὶ
 θηριῶδες. οὐ μὴν ἀλλὰ βέλτιον οἱ περὶ Φωκίωνα καὶ Κά-
 τωνα, μηδ’ ὅλως ἐχθρὰν τινὰ πρὸς πολιτικὰς τιθέμενοι
 διαφορὰς, ἀλλὰ δεινοὶ καὶ ἀπαραίτητοι μόνον ἐν τοῖς δημο-
 σίοις ἀγῶσιν ὄντες μὴ προέσθαι τὸ συμφέρον, ἐν δὲ τοῖς E
 25 ἰδίοις ἀμηνίτως καὶ φιλανθρωπῶς χρώμενοι τοῖς ἐκεῖ
 διαφερομένοις. δεῖ γὰρ ἐχθρόν μηδένα πολίτην νομίζειν,

16 Cic. ep. fam. XII 14, 7 || 21 Vit. Phoc. 10 p. 748d Phot. bibl.
 p. 395a 38—b 3 || 26 ἐχθρ. μηδ.] cf. Dion. Pr. 1, 35

1 ἀνδρὶ οὐ om. J¹ (lac. 7 lit.) S (12 lit.) ἀνδρὶ om. c | add.
 Bens. (idoneus ad res gerendas, Bens.) | οὐ om. Φ || 4 παραλα-
 βάνοντα GVkΦF || 6 ἐλθεῖν F¹R | ὥς GVk ἵνα J¹S om. O ||
 8 πρόβλησις Φ || 9 κριτ. VΘ || 10.11 τῶν οἰκείων χρ. ἐπιδοῦς Θ ||
 12 στρατ.] τηρήσας G³V ss. m. 1 J¹SΘ || 16 ἀλλ’ ἐμὴν πατρίδα Θ
 πατρ. μᾶλλον ἐμὴν Φ μᾶλλον ἐμ. π. φ. Ry || 17 ἐκείνοις] ἐκείνο Φ
 Mez. Re., fort. recte | γε GkΦy om. O || 19 μᾶλλον om. Θ || 20 <καὶ>
 φίλον Koraes || 26 νομ. πολίτην FII edd.

ἂν μή τις οἶον Ἀριστίων ἢ Νάβις ἢ Κατιλίνας νόσημα καὶ ἀπόστημα πόλεως ἐγγένηται· τοὺς δ' ἄλλως ἀπάδοντας ὥσπερ ἁρμονικὸν ἐπιτείνοντα καὶ χαλῶντα πράως εἰς τὸ ἐμμελὲς ἄγειν, μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ' ὡς Ὅμηρος ἠθικώτερον· (P 171) 5

ᾧ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων' καὶ (H 858)

ᾧσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·

- F ἂν τέ τι χρηστὸν εἴπωσιν ἢ πράξωσι, μὴ τιμαῖς ἀχθόμενον αὐτῶν μηδὲ λόγων εὐφήμων ἐπὶ καλοῖς <ἔργοις> φειδόμενον· οὕτω γὰρ ὃ τε φόγος ὅπου δεῖ πίστιν ἔξει, καὶ πρὸς τὴν κακίαν διαβαλοῦμεν αὐτοὺς αὖξοντες τὴν ἀρετὴν καὶ ταῦτα παραβάλλοντες ἐκείνοις ὡς ἄξια καὶ πρέποντα 10
- 810 μᾶλλον. | ἐγὼ δὲ καὶ μαρτυρεῖν ἄξιόν τὰ δίκαια τοῖς διαφοροῖς τὸν πολιτικὸν ἄνδρα καὶ βοηθεῖν κρινομένοις πρὸς 15 τοὺς συκοφάντας καὶ ταῖς διαβολαῖς ἀπίστειν, ἂν ὧσιν ἁλλότριαι τῆς προαιρέσεως αὐτῶν· ὥσπερ ὁ Νέρων ἐκεῖνος ὀλίγον ἔμπροσθεν ἢ κτεῖναι τὸν Θρασέα μάλιστα μισῶν καὶ φοβούμενος, ὁμως ἐγκαλοῦντός τινος ὡς κακῶς κεκριμένον καὶ ἀδίκως, ἔβουλόμην ἂν ἔφη Ὅθρασέα οὕτως 20 ἐμὲ φιλεῖν, ὡς δικαστῆς ἄριστός ἐστιν'. οὐ χεῖρον δὲ καὶ πρὸς ἐπίπληξιν ἐτέρων φύσει πονηρῶν μᾶλλον ἁμαρτανόντων ἐχθροῦ μνησθέντα κομποτέρου τὸ ἦθος εἰπεῖν
- B ἄλλ' ἐκεῖνος οὐκ ἂν τοῦτ' εἶπεν οὐδ' ἐποίησεν'. ὑπομνηστέον δὲ καὶ πατέρων ἀγαθῶν ἐνίους, ὅταν ἐξαμαρτάνωσιν· ὡς Ὅμηρος (E 880) 25

1 Ἀριστ.] Vit. Sull. 13 p. 460a Νάβις.] Vit. Tit. Flam. 13 p. 376d al. || 2—14 cf. 795ab || 11 φόγος — πίστιν ἔξει] cf. 91a πίστιν ἔχει — ἐγκαλῶν || 14sq. cf. 90e—91e (Mittelhaus p. 27) || 17sq. cf. Tac. ann. XVI 21sq.

1 οἷος α (p. c. ?) AE p. c. | ἢ Νάβις] lac. 5—10 lit. Φ || 2 ἄλλους G¹V ss. m. 1 υ^{II} || 6 ᾧ πόποι Hom. || 10 add. Re. || 14 <καὶ> τοῖς διαφ. Petav. || 18 θρασέα υ^{II} a. c. m. 1 z Zu^I || 19 κακῶς ὑπ' ἐκείνου κεκριμ. J¹S || 21 καὶ om. GVku || 22 <καὶ> μᾶλλον ἄμ. Fowler probab. || 26 ὡς Φk ὡς <καὶ> Ὅμ. Castiglioni οἷον Bern. (cum F?) om. O, unde Ὅμηρος del. Re. non male

ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς·

καὶ πρὸς Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν Ἀππιοὺς ἐν ἀρχαι-
 ρεσίαις διαγωνιζόμενος ἡλίκον ἄν' εἶπεν ὦ Παῦλε, στε-
 νάξειας ὑπὸ γῆς, αἰσθόμενος ὅτι σου τὸν υἱὸν ἐπὶ τιμητι-
 5 κὴν ἀρχὴν καταβαίνοντα Φιλόνικος ὁ τελώνης δορυ-
 φορεῖ. τὰ γὰρ τοιαῦτα νουθετεῖ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἅμα
 καὶ κοσμεῖ τοὺς νουθετοῦντας. πολιτικῶς δὲ καὶ ὁ Νέ-
 στωρ ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀποκρίνεται λοιδορούμενος ὑπὸ
 τοῦ Αἴαντος (fr. 771)

10 ὃν μέμφομαί σε· δρῶν γὰρ εἴ κακῶς λέγεις·

καὶ Κάτων διενεχθεὶς πρὸς τὸν Πομπήιον ἐν οἷς ἐβιάζετο C
 τὴν πόλιν μετὰ Καίσαρος, ἐπεὶ κατέστησαν εἰς πόλεμον,
 ἐκέλευσε Πομπηίῳ παραδοῦναι τὴν ἡγεμονίαν, ἐπει-
 πῶν ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶ καὶ ποιεῖν τὰ μεγάλα κακά
 15 καὶ παύειν. ὁ γὰρ μεμιγμένος ἐπαίνῳ φόγος οὐκ ἔχων
 ὕβριν ἀλλὰ παρησίαν, οὐδὲ θυμὸν ἀλλὰ δηγμὸν ἐμποιῶν
 καὶ μετάνοιαν, εὐμενὴς φαίνεται καὶ θεραπευτικός· αἱ δὲ
 λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἥκιστα πρέπουσιν. δρᾶ δὲ τὰ
 πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένα καὶ τὰ πρὸς
 20 τοῦτον ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν δ' πρὸς Δημάδην γέγραπεν
 Ὑπερεΐδης, εἰ Σόλων ἄν' εἶπεν ἢ Περικλῆς ἢ Λυκούργος D
 ὁ Λακεδαιμόνιος ἢ Πιττακὸς ὁ Λέσβιος. καίτοι γε καὶ
 Δημοσθένης ἐν τῷ δικανικῷ τὸ λοιδορεῖν ἔχει μόνον, οἱ δὲ
 Φιλιππικοὶ καθαρεύουσι καὶ σκώμματος καὶ βωμολο-
 25 χίας ἀπάσης· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ἀκούοντων μᾶλλον
 αἰσχύνει τοὺς λέγοντας, ἔτι δὲ καὶ σύγχυσιν ἀπεργάζεται
 τῶν πραγμάτων καὶ διαταράττει τὰ βουλευτήρια καὶ τὰς

2 sqq. Vit. Aemil. 38 p. 275cd || 7—10 504c || 11—15 Vit. Cat.
 min. 52 p. 784c (et 26 p. 771e) Vit. Pomp. 61 p. 651f || 18 λοιδ.]
 cf. 88c sqq.

4 ὑπ' ὀργῆς J¹SΘ || 5 φιλόνικος γ Re. (in vita corr. Ziegler)
 —ει— O || 6 νομοθετεῖ k JSE || 14 κακὰ om. Φ || 16.17 δηγμ. καὶ
 μεταν. ἐμποιῶν FΠ || 17.18 αἱ δὲ λοιπαὶ λοιδ. JS || 20 ἔγραπεν Φ ||
 21 ὑπερεΐδης Π —ίδης O || 23 μόνῳ v¹Π edd. || 28 δέ JS Wy. om. O

ἐκκλησίας. ὅθεν ἄρισθ' ὁ Φωκίων ὑπεκστὰς τῷ λοιδοροῦντι
καὶ πανσάμενος τοῦ λέγειν, ἐπεὶ μόλις ἐσιώπησεν ὁ ἄν-
θρωπος, αὐθις παρελθὼν 'οὐκοῦν' ἔφη 'περὶ μὲν τῶν
Ε ἱππέων καὶ τῶν ὀπλιτῶν ἀκηκόατε, λείπεται δέ μοι περὶ
τῶν ψιλῶν καὶ πελταστῶν διελθεῖν'. ἀλλ' ἐπεὶ πολλοῖς γε 5
δυσκἀθεκτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα καὶ πολλάκις οὐκ ἀχρήστως
οἱ λοιδοροῦντες ἐπιστομίζονται ταῖς ἀπαντήσεσιν, ἔστω
βραχεῖα τῇ λέξει καὶ μὴ θυμὸν ἐμφαίνουσα μὴδ' ἀκρα-
χολίαν, ἀλλὰ πραότητα μετὰ παιδιᾶς καὶ χάριτος ἁμωσ-
γέπως δάκνουσαν· αἱ δ' ἀντεπιστρέφουσαι μάλιστα τοιαῦ- 10
ται. καθάπερ γὰρ τῶν βελῶν ὅσα πρὸς τὸν βαλόντα φέρε-
ται πάλιν ῥώμῃ τινὶ δοκεῖ καὶ στερεότητι τοῦ πληγέντος
ἀνακρουόμενα τοῦτο πάσχειν, οὕτω τὸ λεχθὲν ὑπὸ ῥώμης
F καὶ συνέσεως τοῦ λοιδορηθέντος ἐπὶ τοὺς λοιδορήσαντας
ἀναστρέφειν ἔοικεν· ὥς τὸ Ἐπαμεινώνδου πρὸς Καλλίστρα- 15
τον, ὀνειδίζοντα Θηβαίοις καὶ Ἀργείοις τὴν Οἰδίποδος
πατροκτονίαν καὶ τὴν Ὀρέστου μητροκτονίαν, ὅτι 'τοὺς
ταῦτα ποιήσαντας ἡμῶν ἐκβαλόντων ὑμεῖς ἐδέξασθε·
καὶ τὸ Ἀνταλκίδου τοῦ Σπαρτιάτου πρὸς τὸν Ἀθηναῖον
τὸν φήσαντα 'πολλάκις ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Κηφισοῦ ἐδιώξαμεν,' 20
811 'ἀλλ' ἡμεῖς γ' ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα οὐδέποτε.' | χαριέντως
δὲ καὶ ὁ Φωκίων, τοῦ Δημάδου κεκραγότος 'Ἀθηναῖοι σε
ἀποκτενοῦσιν·' ἄν γε μανῶσιν' ἔφη, 'σέ δέ, ἂν σωφρονῶσι'.
καὶ Κράσσος ὁ ῥήτωρ, Δομτίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος
'οὐ σὺ μυραίνης ἐν κολυμβήθρᾳ σοι τρεφομένης εἴτ' ἀπο- 25

1sq. alibi non legitur || 5.8 πολλοῖς -δυσκἀθεκτ.] Vit. Brut. 47
p. 1006e al. || 15sq. 193cd Nep. Epam. 6, 1—3 (RE V 2678. 2695
Swoboda) || 19sq. 192bc 217d Vit. Ages. 31 p. 613d || 21sq. 188a
Vit. Phoc. 9 p. 745fsq. (utroque loco; Δημοσθένους) || 24sq. 89a
976a Ael. n. an. VIII 4

4 μοι καὶ περὶ JS || 5 γε om. G¹FJ²Y²Π || 8 ἐμφανούσης
GVkRy | ἀκραχ. F Duebn. ἀκροχ. O || 9 ἁμωσγ. om. Φ lac. 7—9
lit. k || 10 δάκνουσαν JSΦ -σα O || 11 βαλόντα Π βάλλοντα O ||
12 τινὶ καὶ στερ. δοκεῖ GVkE δοκεῖ τινὶ καὶ στερ. Φ || 13 ὑπὸ
γνώμης Castiglioni || 17 τὴν FJ²Π om. O || 18 ἐκβάλλ. GV | ἐκβ.
ἡμῶν Θ || 22 Δημ.] δημοσθένους locis supra annot. || 23 σέ δέ
ἔφη ἐάν Ry (ἄν) | ἔφη om. J¹S | φρονῶσι JZ || 24 δομετ. JSRyZE

PRAECEPTA GERENDAE REIPUBLICAE

θανούσης ἔκλυσσας; ἀντηρώτησεν ‘οὐ σὺ τρεῖς γυναῖκας θάψας οὐκ ἐδάκρυσας;’ ταῦτα μὲν οὖν ἔχει τινὰ χρεῖαν καὶ πρὸς τὸν ἄλλον βίον.

15 15. Πολιτείας δ’ οἱ μὲν εἰς ἅπαν ἐνδύονται μέρος, ὥσπερ ὁ Κάτων, οὐδεμιᾶς ἀξιούντες εἰς δύναμιν ἀπολεί-
πεσθαι φροντίδος οὐδ’ ἐπιμελείας τὸν ἀγαθὸν πολίτην·
καὶ τὸν Ἐπαμεινώνδαν ἐπαινοῦσιν, ὅτι φθόνῳ καὶ πρὸς Β
ὕβριν ἀποδειχθεὶς τελευταρχὸς ὑπὸ τῶν Θηβαίων οὐκ
ἡμέλησεν, ἀλλ’ εἰπὼν ὡς οὐ μόνον ἀρχὴν ἀνδρα δείκνυσιν
10 ἀλλὰ καὶ ἀρχὴν ἀνῆρ, εἰς μέγα καὶ σεμνὸν ἀξίωμα προή-
γαγε τὴν τελευταρχίαν, οὐδὲν οὐσαν πρότερον ἀλλ’ ἥ περὶ
τοὺς στενωποὺς ἐκβολῆς κοπρίων καὶ ρευμάτων ἀποτρο-
πῆς ἐπιμελείαν τινα. καὶ γὰρ δ’ ἀμέλει παρέχω γέλωτα τοῖς
παρεπιδημοῦσιν, ὁρώμενος ἐν δημοσίῳ περὶ τὰ τοιαῦτα
15 πολλαῖς· ἀλλὰ βοηθεῖ μοι τὸ τοῦ Ἀντισθένης μνημο-
νεύμενον· θανατάσαντος γάρ τις, εἰ δι’ ἀγορᾶς αὐτὸς
φέρει τάριχος, ‘ἐμμαντῶ γ’ εἶπεν· ἐγὼ δ’ ἀνάπαλιν πρὸς
τοὺς ἐγκαλοῦντας, εἰ κεράμῳ παρέστηκα διαμετρονμένῳ C
καὶ φυράμασι καὶ λίθοις παρακομιζομένοις, ‘οὐκ ἐμμαντῶ
20 γε’ φημί ‘ταῦτ’ οἰκοδομῶν ἀλλὰ τῇ πατρίδι.’ καὶ γὰρ εἰς
ἄλλα πολλὰ μικρὸς ἂν τις εἴη καὶ γλίσχρος αὐτῷ διοικῶν
καὶ δι’ αὐτὸν πραγματευόμενος· εἰ δὲ δημοσίᾳ καὶ διὰ
τὴν πόλιν, οὐκ ἀγεννής, ἀλλὰ μεῖζον τὸ μέχρι μικρῶν ἐπι-
μελὲς καὶ πρόθυμον. ἕτεροι δὲ σεμνότερον οἶονται καὶ
25 μεγαλοπρεπέστερον εἶναι τὸ τοῦ Περικλέους, ὧν καὶ Κρι-
τόλαός ἐστιν ὁ Περιπατητικός, ἀξιούντος, ὥσπερ ἡ Σαλα-

4sq. cf. 797a || 7sq. cf. Val. Max. VIII 7 ext. 5 (RE V 2693 Swoboda) || 9—20 cf. 813 (et 794a) || 24sq. Vit. Per. 7 p. 155f (cf. 812cd 793c—794a 808bc)

2 ἔθαψας καὶ οὐκ ἐδ. GVk | ταῦτα] τίνα Φ | χρεῖαν τινὰ Π ||
8.11 τελευταρχ. Winckelmann, Herw. || 9 οὐκ ἀρχὴν μόνον ci. Hu. ||
11.12 περὶ τῆς πρὸς τοὺς J¹S || 12 τῶν κοπρ. J¹S || 17 τάριχον JS
(v ss. B¹) || 19 φυράμασι ci. Koraes || 20 οἰκοδομῶν Gv¹¹VF JSRyB,
def. Hu. (scil. παρέστηκα) —μῶ ΦΖ —μεῖν Π οἰκονομεῖν Xyl. edd. ||
20.21 καὶ γὰρ εἰς ἄλλα GV καὶ γὰρ ἄλλα Φ εἰς γὰρ ἄλλα FZBΠ
εἰ γὰρ ἄλλα I (mut. in ἐκ) SRy || 21 εἴην FZΠ | αὐτῷ ΦFSR ||
25 ὧν] sc. ἕτεροι ὧν || 28 ἀξιούντος Kron. coll. vit. Per. ἀξίων Ω

μινία ναῦς Ἀθήνησι καὶ ἡ Πάραλος οὐκ ἐπὶ πᾶν ἔργον
 D ἄλλ' ἐπὶ τὰς ἀναγκαίας καὶ μεγάλας κατεσπῶντο πράξεις,
 οὕτως ἑαυτῷ πρὸς τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα χρῆσθαι,
 ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεύς, ἑτῶν ἄγαν γὰρ ἄπτεται θεός,
 τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀνείς ἔξ' κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr. 974). 5
 οὐδὲ γὰρ τοῦ Θεαγένους τὸ φιλότιμον ἄγαν καὶ φιλόνικον
 ἐπαινοῦμεν, δς οὐ μόνον τὴν περίοδον νενικηκώς ἀλλὰ καὶ
 πολλοὺς ἀγῶνας, οὐ παγκρατίῳ μόνον ἀλλὰ καὶ πυγμῇ
 καὶ δολίχῳ, τέλος ἡρῶα δειπνῶν ἐπιταφίου τινός, ὥσπερ
 εἰώθει, προτεθείσης ἅπασι τῆς μερίδος, ἀναπηδήσας διε- 10
 παγκρατίασεν, ὡς οὐδένα νικᾶν δέον αὐτοῦ παρόντος.
 E ὅθεν ἤθροισε χιλίους καὶ διακοσίους στεφάνους, ὧν συρ-
 φετὸν ἂν τις ἡγήσαιο τοὺς πλείστους. οὐδὲν οὖν τούτου
 διαφέρουσιν οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδυνάμενοι πολιτικὴν πράξιν,
 ἀλλὰ μεστοὺς τε ταχὺ ποιοῦσιν ἑαυτῶν τοὺς πολλούς, 15
 ἐπαχθεῖς τε γίνονται καὶ κατορθοῦντες ἐπίφθονοι, κἂν
 σφαλῶσιν, ἐπίχαρτοι, καὶ τὸ θαυμαζόμενον αὐτῶν ἐν
 ἀρχῇ τῆς ἐπιμελείας εἰς χλευασμὸν ὑπονοσθεῖ καὶ γέλωτα
 τοιοῦτον· (Com. adesp. 1925 K.)

Ἐπιτίχοχος μὲν <γὰρ> στρατηγεῖ, Ἐπιτίχοχος δὲ τὰς δόδους, 20
 Ἐπιτίχοχος δ' ἄρτους ἐπωπᾶ, Ἐπιτίχοχος δὲ τάλφιτα,
 Ἐπιτίχοχος δὲ πάντ' ἀκεῖται, Ἐπιτίχοχος δ' οἰμώζεται.

τῶν Περικλέους οὗτος εἰς ἣν ἐταίρων, τῇ δι' ἐκεῖνον, ὡς
 F ἔοικε, δυνάμει χρώμενος ἐπιφθόνως καὶ κατακόρως.

1 Πάρ.] cf. Demosthenis dictum 785o || 4sq. 464a || 6—12 cf. Paus. VI 11, 4sq. || 20sq. cf. RE XV 1408, 39sq. (Fabricius)

1 ναῦς καὶ ἡ ἀθήν. πάρ. Φ | Ἀθήν. del. Abresch, sed ad Menemachum Sardinum scribit Plut. || 5 ἀρεῖς 464a || 9 δολίχῳ G¹ΦFRB -λίχῳ O || 10 προστεθ. GVκνυ¹¹Ry || 15 μεστοὺς -πολλούς sic GVκΦ J¹SRyZ (nisi quod pro ἑαυτῶν (J¹S) exhibent rell. ἑαυτοῖς) ἀλλὰ ποιοῦσι μεμπτοὺς ἑαυτοὺς τοῖς πολλοῖς FΠ || 18.19 γέλωτα τοι.] interpunctionem post γέλ. τοι. add. Hu. ('quale est' Xyl. interpr.) γέλωτα. τοιοῦτον <τὸ> J¹Koræes rell. edd. || 20 add. Porson || 21 ἐπωπᾶ L. Dindorf ἐπώπτα G¹Vκ ἐποπιτᾶ O || 22 πάντ' ἀκεῖται Abresch Bern. πάντα κεῖται || 23 εἰς om. SB

δεῖ δ' ὥς, φασιν, ἐρῶντι τῷ δήμῳ τὸν πολιτικὸν προσφέρει-
σθαι καὶ μὴ παρόντος ἑαυτοῦ πόθον ἐναπολείπειν· ὁ καὶ Σκι-
πίων ὁ Ἀφρικανὸς ἐποίει πολὺν χρόνον ἐν ἀγρῷ διαιτώ-
μενος, | ἅμα καὶ τοῦ φθόνου τὸ βάρος ἀφαιρῶν καὶ διδοὺς 812
5 ἀναπνοὴν τοῖς πιέζεσθαι δοκοῦσιν ὑπὸ τῆς ἐκείνου δόξης.
Τιμησίας δ' ὁ Κλαζομένιος τὰ μὲν ἄλλα ἦν περὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀγαθός, τῷ δὲ πάντα πράσσειν δι' ἑαυτοῦ φθονού-
μενος ἡγνῶει καὶ μισοῦμενος, ἕως αὐτῷ συνέβη τι τοιοῦ-
τον· ἔτυχον ἐν ὁδῷ παῖδες ἐκ λάκκου τινὸς ἀστράγαλον
10 ἐκκόπτοντες, ἐκείνου παριόντος· ὧν οἱ μὲν ἔφασκον μένειν,
ὁ δὲ πατάξας 'οὕτως' εἶπεν 'ἐκκόψαμι Τιμησίου τὸν ἐγκέ-
φαλον, ὡς οὗτος ἐκκέκοπται'. τοῦθ' ὁ Τιμησίας ἀκούσας
καὶ συνεῖς τὸν διήκοντα διὰ πάντων αὐτοῦ φθόνον, ἀνα-
στρέψας ἔφρασε τὸ πρᾶγμα τῇ γυναικί, καὶ κελεύσας B
15 ἔπεσθαι συνεσκευασμένην εὐθύς ἀπὸ τῶν θυρῶν ὥχετ'
ἀπιὼν ἐκ τῆς πόλεως. ἔοικε δὲ καὶ Θεμιστοκλῆς τοιοῦτον
τινὸς ἀπαντῶντος αὐτῷ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰπεῖν 'τί,
ὦ μακάριοι, κοπιᾶτε πολλάκις εὐπάσχοντες;' τῶν δὲ τοιού-
των τὰ μὲν ὀρθῶς τὰ δ' οὐκ εὖ λέλεκται. τῇ μὲν γὰρ εὐνοίᾳ
20 καὶ κηδεμονίᾳ δεῖ μηδενὸς ἀφεστάναι τῶν κοινῶν, ἀλλὰ
πᾶσι προσέχειν καὶ γινώσκειν ἕκαστα, μηδ' ὥσπερ ἐν
πλοίῳ σκευὸς ἱερὸν ἀποκεῖσθαι τὰς ἐσχάτας περιμέμοντα
χρείας τῆς πόλεως καὶ τύχας· ἀλλ' ὡς οἱ κυβερνήται τὰ
μὲν ταῖς χερσὶ δι' αὐτῶν πράττουσι, τὰ δ' ὀργάνοις ἐτέ- C
25 ροις δι' ἐτέρων ἅπωθεν καθήμενοι περιάγουσι καὶ στρέ-

1—2 cf. 795a 788c Vit. Per. 7 p. 155e || 2sq. cf. Vit. Cat. mai. 24 p. 351d Liv. XXXVIII 53, 8 (utrumque de Africano mai.) || 6—16 cf. Ael. v. h. XII 9 || 16sq. 185de 541d Vit. Them. 22 p. 123a || 22 σκευὸς ἱερ.] cf. 815d (Mittelhaus p. 2 annot.) | ἀποκεῖσθαι] cf. 783f || 23sq. cf. Aristoteles Pol. 1253b 29

1 δεῖ δ' ὥς, φασιν, ἐρῶντι Hu. δεῖ δέ, ὡς φ., ἐρ. Ω δεῖ δέ, φα-
σιν, ὡς ἐρ. Madv. || 2 ἐναπολιπεῖν Φ | Σκιπ.] Praef. I p. XLIII ||
10 ἐκείνου δὲ παριόντος οἱ J¹S | μένειν (ἐάν) ci. Po. || 11 ἐκκόψαν
SRy¹ || 13 συνεῖς FZ | τὸν ἡδικηκότα G¹ | αὐτ. Bern. αὐτοῦ ||
16 δέ] γὰρ Θ || 18.19 τῶν δὲ τοιούτων GV αὐτῶν δὲ τούτων G²
mg. O edd. ante Bern. || 24 αὐτῶν FS ἑαυτ. yB || 25 ἅπωθεν
GVκΦFJ²S

φουσι, χρῶνται δὲ καὶ ναύταις καὶ πρῳρεῦσι καὶ κελεν-
 σταῖς, καὶ τούτων ἐνίους ἀνακαλούμενοι πολλάκις εἰς
 πρύμναν ἐγχειρίζουσι τὸ πηδάλιον, οὕτως τῷ πολιτικῷ
 προσήκει παραχωρεῖν μὲν ἑτέροις ἄρχειν καὶ προσκαλεῖ- 5
 σθαι πρὸς τὸ βῆμα μετ' εὐμενείας καὶ φιλανθρωπίας, κι-
 νεῖν δὲ μὴ πάντα τὰ τῆς πόλεως τοῖς αὐτοῦ λόγοις καὶ
 ψηφίσμασιν ἢ πράξεσιν, ἀλλ' ἔχοντα πιστοὺς καὶ ἀγαθοὺς
 ἄνδρας ἕκαστον ἐκάστη χρεῖα κατὰ τὸ οἰκείον προσαρ-
 μόττειν· ὡς Περικλῆς Μενίπῳ μὲν ἐχρήτο πρὸς τὰς
 D στρατηγίας, δι' Ἐφιάλτου δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγον βον- 10
 λην ἐταπεινώσε, διὰ δὲ Χαρίνου τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύ-
 ρωσε ψήφισμα, Λάμπωνα δὲ Θουρίων οἰκιστὴν ἐξέπεμψεν.
 οὐ γὰρ μόνον τῆς δυνάμεως εἰς πολλοὺς διανέμεσθαι δο-
 κούσης ἤττον ἐνοχλεῖ τὸν φθόνον τὸ μέγεθος, ἀλλὰ καὶ
 τὰ τῶν χρεῶν ἐπιτελεῖται μᾶλλον. ὡς γὰρ ὁ τῆς χειρὸς 15
 εἰς τοὺς δακτύλους μερισμὸς οὐκ ἀσθενῆ πεποίηκεν ἀλλὰ
 τεχνικὴν καὶ ὀργανικὴν αὐτῆς τὴν χρῆσιν, οὕτως ὁ πραγ-
 μάτων ἑτέροις ἐν πολιτείᾳ μεταδιδόνς ἐνεργωτέραν ποιεῖ
 τῇ κοινωνίᾳ τὴν πρᾶξιν· ὁ δ' ἀπληστία δόξης ἢ δυνάμεως
 πᾶσαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἀνατιθεῖς καὶ πρὸς δ μὴ πέφυκε 20
 E μηδ' ἡσκηται προσάγων αὐτόν, ὡς Κλέων πρὸς τὸ στρα-
 τηγεῖν Φιλοποίμην δὲ πρὸς τὸ ναυαρχεῖν Ἀντίβας δὲ πρὸς
 τὸ δημηγορεῖν, οὐκ ἔχει παραίτησιν ἁμαρτάνων ἀλλὰ προσ-
 ακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου (fr. 988)

3—9 cf. 793csq. 811cd Vit. Per. 7 p. 155ef || 9 Μεν.] Vit.
 Per. 13 p. 160d || 10 Ἐφ.] 805d Vit. Per. 7 p. 155f || 11 Χαρ.]
 Vit. Per. 30 p. 168e || 12 (Vit. Per. 11 p. 158d) Diod. XII 10, 3sq.
 al., RE XII s. v. Lampon 3 p. 581 (Obst) || 19sq. 793c p. 46, 21
 816c (p. 103, 20sq.) | ἀπλ. δόξ.] 793cd || 21 Thuc. V 6—10 Vit.
 Nic. 7 p. 527e al. || 22 Vit. Philop. 14 p. 363sq. Paus. VIII 50, 7sq.
 Liv. 35, 26, 3sq.

4 προκαλ. GVκΦΖΠ || 5 πρὸς τὸ βῆμα post φιλανθ. trp. Θ |
 εὐνοίας Φ JSΘ || 6 τὰ FΠ om. O | αὐτ. Xyl. αὐτοῦ || 9 ἱππω
 G¹Φ || 11 διεκύρωσε Φ || 14 τῶν φθόνων FΠΘ Bern. τοῦ φθόνου k
 Re. (cf. e. g. 104, 6) || 15 τὸ Vz d¹ || 16.17 ἀλλ' ὄργ. καὶ τεχν.
 αὐτῆς Θ | τεχν. παρεσκεύασε JS || 18 ἐνεργεστ. J¹SΘ (cf. p. 64, 14) ||
 21 ἐαντ. Ry

‘τέκτων γὰρ ὧν ἔπρασσεσ οὐ ξυλουργικά,’

λέγειν ἀπίθανος ὧν ἐπρέσβευες ἢ ῥάθυμος ὧν ὠκονόμεις,
 ψήφων ἄπειρος ἐταμίευες ἢ γέρων καὶ ἀσθενὴς ἐστρατή-
 γεις. Περικλῆς δὲ καὶ πρὸς Κίμωνα διενείματο τὴν δύνα-
 5 μιν, αὐτὸς μὲν ἄρχειν ἐν ἄστει, τὸν δὲ πληρώσαντα τὰς
 ναῦς τοῖς βαρβάροις πολεμεῖν· ἦν γὰρ ὁ μὲν πρὸς πολι-
 τείαν ὁ δὲ πρὸς πόλεμον εὐφυέστερος. ἐπαινοῦσι δὲ καὶ F
 τὸν Ἀναφλύστιον Εὐβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μά-
 λιστα καὶ δύναμιν οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν οὐδ’ ἐπὶ
 10 στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ’ ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἐαντὸν
 ἠῤῥῃσε τὰς κοινὰς προσόδους καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ἀπὸ
 τούτων ὠφέλησεν. Ἰπικράτης δὲ καὶ μελέτας λόγων
 ποιούμενος ἐν οἴκῳ πολλῶν παρόντων, ἐχλευάζετο· | καὶ 813
 γὰρ εἰ λογεὺς ἀγαθὸς ἀλλὰ μὴ φαῦλος ἦν, ἔδει τὴν ἐν
 15 τοῖς ὅπλοις δόξαν ἀγαπῶντα τῆς σχολῆς ἐξίστασθαι τοῖς
 σοφισταῖς.

16. Ἐπεὶ δὲ παντὶ δῆμῳ τὸ κακὸν ἦεν καὶ φιλαίτιον
 ἔνεστι πρὸς τοὺς πολιτενομένους, καὶ πολλὰ τῶν χρησί-
 μων, ἂν μὴ στάσιν ἔχῃ μὴδ’ ἀντιλογίαν, ὑπονοοῦσι πρᾶτ-
 20 τεσθαι συνωμοτικῶς καὶ τοῦτο διαβάλλει μάλιστα τὰς
 ἐταιρείας καὶ φιλίας, ἀληθινὴν μὲν ἐχθρὰν ἢ διαφορὰν
 οὐδεμίαν ἑαυτοῖς ὑπολείπτεον, ὥς ὁ τῶν Χίων δημαγωγὸς
 ὄνομα Δῆμος οὐκ εἶα τῇ στάσει κρατήσας πάντας ἐκβάλ-
 λειν τοὺς ὑπεναντίους, ‘ὅπως’ ἔφη ‘μὴ πρὸς τοὺς φίλους B
 25 ἀρξώμεθα διαφέρεσθαι, τῶν ἐχθρῶν παντάπασιν ἀπαλλα-

4sq. Vit. Per. 10 p. 157d || 8sq. cf. Vit. Phoc. 7 p. 744f ||
 12sq. e doctrina Peripatetica hausta, cf. 801f 788d (Mittelhaus
 p. 51), cf. RE IX 2021 Thalheim || 22sq. 91fsq. Ael. v. h. XIV 25

1 ἔπρασσε Nauck ἔπραττε F JSRyΠΘ ἔπραξεν G (σ supra ν
 ss. m. 2) Vκ πράττων Φ | ξυλουργίαν Φ -ία S || 2 ῥάθ. ὧν ὠκονό-
 μεις JSa p. c. ῥάθ. ἐν οἰκονομίαις α. α. c. ? O || 5 αὐτὸν ΦFRyΠ ||
 11.12 ἀπὸ τούτων om. F J²Π || 14 εἰ (καὶ) λογεὺς ci. Castiglioni ||
 15 ἐξανίστ. G¹V¹ (ἐξίστ. ss. m. 1) kΦ; fort. recte || 17 φιλ. κ. κα-
 κήθ. S || 21 ἐταιρείας G³JSΠ -ίας O | καὶ τὰς φιλ. γ || 22 ὑπο-
 ληπτ. Vz d¹F¹JSRyB | τῶν om. Φ | χίων om. J¹ (lac. 5 lit.) Σ (6 lit.)
 χί -ras. 2 lit. -ων G (fort. fuit χιλίων) || 23 ὄνομα δήμος d¹ (cf. 91f;
 e. g. Vit. Sol. 12 p. 84d) ὀνομάδημος O || 25 παντ. om. Φ

γένετες'. τοῦτο μὲν γὰρ εὐηθες· ἀλλ' ὅταν ὑπόπτως ἔχωσιν οἱ πολλοὶ πρὸς τι πρᾶγμα καὶ μέγα καὶ σωτήριον, οὐ δεῖ πάντας ὥσπερ ἀπὸ συντάξεως ἤκοντας τὴν αὐτὴν λέγειν γνώμην, ἀλλὰ καὶ δύο καὶ τρεῖς διαστάντας ἀντιλέγειν ἡρέμα τῶν φίλων, εἰθ' ὥσπερ ἐξελεγχομένους μετατίθε- 5 σθαι· συνεφέλκονται γὰρ οὕτω τὸν δῆμον, ὑπὸ τοῦ συμφέροντος ἄγεσθαι δόξαντες. ἐν μέντοι τοῖς ἐλάττωσι καὶ πρὸς μέγα μηδὲν διήκουσιν οὐ χεῖρόν ἐστι καὶ ἀληθῶς ἔαν δια- C φέρεσθαι τοὺς φίλους, ἕκαστον ἰδίῳ λογισμῷ χρώμενον, ὅπως περὶ τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα φαίνονται πρὸς τὸ 10 βέλτιστον οὐκ ἐκ παρασκευῆς ὁμοφρονοῦντες.

17. Φύσει μὲν οὖν ἀρχῶν αἰεὶ πόλεως ὁ πολιτικὸς ὥσπερ ἡγεμῶν ἐν μελίτταις, καὶ τοῦτο χρῆ διανοοῦμενον ἔχειν τὰ δημόσια διὰ χειρός· ἃς δ' ὀνομάζουσιν ἐξουσίας καὶ χειροτονοῦσιν ἀρχὰς μῆτ' ἄγαν διώκειν καὶ πολλάκις, 15 οὐ γὰρ σεμνὸν οὐδὲ δημοτικὸν ἢ φιλαρχία, μῆτ' ἀπωθεῖσθαι, τοῦ δήμου κατὰ νόμον διδόντος καὶ καλοῦντος· ἀλλὰ καὶ ταπεινότεραι τῆς δόξης ὥσι, δέχεσθαι καὶ συμφιλοτιμεῖσθαι. δίκαιον γὰρ ὑπὸ τῶν μειζόνων κοσμουμένων D ἀρχῶν ἀντικοσμεῖν τὰς ἐλάττωνας, καὶ τῶν μὲν βαρυτέρων, 20 οἷον στρατηγίας Ἀθήνησι καὶ πρωτανείας ἐν Ῥόδῳ καὶ βιοιωταρχίας παρ' ἡμῖν, ὑφίεσθαι τι καὶ παρενδιδόναι μετριάζοντα ταῖς δὲ μικροτέραις ἀξίωμα προστιθέναι καὶ ὄγκον, ὅπως μῆτε περὶ ταύτας εὐκαταφρόνητοι μῆτ' ἐπίφθονοι περὶ ἐκείνας ὦμεν. εἰσιόντα δ' εἰς ἅπασαν ἀρ- 25 χὴν οὐ μόνον ἐκείνους δεῖ προχειρίζεσθαι τοὺς λογισμούς, οἷς ὁ Περικλῆς αὐτὸν ὑπεμύνησεν ἀναλαμβάνων τὴν χλαμύδα 'πρόσεχε, Περικλείεις· ἐλευθέρων ἀρχεῖς, Ἑλλή-

17sq. cf. 811 b || 27sq. 186c (et loc. ibi laud.) 620cd

1 μὲν om. z J¹S || 2 καὶ¹ om. Ry¹Θ || 4 καὶ¹ om. vz JS || 5 τῶν φίλων G¹Φ (ut vid. sec. collat. We.) V (sed -ῶ -ω ss. m. 1) τῷ φίλῳ O edd. usque ad Duebn. || 6 καὶ συνεφ. J¹S || 8 καὶ om. J¹S || 10 περὶ om. G¹Φ || 13 μελ.] πολλῖταις Φ S (-ττ-) || 14 ἃς δ' om. Φ | ἐξουσίας om. G¹ δὲ om. Φ || 16 γὰρ om. G¹Φ || 27 οἷς GVkΦRy (Xyl.: 'quibus') οὗς O edd. | εἰ αὐτ. γ αὐτ. VΦS

νων ἄρχεις, πολιτῶν Ἀθηναίων· ἀλλὰ κἀκεῖνο λέγειν
 πρὸς ἑαυτὸν ἄρχόμενος ἄρχεις, ὑποτεταγμένης πόλεως
 ἀνθυπάτοις, ἐπιτρόποις Καίσαρος· ὅυ ταῦτα λόγῃ πε- E
 διάς, οὐδ' αἱ παλαιαὶ Σάρδεις οὐδ' ἡ Λυδῶν ἐκείνη δύ-
 5 ναμῖς· εὐσταλεστέραν δεῖ τὴν χλαμύδα ποιεῖν, καὶ βλέ-
 πειν ἀπὸ τοῦ στρατηγίου πρὸς τὸ βῆμα, καὶ τῷ στεφάνῳ
 μὴ πολὺ † φρόνημα πιστεύειν, ὁρῶντα τοὺς καλτίους
 ἐπάνω τῆς κεφαλῆς· ἀλλὰ μμεισθαι τοὺς ὑποκριτάς, πά-
 θος μὲν ἴδιον καὶ ἥθος καὶ ἀξίωμα τῷ ἀγῶνι προστιθέντας,
 10 τοῦ δ' ὑποβολέως ἀκούοντας καὶ μὴ παρεκβαίνοντας τοὺς
 ὀνθυμὸν καὶ τὰ μέτρα τῆς διδομένης ἐξουσίας ὑπὸ τῶν
 κρατούντων. ἡ γὰρ ἔκπτωσις οὐ φέρει συριγμὸν οὐδὲ
 χλευασμὸν οὐδὲ κλωγμὸν, ἀλλὰ πολλοῖς μὲν ἐπέβη F

᾿δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς,
 15 (Trag. adesp. fr. 412)

ὥς τοῖς περὶ Παρθαλᾶν τὸν ὑμέτερον ἐκλαθομένοις τῶν
 ὄρων· ὁ δέ τις ἐκριφεῖς εἰς νῆσον γέγονε κατὰ τὸν Σόλωνα
 (fr. 2, 3, I p. 29 D.²)

᾿Φολεγάνδριος ἡ Σικινῆτης, |
 20 ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος.' 814

2 ἄρχ. ἄρχ.] cf. 827 c || 3 λόγῃ π.] Soph. Trach. 1058 || 16 cf.
 823 cd

3 λόγῃ πεδία Ω corr. Duebn. e Soph. || 6 πρὸς τὸ βῆμα ante
 βλέπ. trp. J¹ (pro στρατ. καὶ lac., suppl. J²) S (ut J¹) Θ ἀπὸ τοῦ
 βήματος πρὸς τὸ στρατήγιον (praetoris Romani) Kaltw. Po.; sed
 verba tradita fortasse sic intellegere licet: 'a superiore loco,
 στρατ. praetoris Romani, animo respicientem ad exilem suam
 potestatem, quid haec valeat, recte aestimare' || 7 πολὺ φρόνημα
 πιστ. ὁ. codd. (πολὺ φρόνημ' ἔχειν ὁρῶντα J¹ S) πολὺ φρονεῖν μηδὲ
 πιστ. ὁ. Koraes πολὺ φρόνημα <περιάπτειν (vel προσάπτ.) μηδὲ>
 πιστ. ὁ. ci. Re. μὴ πολὺ φρονήμα<τι> πιστ. ὁ. Hu. | κελτίους G¹ R
 βελτίους V k κόλπους Φ || 11 ὀνθυμ. J² F² Π ἀριθμ. O || 12. 13 οὐδὲ
 χλ. οὐδὲ κλ. V Bern. οὐδὲ κλωγμὸν G¹ Φ k οὐδὲ χλευασμ. O edd. ||
 14 δεινοῖς G zd¹ V k (δεινὸς mg.) || 16 Παρθάλαν Ω corr. Wil. (cf.
 825 c) | ἡμέτ. R Π (α p. c. ?) Θ || 17 ἐκριφθεῖς Φ F | τὸν om. G V k ||
 19 φολεγ. Φ α? Xyl. φελεγ. J² A E Ald. φλεγ. O | σικινῆτης Ω -ήτης
 Bergk

- (814) τὰ μὲν γὰρ μικρὰ παῖδια τῶν πατέρων δρῶντες ἐπιχειροῦντα τὰς κρηπίδας ὑποδεῖσθαι καὶ τοὺς στεφάνους περιτίθεσθαι μετὰ παιδιᾶς γελῶμεν· οἱ δ' ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνοήτως τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ φρονήματα καὶ πράξεις ἀσυμμέτρους τοῖς παροῦσι καιροῖς ⁵ καὶ πράγμασιν οὐσας μιμεῖσθαι κελεύοντες ἐξαίρουσι τὰ πλήθη, γελοῖά τε ποιοῦντες οὐκέτι γέλωτος ἄξια πάσχουσιν, ἂν μὴ πάνυ καταφρονηθῶσι. πολλὰ γὰρ ἔστιν ἄλλα τῶν πρότερον Ἑλλήνων διεξιόντα τοῖς νῦν ἡθοιοποιεῖν καὶ
- B σωφρονίζειν, ὥς Ἀθήνησιν ὑπομνησκοντα μὴ τῶν πολεμικῶν, ἀλλ' οἷον ἔστι τὸ ψήφισμα τὸ τῆς ἀμνηστίας ἐπὶ τοῖς τριάκοντα· καὶ τὸ ζημῶσαι Φρόνιχον τραγωδία διδάξαντα τὴν Μιλήτου ἀλῶσιν· καὶ δι' ὅτι Θήβας Κασάνδρου κτίζοντος ἐστεφανηφόρησαν, τὸν δ' ἐν Ἀργεὶ πυνθόμενοι σκυταλισμόν, ἐν ᾧ πεντακοσίους καὶ χιλίους ἀνῆρθεσαν ¹⁵ ἐξ αὐτῶν οἱ Ἀργεῖοι, περιενεγκεῖν καθάρσιον περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκέλευσαν· ἐν δὲ τοῖς Ἀρπαλείοις τὰς οἰκίας ἐρευνῶντες μόνην τὴν τοῦ γεγαμηκότος νεωστὶ παρῆλθον. ταῦτα γὰρ καὶ νῦν ἔξεστι ζηλοῦντας ἐξομοιού-
- C σθαι τοῖς προγόνοις· τὸν δὲ Μαραθῶνα καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα καὶ τὰς Πλαταιάς, καὶ ὅσα τῶν παραδειγμάτων οἰδεῖν ποιεῖ καὶ φρυνάττεσθαι διακενῆς τοὺς πολλούς, ἀπολιπόντας ἐν ταῖς σχολαῖς τῶν σοφιστῶν. ²⁰

18. Οὐ μόνον δὲ δεῖ παρέχειν αὐτὸν [τε] καὶ τὴν πατρίδα πρὸς τοὺς ἡγουμένους ἀνάτιον, ἀλλὰ καὶ φίλον ²⁵

11 Xen. H. Gr. II 4, 43 Nep. Thrasyb. 3, 2 || 12sq. Herod. VI 21 Ael. v. h. XIII 17 || 13 552e Diod. XIX 53, 2—54, 2 Paus. IV 27, 10; IX 3, 6; 7, 1sq. 4 RE X 2299sq. (Jacoby) || 15sq. Diod. XV 57, 3; 58 || 17sq. Vit. Demosth. 21 p. 867ef

3 ὅσοι δὲ Φ || 7 γελοῖά τε ποι. JSΘΠ γελωτοποι. O γέλωτά τε ποι. Bern. || 9 προτέρων GVVS || 12 τραγωδία Φ -δία O || 13 κασσ. GVkJ || 16 αὐτ. Bern. αὐτ. || 19 καὶ νῦν ἔξ. GVk Bern. ἔξεστι καὶ νῦν O edd. | ζητούντας Φ || 22 φυνάσθαι F¹ mg. J¹SRyΘ; fort. rectius cf. Praef. p. XIX | ἀπολείποντας Φ -λείπειν J¹S || 23 ἐν del. Koraes Po. || 24 αὐτ. zSRyB | τε del. Mittelhaus | τὴν om. GVk || 25 ἡγεμόνας G³k JSRyΘ

ἔχειν αἰετὶ τῶν ἄνω δυνατωτάτων, ὥσπερ ἔρμα τῆς πολιτείας βέβαιον (αὐτοὶ γὰρ εἰσι Ῥωμαῖοι πρὸς τὰς πολιτικὰς σπονδὰς προθυμότετοι τοῖς φίλοις), καὶ καρπὸν ἐκ φιλίας ἡγεμονικῆς λαμβάνοντα, ὅλον ἔλαβε Πολύβιος καὶ
 5 Παναίτιος τῇ Σκιπίωνος εὐνόῳ πρὸς αὐτοὺς μεγάλα τὰς πατρίδας ὠφελήσαντες εἰς εὐδαιμονίαν, ἐξενέγκασθαι D καλόν. Ἀρειὸν τε Καῖσαρ, ὅτε τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἴλε, διὰ χειρὸς ἔχων καὶ μόνῳ προσομιλῶν τῶν συνήθων συνεισήλασεν, εἶτα τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἔσχατα προσδο-
 10 κῶσι καὶ δεομένοις ἔφη διαλλάττεσθαι διὰ τε τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ διὰ τὸν οἰκιστὴν Ἀλέξανδρον, 'καὶ τρίτον' ἔφη 'τῷ φίλῳ μου τούτῳ χαριζόμενος'. ἄρ' αὖ γ' ἄξιον τῇ χάριτι ταύτῃ παραβαλεῖν τὰς πολυταλάντους ἐπιτροπὰς καὶ διοικήσεις τῶν ἐπαρχιῶν, ὥς διώκοντες οἱ πολλοὶ
 15 γηράσκουσι πρὸς ἀλλοτριῆς θύρας, τὰ οἴκοι προλιπόντες, ἢ τὸν Εὐριπίδην ἐπανορθώτεον, ἄδοντα καὶ λέγοντα ὥς, E εἴτερ' ἀγρυπνεῖν χρὴ καὶ φοιτᾶν ἐπ' αὐλὴν ἑτέρου καὶ ὑποβάλλειν ἑαυτὸν ἡγεμονικῇ συνηθείᾳ, πατρίδος πέρι κάλλιστον ἐπὶ ταῦτα χωρεῖν, τὰ δ' ἄλλα τὰς ἐπὶ τοῖς ἴσοις
 20 καὶ δικαίοις φιλίας ἀσπάζεσθαι καὶ φυλάττειν;

7—12 207ab Vit. Ant. 80 p. 952fsq. Dio Cass. LI 16, 3. 4 (Dox. Gr. p. 80) Julian. imper. ep. 51 p. 433dsq. || 16sq. Eur. Phoen. 524sq.; ad l. 19sq. cf. v. 535sq.

1 τῶν ἄνω δυνατ. def. Mittelhaus (ἄνω = Romae, cf. de Persia Vit. Them. 26 p. 124e et Vit. Artor. 6 p. 1013ef), Kron. (qui cft. Vit. Them. 26 p. 124e τοῖς ἄνω δυνατοῖς) || 1—7 sententiarum structuram ita (φίλον ἔχειν — καὶ καρπὸν — ἐξενέγκασθαι καλόν) refecerunt Koraes Hu. || 2 οὗτοι G³ mg. F¹ mg. Ry^Θ τοιοῦτοι JSc edd. usque ad Duebn. || 3 καρπὸν ἐκ G³ V^k J¹ S Xyl. καρπὸν οὐκ ἐκ O || 4 λαμβάνοντα k Re. (cf. l. 16 et p. 100, 22 al.) om. G³ Φ λαμβάνοντες O λαμβάνοντας Xyl. || 5 σκηπ. VyZΠ | αὐτοὺς Bern. | πρὸς αὐτ. μεγ. om. Φ || 6 <δημοσίαν> ante εὐδ. add. Wy. || 7 Καῖσαρ] καὶ γὰρ GVkΦ || 8 συνηγήλασεν F συνήλασεν k JSRyB εἰσήλασεν Kron. || 10 δεομ. ὁ αὐγουστος ἔφη F JSRyΠΘ || 14. 15 διώκοντες εἰ γηρ. om. J¹ S || 15 ἀλλοτριᾶς θύρας G (ai bis ss.) V^k Φ || 16 ἄδοντα καὶ λέγοντα ab Εὐριπίδην recte seiunxit (cf. l. 4 λαμβάνοντα etc.) Xyl. interpr. Koraes || 17 χρὴ] δεῖ Θ | αὐλὴν F JSRyBΠ edd. αὐλὸν Z αὐλιον GVk Bern. αὐλειον Φ | ἑταίρου GVk, v. l. in FΠ || 20 φυλ.] διώκειν J¹ Π διώκειν φυλάττειν F (διώκ. del. m. 2)

19. Ποιοῦντα μέντοι καὶ παρέχοντι τοῖς κρατοῦσιν εὐπειθῇ τὴν πατρίδα δεῖ μὴ προσεκταπεινοῦν, μηδὲ τοῦ σκέλους δεδεμένον προσυποβάλλειν καὶ τὸν τράχηλον, ὥσπερ ἐνιοὶ, καὶ μικρὰ καὶ μείζω φέροντες ἐπὶ τοὺς ἡγεμόνας, ἔξονειδίζουσι τὴν δουλείαν, μᾶλλον δ' ὅλως τὴν

F πολιτείαν ἀναιροῦσι, καταπλήγα καὶ περιδεῇ καὶ πάντων ἄκυρον ποιοῦντες. ὥσπερ γὰρ οἱ χωρὶς ἱατροῦ μήτε δειπνεῖν μήτε λούεσθαι συνεθισθέντες οὐδ' ὅσον ἢ φύσις δίδωσι χρωῖνται τῷ ὑγιαίνειν, οὕτως οἱ παντὶ δόγματι καὶ συνεδρίῳ καὶ χάριτι καὶ διοικήσει προσάγοντες ἡγεμονικὴν κρίσιν ἀναγκάζουσιν ἑαυτῶν μᾶλλον ἢ βούλονται

815 δεσπότας εἶναι τοὺς ἡγουμένους. | αἰτία δὲ τούτου μάλιστα πλεονεξία καὶ φιλονικία τῶν πρώτων· ἡ γὰρ ἐν οἷς βλάπτουσι τοὺς ἐλάττονας ἐκβιάζονται φεύγειν τὴν πόλιν, ἡ

□ περὶ ὧν διαφέρονται πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἀξιοῦντες ἐν τοῖς 15 πολίταις ἔχειν ἔλαττον ἐπάγονται τοὺς κρείττονας· ἐκ τούτου δὲ καὶ βουλὴ καὶ δῆμος καὶ δικαστήρια καὶ ἀρχὴ πᾶσα τὴν ἐξουσίαν ἀπόλλυσι. δεῖ δὲ τοὺς μὲν ἰδιώτας ἰσότητι, τοὺς δὲ δυνατοὺς ἀνθυπεῖξει πρᾶττοντα κατέχειν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ διαλύειν τὰ πράγματα, πολιτικὴν τινα 20 ποιοῦμενον αὐτῶν ὥσπερ νοσημάτων ἀπορρηγνόντων ἰατροῖαν,

B αὐτόν τε μᾶλλον ἡττάσθαι βουλόμενον ἐν τοῖς πολίταις ἢ νικᾶν ὕβρει καὶ καταλύσει τῶν οἴκοι δικαίων, τῶν τ' ἄλλων ἐκάστον δεόμενον καὶ διδάσκοντα τὴν φιλονεικίαν ὅσον ἐστὶ κακόν· νῦν δ' ὅπως μὴ πολίταις καὶ φυλῆταις οἴκοι 25 καὶ γείτοσι καὶ συνάρχουσιν ἀνθυπεῖξωσι μετὰ τιμῆς καὶ χάριτος, ἐπὶ ῥητόρων θύρας καὶ πραγματικῶν χειρας ἐκφέρουσι σὺν πολλῇ βλάβῃ καὶ αἰσχύνῃ τὰς διαφοράς.

1 ποι.] τοιαῦτα Φ || 3 σκέλλους GV | δεδεμένους G³ (ς ss.) VJ || 3 καὶ et 4 καὶ¹ om. Φ || 6 περιδεᾶ Bern. || 7 ποιοῦντα J¹S || 10 καὶ χάρ. κ. διοικ. om. Φ || 11.12 μᾶλλον ἢ βούλ. δεσπ. εἶναι] μᾶλλον ἢ - lac. ½ lin. - ναί c μᾶλλον - lac. 16 vel 14 lit. - εἶναι J¹S || 12 ἡγεμόνας Φ (cf. 98, 25 al.) || 13 φιλονικία Ω | οἷς] τοῖς AE || 14 πόλιν] ποιήν ci. Po. || 16 ἐπάγεται Φ || 17 δικαστήριον ΦB - στής Z || 18 πᾶσαν Castiglioni || 21 αὐτόν kΠ | ἀπορρηγνόντων R, edd. nonnulli αὐτόν ἀπόρρητον O || 22 αὐτόν GV || 23 (ἐφ') ὕβρει ci. Re. | οἰκείως G¹ mg. γρ. τῶν οἴκοι G²V οἰκείων Φ

PRAECEPTA GERENDAE REIPUBLICAE

οἱ μὲν γὰρ ἰατροὶ τῶν νοσημάτων ὅσα μὴ δύνανται παν-
τάπασιν ἀνελεῖν ἔξω τρέπουσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
σώματος· ὁ δὲ πολιτικός, ἂν μὴ δύνῃται τὴν πόλιν ἀπράγ-
μονα παντελῶς διαφυλάττειν, ἐν αὐτῇ γε πειράσεται τὸ
5 ταρασσόμενον αὐτῆς καὶ στασιάζον ἀποκρύπτων ἰᾶσθαι C
καὶ διοικεῖν, ὥς ἂν ἦκιστα τῶν ἐκτὸς ἰατρῶν καὶ φαρμά-
κων δέοιτο. ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔστω τοῦ πολιτικοῦ τῆς
ἀσφαλείας ἐχομένη καὶ φεύγουσα τὸ ταρακτικὸν τῆς
κενῆς δόξης καὶ μανικόν, ὥς εἴρηται (798 c). τῇ μέντοι δια-
10 θέσει φρόνημα καὶ ἄμενος πολυθαρσές ἐνέστω (Hom. P 157)

ἄτρομον, οἷον τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἷ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέσσι'

καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀντερείδουσι [καὶ]
διαμάχονται. δεῖ γὰρ οὐ ποιεῖν χειμῶνας αὐτὸν ἀλλὰ μὴ
15 προλείπειν ἐπιτεσόντων, οὐδὲ κινεῖν τὴν πόλιν ἐπισφαλῶς,
σφαλλομένη δὲ καὶ κινδυνευούσῃ βοηθεῖν, ὥσπερ ἄγκυ- D
ραν ἱερὰν ἀράμενον ἐξ αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ἐπὶ τοῖς με-
γίστοις· οἷα Περγαμηνούς ἐπὶ Νέρωνος κατέλαβε πράγ-
ματα, καὶ Ῥοδίους ἐναγχος ἐπὶ Δομετιανοῦ, καὶ Θεσσα-
20 λούς πρότερον ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Πετραῖον ζῶντα κατα-
καύσαντας. ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις' (Hom. Δ 228)
οὐδὲ καταπιώσσοντα τὸν ἀληθῶς πολιτικὸν οὐδ' αἰτιώ-
μενον ἐτέρους αὐτὸν δὲ τῶν δεινῶν ἔξω τιθέμενον, ἀλλὰ
καὶ πρεσβεύοντα καὶ πλέοντα καὶ λέγοντα πρῶτον οὐ
25 μόνον (Callim. anon. fr. 388 Schn. om. Pfeiffer)

2 cf. Vit. Camilli 8 p. 133f || 16.17 ἄγκ. ἱερ.] 812b (cf. Ps.
Arist. Probl. 931b 19sq. || 18sq. Tac. ann. XVI 23 || 19 Ῥοδ.] Dio
Cass. LX 24, 4: Claudio imperatore; sed fort. alia historia indi-
catur || 19sq. Θεσσ.] alibi non commemoratum

3.4 παντ. ἀτρ. τὴν πόλ. J¹SΘ || 5 συστασιάζον JS | ἀποκρύπ-
τον Φk a. c. || 6 ἰατρῶν] ἰατρειῶν Schaefer || 10.11 ἐνεστιν ἄτρε-
μον J¹S || 11 ἐσέρχεται (Hom.) GVk εἰσέρχ. ΦS ἐπέρχ. O || 13 καὶ³
om. G¹JSB καὶ O (καιροῖς ut 816a p. 102, 21; 169d) || 15 προλιπεῖν
F J³Ry IIΘ edd. || 17 αὐτοῦ Gzd¹Vk αὐτ. O || 18 ἐπὶ] ἐν Θ || 19 ἐν.
om. Ry || 22 ἀληθινῶς Φ || 24 καὶ¹ om. Z

ἤκομεν οἱ κτείναντες, ἀπότηρεπε λοιγόν, "Απολλων",

Ε ἀλλά, κἂν τῆς ἁμαρτίας μὴ μετάσχη τοῖς πολλοῖς, τοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδεχόμενον. καὶ γὰρ καλὸν τοῦτο καὶ πρὸς τῷ καλῷ πολλάκις ἐνὸς ἀνδρὸς ἀρετὴ καὶ φρόνημα θαυμασθὲν ἡμαυρώσε τὴν πρὸς πάντας ὀργὴν καὶ 5 διεσκέδασε τὸ φοβερόν καὶ πικρὸν τῆς ἀπειλῆς· οἷα καὶ πρὸς Βούλιν ἔοικε καὶ Σπέρχιν τοὺς Σπαρτιάτας παθεῖν ὁ Πέρσης, καὶ πρὸς Σθένωννα Πομπήιος ἔπαθεν, διτε, Μαμερτίνοὺς μέλλοντος αὐτοῦ κολάζειν διὰ τὴν ἀπόστα-

Φ σιν, οὐκ ἔφη δίκαια πράξειν αὐτὸν ὁ Σθένωνν, εἰ πολλοὺς 10 ἀναιτίους ἀπολεῖ δι' ἓνα τὸν αἴτιον· ὁ γὰρ ἀποστήσας τὴν πόλιν αὐτὸς εἶναι τοὺς μὲν φίλους πείσας τοὺς δ' ἐχθροὺς βιασάμενος. οὕτω ταῦτα διέθηκε τὸν Πομπήιον, ὥστε καὶ τὴν πόλιν ἀφεῖναι καὶ τῷ Σθένωννι χρήσασθαι φιλανθρώπως. ὁ δὲ Σύλλα ξένος ὁμοίᾳ μὲν ἀρετῇ πρὸς οὐχ 15

816 ὁμοιον δὲ χρησάμενος εὐγενῶς ἐτελεύτησεν· | ἐπεὶ γὰρ ἐλὼν Πραίνεστον ὁ Σύλλας ἔμελλε τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀποσφάττειν ἓνα δ' ἐκείνον ἠφρίει διὰ τὴν ξενίαν, εἰπὼν ὡς οὐ βούλεται σωτηρίας χάριν εἰδέναι τῷ φονεῖ τῆς πατρίδος ἀνέμειξεν ἑαυτὸν καὶ συγκατεκόπη τοῖς πολίταις. 20 τοιοῦτους μὲν οὖν καιροὺς ἀπεύχεσθαι δεῖ καὶ τὰ βελτίονα προσδοκᾶν.

20. Ἰερὸν δὲ χρῆμα καὶ μέγα πᾶσαν ἀρχὴν οὖσαν καὶ ἄρχοντα δεῖ μάλιστα τιμᾶν, τιμὴ δ' ἀρχῆς ὁμοφροσύνη

8sq. 235fsq. Herod. VII 134—136 Luc. Demosth. encom. 32 al. || 8sq. 203cd Vit. Pomp. 10 p. 623fsq. (de Himeræis) Cic. Verr. II 133 al. RE III A 2335sq. s. v. Stenius (Sthenius), Münzer || 17 cf. App. civ. I 436—438 || 23. 24. et p. 103, 3 ἀρχὴν diverso sensu] cf. 758e 1125c (Epicur.)

2 ἀλλά del. ci. Re. (propter p. 101, 23) || 3 ἀναδεχόμενος G (ss. v) V y || 8. 10. 14 σθένν. G V k Bern. σθένν. O edd., cf. Vit. Pomp. 10 p. 624 σθέννις, σθέννιος, σθέννις codd. || 9 μαρτίνους Φ V ss. μαρμερκτίνους m. 1 | μέλλ.] πέμποντας Φ || 13 οὕτω γὰρ ταῦτα J¹ S || 16 ὁμοιον] ὁμοία B ὁμοίαν Bern. tacite ὁμοίαν δὲ (τύχην) χρ. Castiglioni | εὐγ. om. J¹ S || 17 πραινέστον G V k Xyl. πραινέστον O || 19 οὐ om. B (μὴ εἰδέναι habet) A a. c. || 20 ἐνέμειξ. JS || 21 οὖν om. J¹ Sk¹ a. c. | ἐπεύχ. d¹ z F a. c. | χρῆ F Π Θ || 24 ἄρχοντα] subiectum infinitivi τιμᾶν (cf. 99, 4; 100, 1 etc.) οὖσ. τὸν ἀρχ. ci. Po.

καὶ φιλία πρὸς συνάρχοντας πολὺ μᾶλλον ἢ στέφανοι καὶ
 χλαμὺς περιπόρφυρος. οἱ δὲ τὸ συστρατεύσασθαι καὶ
 συνεφηβεῦσαι φιλίας ἀρχὴν τιθέμενοι, τὸ δὲ συστρατη- B
 γεῖν καὶ συνάρχειν ἐχθρας αἰτίαν λαμβάνοντες, ἐν τῶν
 5 τριῶν κακῶν οὐ διαπεφεύγασιν· ἡ γὰρ ἴσους ἡγούμενοι
 τοὺς συνάρχοντας αὐτοὶ στασιάζουσιν ἢ κρείττονας φθο-
 νοῦσιν ἢ ταπεινοτέρους καταφρονοῦσι. δεῖ δὲ καὶ θερα-
 πεύειν τὸν κρείττονα καὶ κοσμεῖν τὸν ἥττονα καὶ τιμᾶν
 τὸν ὅμοιον, ἀσπάζεσθαι δὲ καὶ φιλεῖν ἅπαντας, ὥς 'οὐ
 10 διὰ τραπέζης' οὐδὲ κώθωνος 'οὐδ' ἐφ' ἐστίας', ἀλλὰ
 κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψήφῳ φίλους γεγονότας καὶ τρόπον
 τινὰ πατρῶαν τὴν ἀπὸ τῆς πατρίδος εὐνοίαν ἔχοντας. ὁ
 γοῦν Σκιπίων ἠκουσεν ἐν Ῥώμῃ κακῶς, ὅτι φίλους ἐστιῶν
 ἐπὶ τῇ καθιερώσει τοῦ Ἡρακλείου τὸν συνάρχοντα Μόμ- C
 15 μιον οὐ παρέλαβε· καὶ γάρ, εἰ τᾶλλα μὴ φίλους ἐνόμιζον
 ἑαυτούς, ἐν τοῖς γε τοιούτοις ἡξίουν τιμᾶν καὶ φιλοφρο-
 νεῖσθαι διὰ τὴν ἀρχήν. ὅπου τοίνυν ἀνδρὶ τᾶλλα θαυμα-
 σίῳ τῷ Σκιπίωνι μικρὸν οὕτω φιλανθρωπεύμα παραλει-
 φθὲν ὑπεροφίας ἠνεγκε δόξαν, ἥπου κολούων ἂν τις ἀξίωμα
 20 συνάρχοντος ἢ πράξεσιν ἐχούσαις φιλοτιμίαν ἐπηρεάζων
 ἢ πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ὅμα καὶ περιάγων ὑπ'
 αὐθαδείας εἰς ἑαυτὸν ἐκείνου δ' ἀφαιρούμενος, ἐπιεικῆς
 ἂν φανείη καὶ μέτριος; μέμνημαι νέον ἑμαυτὸν ἔτι πρεσ-
 βεντὴν μεθ' ἑτέρου πεμφθέντα πρὸς ἀνθύπατον, ἀπολειφ- D
 25 θέντος δὲ πῶς ἐκείνου μόνον ἐντυχόντα καὶ διαπραξά-

9—12 cf. Dion. Pr. 1, 20 || 9sq. Com. adesp. 463 K. || 12sq. haec res alibi non vid. tradita esse; de discordia Scipionis Afric. min. et L. Mummi censorum a. 142 cf. RE VII 1451 et XXXI 1204sq. Münzer (Valer. Max. IV, 4, 2; Plin. n. h. 33, 57) || 21sq. 793c 812d (p. 46, 21 et 94, 19sq.)

1 πολλῶ J² (J¹ lac. pro λλῶ μᾶλλον) ZΠ om. c || 2 χλ. καὶ περιπόρφ. JSRy | εἰ δὲ R | συστρατεύσασθαι Ry || 4 αἴτιον G²V v. l. m. 1 FJSyΠΘ || 6 αὐτῶν J¹S || 10 τραπ. ἡ κώθ. F J²Π || 11 ψήφῳ om. J²Π Ald. || 11.12 καὶ² - ἔχοντας om. G¹ || 13 σκηπ. V JSyZΠ | ἐν Ῥώμῃ om. Π || 16 ἐν om. Φ | ἀξίον J¹S ἀξίον ἦν ci. Koraes, sed ἡξίον viri Romani, quod nomen subaudiendum e l. 13 (ἠκουσεν κακῶς) || 17 θαυμαστῷ dub. Bens. || 18 φιλανθρωπῆμα G¹V v. l. Φ

μενον· ὡς οὖν ἐμελλόν ἐπανελθὼν ἀποπρεσβεύειν, ἀναστὰς
 ὁ πατὴρ κατ' ἰδίαν ἐκέλευσε μὴ λέγειν 'ὥχόμεν' ἀλλ'
 'ὥχόμεθα', μὴδ' εἶπον' ἀλλ' εἶπομεν', καὶ τᾶλλα συνεφ-
 απτόμενον οὕτω καὶ κοινούμενον ἀπαγγέλλειν. οὐ γὰρ
 μόνον ἐπεικὲς τὸ τοιοῦτον καὶ φιλάνθρωπόν ἐστιν, ἀλλὰ 5
 καὶ τὸ λυποῦν τὸν φθόνον ἀφαιρεῖ τῆς δόξης. ὅθεν οἱ με-
 γάλοι καὶ δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπι-
 γράφουσιν, ὡς Τιμολέων ὁ τὰς ἐν Σικελίᾳ καταλύσας
 τυραννίδας Αὐτοματίας ἱερὸν ἰδρύσατο· καὶ Πύθων ἐπὶ
 Ε τῷ Κότῳ ἀποκτεῖναι θανατούμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ
 τῶν Ἀθηναίων 'ὁ θεός' ἔφη 'ταῦτ' ἔπραξε, τὴν χεῖρα παρ'
 ἑμοῦ χρησάμενος'. Θεόπομπος δ' ὁ βασιλεὺς τῶν Λακε-
 δαιμονίων πρὸς τὸν εἰπόντα σφῆξεν τὴν Σπάρτην διὰ
 τοὺς βασιλεῖς ἀρχικοὺς ὄντας 'μᾶλλον' ἔφη 'διὰ τοὺς
 πολλοὺς πειθαρχικοὺς ὄντας'. 15

21. Γίνεται μὲν οὖν δι' ἀλλήλων ἀμφοτέρα ταῦτα.
 λέγουσι δ' οἱ πλείστοι καὶ νομίζουσι πολιτικῆς παιδείας
 ἔργον εἶναι τὸ καλῶς ἀρχομένους παρασχεῖν· καὶ γὰρ
 πλεόν ἐστὶ τοῦ ἀρχοντος ἐν ἐκάστη πόλει τὸ ἀρχόμενον,
 F καὶ χρόνον ἕκαστος ἀρχει βραχύν, ἀρχεται δὲ τὸν ἅπαντα 20
 βίον ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενος· ὥστε κάλλιστον εἶναι
 μᾶθημα καὶ χρησιμώτατον τὸ πειθαρχεῖν τοῖς ἡγουμέ-
 νοις, καὶ ὑποδεέστεροι δυνάμει καὶ δόξῃ τυγχάνουσιν

3—6 cf. 542c (et Hermog. π. μεθόδου δεινότητος 25) || 6—12 cf.
 542ef Vit. Timol. 36 p. 253d Nep. Timol. 4, 3, 4 || 9 1126c Aristot.
 Polit. V 1311b 20 || 12—15 221e Vit. Lyc. 30 p. 58d || 16sq. ad
 totum cap. 21 cft. 783d Mittelhaus p. 4sq. || 17sq. 806f 783d
 al. Plat. Leg. VI 762e Aristot. Polit. III 1277a 25; b 9sq. (Mittel-
 haus p. 4, 5) || 18, 19 cf. p. 21, 26sq. || 21sq. Vit. Agesil. 20 p. 606e

1 παραστάς ci. Herw. ἀναστήσας Po. || 5 τοιοῦτο G^dVkRαΑΘ ||
 6 τὸ λυποῦν τὸν φθόνον (= τοὺς φθονοῦντας) def. Koraes Hu.
 (coll. e. g. 75, 3; 94, 14; 116, 8) <καὶ> τὸν φθ. Wil. [τὸν φθ.]
 Ha. Bury Cast. || 7 ἐπιγράφ. z J¹S || 8 ὁ del. Hu. || 10 κότῳ Π
 Ald. || 14, 15 ἔφη om. et μᾶλλον ab l. 14 post ὄντας l. 15 trp. FΠ
 μᾶλλον - ὄντας om. Ry || 16 ταῦτα om. J¹S || 18 πάσχειν G¹V v. l. ||
 19 ἐν ἐκ. πόλει τοῦ ἀρχοντος J¹S || 20 τὸν om. J¹S || 21 βίον
 G¹VkΦ χρόνον G³V¹ v. l. O edd. (Mittelhaus p. 58)

ὄντες. ἄτοπον γάρ ἐστι τὸν μὲν ἐν τραγωδία πρωταγωνιστὴν Θεόδωρον ἢ Πῶλον ὄντι μισθωτῷ τῷ τὰ τρίτα λέγοντι πολλάκις ἐπεσθαι καὶ προσδιαλέγεσθαι ταπεινῶς, ἂν ἐκεῖνος ἔχῃ τὸ διάδημα καὶ τὸ σκῆπτρον, | ἐν δὲ πράξεσιν 817
 5 ἀληθιναῖς καὶ πολιτείᾳ τὸν πλούσιον καὶ ἐνδοξον ὀλιγωρεῖν καὶ καταφρονεῖν ἄρχοντος ιδιώτου καὶ πένητος, ἐνυβρίζοντα καὶ καθαιροῦντα τῷ περὶ αὐτὸν ἀξιώματι τὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ μὴ μᾶλλον αὔξοντα καὶ προστιθέντα τὴν ἀφ' αὐτοῦ δόξαν καὶ δύναμιν τῇ ἀρχῇ. καθάπερ ἐν
 10 Σπάρτῃ τοῖς ἐφόροις οἱ τε βασιλεῖς ὑπεξανίσταντο, καὶ τῶν ἄλλων ὁ κληθεὶς οὐ βάδην ὑπήκουεν ἀλλὰ δρόμῳ καὶ σπουδῇ δι' ἀγορᾶς θέοντες ἐπεδείκνυντο τὴν εὐπείθειαν τοῖς πολίταις, ἀγαλλόμενοι τῷ τιμᾶν τοὺς ἄρχοντας· οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν ἀπειροκάλων καὶ σολοίκων, οἷον ἰσχὺς
 15 ἐαντῶν καλλωπιζόμενοι περιουσίᾳ, βραβευτάς ἐν ἀγῶσι B προπηλακίζουσι καὶ χορηγοὺς ἐν Διονυσίοις λοιδοροῦσι καὶ στρατηγῶν καὶ γυμνασιάρχων καταγελῶσιν, οὐκ εἰδότες οὐδὲ μανθάνοντες ὅτι τοῦ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις ἐστὶν ἐνδοξότερον. ἀνδρὶ γὰρ ἐν πόλει δυναμένῳ
 20 μέγα μεῖζονα φέρει κόσμον ἄρχων δορυφορούμενος ὑπ' αὐτοῦ καὶ προπεμπόμενος ἢ δορυφορῶν καὶ προπέμπων· μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀηδίαν καὶ φθόρον, ἐκεῖνο δὲ τὴν ἀληθινὴν φέρει, τὴν ἀπ' εὐνοίας, δόξαν· ὀφθεῖς δ' ἐπὶ θύραις ποτὲ καὶ πρότερος ἀσπασάμενος καὶ λαβὼν ἐν
 25 περιπάτῳ μέσον, οὐδὲν ἀφαιρούμενος ἑαυτοῦ τῇ πόλει C κόσμον περιτίθησι.

18 τοῦ τιμᾶσθαι κτλ.] cf. p. 32, 6sq. 44b || 24.25 λαβ. — μέσον] Vit. Cic. 2 p. 861e

1 ἐν om. Π | πρωταγ. ἐν τρ. JS || 2 ὄντι G¹Φ Hu. (hoc loco hiatus vitandi causa pos.) ὄντα O edd. | μισθωτὸν Madv. | τρία F²ΘΠ Ald. || 5 πολιτείαις ΦF || 7 <συν>καθαιρ. ci. Re., servato αὐτὸν | αὐτὸν Bern. | τὸ om. SRy || 9 ἀφ' αὐτοῦ Bern. ἀπ' (ὑπ' J¹S) αὐτ. Ω || 10 ὑπεξίστ. Ry || 11 ὑπήκουσεν RΘΠ (α autem incert.) || 17 γυμνασιάρχων J¹ Bern. — αρχῶν || 20 μεγάλα Φ || 20 δορυφ. — 22 μὲν om. S sine lac. || 23 φέρει καὶ τὴν J² α² Ald. rell. edd. | δόξαν ante τὴν trp. Θ || 25 αὐτ. d¹ αὐτ. v z ὑπ' αὐτοῦ Ry

22. Δημοτικὸν δὲ καὶ βλασφημίαν ἐνεργεῖν καὶ ὀργὴν ἄρχοντος ἢ τὸ τοῦ Διομήδους ὑπειπόντα 'τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἐφεται' (Δ 415) ἢ τὸ τοῦ Δημοσθένους (21, 81 — 85), ὅτι νῦν οὐκ ἔστι Δημοσθένης μόνον ἀλλὰ καὶ θεσμοθέτης ἢ χορηγὸς ἢ στεφανηφόρος. ἀναθετέον οὖν τὴν 5 ἄμυναν εἰς τὸν χρόνον· ἢ γὰρ ἐπέξιμεν ἀπαλλαγέντι τῆς ἀρχῆς ἢ κερδανοῦμεν ἐν τῷ περιμένειν τὸ παύσασθαι τῆς ὀργῆς.

23. Σπουδῇ μέντοι καὶ προνοίᾳ περὶ τὰ κοινὰ καὶ φροντίδι πρὸς ἅπασαν ἀρχὴν αἰεὶ διαμιλλητέον, ἂν μὲν 10 ὥσι χαρίεντες, αὐτὸν ὑφηγούμενον ἃ δεῖ καὶ φράζοντα καὶ διδόντα χρῆσθαι τοῖς βεβουλευμένοις ὀρθῶς καὶ τὸ κοινὸν εὐδοκμεῖν ὠφελοῦντας· ἂν δ' ἐνῇ τις ἐκείνοις ὄκνος ἢ μέλλησις ἢ κακοήθεια πρὸς τὴν πρᾶξιν, οὕτω χρὴ παρῆναι καὶ λέγειν αὐτὸν εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ μὴ παραμελεῖν 15 μὴδ' ὑφίεσθαι τῶν κοινῶν, ὥς οὐ προσῆκον ἄρχοντος ἐτέρου πολυπραγμονεῖν καὶ παραδιοικεῖν. ὁ γὰρ νόμος αἰεὶ τῷ τὰ δίκαια πράσσουντι καὶ γινώσκοντι τὰ συμφέροντα τὴν πρώτην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ δίδωσιν. ἥν δέ τις' φησὶν (Xen. Anab. III 1, 4) 'ἐν τῷ στρατεύματι 20 Ξενοφῶν, οὔτε στρατηγὸς οὔτε λοχαγός' ἀλλὰ τῷ φρονεῖν Ε ταῦτά δέοντα καὶ τολμᾶν αὐτὸν εἰς τὸ ἄρχειν καταστήσας διέσωσε τοὺς Ἑλληνας. καὶ τῶν Φιλοποίμενος ἔργων ἐπιφανέστατόν ἐστι τό, τοῦ Νάβιδος Μεσσήνην καταλαβόντος οὐκ ἐθέλοντος δὲ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν βοηθεῖν ἀλλ' ἀποδελιῶντος, αὐτὸν ὀρμήσαντα μετὰ τῶν προθυ-

7 de coh. ira 11 || 9 ad cap. 23 cf. 796asqq. (Mittelhaus p. 7) || 23asqq. Vit. Philop. 12 p. 362fsq. Paus. VIII 50, 5

1 δὲ καὶ τὸ βλ. J¹S || 5 οὐν] δὲ Ry || 6 τὸν <οἰκεῖον> (vel sim.) χρόνον ci. Re. || 7 ἐν del. Ha. prob. || 10 αἰεὶ om. J¹S || 11 αὐτοῖς J¹S || 13 ὠφελοῦντας· ἂν Mittelhaus ὠφελοῦντα· ἐὰν Ω (εὐδοκ. post ὠφελ. JS) ὠφελοῦντας· ἐὰν Re. || 14 παρῆναι J¹S Bern., sed cf. 49, 4 (ibidem πολυπραγμ. sicut hic l. 17); 50, 5; 54, 26 al. || 16 καὶ ὑφ. J¹SΘ || 17 διοικεῖν J¹S || 21 τὸ φρον. Φ JSZ || 22 τὰ δέοντα om. S || 24 τὸ τοῦ Νάβ. Mez. τὸ ἄγιδος τοῦ ἄβιδος G¹V (αὐίδος) τοῦ ἄβυδος Φ τὸ ἄγιδος G²O | μεσσήνην GVFa (p. c.) AE μεσσήνην O

- μοτάτων ἀνευ δόγματος ἐξελέσθαι τὴν πόλιν. οὐ μὴν διὰ
 μικρὰ δεῖ καὶ τὰ τυχόντα καινοτομεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀναγ-
 καίοις ὡς ὁ Φιλοπολίμην, ἣ τοῖς καλοῖς ὡς Ἐπαμεινώνδας,
 ἐπιβαλὼν τέτταρας μῆνας τῇ βοιωταρχίᾳ παρὰ τὸν νόμον,
 5 ἐν οἷς εἰς τὴν Λακωνικὴν ἐνέβαλε καὶ τὰ περὶ Μεσσήνην
 ἔπραξεν· ὅπως, κἂν ἀπαντᾷ τις ἐπὶ τούτῳ κατηγορία καὶ F
 μέμψις, ἀπολογίαν τῆς αἰτίας τὴν ἀνάγκην ἔχωμεν ἢ πα-
 ραμυθίαν τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος τῆς πράξεως καὶ τὸ
 κάλλος.
- 10 24. Ἰάσονος τοῦ Θεσσαλῶν μονάρχου γνώμην ἀπο-
 μνημονεύουσιν, ἐφ' οἷς ἐβιάζετο καὶ παρηνώχλει τινὰς
 αἰεὶ λεγομένην, | ὡς ἀναγκαῖον ἀδικεῖν τὰ μικρὰ τοὺς βου- 818
 λόμενους τὰ μεγάλα δικαιοπραγεῖν. τοῦτον μὲν οὖν ἂν
 τις εὐθὺς καταμάθοι τὸν λόγον ὡς ἔστι δυναστευτικός·
 15 ἐκεῖνο δὲ πολιτικώτερον παράγγελμα, τὸ τὰ μικρὰ τοῖς
 πολλοῖς προτεῖσθαι χαριζόμενον ἐπὶ τῷ τοῖς μελίσσιν
 ἐνίστασθαι καὶ κωλύειν ἐξαμαρτάνοντας (ὁ γὰρ αὖ περὶ
 πάντα λῖαν ἀκριβὴς καὶ σφοδρὸς, οὐδὲν ὑποχωρῶν οὐδ'
 20 ὑπείκων ἀλλὰ τραχὺς αἰεὶ καὶ ἀπαραίτητος, ἀντιφιλονει-
 κεῖν τὸν δῆμον αὐτῷ καὶ προσδυσκολαίνειν ἐθίζει),
 'μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλη κύματος ἀλκῇ' (Trag. B
 adesp. fr. 413), τὰ μὲν αὐτὸν ἐνδιδόντα καὶ συμπαίζοντα
 κεχαρισμένως οἷον ἐν θυσίαις καὶ ἀγῶσι καὶ θεάτροις, τὰ δ'
 ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ νέων ἀμαρτήματα προσποιοῦμενον παρορᾶν
 25 καὶ παρακούειν, ὅπως ἢ τοῦ νουθετεῖν καὶ παρρησιάζεσθαι

3sq. 799e 194a 540de Vit. Pelop. 25 p. 290e Nep. Epam. 7. 8
 Cic. de inv. I 55. 69 Ael. v. h. XIII 42 Paus. IX 14, 5—7 App. h.
 Syr. 212—218 || 10sq. 135ef Aristot. Rhet. I 12 p. 1373a 25sq. ||
 25 cf. p. 73a

3 ὁ om. γ¹AE || 5 ἐνέβαλλε GVRy² | μεσσηνην d¹z JSkRyΘ ||
 7 ἀπολογία Φ | τῆς κατηγορίας τὴν ἀν. J²Π τῆς κατηγ. τὴν αἰ-
 τίαν Θ τῆς ἀνάγκης τὴν αἰτίαν J¹S || 7.8 παραμυθία G¹Φ ||
 10 θετταλῶν V || 11 τινὰς om. J¹S || 13 οὖν om. Φ J¹S || 14 εὐθὺς
 καὶ κατ. V || 15.16 τ. πολλοῖς χαρίζεσθαι προιέμενον B || 17.18 γὰρ
 αὖ περὶ π. G¹VkΦ γὰρ ὑπὲρ πάντα G²F¹γB γὰρ περὶ πάντα
 F²JSRΠ γὰρ πρὸς πάντα ZB¹mg. || 17—21 ἀλκῇ uncis inclusit
 Ha., 17—20 Hu. || 21 δέ] δὲ (δεῖ) ci. Madv. δέ(ον) Bern. | χαλᾶν
 δεῖ μέγα S

- δύναμις ὥσπερ φαρμάκον μὴ κατακεχρημένη μὴδ' ἔωλος
 ἀλλ' ἀκμὴν ἔχουσα καὶ πίστιν ἐν τοῖς μείζουσι μᾶλλον καθ-
 άπτηται καὶ δάκνη τοὺς πολλούς. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ
 ἀκούσας τὴν ἀδελφὴν ἐγνωκέναι τινὰ τῶν καλῶν καὶ νέων
 οὐκ ἡγανάκτησεν εἰπών, ὅτι κἀκείνη τι δοτέον ἀπολαῦσαι 5
 C τῆς βασιλείας, οὐκ ὀρθῶς τὰ τοιαῦτα συγχωρῶν οὐδ' ἀξίως
 ἑαυτοῦ· δεῖ γὰρ ἀρχῆς κατάλυσιν τὴν ὕβριν, μὴ ἀπόλυσιν
 νομίζειν. δῆμῳ δ' ὕβριν μὲν οὐδεμίαν εἰς πολίτας οὐδὲ
 δῆμευσιν ἄλλοτρίων οὐδὲ κοινῶν διανέμῃσιν ὁ πολιτικός
 ἐφήσει κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ πείθων καὶ διδάσκων καὶ δε- 10
 διττόμενος διαμαχεῖται ταῖς τοιαύταις ἐπιθυμίαις, οἷας
 οἱ περὶ Κλέωνα βόσκοντες καὶ αὔξοντες πολύν, ὥς φησιν
 ὁ Πλάτων (Rep. VIII 552cd; 564 b al.), κηφήνα τῇ πόλει
 κεκεντρωμένον ἐνεποίησαν. ἐὰν δ' ἑορτὴν πάτριον οἱ πολλοὶ
 καὶ θεοῦ τιμὴν πρόφασιν λαβόντες ὀρμήσωσι πρὸς τινα 15
 D θῆαν ἢ νέμῃσιν ἐλαφρὰν ἢ χάριν τινὰ φιλάνθρωπον ἢ φιλο-
 τιμίαν, ἔστω πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς ἐλευθερίας ἅμα καὶ τῆς
 εὐπορίας ἀπόλυσιν αὐτοῖς. καὶ γὰρ τοῖς Περικλέους πολι-
 τεύμασι καὶ τοῖς Δημοτρίου πολλὰ τοιαῦτ' ἔνεστι, καὶ
 Κίμων ἐκόσμησε τὴν ἀγορὰν πλατάνων φυτεῖαις καὶ περι- 20
 πάτοις· Κάτων δὲ τὸν δῆμον ὑπὸ Καίσαρος ὀρῶν ἐν τοῖς
 περὶ Κατιλίναν διαταρασσόμενον καὶ πρὸς μεταβολὴν τῆς
 πολιτείας ἐπισφαλῶς ἔχοντα συνέπεισε τὴν βουλὴν ψηφί-
 σασθαι νεμῆσεις τοῖς πένησι, καὶ τοῦτο δοθὲν ἔστησε τὸν
 θόρυβον καὶ κατέπαυσε τὴν ἐπανάστασιν. ὥς γὰρ ἱατρός, 25
 E ἀφελὼν πολὺ τοῦ διεφθορότος αἵματος, ὀλίγον ἀβλαβοῦς

18 Vit. Pericl. 12 p. 159a || 19 RE VIII 2820; 2824 Martini ||
 20 Vit. Cim. 13 p. 487c (quo loco collato Plut. hic etiam τὴν Ἀκα-
 δήμεϊαν post περιπάτοις scripsisse ci. Mittelhaus p. 15) || 21 sqq.
 Vit. Cat. min. 26 p. 771d Vit. Caes. 8 p. 711c

2.3 ἀπρ. G¹Φ || 3 γὰρ om. J¹S || 4 τῶν ἄλλων κ. ν. J¹S || 5—8 la-
 cunae variae amplitudinis J¹Sc || 7 τῆς ἀρχῆς d¹m. 2 J²Π τῆς
 ἀρετῆς S | δεῖ γὰρ ἀρχῆς τὴν κατάλυσιν καὶ ὕβριν ἀπόλυσιν μὴ
 νομίζειν Ω corr. Po. || 8 μὲν om. d¹c | οὐδεμίαν post εἰς πολ. trp.
 J¹ΣΘ || 11 διαμάχεται G¹Φ || 15 λαμβάνοντες Φ || 17 ἢ τῆς ἐλ.
 F J²Π edd. || 18 ἢ ἀπόλ. J¹S || 19 τὰ τοιαῦτα J¹S || 21 ἐν τοῖς pro
 ὑπὸ, post ὀρῶν om. Φ || 26 ἀβλαβῶς Φ

τροφῆς προσήνεγκεν, οὕτως ὁ πολιτικός ἀνὴρ, μέγα τι τῶν ἀδόξων ἢ βλαβερῶν παρελόμενος, ἐλαφρᾷ πάλιν χάριτι καὶ φιλανθρώπῳ τὸ δυσκολαῖνον καὶ μεμψιμοιροῦν παρηγόρησεν.

- 5 **25.** Οὐ χεῖρον δὲ καὶ μετάγειν ἐπ' ἄλλα χρειώδη τὸ σπου-
 दाζόμενον, ὥς ἐποίησε Δημάδης, ὅτε τὰς προσόδους εἶχεν
 ὑφ' ἑαυτῷ τῆς πόλεως· ὠρμημένων γὰρ ἐκπέμπειν τριή-
 ρεις βοηθὸς τοῖς ἀφισταμένοις Ἀλεξάνδρου καὶ χρήματα
 κελεύοντων παρέχειν ἐκείνους, 'ἔστιν ὑμῖν' ἔφη 'χρήματα·
 10 παρεσκευασάμην γὰρ εἰς τοὺς Χόας, ὥσθ' ἕκαστον ὑμῶν
 λαβεῖν ἡμιμναῖον· εἰ δ' εἰς ταῦτα βούλεσθε μᾶλλον, αὐτοὶ
 καταχρῆσθε τοῖς ἰδίοις.' καὶ τοῦτον τὸν τρόπον, ὅπως μὴ F
 στεροῦντο τῆς διανομῆς ἀφέντων τὸν ἀπόστολον, ἔλυσεν τὸ
 πρὸς Ἀλέξανδρον ἔγκλημα τοῦ δήμου. πολλὰ γὰρ ἀπ'
 15 εὐθείας οὐκ ἔστιν ἐξῶσαι τῶν ἀλυσιτελῶν, ἀλλὰ δεῖ τινος
 ἁμωσγέπως καμπῆς καὶ περιαγωγῆς, | οἷα καὶ Φωκίων 819
 ἐχρήτο κελεύόμενος εἰς Βοιωτιαν ἐμβαλεῖν παρὰ καιρόν·
 ἐκήρυξε γὰρ εὐθὺς ἀκολουθεῖν ἀφ' ἧβης τοὺς μέχρι ἐτῶν
 ἐξήκοντα· καὶ θορύβου τῶν πρεσβυτέρων γενομένου 'τί
 20 δεινόν;' εἶπεν· 'ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοήκοντα γεγο-
 νῶς ἔτη μεθ' ὑμῶν ἔσομαι.' τούτῳ δὴ τῷ τρόπῳ καὶ πρε-
 σβείας διακοπτέον ἀκαίρους, συγκαταλέγοντα πολλοὺς
 τῶν ἀνεπιτηδείως ἐχόντων, καὶ κατασκευὰς ἀχρήστους,
 κελεύοντα συνεισφέρειν, καὶ δίκας ἀπρεπεῖς, ἀξιούντα
 25 συμπαρεῖναι καὶ συναποδημεῖν. πρῶτους δὲ τοὺς γρά-
 φοντας τὰ τοιαῦτα καὶ παροξύνοντας ἔλκειν δεῖ καὶ παρα-

6sq. RE IV 2703, 66 Thalheim Or. Att. II fr. 27 (Sauppe) ||
 7 vere anni 331 (Mittelhaus p. 43) || 16sq. 791f Vit. Phoc. 24
 p. 752de Nep. Phoc. 2, 1. 5 Polyae. III 12

7 ἑαυτὸν Φ || 9 ἐκείνων Π | ἡμῖν zSR || 10 Χόας Hu. Bury
 χόας edd. || 18 μέχρις Θ E Bens. || 20 γεγονῶς ὀγδ. GVk || 24 δι-
 κας] significatur iudicium externum, quod civitas ante proconsu-
 lem Romanum vel ipsum Caesarem subire debet (velut 814f 818d,
 etiam 819c δίκη cum πρεσβεία). male <καὶ ἀποδήμιας> Xyl.
 interpr. al. || 26 δεῖ om. G¹Φ

(819) B λαμβάνειν· ἡ γὰρ ἀναδύμενοι τὴν προᾶξιν αὐτοὶ διαλύειν δόξουσιν ἢ μεθέξουσιν τῶν δυσχερῶν παρόντες.

26. "Οπου μέντοι μέγα δεῖ περανθῆναι τι καὶ χρησί-
μον ἀγῶνος δὲ πολλοῦ καὶ σπουδῆς δεόμενον, ἐνταῦθα
πειρῶ τῶν φίλων αἰρεῖσθαι τοὺς κρατίστους ἢ τῶν κρα- 5
τίστων τοὺς πραοτάτους· ἥκιστα γὰρ ἀντιπράξουσιν οὗτοι
καὶ μάλιστα συνεργήσουσι, τὸ φρονεῖν ἄνευ τοῦ φιλονικεῖν
ἔχοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἔμπειρον
ὄντα δεῖ πρὸς δ' χειρῶν ἑτέρου πέφυκας αἰρεῖσθαι τοὺς
μᾶλλον δυναμένους ἀντὶ τῶν ὁμοίων, ὡς ὁ Διομήδης (Hom. 10
C K 248) ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν φρόνιμον
εἴλετο τοὺς ἀνδρείους παρελθόν. καὶ γὰρ αἱ πράξεις μᾶλ-
λον ἰσορροποῦσι καὶ τὸ φιλόνεικον οὐκ ἐγγίγνεται πρὸς
ἀλλήλους τοῖς ἀφ' ἑτέρων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων φιλοτι-
μουμένοις. λάμβανε δὴ καὶ δίκης συνεργὸν καὶ πρεσβείας 15
κοινωνόν, ἃν λέγειν μὴ δυνατὸς ἦς, τὸν ῥητορικόν, ὡς
Πελοπίδας Ἐπαμεινώνδαν· κἂν ἦς ἀπίθανος πρὸς ὁμι-
λίαν τῷ πλήθει καὶ ὑψηλός, ὡς Καλλικρατίδας, τὸν εὐχα-
ριν καὶ θεραπευτικόν· κἂν ἀσθενὴς καὶ δύσεργος τὸ σῶμα,
τὸν φιλόπονον καὶ ῥωμαλέον, ὡς Νικίας Λάμαχον. οὐ γὰρ 20
ἦν ὁ Γηρυόνης ζηλωτὸς ἔχων σκέλη πολλὰ καὶ χεῖρας
D καὶ ὀφθαλμούς, εἰ <μὴ> πάντα μιᾷ ψυχῇ διώκει· τοῖς δὲ

16sq. similia Vit. Pelop. 4 p. 279d (RE V 2678 Swoboda) || 17sq. Vit. Lys. 5 p. 435fsq. 6 p. 436c sqq. || 19sq. Vit. Nic. 15 p. 533a sq. || 20—22 Aristot. Pol. III 1287a 9sq. Xen. Cyr. VIII 2, 10sq. || 21—p. 111, 2 Dion. Pr. I 32. 33

1 αὐτοὶ τὴν προ. διαλύειν JFSΠΘ edd. || 3 περανθ. τι JS τι om. O || 4 δὲ om. G¹Φ || 5 τοὺς κρατ. αἰρεῖσθαι τῶν φίλων Θ || 7 φιλονικεῖν Ω || 8 σεαυτοῦ α A, recte? αὐτοῦ G^k αὐτοῦ V αὐτῆς Φ | ἐμπ.] πρόχειρον G¹Φ || 9 χειρῶν ὧν J¹S (sed χείρων) χείρων FSPΘ || 10 ὁ om. B || 11 τόν] τὸ Φ || 15 δὲ Ry | συνήγορον ci. Wy. || 16.17 ὡς δημοσθένης ἐπαμεινώνδα JS || 17 ἦς G¹V εἰ Φ om. O || πιθανός G¹V¹ (in mg. γρ. εὐπίθ. m. 1) Φ || 18 τῷ πλήθει Bern. tacite τῷ ἦθει G¹V¹Φ πλήθους (sine articulo) G³V¹ v. l. O || 19 ἀσθ. τὸ σῶμα καὶ δύσ. FJSRyΠΘ || 20 οὐ GVkΦ (vel οὐδέ) οὕτω O edd. οὕτω γὰρ <ἔν> ἦν Wy. || 21 δ] καὶ J¹S || 22 μὴ add. Po. | μία ψυχὴ G¹Φ JS; Po. | 'ne Geryoni quidem multa membra proderant, nisi unus animus omnia gerebat; politici vero non modo

πολιτικοῖς ἔξεστι μὴ σώματα μηδὲ χρήματα μόνον, ἀλλὰ
καὶ τύχας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετάς, ἂν ὁμονοῶσιν, εἰς
μίαν χρεῖαν συντιθέντας εὐδοκιμεῖν ἄλλον ἀπ' ἄλλον περὶ
τὴν αὐτὴν περᾶν· οὐχ ὥσπερ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα
5 καταλιπόντες ἠγαγκάζοντο διὰ τῆς γυναικωνίτιδος κατα-
δόμενοι καὶ φαρμακευόμενοι σφάζειν ἑαυτοὺς καὶ κλέπτειν
τὸ νόκος.

Χρυσὸν μὲν εἰς ἔνια τῶν ἱερῶν εἰσιόντες ἔξω καταλεί-
πουσι, σίδηρον δ' ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν εἰς οὐδὲν συνεισφέ-
10 ρουσιν. ἐπεὶ δὲ κοινόν ἐστιν ἱερὸν τὸ βῆμα Βουλαίου τε
Διὸς καὶ Πολιέως καὶ Θέμιδος καὶ Δίκης, αὐτόθεν μὲν Ε
ἤδη φιλοπλουτίαν καὶ φιλοχρηματίαν ὥσπερ σίδηρον
μεστὸν ἰοῦ καὶ νόσημα τῆς ψυχῆς ἀποδυσάμενος εἰς
ἀγοράς καπηλίων ἢ δανειστῶν ἀπόρριπον, 'αὐτὸς δ' ἀπο-
15 νόσφι τραπέσθαι' (Hom. ε 350) τὸν ἀπὸ δημοσίων χρη-
ματιζόμενον ἠγούμενος ἀφ' ἱερῶν κλέπτειν, ἀπὸ τάφων,
ἀπὸ φίλων, ἐκ προδοσίας, ἀπὸ ψευδομαρτυρίας, σύμβουλον
ἄπιστον εἶναι, δικαστὴν ἐπίορκον, ἀρχοντα δωροδόκον,
οὐδεμιᾶς ἀπλῶς καθαρὸν ἀδικίας. ὅθεν οὐ δεῖ πολλὰ περὶ
20 τούτων λέγειν.

27. Ἡ δὲ φιλοτιμία, καίπερ οὐσα σοβαρωτέρα τῆς
φιλοκερδείας, οὐκ ἐλάττονας ἔχει κῆρας ἐν πολιτείᾳ· καὶ
γὰρ τὸ τολμᾶν αὐτῇ πρόσσεστι μᾶλλον· ἐμφύεται γὰρ F

10 sq. cf. 781 b 789 d 792 f || 12 cf. p. 22, 16 (783 f) Plat. Rep.
X 609 a

membra multa sed etiam diversas facultates, ἂν ὁμο-νοῶσι, sic in
unam quasi personam coniungere possunt ut ex eodem opere
alter ab altero auxilium et gloriam ferat' Po.

3 συντιθέντες v z FS, v. l. in GV | εὐδοκ. ἄλλον ἀπ' ἄλλον (neutr.,
'aliunde') Kron. εὐδ. μᾶλλον ἀπ' ἄλλου G¹V μᾶλλον εὐδ. ἀπ' ἄλλου
J¹S μ. εὐδ. ἀπ' ἄλλα Θ μ. εὐδ. ἄλλου J²F²kΠ μ. εὐδοκιμεῖν· ἀλλ'
οὐ G³V¹ v. l. Φ F¹Ry || 5 καταλείποντες G¹V¹ (v. l. -λιπόντες m. l.) |
καταδύμενοι J¹S Po. (cf. διὰ τ. γυν.) || 6 καὶ καταφαρμ. d¹z F J S
RyBΠ edd. || 8 a prioribus seiunxit Mittelhaus (p. 55 ann.);
perperam μὲν (γὰρ) ci. Bern.; cf. 121, 17 || 12 ὥσπερ ὁ σίδ. F¹RyΘ ||
12.13 σίδ. μεστὸν ἰοῦ καὶ νόσ. GV σίδ. καὶ μεστὸν ἰοῦ νόσ. O Ald. ||
13 ἀπολυσ. J¹SΘ || 14 ἀπέρριπεν F¹RyΘ ἀπορρίψαι J¹S || 19 οὐδὲ
μᾶς GV v d¹ J Sγ || 23 ἐμφ. μὲν γὰρ J¹SΘ

οὐκ ἀργαῖς οὐδὲ ταπειναῖς ἀλλ' ἐρρωμέναις μάλιστα
καὶ νεανικαῖς προαιρέσεσι, καὶ τὸ παρὰ τῶν ὀχλῶν ῥόθιον
πολλάκις συνεξαίρον αὐτὴν καὶ συνεξωθοῦν τοῖς ἐπαίνοις |
820 ἀκατάσχετον ποιεῖ καὶ δυσμεταχειρίστον. ὥσπερ οὖν ὁ
Πλάτων (Rep. III 416e) ἀκουστέον εἶναι τοῖς νέοις ἔλεγεν 5
ἐκ παίδων εὐθύς, ὥς οὔτε περικεῖσθαι χρυσὸν αὐτοῖς
ἐξωθεν οὔτε κεκτῆσθαι θέμις, οἰκεῖον ἐν τῇ ψυχῇ συμ-
μεμιγμένον ἔχοντας, αἰνιττόμενος οἶμαι τὴν ἐκ γένους
διατείνουσαν εἰς τὰς φύσεις αὐτῶν ἀρετὴν· οὕτω παρα-
μυθώμεθα τὴν φιλοτιμίαν, λέγοντες ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν 10
[χρυσὸν] ἀδιάφθορον καὶ ἀκήρατον καὶ ἄχραντον ὑπὸ
φθόνον καὶ μῶμον τιμὴν, ἀναλογισμῶ καὶ περιθεωρήσει
B τῶν πεπραγμένων ἡμῖν καὶ πεπολιτευμένων αὐξανομένην·
διὸ μὴ δεῖσθαι γραφομένων τιμῶν ἢ πλαττομένων ἢ χαλ-
κοτυπομένων, ἐν αἷς καὶ τὸ εὐδοκιμοῦν ἀλλότριόν ἐστιν· 15
ἐπαινεῖται γὰρ οὐχ ὧ γέγονεν ἀλλ' ὅψ' οὗ γέγονεν ὥς ὁ
Σαλπικτῆς καὶ ὁ Δορυφόρος. ὁ δὲ Κάτων, ἥδη τότε τῆς
Ῥώμης καταπιπλαμένης ἀνδριάντων, οὐκ ἔων αὐτοῦ
γενέσθαι 'μᾶλλον' ἔφη 'βούλομαι πυνθάνεσθαι τινας, διὰ
τί μου ἀνδριὰς οὐ κεῖται ἢ διὰ τί κεῖται'. καὶ γὰρ φθόνον 20
ἔχει τὰ τοιαῦτα καὶ νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τοῖς μὴ λαβοῦσιν
αὐτοὶ χάριν ὀφείλιν, τοὺς δὲ λαβόντας αὐτοῖς καὶ βαρεῖς
□ εἶναι, οἷον ἐπὶ μισθῶ †τὰς χρεῖας ἀπαιτοῦντες. ὥσπερ

10sq. 786e || 17 Σαλπ. - Δορυφ. cf. Plin. XXXIV 88 XXXV
130 XXXIV 55 || 17sq. 198ef Vit. Cat. mai. 19 p. 347d Amm.
Marc. XIV 6, 8

9sq. παραμυθούμ. JS || 10.11 χρυσὸν ἔχειν F JSRyΠΘ || 11 del.
Wil. || 12 τιμὴν, ἀναλογ. Mittelhaus (p. 59, coll. 575e; Vit. Demetr.
52 p. 914f) τιμὴν ἅμα λογ. Ω; [τιμὴν] ἅμα λογ. Madv. (servato
χρυσὸν l. 11, hiatus!) | παραθεωρήσει J¹Θ παραμυθήσει S ἀναθεωρ.
Wy. || 13 αὐξανομένην Re. Wil. - νόμενον || 14 χαλκῶ τυπούμενον
Fα - οὐμένων AE || 16 ὧς GVkΦB | ὥς om. JSΘ || 17 ὁ¹ om.
J¹SΘ | τότε Re. ποτὲ || 18 ἀναπιμπλ. Φ J²FΠ | αὐτοῦ GVΦ JSyΘ ||
19 μᾶλλον - πυνθάνεσθαι om. Ry | τινας om. Φ || 20 γὰρ J¹S
om. O | φθόνου Θ || 22 αὐτοῖς Madv. αὐτοῖς || 23 ἀπαιτοῦντες
G²V¹F¹ mg. JSRyΘΠ ἐπαιτοῦντες (prius τ in ras.) G¹ γρ. ταῖς
χρεῖαις ἐπαινοῦντες G¹ mg. V¹ mg. kΦ τὰς χρεῖας (?) ἐπαινοῦντες
F. - locus dubius; sed sensus esse debet: 'cives credunt se iis qui
honores illos nacti non sunt ipsos gratiam debere, at eos qui illos

οὐν ὁ παραπλεύσας τὴν Σύρτιν εἰτ' ἀνατραπείς περὶ τὸν C
 πορθμὸν οὐθὲν μέγα πεποίηκεν οὐδὲ σεμνόν, οὕτως ὁ τὸ
 ταμείον φυλαξάμενος καὶ τὸ δημοσιώνιον ἀλούς δὲ περὶ
 τὴν προεδρίαν ἢ τὸ πρυτανεῖον, ὑψηλῷ <μὲν> προσέπται-
 5 κεν ἀκρωτηρίῳ βαπτίζεται δ' ὁμοίως. ἄριστος μὲν οὐν ὁ
 μηδενὸς δεόμενος τῶν τοιούτων ἀλλὰ φεύγων καὶ παραι-
 τοίμενος· ἂν δ' ἢ μὴ ῥάδιον δῆμον τινὰ χάριν ἀπώσασθαι
 καὶ φιλοφροσύνην πρὸς τοῦτο ἑνέντος, ὥσπερ οὐκ ἀργυρί-
 την οὐδὲ ὠριάνην ἀγῶνα πολιτείας ἀγωνιζομένοις ἀλλ' ἱερὸν
 10 ὡς ἀληθῶς καὶ στεφανίτην ἐπιγραφὴ τις ἀρκεῖ καὶ πινάκιον
 καὶ ψήφισμα καὶ θαλλός, ὡς Ἐπιμενίδης ἔλαβεν ἐξ ἀκρο- D
 πόλεως καθήρας τὴν πόλιν. Ἀναξαγόρας δὲ τὰς διδομένας
 ἀφείς τιμὰς ἡτήσατο τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἂν τελευ-
 τήσῃ, τοὺς παῖδας ἀφιέναι παίζειν καὶ σχολάζειν ἀπὸ τῶν
 15 μαθημάτων. τοῖς δὲ τοὺς Μάγους ἀνελοῦσιν ἐπὶ Πέρσαις
 ἔδωκαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις εἰς τοῦμ-
 προσθεν τὰ σκέλη συνάπτοντας τῇ κεφαλῇ τὴν τιάραν
 φέρειν· τοῦτο γὰρ ἐποίησαντο σύμβολον, ὡς ἔοικε, χω-
 ροῦντες ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. ἔχει δέ τι καὶ ἡ τοῦ Πιττακοῦ
 20 τιμὴ πολιτικόν· ἥς γὰρ ἐκτήσατο χώρας τοῖς πολίταις

9sq. ad verba ἀγῶνα - ἱερ. ὡς ἀλ. cf. 785c || 11 Vit. Sol. 12
 p. 84f cf. Diog. L. I 110 || 12sq. Diog. L. II 14 || 15sq. Herodot.
 III 76sq. (de signis coniuratorum nihil scripsit) || 19sq. 858ab
 breviter Diog. L. I 75 al.

acceperunt sibi etiam molestos esse, cum honores ut debitos (ἀπ-
 -αιτούντες) flagitent tamquam mercedem operum quae praestite-
 runt, quare in l. 23 ἀπαιτούντας Amyot (ἐπὶ ταῖς χρεῖαις μισθὸν
 ἀπαιτούντας? Bern.) ἐπὶ μισθῷ τῆς (pro τὰς) χρεῖας ἀπαιτούντας
 (sc. τὰ τοιαῦτα 21 = tales honores) Po. καὶ <οὐ> in 22 et ἀπαι-
 τούντες Madv.

1 σύρτιν ΦS || 2 οὐδὲν J¹S || 3 ταμείον JS || 3 τὸ δημοσιώνιον G³
 et v. l. in V¹k¹ΦB¹ itemque Π τὸν δῆμον ὦνιον O || 4 add. Re. |
 προσέπταισεν B -αιεν E || 7 τινὰ] τὴν Ry || 11 -μενίδης -12 τὴν
 om. A¹ (11. in α, cf. p. 114, 3-5) | θάλλος JS θάλος Φ | ὡς] ἢ καὶ J¹S ||
 15 μάγους] γάμους Ry νόμους J τοὺς +lac. +μους ἂν. S || 16-18 εἰς
 τοῦμπρ. - τιάρ. φέρειν G¹V¹ τῇ κεφ. om. F¹mg. J¹SRyΘ εἰς τοῦμπρ.
 τῆς κεφ. τὴν τιάρ. φορεῖν G³mg. Φ (om. τήν) V mg. F¹J²Π | φέρειν
 G¹V¹J¹F¹mg. SRyΘ φορεῖν O || 18 χωροῦν J¹S || 19 τοῦ om. Φ

Ε γῆν ὅσῃν ἐθέλοι λαβεῖν κελευσθεὶς ἔλαβε τοσαύτην, ὅσῃν ἐπῆλθε τὸ ἀκόντιον αὐτοῦ βαλόντος· ὁ δὲ Ῥωμαῖος Πόπλιος, ἦν ἡμέρα μιᾷ χωλὸς ὢν περιήροσεν. οὐ γὰρ μισθὸν εἶναι δεῖ τῆς πράξεως ἀλλὰ σύμβολον τὴν τιμὴν, ἵνα καὶ διαμένῃ πολὺν χρόνον, ὥσπερ ἐκεῖναι διέμειναν. τῶν δὲ 5 Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τριακοσίων ἀνδριάντων οὐδείς ἔσχεν ἰὼν οὐδὲ πίνον, ἀλλὰ πάντες ἔτι ζῶντος προανηρέθησαν· τοὺς δὲ Δημάδου κατεχώννευσαν εἰς ἀμίδας· καὶ πολλὰι τοιαῦτα τιμαὶ πεπόνθασιν οὐ μοχθηρίᾳ τοῦ λαβόντος μόνον ἀλλὰ καὶ μεγέθει τοῦ δοθέντος δυσχεραν- 10 θείσαι. διὸ κάλλιστον καὶ βεβαιότατον εὐτέλεια τιμῆς φυλακτῆριον, αἱ δὲ μεγάλαι καὶ ὑπέρογκοι καὶ βάρος ἔχουσαι παραπλησίως τοῖς ἀσυμμέτροις ἀνδριᾶσι ταχὺ περιτρέπονται.

28. Ὅνομάζω δὲ νῦν τιμάς, δις οἱ πολλοὶ κατ' Ἐμπε- 15 δοκλέα (B 9, 5)

ἡ θέμις <οὐ> καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός·

ἐπεὶ τὴν γ' ἀληθινὴν τιμὴν καὶ χάριν ἰδρυμένην ἐν εὐνοίᾳ καὶ διαθέσει τῶν μεμνημένων οὐχ ὑπερόψεται πολιτικός

2sq. Vit. Popl. 16 p. 106a Liv. II 10, 12 Dionys. Hal. ant. Rom. V 35, 1 Dio C. fr. 24, 5 || 3sq. cf. p. 112, 22sq. 539e || 5sq. Strab. IX 20 (C. 398) Diog. L. V 77 (RE IV 2820 Martini) || 8 error Plut. vid. esse; idem de Demetrii statuis narratum locis ad l. 5 laud. (Mittelhaus p. 44) || 12 βάρος] cf. p. 112, 22 || 17 1113ab || 18sq. cf. p. 115, 24sq. et l. l. Vit. Agid. 2 p. 795d

1 ὅσῃν ἐθέλοι GVk (ἐθέλει, ss. οι m. 1) ὅσα ἐθέλει Φ (γῆν om.) ἦν ἂν ἐθέλοι JFRγαA ἂν ἐθέλοι SE ἦν ἂν ἐθέλει Z ἦν ἐθέλη, ss. οι B¹ || 2 Πόπλιος error Plut. (an librariorum?); in Vit. Popl. κόκλιος libri exhibent (RE VIII 2335 Münzer), κόκλης Basil. || 3 ἦν Ω, etiam in Vit. Popl.; ὅσῃν Wy. Bern. || 3.4 δεῖ post πράξ. trp. Ry οὐ- 5 χρόνον om. A¹ (cf. p. 113, 11sq.) || 4 καὶ om. G¹Φ Ry || 5 δὲ om. G¹Φ || 6 τριακ. om. J¹SE || 7 πίνον GVkd¹zΘE || 8 ἀμηνίαν Φ || 9 τοιαῦται GVkd¹vRyZ || 11 διὸ καὶ J¹S || 13 ἀνδράσι J¹SΘ || 15 ἄς] ὡς Φ || 17 ἡ G¹Φ ἡ O ἡ Diels | add. Mez. οὐ θέμις ἡ καλέουσι Wil. (Hermes 65, 1930, 246) | νόμῳ δ' ἐπίφημι G³V¹mg. (ἐπεὶ ss.) kΦ ὅμως ἐπίφημι J²F²ΘΠ (cf. 1113b codd.) ὅσω δ' ἐπιφημι V¹ ὅσω δ' ἐπει (δέπη m. 2) φημι G¹k mg. ὅσω δέπη φημι F¹ J¹ (ὅσον) SB¹ mg. || 18 ἐν om. GVΦ; recte?

ἀνὴρ, | οὐδέ γε δόξαν ἀτιμάσει φεύγων τὸ τοῖς πέλας ἀν- 821
 δάνειν', ὡς ἡξίου Δημόκριτος (B 158). οὐδὲ γὰρ κυνῶν
 ἀσπασμός οὐδ' ἵππων εὐνοια θηραταῖς καὶ ἵπποτρόφοις
 ἀπόβλητον, ἀλλὰ καὶ χρήσιμον καὶ ἡδὺ συντρόφοις καὶ
 5 συνήθεσι ζώοις τοιαύτην ἐνεργάσασθαι διάθεσιν πρὸς
 αὐτόν, ὅταν ὁ Λυσιμάχον κύων ἐπεδείκνυτο καὶ τῶν Ἀχιλ-
 λέως ἵππων ὁ ποιητῆς (T 404sq.) διηγεῖται περὶ τὸν
 Πάτροκλον· ὁμαι δ' ἂν καὶ τὰς μελίττας ἀπαλλάττειν
 βέλτιον, εἰ τοὺς τρέφοντας καὶ θεραπεύοντας ἀσπάξασθαι
 10 καὶ προσίεσθαι μᾶλλον ἢ κεντεῖν καὶ χαλεπαίνειν ἐβού-
 λοντο· νυνὶ δὲ ταύτας μὲν καπνῷ κολάζουσιν, ἵππους δ' B
 ὕβριστὰς καὶ κύνας ἀποστάτας κλοιοῖς καὶ χαλινοῖς ἄγου-
 σιν ἡναγκασμένους· ἀνθρώπον δ' ἀνθρώπῳ χειροήθη καὶ
 πρᾶον ἐκουσίως οὐδὲν ἄλλ' ἢ πίστις εὐνοίας καὶ καλο-
 15 καγαθίας δόξα καὶ δικαιοσύνης παρίστησιν. ἥ καὶ Δη-
 μοσθένης (6, 24) ὀρθῶς μέγιστον ἀποφαίνεται πρὸς τοὺς
 τυράννους φυλακτήριον ἀπιστίαν ταῖς πόλεσι· τοῦτο γὰρ
 μάλιστα τῆς ψυχῆς τὸ μέρος, ᾧ πιστεύομεν, ἀλώσιμόν
 ἐστίν. ὥσπερ οὖν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνόνητος ἦν
 20 ἡ μαντικὴ τοῖς πολίταις, (Eurip. Alex. fr. 11 Sn.)

ἄκραντα γάρ με' φησὶν ἔθθηκε θεσπίζειν θεός,
 καὶ πρὸς παθόντων κἂν κακοῖσι κειμένον
 σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι·

C

οὕτως ἡ πρὸς Ἀρχύταν πίστις καὶ πρὸς Βάττον εὐνοια τῶν
 25 πολιτῶν μεγάλα τοὺς χρωμένους αὐτοῖς διὰ τὴν δόξαν

6 Λυσ.] 970c Plin. VIII 143 FGh II 151 (Dur. fr. 55, cum locis a Jacoby laud.) Ael. n. an. VI 25 al. || 14, 15 πίστ. εὐν. - δόξα] cf. p. 6, 6sq.; 61, 18; 115, 21sq. || 24 — p. 116, 5 cf. l. 14sq. cum annot. 114, 18 539f 777e 799c Cic. Lael. 61 || 24 — p. 116, 1 Αρχ.] Diog. L. VIII 79 (82) Ael. v. h. III 17; VII 14 | Βάττ.] Pind. Pyth. V 55sq. 87sq. Diod. VIII 29, 2; 30, 1 (RE III 147 Ed. Meyer)

1 ἀνδάν. GVz JkΘ || 3 καὶ om. ΦB || 4 ἀπόβλ. - συντρ. om. E | καὶ¹ om. Φ || 5, 6 αὐτόν GVvz JkyS | πρὸς αὐτ. om. E || 10, 11 ἡβούλ. JSZ || 12 χαλινοῖς <λύκοις> coll. 641f Kron. || 15 δι- καιοσύνη G¹Z | ἥ] ἦν F JSΠΘ || 18 ᾧ πιστ. om. J¹S || 21 ἀκράντα GVfK ἀκράντων JSRy || 24 βάττον Jy

ὠφέλησε. καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον ἔνεστι τῇ δόξῃ τῇ τῶν πολιτικῶν ἀγαθόν, ἢ πάροδον ἐπὶ τὰς πράξεις διδοῦσα πίστις· δεύτερον δ' ὅτι πρὸς τοὺς βασιλάνους καὶ πονηροὺς ὄπλον ἢ παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοία τοῖς ἀγαθοῖς ἐστίν (Hom. Δ 130)

5

. . . ὥς δτε μήτηρ
παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέι λέξεται ὕπνω,

ἀπερύκουσα τὸν φθόνον καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις ἐπανισοῦσα τὸν ἀγεννή τοῖς εὐπατρίδαις καὶ τὸν πένητα τοῖς πλου-
D σίοις καὶ τὸν ἰδιώτην τοῖς ἄρχουσι· καὶ ὅλως, ὅταν ἀλή- 10
θεια καὶ ἀρετὴ προσγένηται, φορὸν ἐστὶ πνεῦμα καὶ βέ-
βαιον ἐπὶ τὴν πολιτείαν. σκοπεῖ δὲ τὴν ἐναντίαν κατα-
μανθάνων διάθεσιν ἐν τοῖς παραδείγμασι. τοὺς μὲν γε
Διονυσίου παῖδας καὶ τὴν γυναῖκα καταπορνεύσαντες οἱ
περὶ τὴν Ἰταλίαν ἀνείλον, εἰτα καύσαντες τὰ σώματα τὴν 15
τέφραν κατέσπειραν ἐκ πλοίου κατὰ τῆς θαλάττης. Μενάν-
δρου δὲ τιнос ἐν Βάκτροις ἐπιεικῶς βασιλεύσαντος εἰτ'
ἀποθανόντος ἐπὶ στρατοπέδον, τὴν μὲν ἄλλην ἐποιήσαντο
κηδεῖαν κατὰ τὸ κοινὸν αἱ πόλεις, περὶ δὲ τῶν λειψάνων
E αὐτοῦ καταστάντες εἰς ἀγῶνα μόλις συνέβησαν, ὥστε 20
νειμώμενοι μέρος ἴσον τῆς τέφρας ἀπελθεῖν, καὶ γενέσθαι
μνημεῖα παρὰ πᾶσι τοῦ ἀνδρός. αὐθις Ἀκραγαντῖνοι μὲν
ἀπαλλαγέντες Φαλάριδος ἐψηφίσαντο μηδένα φορεῖν
ἱμάτιον γλαύκινον, οἱ γὰρ ὑπηρετὰι τοῦ τυράννου γλαυκί-

2.3 ad verba cf. 345c Vit. Agid. 2 p. 795d; ad rem Cic. off. II 33 (Panaetius) || 4.5 Dion. Pr. 1, 31 || 12sq. Vit. Timol. 13 p. 242c Strab. VI 8 (C 260) Ael. v. h. VI 12; IX 8 Athen. XII 541 de || 16sq. W. W. Tarn, The Greeks in Bactria and India, 1938 || 22 — p. 117, 1 alia, sed non plane dissimilia Aristot. fr. 611, 69 R. (post Phalaridis tyrannidem Acragantini habebant περιπόρφυρα ἱμάτια)

1.2 τῇ δόξῃ τῶν π. G¹v J¹S | ἀγαθῶν JSΘ || 4 περὶ SZ¹ || 7 ὅθ' ἡδ. λ. ὕπνω om. G¹Φk || 8 ἐπανισοῦσα GVF¹J¹Ska et Aa. c. || 9 ἀγενῆ GVzSkZ² || 12 πόλιν Φ | δὲ καὶ τὴν JS || 13 ἐν] καὶ J¹S | τοὺς] τὰς Koraes, quia in Vit. Timol. et ap. Ael. θυγατέρες nominantur; sed interfecti sunt etiam filii, ibidem | γε] γάρ J³II edd. | διονυσίους Φ || 14 πορνεύσ. J¹S || 15 κατακαύσ. Θ || 16 τῆς om. Φ || 19 τὸ om. G¹Φ

νοῖς ἐχρῶντο περιζώμασι· Πέρσαι δ', ὅτι γρυπὸς ἦν Κῦ-
ρος, ἔτι καὶ νῦν ἐρῶσι τῶν γρυπῶν καὶ καλλίστους ὑπο-
λαμβάνουσιν.

29. Οὕτως ἀπάντων ἐρώτων ἰσχυρότατος ἅμα καὶ
5 θειότατός ἐστιν ὁ πόλεσι καὶ δήμοις πρὸς ἓνα δι' ἀρετὴν
ἐγγινόμενος· αἱ δ' ἀπὸ θεάτρων ἢ νεμήσεων ἢ μονομάχων F
ψευδώνυμοι τιμαὶ καὶ ψευδομάρτυρες ἐταιρिकाῖς εἰκότασι
κολακαίαις ὄχλων, αἱ τῷ διδόντι καὶ χαριζομένῳ προσ-
μειδιῶντων ἐφήμερόν τινα καὶ ἀβέβαιον δόξαν. εὖ μὲν
10 οὖν ὁ πρῶτως εἰπὼν καταλνθῆναι δήμον ὑπὸ τοῦ πρώτου
δεκάσαντος συνειδεν, ὅτι τὴν ἰσχὺν ἀποβάλλουσιν οἱ πολλοὶ
τοῦ λαμβάνειν ἥττονας γενόμενοι· | δεῖ δὲ καὶ τοὺς δεκά- 822
ζοντας οἰεσθαι καταλύειν ἑαυτούς, ὅταν ἀναλωμάτων
μεγάλων ὠνούμενοι τὴν δόξαν ἰσχυροῦς ποιῶσι καὶ θρα-
15 σεῖς τοὺς πολλούς, ὥς μέγα τι καὶ δοῦναι καὶ ἀφελέσθαι
κυρίους ὄντας.

30. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο μικρολογητέον ἐν τοῖς νενο-
μισμένοις φιλοτιμήμασι, τῶν πραγμάτων εὐπορίαν παρ-
εχόντων· ὥς μᾶλλον οἱ πολλοὶ μὴ μεταδιδόντα τῶν ἰδίων
20 πλούσιον ἢ πένητα τῶν δημοσίων κλέπτοντα δι' ἔχθους
ἔχουσιν, ὑπεροφίαν τοῦτο καὶ περιφρόνησιν αὐτῶν ἐκείνο
δ' ἀνάγκην ἡγούμενοι. γιγνέσθωσαν οὖν αἱ μεταδόσεις
πρῶτον μὲν ἀντὶ μηδενός· οὕτω γὰρ ἐκπλήττουσι καὶ B
χειροῦνται μᾶλλον τοὺς λαμβάνοντας. ἔπειτα σὺν καιρῷ
25 πρόφασιν ἀστείαν καὶ καλὴν ἔχοντι, μετὰ τιμῆς θεοῦ πάν-
τως ἀγούσης πρὸς εὐσέβειαν· ἐγγίγνεται γὰρ ἅμα τοῖς
πολλοῖς ἰσχυρὰ διάθεσις καὶ δόξα τοῦ τὸ δαιμόνιον εἶναι
μέγα καὶ σεμνόν, ὅταν, οὕς αὐτοὶ τιμῶσι καὶ μεγάλους

4—6 Cic. Lael. 61 || 6 cf. p. 31, 15 || 10 Vit. Cor. 14 p. 220ab

1 ἦν ὁ κ. E || 2 ἔτι νῦν G¹Φ || 4 οὗτος G¹ΦFΠ | ἀπάντ.] ὁ πάντ.
G¹Φ || 5 ἐστι πόλ. G¹Φ || 6 ὑπὸ J¹SRyΘ || 8 καὶ χαρ. προσμειδ.
om. J¹SRy | προσμειδιῶντι χαριζομένων Φ | προσμειδιῶντι Θ ||
9 δόξαν παρεχόντων J¹SRyΘ || 10 πρῶτως Π πρῶτος O, def. Wil.,
sed πρῶτ. cum καταλνθ., non cum εἰπ. coniung., cf. etiam Vit.
Cor. || 12 γεγονότες J¹S || 14 ποιούσι Φ || 15 ἀφελ. καὶ δοῦναι
JFSRyΘΠ || 20 ἐχθρας vd¹F J²ΠΘ || 21 αὐτ.] Bern. αὐτ. ||
25 πάντας Re. || 27 τὸ om. G¹Φ

νομίζουσιν, οὕτως ἀφειδῶς καὶ προθύμως περὶ τὸ θεῖον
 ὀρῶσι φιλοτιμουμένους. ὥσπερ οὖν ὁ Πλάτων ἀφείλε τῶν
 παιδευομένων νέων τὴν ἁρμονίαν τὴν Λύδιον καὶ τὴν
 Ἰαστί, τὴν μὲν τὸ θρηνηῶδες καὶ φιλοπενθὲς ἡμῶν ἐγείρου-
 C σαν τῆς ψυχῆς, τὴν δὲ τὸ πρὸς ἡδονὰς ὀλισθηρὸν καὶ ἀκό- 5
 λαστον αὖξουσιν, οὕτως σὺ τῶν φιλοτιμιῶν ὅσαι τὸ φονι-
 κὸν καὶ θηριῶδες ἢ τὸ βωμολόχον καὶ ἀκόλαστον ἐρε-
 θίζουσιν καὶ τρέφουσιν, μάλιστα μὲν ἐξέλαυνε τῆς πόλεως,
 εἰ δὲ μή, φεύγε καὶ διαμάχου τοῖς πολλοῖς αἰτουμένοις τὰ
 τοιαῦτα θεάματα· χρηστὰς δὲ καὶ σώφρονας αἰ ποιοῦ 10
 τῶν ἀναλωμάτων ὑποθέσεις, τὸ καλὸν ἢ τὸ ἀναγκαῖον
 ἐχούσας τέλος ἢ τὸ γοῦν ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον ἄνευ βλάβης
 καὶ ὕβρεως προσούσης.

31. Ἄν δ' ἢ τὰ τῆς οὐσίας μέτρια καὶ κέντρω καὶ διαστή-
 D ματι περιγραφόμενα πρὸς τὴν χρεῖαν, οὗτ' ἀγεννὲς οὔτε 15
 ταπεινὸν οὐδὲν ἐστὶ πενίαν ὁμολογοῦντα ταῖς τῶν ἐχόντων
 ἐξίστασθαι φιλοτιμίαις, καὶ μὴ δανειζόμενον οἰκτρὸν
 ἄμα καὶ καταγέλαστον εἶναι περὶ τὰς λειτουργίας· οὐ γὰρ
 λανθάνουσιν ἐξασθενοῦντες ἢ φίλοις ἐνοχλοῦντες ἢ θωπεύ-
 οντες δανειστάς, ὥστε μὴ δόξαν αὐτοῖς μῆδ' ἰσχὺν ἀλλὰ 20
 μᾶλλον αἰσχύνῃ καὶ καταφρόνησιν ἀπὸ τῶν τοιούτων
 ἀναλωμάτων ὑπάρχειν. διὸ χρήσιμον αἰ πρὸς τὰ τοιαῦτα
 μεμνησθαι τοῦ Λαμάχου καὶ τοῦ Φωκίωνος· οὗτος μὲν
 γάρ, ἀξιούντων αὐτὸν ἐν θυσιᾷ τῶν Ἀθηναίων ἐπιδοῦναι 25
 E καὶ κροτούντων πολλάκις αἰσχυνομένην ἄν' εἶπεν ὅμῃ μὲν
 ἐπιδιδούς Καλλικλείδῃ δὲ τούτῳ μὴ ἀποδιδούς, δείξας τὸν
 δανειστήν· Λάμαχος δ' ἐν τοῖς τῆς στρατηγίας αἰ

2sq. cf. Plat. Rep. III 398e (ubi *μυζολυδιστί*, id quod etiam in
 Plut. pro *Λύδιον* dub. ci. Bern., et *συντονολυδιστί* sunt *θρηνηῶδεις*
ἁρμονίαι; sed cf. Ps. Plut. 1136bc) || 14 *κέντρω* κ. *διαστ.*] cf. adn.
 ad III 307, 2 || 23sq. 533a 188a Vit. Phoc. 9 p. 745cd || 27sq.
 Vit. Nic. 15 p. 533b

1 *νομίζουσιν* G a. c. f FkRy (?) B a. c. α A (edd. ante Bern.) ||
 3, 4 *τὴν ἰαστί* G¹ (ante ras.) G³ V¹ mg. Φ F¹ *τὴν φρύγιον* G² V¹ in linea
 F¹ mg. O (edd. ante Bern.; *τὴν φρύγιον καὶ τὴν ἰαστί* k) || 5 *τὸ*
om. v S || 6 *φιλονεκίων* Φ || 9 *αἰτιωμ.* E || 22 *διὸ om.* Φ | *verba post*
αἰ *προ* - 121, 4 *χο om.* F || 25 *μὲν om.* G V k Φ || 27 *ἐν om.* G V k Φ

προσέγραφεν ἀπολογισμοῖς ἀργύριον εἰς κρηπίδας αὐτῷ καὶ
 ἱμάτιον· Ἐρωῶνι δὲ Θεσσαλοὶ φεύγοντι τὴν ἀρχὴν ὑπὸ
 πενίας ἐψηφίσαντο λάγνον οἶνον κατὰ μῆνα διδόναι καὶ
 μέδιμνον ἀλφίτων ἀφ' ἐκάστης τετραδός. οὕτως οὐτ'
 5 ἀγεννές ἐστι πενίαν ὁμολογεῖν, οὔτε λείπονται πρὸς F
 δύνάμιν ἐν πόλεσι τῶν ἐστινόντων καὶ χορηγούντων οἱ
 πένητες, ἂν παρρησίαν ἀπ' ἀρετῆς καὶ πίστιν ἔχωσι. δεῖ
 δὴ μάλιστα κρατεῖν ἑαυτῶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις, καὶ μὴτ'
 εἰς πεδία καταβαίνειν πεζὸν ἱππεῦσι μαχοῦμενον μὴτ'
 10 ἐπὶ στάδια καὶ θυμέλας καὶ τραπέζας πένητα πλουσίοις,
 ὑπὲρ δόξης καὶ δυναστείας διαγωνιζόμενον, ἀλλ' ἀπ' ἀρε-
 τῆς καὶ φρονήματος δεῖ μετὰ λόγον πειρωμένοις ἄγειν
 τὴν πόλιν, οἷς οὐ μόνον τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνὸν | ἀλλὰ καὶ 823
 τὸ κεχαρισμένον καὶ ἀγωγὸν ἔνεστι 'Κροισίων ἐρατώ-
 15 τερον στατήρων'. οὐ γὰρ αὐθάδης οὐδ' ἐπαχθής ὁ χρη-
 στός, οὐδ' αὐθέκαστος [ἐστίν] ὁ σῶφρων ἀνὴρ (Trag.
 adesp. 415)

‘στείχει πολίταις ὅμι’ ἔχων ἰδεῖν πικρόν,’

ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐπροσήγορος καὶ κοινὸς ὧν πελάσαι
 20 καὶ προσελθεῖν ἅπασιν, οἰκίαν τε παρέχων ἄκλειστον ὥς
 λιμένα φύξιμον ἀεὶ τοῖς χρήζουσι, καὶ τὸ κηδεμονικὸν καὶ
 φιλάνθρωπον οὐ χρεῖαις οὐδὲ πράξεσι μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ
 συναλγεῖν πταίουσι καὶ κατορθοῦσι συγκαίρειν ἐπιδεικνύ-

14 Κροῖς. ἐρατ. στατ.] cf. Wilamowitz, Hermes LXII (1927) 297,
 qui haec ex Heraclidis Pontici iunioris opere λέσχει fluxisse sta-
 tuit || 19sq. Xen. Ag. 9, 1. 2 Sen. clem. I 13, 4 || 22sq. Xen. Cyr.
 I 6, 24; VIII 2, 2

1 προσέγραφεν Ry | λογισμοῖς G¹Φ (-μῶν) Vκ | αὐτῷ Ald.
 αὐτ. | καὶ om. J¹S || 4 ἀφ' ἐκ. τετρ. om. G¹Φκ || 8 ὅγ] δὲ AE δὲ
 καὶ J¹S || 11 διαγωνισόμενον Kron. | ἀλλ' om. J¹S ἀλλ(ὰ τοῖς)
 ἀπ' ἀρ. Bern. || 12 πειρωμένοις opp. πλουσίοις; πειρωμένους ci.
 Castiglioni πειρῶ μόνοις Kron. || 13 καὶ σεμνὸν JSRy || 14 τὸ
 ἀγωγὸν JSRyZB ex corr.?, edd. | κροισίων ΠΘ | ἐρατώτ. Φ JS
 (ἐραιτώτ. Ald.) ἐρατότερον GVκΘ αἰρετώτ. O || 16 αὐθέκ. J²k p. c.
 mg. ΠΘ ὥς ἑκαστος O | ἐστίν del. Hu. | post ἀνὴρ add. καὶ J²α²,
 edd. inde ab Ald. (om. Xyl. interpr.?) || 20 τε om. J¹S || 22 τῷ]
 τὸ Φ J¹RyZ

μενος· οὐδαμῇ δὲ λυπηρὸς οὐδ' ἐνοχλῶν οἰκετῶν πλήθει
 B περὶ λουτρὸν ἢ καταλήψει τόπων ἐν θεάτροις οὐδὲ τοῖς
 εἰς τρυφήν καὶ πολυτέλειαν ἐπιφθόνους παρὰσημος· ἀλλ'
 ἴσος καὶ ὁμαλὸς ἐσθῆτι καὶ διαίτῃ καὶ τροφαῖς παίδων
 καὶ θεραπείᾳ γυναικός, οἷον ὁμοδημεῖν καὶ συνανθρω- 5
 πεῖν τοῖς πολλοῖς βουλόμενος. ἔπειτα σύμβουλον εὖνον
 καὶ συνήγορον ἄμισθον καὶ διαλλακτὴν εὐμενῇ πρὸς γυ-
 ναῖκας ἀνδρῶν καὶ φίλων πρὸς ἀλλήλους παρέχων ἑαυτόν,
 οὐ μικρὸν ἡμέρας μέρος ἐπὶ τοῦ βήματος ἢ τοῦ λογείου
 πολιτευόμενος, εἴτ' ἤδη πάντα τὸν ἄλλον βίον 10

ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφῃ

C τὰς χρείας καὶ τὰς οἰκονομίας πανταχόθεν· ἀλλὰ δημο-
 σιεύων ἀεὶ ταῖς φροντίσι καὶ τὴν πολιτείαν βίον καὶ πρᾶξιν,
 οὐκ ἀσχολίαν ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ λειτουργίαν ἡγούμενος,
 πᾶσι τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐπιστρέφει καὶ προσ- 15
 ἀγεται τοὺς πολλούς, νόθα καὶ κίβδηλα τὰ τῶν ἄλλων
 θωπεύματα καὶ δελεάσματα πρὸς τὴν τούτου κηδεμονίαν
 καὶ φρόνησιν ὀρῶντας. οἱ μὲν γὰρ Δημητρίου κόλακες οὐκ
 ἡξίουں βασιλεῖς τοὺς ἄλλους προσαγορεύειν, ἀλλὰ τὸν
 μὲν Σέλευκον ἐλεφαντάρχην τὸν δὲ Λυσίμαχον γαζοφύ- 20
 λακα τὸν δὲ Πτολεμαῖον ναύαρχον ἐκάλουν τὸν δ' Ἀγα-
 D θοκλέα νησιάρχην· οἱ δὲ πολλοί, κἄν ἐν ἀρχῇ τὸν ἀγαθόν

1 λυπ. - ἐνοχλ.] cf. p. 104, 6 et 94, 14 || 9-12 cf. 785cde || 10 cf. p. 27, 15sq. || 11 cf. 88d Com. adesp. 1229K. trag. adesp. 75 N. || 20sq. Vit. Demetr. 25 p. 900cd Athen. VI 261b || 22sq. cf. 805c

1 δὲ om. Θ | οὐδὲ] ὁ δὲ Ry || 3 παρὰσημον GVk a. c. R (-σιμ-) γ ἐπίφθονος παρασήμοις? Ha. (ut respondeat ad λυπηρὸς - ἐνοχλ. v. 1) || 6 τοῖς πολλ. om. B | βουλόμενον GVkd¹ γ || 8 φίλους GVk a. c. R φίλοις B || 9 λογίου Gv a. c. V JkSRy || 10 εἴτα ἤδη πάντα τὸν ἄλλον βίον G¹ p. c. Φ (ἤδη τ. ἄλλ. ἅπαντα β. d¹) V¹ J¹kSB εἴτα μὴ παρὰ τῶν ἄλλων β. G¹ a. c. ἢ τὰ μὲν παρὰ τὸν ἄλλον G³ mg. V¹ mg. (sine μὲν) ἢ τὰ μὴ παρὰ τῶν ἄλλων J² mg. R (βίων) γ (βίων) ἢ τὰ μὴ παρὰ τῶν ἄλλων εἴτα ἤδη πάντα τὸν ἄλλον βίον (ut vid. J¹ + J²) ZΠ (Ald.) εἴτα ἤδη παρὰ πάντα τὸν ἄλλον β. Basil. || 11 αὐτ. RΠ εἰναι. O | καὶ βίας Φ || 13 βίον ἀεὶ καὶ E || 15 καὶ τοῖς τοι. om. R¹S || 16 τὰ om. J¹S || 19.20 ἀλλὰ καὶ τὸν σέλ. GVk (καὶ del.) ΦRy

καὶ φρόνιμον ἀπορρίψωσιν, ὕστερον καταμανθάνοντες αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἥθος τοῦτον ἡγοῦνται μόνον πολιτικὸν καὶ δημοτικὸν καὶ ἄρχοντα, τῶν δ' ἄλλων τὸν μὲν χορηγὸν τὸν δ' ἐστιάτορα τὸν δὲ γυμνασίαρχον καὶ νομίζουσι καὶ καλοῦσιν. εἶθ' ὥσπερ ἐν τοῖς συμποσίοις, Καλλίου δαπανῶντος ἢ Ἀλκιβιάδου, Σωκράτης ἀκούεται καὶ πρὸς Σωκράτην πάντες ἀποβλέπουσιν, οὕτως ἐν ταῖς ὑγιαίνουσαις πόλεσιν Ἰσμηνίας μὲν ἐπιδίδωσι καὶ δειπνίζει Λίχας καὶ χορηγεῖ Νικήρατος, Ἐπαμεινώνδας δὲ καὶ Ἀριστείδης καὶ Λύσανδρος καὶ ἄρχουσι καὶ πολιτεύονται καὶ στρατηγοῦσι. πρὸς δ' ἡγετὴν βλέποντα μὴ ταπεινοῦσθαι μηδ' ἐκπεπληγῆναι τὴν ἐκ θεάτρων καὶ ὀπτανείων καὶ πολυανδρίων προσισταμένην τοῖς ὄχλοις δόξαν, ὥς ὀλίγον χρόνον ἐπιζῶσαν καὶ τοῖς μονομάχοις καὶ ταῖς σκηναῖς ὁμοῦ συνδιαλυομένην, ἔντιμον δὲ μηδὲν μηδὲ σεμνὸν ἔχουσαν.

32. Οἱ μὲν ἔμπειροι θεραπείας καὶ τροφῆς μελιττῶν τὸν μάλιστα βομβοῦντα τῶν σίμβλων καὶ θορύβου μεστὸν τοῦτον εὐθηνεῖν καὶ ὑγιαίνειν νομίζουσιν· ὃ δὲ τοῦ λογι- κοῦ καὶ πολιτικοῦ σμήνους ἐπιμέλειαν ἔχειν ὁ θεὸς ἔδω- κεν, ἡσυχίᾳ μάλιστα καὶ πραότῃτι δῆμον τεκμαιρόμενος εὐδαιμονίαν τὰ μὲν ἄλλα τοῦ Σόλωνος ἀποδέξεται καὶ μιμήσεται κατὰ δύναμιν, ἀπορήσει δὲ καὶ θαυμάσει τί πα- θὼν ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ἔγραψεν ἄτιμον εἶναι τὸν ἐν στάσει πόλεως μηδετέροις προσθέμενον. | οὔτε γὰρ σώματι νο- 824

6 Ἀλκιβ.] erratum Plut. (aut scribae alicuius?) pro Ἀγάθωνος esse putat Koraes || 8 Ἰσμ.] cf. 472d (Ism.-Epamin.) 527b Xen. Mem. I 2, 61 RE IX 2136 Swoboda || 9 Λίχ.] Vit. Cim. 10 p. 484f (in RE XIII 211sq. nihil de hac re) | Νικήρ.] Diod. XIV 5, 5; 6 (RE XVII 313 Reincke) || 18sq. cf. Aristot. h. an. X 627a 28sq. || 22sq. 965d 550c Vit. Sol. 20 p. 89a Aristot. Ath. resp. 8, 5 Cic. Att. X 1, 2 Gell. II 12 || 25 — p. 122, 10 medicinae comparatio videtur effluxisse e verbo συνοσεῖν in Vit. Sol., Mittelhaus p. 14

3 τῶν μὲν Φ || 4 ρηγὸν denuo inc. F, cf. p. 118, 22 || 8 μὲν J¹Π om. O, recte? || 9 ἐπαμιν. V JS a. c. Z | καὶ² om. J¹S || 10 καὶ² del. dub. Re. || 17 μὲν οὖν ἔμπ. JS² edd. || 19 εὐθηνεῖν G εὐσθε- νεῖν VκΦR || 20 ὁ om. SΘ || 25 προστιθέμ. Φ | γὰρ ἐν σώμ. FΠ edd. | τῷ νοσοῦν F τὸν v. J

σοῦντι γίνεται μεταβολῆς ἀρχὴ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν ἀπὸ τῶν
 συννοσούντων μερῶν, ἀλλ' ὅταν ἡ παρὰ τοῖς ἐρρωμένοις
 ἰσχύσασα κρᾶσις ἐκστήσῃ τὸ παρὰ φύσιν· ἐν τε δῆμῳ
 στασιάζοντι μὴ δεινὴν μὴδ' ὀλέθριον στάσιν ἀλλὰ πανσο- 5
 μένην ποτὲ δεῖ τὸ ἀπαθὲς καὶ τὸ ὑγιαῖνον ἐγκεκρᾶσθαι
 πολὺ καὶ παραμένειν καὶ συνοικεῖν· ἐπιρρεῖ γὰρ τοῦτω τὸ
 οἰκεῖον ἐκ τῶν σωφρονοούντων καὶ δίδεισι διὰ τοῦ νευροση-
 κότητος· αἱ δὲ δι' ὄλων ἀναταραχθεῖσαι πόλεις κομιδῇ διε-
 φθάρησαν, ἂν μὴ τινος ἀνάγκης ἔξωθεν τυχοῦσαι καὶ κο-
 λάσεως ὑπὸ κακῶν βίᾳ σωφρονήσωσιν. οὐ μὴν ἀναίσθητον 10
 B οὐδ' ἀνάληπτον ἐν στάσει καθῆσθαι προσήκει τὴν περὶ
 αὐτὸν ἀταραξίαν ὑμνοῦντα καὶ τὸν ἀπράγμονα βίον καὶ
 μακάριον, ἐν ἐτέροις ἐπιτερπόμενον ἀγνωμονοῦσιν· ἀλλ'
 ἐνταῦθα δεῖ μάλιστα τὸν Θηραμένους κόθορνον ὑποδοῦ-
 μενον ἀμφοτέροις ὁμιλεῖν καὶ μηδετέροις προστίθεσθαι· 15
 δόξεις γὰρ οὐχὶ τῷ μὴ συναδικεῖν ἀλλότριος ἀλλὰ τῷ βοη-
 θεῖν κοινὸς εἶναι πάντων, καὶ τὸ μὴ συνατυχεῖν οὐχ' ἔξει
 φθόνον, ἂν πᾶσι φαίνη συναλγῶν ὁμοίως. κράτιστον δὲ
 προνοεῖν, ὅπως μηδέποτε στασιάζωσι, καὶ τοῦτο τῆς
 C πολιτικῆς ὥσπερ τέχνης μέγιστον ἡγεῖσθαι καὶ κάλλι- 20
 στον. ὅρα γάρ, ὅτι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ταῖς πόλεσιν,
 εἰρήνης ἐλευθερίας εὐετηρίας εὐανδρίας ὁμονοίας, πρὸς
 μὲν εἰρήνην οὐδὲν οἱ δῆμοι τῶν πολιτικῶν ἐν γε τῷ παρ-
 ὄντι χρόνῳ δέονται, πέφενγε γὰρ ἐξ ἡμῶν καὶ ἡφάνισται
 πᾶς μὲν Ἑλλήν πᾶς δὲ βάρβαρος πόλεμος· ἐλευθερίας 25
 δ' ὅσον οἱ κρατοῦντες νέμονται τοῖς δῆμοις μέτεστι καὶ
 τὸ πλεον ἴσως οὐκ ἄμεινον· εὐφορίαν δὲ γῆς ἀφθονον εὐ-
 μενῇ τε κρᾶσιν ὥρῶν, καὶ τίκτειν γυναικας ἔοικότα

11sq. Epicurum spectat || 14 Θηρ. κόθ.] Vit. Nic. 2 p. 524 a b Xen.
 Hell. II 3, 30; 47 || 25 784f 805a; ad verba cf. Thuc. II 36, 4

1 νοσούντι Mez. Salm. (cf. p. 121, 25) νοσοῦν || 2 παρὰ] περὶ
 GV^F1kRy¹Z || 3 ἐκστήσῃ SΘ || 4.5 πανομένην τότε Ω corr. Mez.
 Salm. || 6 τούτῳ om. Θ τοῦτο ΦFRy οὕτω Mez. || 12 αὐτὸν FΠ
 Re. αὐτ. || 12.13 τ. ἀπρ. καὶ μακ. βίον GVkΦ | ἐν om. J¹S, del.
 Re. fort. recte || 18 φαίνη om. J¹S || 20 ὥσπερ] πέρας Madv. ||
 21 ἀγαθῶν <όντων> Bern. dub. || 27 εὐφορίαν B Wy. εὐφορ. O

τέκνα γονεῦσι' (Hes. O D 235) σωτηρίαν <τε> τοῖς γεννω-
 μένοις εὐχόμενος ὃ γε σώφρων αἰτήσεται παρὰ θεῶν τοῖς
 ἑαυτοῦ πολίταις. λείπεται δὴ τῷ πολιτικῷ μόνον ἐκ τῶν D
 ὑποκειμένων ἔργων, ὃ μηδενὸς ἑλαττόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν,
 5 ὁμόνοιαν ἐμποιεῖν καὶ φιλίαν ἀεὶ τοῖς συνοικοῦσιν, ἔριδας
 δὲ καὶ διχοφροσύνας καὶ δυσμένειαν ἐξαιρεῖν ἅπασαν,
 ὥσπερ ἐν φίλων διαφοραῖς, τὸ μᾶλλον οἰόμενον ἀδικεῖ-
 σθαι μέρος ἐξομιλοῦντα πρότερον καὶ συναδικεῖσθαι δο-
 κοῦντα καὶ συναγανακτεῖν, εἰδ' οὕτως ἐπιχειροῦντα πραϋ-
 10 νειν καὶ διδάσκειν ὅτι τῶν βιάζεσθαι καὶ νικᾶν ἐριζόντων
 οἱ παριέντες οὐκ ἐπιεικέα καὶ ἡθελί μόνον ἀλλὰ καὶ φρο-
 νήματι καὶ μεγέθει ψυχῆς διαφέρουσι καὶ μικρὸν ὑφιε- E
 μενοι νικῶσιν ἐν τοῖς καλλίστοις καὶ μεγίστοις· ἔπειτα
 καὶ καθ' ἓνα καὶ κοινῇ διδάσκοντα καὶ φράζοντα τὴν τῶν
 15 Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἀσθένειαν, ἥς ἐν ἀπολαῦσαι ἄμει-
 νόν ἐστι τοῖς εὖ φρονοῦσι, μεθ' ἡσυχίας καὶ ὁμονοίας κατα-
 βιῶναι, μηθὲν ἐν μέσῳ τῆς τύχης ἄθλον ὑπολελοιπυίας.
 τίς γὰρ ἡγεμονία, τίς δόξα τοῖς περιγενομένοις; ποῖα
 δύναμις, ἣν μικρὸν ἀνθυπάτου διάταγμα κατέλυσεν ἡ
 20 μετέστησεν εἰς ἄλλον, οὐθὲν οὐδ' ἂν παραμένῃ σπονδῆς
 ἄξιον ἔχουσαν; ἐπεὶ δέ, ὥσπερ ἐμπρησμός οὐ πολλάκις ἐκ
 τόπων ἱερῶν ἄρχεται καὶ δημοσίων, ἀλλὰ λύχνος τις ἐν F
 οἰκίᾳ παραμεληθεὶς ἢ συρφετός διακαεὶς ἀνῆκε φλόγα
 πολλήν καὶ δημοσίαν φθοράν ἀπεργασαμένην, οὕτως οὐκ
 25 ἀεὶ στάσιν πόλεως αἰ περὶ τὰ κοινὰ φιλονεικία διακαίου-
 σιν, | ἀλλὰ πολλάκις ἐκ πραγμάτων καὶ προσκρουμάτων 825

18 τίς - τίς - ποῖα] cf. 964a

1 add. Hu. <καὶ> σωτ. Re. || 3 αὐτοῦ Π αὐτ. JFSRyΘ εἰαν-
 τῶν Φ || 4 ἔργον ci. Koraes || 5 φιλίαν ἀεὶ GVk φιλίαν πρὸς ἀλλή-
 λους ἀεὶ O | συνοῦσιν J¹S || 6 δυσμενείας J¹S | ἐξαιρεῖν GVkΦ
 ἐξαιρεῖν O | ἀπάσας J¹S || 11 παριέντες (vel παρόντες) Xyl. παρίον-
 τες J παρόντες O || 15 ἐν ἀπολ. Madv. ἐν ἀπολ. J ἐναπολ. O |
 ἄμεινον] μόνον Kron. || 16 φρον. καὶ μεθ' JSP (α. p. c.) Θ || 17 μη-
 θέν' ci. Koraes | ἀπολελ. J¹S || 18 ἡγεμόνα Φ (Z a. c.) || 20 ἄλλο Ω
 corr. Re. | οὐδ' om. J¹S || 21 ἔχουσα RyΠΘ || 23 ἀνῆκε Ry ||
 24 ἀπεργασαμένην G¹V¹Φ ἀπεργάζεται G³V ss. m. 1 O edd. ἀπερ-
 γασομένην Po. || 26 προσκρουμ. G¹V¹ v. l. mg. Bern. προσκρουσμ.
 G³V¹ in textu O edd.; cf. p. 125, 8; 137c 141b

- (825) *ιδίῳν εἰς δημόσιον αἱ διαφοραὶ προελθοῦσαι συνετάραξαν ἅπασαν τὴν πόλιν, οὐδενὸς ἦτιον τῷ πολιτικῷ προσήκει ταῦτ' ἰᾶσθαι καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως τὰ μὲν οὐδ' ὅλως ἔσται τὰ δὲ παύσεται ταχέως, τὰ δ' οὐ λήφεται μέγεθος οὐδ' ἄψεται τῶν δημοσίων, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς μενεῖ τοῖς 5*
διαφερομένοις, αὐτόν τε προσέχοντα καὶ φράζοντα τοῖς ἄλλοις, ὥς ἴδια κοινῶν καὶ μικρὰ μεγάλων αἷτια καθίσταται παροφθέντα καὶ μὴ τυχόντα θεραπείας ἐν ἀρχῇ μηδὲ παρηγορίας· ὅλον ἐν Δελφοῖς ὁ μέγιστος λέγεται γενέσθαι
B νεωτερισμὸς ὑπὸ Κράτητος, οὗ μέλλων θυγατέρα γαμεῖν 10
Ὁρσίλαος ὁ Φάμιδος, εἰτα, τοῦ κρατήρος αὐτομάτως ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς μέσου ξαγέντος, οἰωνισάμενος καὶ καταλιπὼν τὴν νύμφην ἀπῆλθε μετὰ τοῦ πατρός· ὁ δὲ Κράτης ὀλίγον ὕστερον θύουσιν αὐτοῖς ὑποβαλὼν χρυσίον τι τῶν ἱερῶν κατεκρήμνισε τὸν Ὁρσίλαον καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀκρί- 15
τους, καὶ πάλιν τῶν φίλων τινὰς καὶ οἰκείων ἱκετεύοντας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Προναίας ἀνεῖλε· πολλῶν δὲ τοιούτων γενομένων, ἀποκτείναντες οἱ Δελφοὶ τὸν Κράτητα καὶ τοὺς συστασιάσαντας ἐκ τῶν χρημάτων ἐναγικῶν προσ-
C αγορευθέντων τοὺς κάτω ναοὺς ἀνωκοδόμησαν. ἐν δὲ 20
Συρακούσαις δυεῖν νεανίσκων συνήθων ὁ μὲν τὸν ἐρώμενον τοῦ ἐτέρου λαβὼν φυλάσσειν διέφθειρεν ἀποδημοῦντος, ὁ δ' ἐκείνῳ πάλιν ὥσπερ ἀνταποδιδόνς ὕβριν ἐμοίχευσε τὴν γυναῖκα· τῶν δὲ πρεσβυτέρων τις εἰς βουλήν παρελθὼν ἐκέλευσεν ἀμφοτέρους ἐλαύνειν, πρὶν 25

7sq. cf. Aristot. Polit. V 1303b 17 || 9sq. cf. Aristot. Polit. V 1303b 37 (cf. quae de Phamidis filiis traduntur Aristot. fr. 611, 52 R.) || 20sq. Aristot. Polit. V 1303b 20sq.

7 καὶ J¹S, add. Re. coll. p. 125, 6; om. O | καθίσταται J²FΠ edd. -ίστανται O || 11 ὀρσίλαος G⁴ (ss. γ) V¹ v. l. k¹ v. l. J²FΘΠ edd. ante Bern. ὀρλί. Ry | φάμιδος GVkΦ J¹SRy φάμιδος O | αὐτομ. om. GVk || 12 μέσον J¹S om. Ry || 13 κρατήρας J¹S || 15 ὀρλί. J²ΠΘ ὀρλί. F || 16 καί² om. J || 17 προναίας Ω corr. Kaltw. || 18 οἱ ἀδελφοὶ d¹J Ry BE || 19 τοὺς στασιάς. JSΘ | χρημ. αὐτῶν ἐναγ. JS || 20 κάτω] lac. J¹ (4 lit.) S (5 lit.) | ἐνωκοδόμ. GVk RyΠ || 21 συρρ. GV | δυοῖν JSB (k oi ss.) || 22 ἐταίρον JS || 23 δὲ ἐν ἐκ. AE || 25 πρὶν -p. 125, 2 ἔπεισεν om. J¹S

ἀπολαύσαι καὶ ἀναπλησθῆναι τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῶν τῆς ἔχ-
 θρας· οὐ μὴν ἔπεισεν, ἀλλ' ἐκ τούτου στασιάζαντες ἐπὶ συμ-
 φοραῖς μεγάλας τὴν ἀρίστην πολιτείαν ἀνέτρεψαν. ἔχεις
 δὲ δήπου καὶ αὐτὸς οἰκεῖα παραδείγματα, τὴν Παρδαλᾶ
 5 πρὸς Τυρρηγνὸν ἔχθραν, ὥς ὀλίγον ἐδέξην ἀνελεῖν τὰς
 Σάρδεις, ἐξ αἰτιῶν μικρῶν καὶ ἰδίων εἰς ἀπόστασιν καὶ D
 πόλεμον ἐμβαλοῦσα. διὸ χρὴ μὴ καταφρονεῖν τὸν πολι-
 τικὸν ὥσπερ ἐν σώματι προσκρουμάτων διαδρομὰς δξείας
 ἐχόντων, ἀλλ' ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ πιέζειν καὶ βοηθεῖν·
 10 προσοχῇ γάρ, ὥς φησιν ὁ Κάτων, καὶ τὸ μέγα γίνεται
 μικρὸν καὶ τὸ μικρὸν εἰς τὸ μῆθὲν ἄγεται. μηχανὴ δ'
 ἐπὶ ταῦτα πειθοῦς οὐκ ἔστι μείζων ἢ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν
 ἐν ταῖς ἰδίαις διαφοραῖς ἡμερον διαλλακτὴν, ἀμήνιτον,
 ἐπὶ τῶν πρώτων αἰτιῶν μένοντα καὶ μῆδενὶ προστιθέντα
 15 φιλονεικίαν μῆδ' ὀργὴν μῆδ' ἄλλο πάθος ἐμποιοῦν τρα-
 χύτητα καὶ πικρίαν τοῖς ἀναγκαίοις ἀμφισβητήμασι. τῶν E
 μὲν γὰρ ἐν ταῖς παλαιστροῖς διαμαχομένων ἐπισφαίροις
 περιδέουσι τὰς χεῖρας, ὅπως εἰς ἀνήκεστον ἢ ἀμιλλα μῆ-
 θὲν ἐκπίπτῃ, μαλακὴν ἔχουσα τὴν πληγὴν καὶ ἄλυπον· ἐν
 20 δὲ ταῖς κρίσεσι καὶ ταῖς δίκαις πρὸς τοὺς πολίτας ἄμεινόν
 ἔστι καθαραῖς καὶ ψιλαῖς ταῖς αἰτίαις χρώμενον ἀγωνί-
 ζεσθαι, καὶ μὴ καθάπερ βέλη τὰ πράγματα χαράσσοντα
 καὶ φαρμάσσοντα ταῖς βλασφημίαις καὶ ταῖς κακοηθείαις
 καὶ ταῖς ἀπειλαῖς ἀνήκεστα καὶ μεγάλα καὶ δημόσια

4sq. cf. 813f || 17sq. (cf. 790f) Plat. Legg. VIII 830b

1 ἀπολαύσαι Koraes ἀπολέσαι Ω ἀπολέσθαι ci. Re. || 2 ἀλλὰ
 καὶ ἐκ Θ ἄμα καὶ ἐκ J¹S (cf. ad p. 124, 25) || 4 δέ που Ry | παρδαλᾶ
 Wil. παρδάλα G¹V¹Φk Bern. παρδάλαν JS παρδάλου G¹ss. V ss. O ||
 5 τυρρηγνῶν Z¹ πρὸς τὴν τῶν τυρρηγνῶν J¹S | ὀλίγον Bens. -γόν ||
 6 [ἀπο]στάσιν ci. Re. Po. || 7 τῶν πολιτικῶν G m. 1 et 3 V¹JR
 ss. S τὸν πολιτικὸν G²V¹ss. RO Turn. || 8 προσκρουσιν. G p. c. V¹ v. l.
 Bern. προσκρουσιν. O, cf. 123, 26 || 9 καὶ πιέζειν om. G¹Φk | καὶ
 βοηθεῖν om. Ry || 17 ἐπισφαίροις G³mg., V mg. ss., JFSαA ἐπι-
 σφάροις Φ ἐπισφετέροις G¹V¹ (ἐπὶ σφ.) ἐπισφαίροις V mg. k ἐπὶ
 σφαίραις RyE ἐπισφάροις Z ἐπ - 3 lit. - ροῖς B || 19 ἐμπλίπτ. Φ |
 ἔχουσαν RZ || 24 δημ. καὶ μεγ. JSΘ

52. ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ (Plan. 58)

ποιεῖν. ὁ γὰρ οὕτω προσφερόμενος τοῖς καθ' αὐτὸν
 ὑπηκόους ἔξει καὶ τοὺς ἄλλους· αἱ δὲ περὶ τὰ δη-
 F μόσια φιλοτιμίαι, τῶν ἰδίων ὑφαιρουμένων ἀπεχ-
 θειῶν, εὐτελεῖς γίνονται καὶ δυσχερὲς οὐδὲν οὐδ' ἀνή-
 κεστον ἐπιφέρουσιν. |

5

1.2 κατ' αὐτὸν ὑπηκόους Θ | περὶ] πρὸς F v. l. Ry || 3 φιλο-
 τιμίαι] φιλονεικίαι G¹V¹ v. l. k v. l. F¹ ss. J¹SΘ (Po.) | ἀφαρ.
 Φ BE

ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑ- 826 ΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

(Plan. 48)

1. Εἰς τοῦτο δὴ τὸ δικαστήριον καὶ αὐτὸς εἰσάγων τὴν
γενομένην μοι πρὸς ὑμᾶς διάλεξιν ἐχθές, ὥμην τῆς πολιτι-
5 κῆς ἀρετῆς ὕπαρ ἢ ὄναρ ἀκοῦσαι λεγούσης (Pind. fr. 194) B

‘κεκρότῃται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν αἰοδαῖς,’

〈δ〉 προτρεπόμενος καὶ διαίρων ἐπὶ πολιτείαν βέβληται
λόγος. ‘εἶτα τειχίζωμεν ἤδη’ τὴν ὀφειλομένην ἐποικοδο-
μοῦντες τῇ προτροπῇ διδασκαλίαν, ὀφείλεται δὲ τῷ παρα-
10 δεδεγμένῳ τὴν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ προτροπὴν καὶ
ὁρμὴν ἐξῆς ἀκοῦσαι καὶ λαβεῖν παραγγέλματα πολιτείας,
οἷς χρώμενος, ὡς ἀνυστόν ἐστιν ἀνθρώπων, δημωφελῆς

Hoc fragmentum quod nonnulli viri docti sive totum (Kaltwasser, Hartman De Plutarcho 469) sive ex parte (Sandbach, Class. Quart. XXXIII, 1939 p. 202) Plutarcho abiudicaverunt, sed Wegehaupt (Berl. Phil. Wochenschr. XXXIII, 1913, p. 1316) defendit, genuinum quidem est, sed non ita ad amussim elaboratum, ut a Plutarcho ipso editum esse credi possit. post Plutarchi demum mortem ex scriniis eius promulgatum esse videtur. cf. Praefationem.

Codd. UHJ αΑΕ (βγδ) n. II = αΑΕ

3sq. ad initium cf. prooemium praeceptorum ger. rei p. 798 b ||
5 ὕπαρ ἢ ὄναρ] cf. Hom. τ 547 Plat. Polit. 277 d

3 initio lac. indic. Wy. || 5 ἢ def. Wil. οὐκ Xyl., edd. || 7 add. Wy. | διαίρων Salmasius διαιρῶν | βέβληται del. Graf, sed cf. Pind. Pyth. VII 4 || 8 εἶτα τειχίζωμεν Fowler (ex Pind. fr. 194) εἰ ἀττικῶ μὲν Ω (‘Attico’ etiam Longolius) ἐκτίνωμεν Wy. || 11 παρα-
δείγματα? Po. || 12 ἀνυστόν U J α¹ ἀν οἰστόν H | δημωφελῆς J

ἔσται, μετ' ἀσφαλείας ἅμα καὶ τιμῆς δικαίας εὖ τιθέ-
μενος τὸ οἰκεῖον. δ δὲ προὔθρου μὲν ἔστιν εἰς τὰ μέλλοντα
C τοῖς δὲ προλελεγμένοις ἔπεται, σκεπτέον ἥτις ἀρίστη
πολιτεία. καθάπερ γὰρ ἀνθρώπου βίοι πλείονες, ἔστι καὶ
δήμου πολιτεία <πᾶσα> βίος· ὥστε λαβεῖν τὴν ἀρίστην 5
ἀναγκαῖον· ἥ γὰρ ἐκ πασῶν αἰρήσεται ταύτην ὁ πολιτικός
ἥ τῶν λοιπῶν τὴν ὁμοιοτάτην, εἰ ταύτην ἀδύνατον.

2. Λέγεται μὲν δὴ πολιτεία καὶ μετάληψις τῶν ἐν
πόλει δικαίων· ὥς φαμεν Ἀλεξάνδρῳ πολιτείαν Μεγαρεῖς
ψηφίσασθαι· τοῦ δ' εἰς γέλωτα θεμένου τὴν σπουδὴν 10
αὐτῶν, εἰπεῖν ἐκείνους ὅτι μόνῳ πρότερον τὴν πολιτείαν
'Ηρακλεῖ καὶ μετ' ἐκείνῳ αὐτῷ ψηφίσαιτο· τὸν δὲ θαν-
D μάσαντα δέξασθαι τὸ τίμιον ἐν τῷ σπανίῳ τιθέμενον.
λέγεται δὲ καὶ βίος ἀνδρὸς πολιτικοῦ καὶ τὰ κοινὰ πρᾶτ-
τοντος πολιτεία· καθὸ τὴν Περικλέους πολιτείαν ἔπει- 15
νοῦμεν καὶ τὴν Βίαντος, ψέγομεν δὲ τὴν Ὑπερβόλου καὶ
Κλέωνος. ἔνιοι δὲ καὶ μίαν πρᾶξιν εὖστοχον εἰς τὰ
κοινὰ καὶ λαμπρὰν πολιτείαν προσαγορεύουσιν, οἷον
χρημάτων ἐπίδοσιν, διάλυσιν πολέμου, ψηφίσματος εἰς-
ήγησιν· καθὸ καὶ πολιτεύσασθαι τὸν δεῖνα σήμερον λέγο- 20
μεν, εἰ τύχοι τι διαπραξάμενος ἐν κοινῷ τῶν δεόντων.

3. Παρὰ πάντα ταῦτα λέγεται πολιτεία τάξις καὶ κα-
τάστασις πόλεως διοικοῦσα τὰς πράξεις· καθά φασι τρεῖς
E εἶναι πολιτείας, μοναρχίαν καὶ ὀλιγαρχίαν καὶ δημοκρα-
τίαν, ὧν καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ (80—82) σύγκρισιν 25
πεποιήται· καὶ δοκοῦσι γενικώταται εἶναι. τὰς γὰρ ἄλλας,
ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς διαγράμμασι τῶν πρώτων τρό-
πων ἀνιεμένων ἢ ἐπιτεινομένων συμβέβηκε παρακρούσεις

4sq. cf. Plat. Rep. VIII 544de || 9sq. Sen. de ben. I 13, 1 (de
Corinthiis) || 13 τὸ τίμιον] cf. p. 134, 4

3 ἥτις Xyl. ἡτῆρ ('mater' Longol.!) || 4 πλείονες Un Bern.
πλέονες O || 5 <πᾶσα> Hu. <ῆ> Re. πλείονες, εἰσὶ καὶ δήμου· <δή-
μου δ' ῆ> πολ. Po. βίοι πλείονές εἰσι καὶ δήμου πολιτεῖαι [βίος]
Kron. || 20, 23 καθὸ κτλ. —καθὰ κτλ. 'genus dicendi magis scho-
liastam decet' Sandbach || 21 τύχη H || 22 λέγονται J || 26 εἶναι
γενικ. Benseler || 27 πρώτων J

καὶ διαφθορὰς κατ' ἔλλειπιν ἢ ὑπερβολὴν εἶναι. ταύτας δὲ
καὶ πλείστον καὶ μέγιστον ἐν ἡγεμονίαις δυνηθείσας τῶν
ἐθνῶν ἀπεκληρώσαντο τὰς πολιτείας Πέρσαι μὲν αὐτο-
κρατῇ βασιλείαν καὶ ἀνυπεύθυνον, Σπαρτιᾶται δ' ἀριστο-
κρατικὴν ὀλιγαρχίαν καὶ αὐθάκαστον, Ἀθηναῖοι δ' αὐτό-
νομον καὶ ἄκρατον δημοκρατίαν. ὧν ἀμαρτανομένων F
παρατροπαὶ καὶ ὑπερχύσεις εἰσὶν αἱ λεγόμεναι τυραν-
νίδες καὶ δυναστεῖαι καὶ ὀχλοκρατίαι. | ὅταν βασι- 827
λεία μὲν ὕβριν ἐντέκη <τό> ἀνυπεύθυνον, ὀλι-
10 γαρχία δ' ὑπερφροσύνην τὸ αὐθαδές, δημοκρατία δ'
ἀναρχίαν <ῆ> ἰσότης, ἀμετρίαν <δὲ> πάσαις [δὲ] τὸ
ἀνόητον.

4. Ὡς περ οὖν ὁ ἀρμονικὸς καὶ μουσικὸς ἀνὴρ παντὶ μὲν
ὀργάνῳ χρήσεται προσωδῶ τεχνικῶς ἀρμοσάμενος καὶ
15 λόγῳ κρούων ἕκαστον, ὡς πέφυκεν ἐμμελὲς ὑπηχεῖν, ἤδη
μέντοι συμβούλῳ Πλάτωνι (Rep. II 392 c d) χρησάμενος,
πηκτίδας, σαμβύκας καὶ ψαλτήρια πολύφθογγα καὶ βαρβί-
τους καὶ τρίγωνα παραπέμπας, τὴν λύραν καὶ τὴν κιθάραν
προτιμήσει, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ εἰ μὲν
20 ὀλιγαρχίαν Λακωνικὴν καὶ Λυκούργειον μεταχειριεῖται, B
συναρμολογούμενος αὐτῷ τοὺς ἰσοκρατεῖς καὶ ὁμοτίμους
ἄνδρας, ἡσυχῇ προσβιαζόμενος, εἰ δὲ πολυφθόγγῳ καὶ

3sq. Plato Legg. III 693d sq. qui Persas et Athenienses in-
ter se opponit || 8 δυν.] cf. Aristot. Pol. IV 1292b 6-10; V 1302b
17. 18 al. | Herod. III 80 Sandbach, The Class. Quart. XXXV
1941, 113 cft. SVF III 617 (τὴν γὰρ βασιλείαν ἀρχὴν ἀνυπεύθυνον
εἶναι) [Plat.] Defin. 415 b

1 ῆ] καὶ Re. Duebn. al. || 3 ἀπεκληρώσαντο A -σατο O ||
1-3 subiectum verbi ἀπεκληρ. sunt Πέρσαι -Σπ. -Ἀθ., obiectum
primo ταύτας -τὰς πολιτείας, deinde tripartitum βασιλείαν, ὀλιγα-
ρχίαν, δημοκρατίαν. def. Koraes; ταύτας δὲ τὰ πλείστον -δυνηθέντα
Patzig καὶ <αἱ> πλείστον -δυνηθεῖσαι Castiglioni || 8 ὀχλοκρασίαι
U¹H || 8-12 ὅταν βασιλεία μὲν ὕβριν ἐντέκη ἀνυπεύθυνον· ὀλιγα-
ρχία δὲ ὑπερφρ. τὸ (καὶ τὸ Ε γβ Re.) αὐθαδές· δημοκρατία (-τίαι H)
δὲ ἀναρχίαν· ἰσότης, ἀμετρίαν· πάσαι δὲ τὸ ἀνόητον (ἄνισον J) Ω
corr. Wy., <ῆ> v. 11 add. Sandbach || 15 ᾧ dub. Wil. | ἤδη susp.
Wil. || 18 τρίβωνα Ω corr. Turn. Xyl. (ex Plat.) || 20 λυκούργιον
U¹H || 21 αὐτ. JαA

- (827) πολυχόρδῳ συνοίσεται δημοκρατία, τὰ μὲν ἀνιείς τὰ δ' ἐπιτείνων τῆς πολιτείας, χαλάσας τ' ἐν καιρῷ καὶ καρτερώς αὐθις ἐμφύς, ἀντιβῆναι καὶ ἀντισχεῖν ἐπιστάμενος· εἰ δ' αἰρεσις αὐτῷ δοθείη καθάπερ ὀργάνων τῶν πολιτειῶν, οὐκ ἂν ἄλλην ἐλοιτο πλὴν τὴν μοναρχίαν, Πλάτωνι (Polit. 302e 303b) πειθόμενος, τὴν μόνην δυναμένην τὸν ἐντελῆ καὶ ὀρθιον ἐκείνον ὡς ἀληθῶς τῆς ἀρετῆς τόνον ἀνασχέσθαι καὶ μήτε πρὸς ἀνάγκην μήτε πρὸς χάριν ἀρμόσαι† τοῦ C συμφέροντος. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πολιτεῖαι τρόπον τινὰ κρατούμεναι κρατοῦσι καὶ φερόμεναι φέρουσι τὸν πολιτικόν, οὐκ ἔχοντα τὴν ἰσχὺν βέβαιον ἐπὶ τούτους, παρ' ὧν ἔχει τὸ ἰσχύον, ἀλλὰ πολλάκις ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον (fr. 359) ἀναφωνεῖν, ὃ πρὸς τὴν τύχην ἐχρήτο Δημήτριος ὁ πολιορκητῆς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν
 'σύ τοί με φουσᾶς σύ με †καταίθειν *** δοκεῖς'. 15

5sq. 790a Plat. Polit. 292—303 (Apelt cft. epist. 5 p. 321 dsq.); resp. 576a 587bsq. || 9 συμφ.] cf. Plat. 296d/e Aristot. Pol. III 1279a 34—37 | cf. 97, 2sq. (813d) || 14sq. Vit. Demetr. 35 p. 905d

1 τὸ μὲν H || 7 ὀρθιον J; ad ὀρθιον τόνον cf. Vit. Phoc. 2, 7 || 8.9 <ἀνευ> τοῦ συμφ. Re. Wy. <ἀπό> τ. σ. Fowler, utrumque hiatus efficiens; <τι> τ. σ. Hutten; <πρὸ> τ. σ. Hu.; 'an in ἀρμόσαι latet verbum velut ἀποχωρῆσαι (vel ἀπᾶσαι)?' Po. || 11 τούτον Ω corr. Mez. || 15 ita versum praebent Ω, in U inter φουσᾶς συ et δοκεῖς ras. 12 lit., suppl. U² | μ' ἐφουσας edd. vett. | μοι ante δοκεῖς in Vit. Demetr. 35 codd. praeter PL¹ | με καθαιρήσειν ci. Salmas. καταικιεῖν Rohde; 'sed comburere et flando excitare ignem inter se opponi videntur' Po. (ἐφύσας?)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΔΑΝΕΙΖΕΣΘΑΙ D

(Plan. 65)

1. Ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις (VIII 844 b) οὐκ ἔᾶ μετα-
 λαμβάνειν ὕδατος ἄλλοτρίου τοὺς γείτονας, ἀν μὴ παρ'
 αὐτοῖς ὀρύξαντες ἄχρη τῆς κεραμίτιδος καλουμένης γῆς
 5 ἄγονον εὖρωσι νόματος τὸ χωρίον, ἢ γὰρ κεραμίτις φύσιν E
 ἔχουσα λιπαρὰν καὶ πυκνὴν στέγει παραλαβοῦσα τὸ ὕγρὸν
 καὶ οὐ διίησι· δεῖν δὲ μεταλαμβάνειν τοῦ ἄλλοτρίου τοὺς
 ἴδιον κτήσασθαι μὴ δυναμένους· ἀπορία γὰρ βοηθεῖν τὸν
 νόμον. ἄρ' οὐκ ἔδει καὶ περὶ χρημάτων εἶναι νόμον, ὅπως
 10 μὴ δανείζονται παρ' ἑτέρων μὴδ' ἐπ' ἄλλοτρίας πηγὰς
 βαδίῳσι, μὴ πρότερον οἴκοι τὰς αὐτῶν ἀφορμὰς ἐξε-
 λέγξαντες καὶ συναγαγόντες ὥσπερ ἐκ λιβάδων τὸ χρή-
 σιμον καὶ ἀναγκαῖον αὐτοῖς; νυνὶ δ' ὑπὸ τρυφῆς καὶ
 15 μαλακίας ἢ πολυτελείας οὐ χρώνται τοῖς ἑαυτῶν ἔχοντες,
 ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἐπὶ πολλῷ παρ' ἑτέρων μὴ δεόμενοι. F
 τεκμήριον δὲ μέγα· τοῖς γὰρ ἀπόροις οὐ δανείζουσιν, ἀλλὰ

Διατριβή, quam a Plutarcho admodum adolescente habitam
 esse iuvenilis ardor et sermo flosculis rhetoricis exuberans argu-
 unt. Hartman De Plutarcho 492sq. K. Ziegler RE XXI 780sq.

Cat. Lampr. 215. — J (h k) v z d X v Z a b B (n) α A E Φ = v z d
 Θ = Z a b Π = α A E

16 τοῖς - δαν. cf. p. 139, 7sq.

4 αὐτ. ΘΠ αὐτ. O | κεραμίδος Plat. κεραμεῖτ. (item in v. 5)
 v d X² n Π || 7 δέησι J¹ d α¹ δέεισι h k X v Θ B | δεῖ Ω corr. Xyl. ||
 9 ἄρ' οὐκ ἔδει καὶ Duebn. Wil. ἄρα δέδεικται Ω ἄρα δὴ ἔδει καὶ
 Wy., sec. Mez. | τὸν νόμον h k || 11 αὐτῶν J h k αὐτ. O | ἐλέγξ.
 J¹ h k¹ X v a b B || 13 αὐτ. h z X v a b B E¹ || 15 πολλῶν J¹ h k¹ v |
 δεόμενον a b || 16 — p. 132, 3 varie temptaverunt Re. Wy. Madv.,
 sed non opus vid. mutare; illud τεκμήριον deducitur primum a

βουλομένοις εὐπορίαν τιν' ἑαυτοῖς κτᾶσθαι· καὶ μάρτυρα δίδωσι καὶ βεβαιωτὴν ἄξιον, ὅτι ἔχει, πιστεῦεσθαι, δέον ἔχοντα μὴ δανείζεσθαι.

2. Τί θεραπεύεις τὸν τραπεζίτην ἢ πραγματευτήν; |
828 ἀπὸ τῆς ιδίας δάνεισαι τραπέζης· ἐκπώματ' ἔχεις, παρο- 5
ψίδας ἀργυρᾶς, λεκανίδας· ὑπόθου ταῦτα τῇ χρεΐᾳ· τὴν
δὲ τράπεζαν ἢ Κωλιάς ἢ Τένεδος ἀντικοσμήσει τοῖς κερα-
μεοῖς, καθαρωτέροις οὖσι τῶν ἀργυρῶν· οὐκ ὄζει τόκον
βαρὺ καὶ δυσχερὲς ὥσπερ ἰοῦ καθ' ἡμέραν ἐπιρρουπαίνοντος
τὴν πολυτέλειαν, οὐδ' ἀναμνήσει τῶν καλανδῶν καὶ τῆς 10
νομμηνίας, ἣν ἱερωτάτην ἡμερῶν οὖσαν ἀποφράδα ποιοῦσιν
οἱ δανεισταὶ καὶ στύγιον. τοὺς μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ πωλεῖν
τιθέντας ἐνέχυρα τὰ αὐτῶν οὐδ' ἂν ὁ θεὸς σώσειεν ὁ
Κτήσιος· αἰσχύνονται τιμὴν λαμβάνοντες, οὐκ αἰσχύ-
B νονται τόκον τῶν ιδίων διδόντες. καίτοι δ' γε Περικλῆς 15
ἐκεῖνος τὸν τῆς θεᾶς κόσμον, ἄγοντα τάλαντα τεσσαρά-
κοντα χρυσίου ἀπέφθου, περὶαιρετὸν ἐποίησεν, 'ὅπως',
ἔφη, 'χρησάμενοι πρὸς τὸν πόλεμον αὐτίς ἀποδῶμεν μὴ
ἐλαττον'· οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ὥσπερ ἐν πολιορκίᾳ ταῖς
χρεΐαις μὴ παραδεχόμεθα φρουρὰν δανειστοῦ πολεμίου, 20
μηδ' ὄρᾱν τὰ αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ διδόμενα· ἀλλὰ τῆς τρα-
πέζης περιελόντες τὰ μὴ χρήσιμα, τῆς κοίτης, τῶν ὀχη-

7 Κωλιάς] RE XI 1077, 54 Honigmann | Τέν.] cf. Dio Prus.
42, 5 (RE V A 496 Fiehn) || 15sq. Thuc. II 13, 5 || 22 et p. 133, 1
ὀχημ.] cf. p. 133, 25

creditorum consuetudine, deinde a debitorum. in verbo δίδωσι subauditur ὁ βουλούμενος εὐπ. τινὰ κτᾶσθαι, numerum singul. et plur. iuxta de isdem hominibus etiam in hac oratione Plut. saepius adhibet, e. g. p. 139 et 140; 142, 20—23; cf. 814bc; 84, 7sq. al.

1 (πρὸς) κτᾶσθαι vel (ἐπι)κτᾶσθαι ci. Po. || 7 Κωλιάς Wil. καλὴ Ἀύλις | ἢ] ἢ uab | κεραμίους u κεραμεῖους d -μικοῖς v -μοῖς za¹ || 8 οὐδ' ci. Wil. || 11 νομμην. u, edd. inde a Steph., ἱερομμη. Θ B¹ νεομμη. O || 13 ἐνέχ. τιθ. J¹ h k a. c. X a. c. ab || 15 (ἀπὸ) τῶν Castiglioni | καίτοι γε δ' ab B Heinze καίτοι δ' γε O, def. Bern. || 20 παραδεχόμεθα k n a A (?) ἀνεχόμεθα vel sim. Xyl. Re. || 21 ὄρᾱν def. Bern. ut pendens a παραδεχ.; περιορῶμεν pro ὄρᾱν ci. Mez. μηδ' ὅμηναι τὰ αὐτ. ε. δ. διδῶμεν Kron.

μάτων, τῆς διαίτης, ἐλευθέρους διαφυλάττωμεν ἑαυτούς, ὡς ἀποδώσοντες αὐθις, ἐὰν εὐτυχήσωμεν.

3. Αἱ μὲν οὖν Ῥωμαίων γυναῖκες εἰς ἀπαρχὴν τῷ Πυθίῳ Ἀπόλλωνι τὸν κόσμον ἐπέδωκαν, ὅθεν ὁ χρυσοῦς C
 5 κρατὴρ εἰς Δελφοὺς ἐπέμφθη· αἱ δὲ Καρχηδονίων γυναικες ἐκείραντο τὰς κεφαλὰς καὶ ταῖς θριξίν ἐντείνειν τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ὄργανα παρέσχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ἡμεῖς δὲ τὴν αὐτάρκειαν αἰσχνυόμενοι καταδουλοῦμεν ἑαυτοὺς ὑποθήκαις καὶ συμβολαίοις, δέον εἰς αὐτὰ τὰ
 10 χρήσιμα συσταλέντας καὶ συσπειραθέντας ἐκ τῶν ἀχρήστων καὶ περιττῶν κατακοπέντων ἢ πραθέντων ἐλευθερίας αὐτοῖς ἱερὸν ἰδρῦσασθαι καὶ τέκνοις καὶ γυναιξίν. ἡ μὲν γάρ Ἀρτεμις ἡ ἐν Ἐφέσῳ τοῖς χρεώσταις, ὅταν καταφύγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῆς, ἀσυλίαν παρέχει καὶ D
 15 ἄδειαν ἀπὸ τῶν δανειστῶν· τὸ δὲ τῆς εὐτελείας καὶ ἀσυλον καὶ ἄβατον πανταχοῦ τοῖς σώφροσιν ἀναπέπταται, πολλῆς σχολῆς εὐρυχωρίαν παρέχον ἰλαρὰν καὶ ἐπίτιμον. ὥς γὰρ ἡ Πυθία τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τὰ Μηδικὰ τεῖχος ξύλινον δίδοναι τὸν θεὸν ἔφη, κἀκεῖνοι τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν
 20 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς οἰκίας ἀφέντες εἰς τὰς ναῦς κατέφυγον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, οὕτως ἡμῖν ὁ θεὸς δίδωσι ξυλίνην τράπεζαν καὶ κεραμεῖαν λεκάνην καὶ τραχὺ ἱμάτιον, ἐὰν ἐλεύθεροι ζῇν ἐθέλωμεν.

ῥηδὲ σύ γ' ἵπποσύνας τε μένειν,

25 μῆδ' ὀχήματα ζευκτὰ κερασφόρα καὶ κατάργυρα, ἃ Ε
 τόκοι ταχεῖς καταλαμβάνουσι καὶ παρατρέχουσιν· ἀλλ' ὄνω

3—5 Vit. Cam. 8 p. 133b Liv. V 25, 8—10 Diod. XIV 116, 9 || 5sq. App. Libyc. 93, 441 || 14sq. RE II 1884 al. || 17—21. 24 Herod. VII 141sq. || 25 ὀχημ.—κερασφ.] cf. p. 132, 22sq.; κερασφ. = carri, in primo temone instructi ornamentis ad imaginem cornuum arietinorum vel sim. formati?

2 ἀποδώσ.] cf. p. 132, 18 || 8 τὴν om. J¹ || 10 συσπειραθ. J³ u Z (sed ss. m. 1) nα² A | ἀρίστων J¹ h k Θ || 12 αὐτοῖς J Φ a b || 15 δανειστῶν J¹ Xyl. interpr. Kron. δανειῶν O || 17 ἐπίτ.] ἐνδοξον J¹ || 23 θέλωμεν J h Φ a edd. ante Duebn. || 24 σοί J h k (edd. ante Duebn.) | ἵπποσύνην Herod. | τεμένει J τεμένη X τε μέλοι (et ἵπποσύνης) h τε μέλοι k || 25 ὀχήματος ζευκτοῦ κερασφόρον (κεραφ. h) καὶ κατάργυρον h k (corr. m. 2) ζευκτὰ καὶ κερ. B | καὶ om. E

τινὶ τῷ τυχόντι καὶ καβάλλη χρώμενος φεύγε πολέμιον
καὶ τύραννον δανειστήν, οὐ γῆν αἰτοῦντα καὶ ὕδωρ ὡς ὁ
Μῆδος, ἀλλὰ τῆς ἐλευθερίας ἀπτόμενον καὶ †προσγρά-
φοντα τὴν ἐπιτιμίαν· κἂν μὴ διδῶς, ἐνοχλοῦντα· κἂν ἔχῃς,
μὴ λαμβάνοντα· κἂν πωλῇς, ἐπευωνίζοντα· κἂν μὴ πωλῇς, 5
ἀναγκάζοντα· κἂν δικάζῃς, ἐντυγχάνοντα· κἂν ὁμόσῃς,
†ἐπιτάττοντα· κἂν βαδίζῃς ἐπὶ θύρας, ἀποκλείοντα· κἂν
οἶκοι μένης, ἐπισταθμεύοντα καὶ θυροκοποῦντα.

F 4. Τί γὰρ ὦνησε Σόλων Ἀθηναίους ἀπαλλάξας τοῦ
ἐπὶ τοῖς σώμασιν ὀφείλειν; δουλεύουσι γὰρ ἅπασι τοῖς 10
ἀφανισταῖς, μᾶλλον δ' οὐκ αὐτοῖς – τί γὰρ ἦν τὸ δεινόν;
–, ἀλλὰ δούλοις ὕβρισταῖς καὶ βαρβάροις καὶ ἀγροῖς,
ὥσπερ οὖς ὁ Πλάτων (Rep. X 615 e) φησὶ καθ' Αἰδου
διαπύρους κολαστὰς καὶ δημοκοίνους ἐφεστάναι τοῖς ἡσε-
βηκόσι. καὶ γὰρ οὗτοι τὴν ἀγορὰν ἄσεβῶν χῶρον ἀπο- 15
829 δελξαντες τοῖς ἀθλοῖς χρεώσταις | γυνῶν δίκην ἐσθίουσι

1 καθ.] cf. Wil. Hermes 25, 1890, 206³ || 3 Herodot. VI 48
VII 131 || 9 Vit. Sol. 15 p. 86 d Aristot. resp. Athen. 9, 1 || 11 τί – τὸ
δεινόν; cf. ~ 503 e; p. 141, 3 || 15 ἀσεβ. χ.] 185 e 975 c Vit. Cat.
min. 3 p. 761 a

1 καὶ καβάλλη χρώμ. O καὶ . . . (quid ante ras.?) χρώμενος J¹,
ante καὶ add. καὶ καταβάλλη J², καὶ καβάλλη καὶ ἱππῶ (hoc in ras.)
χρώμ. J³ καὶ καταβάλλη χρώμ. X κἂν καταβάλλη χρώμ. hk¹ καὶ
ἡμιόνω χρώμ. B || 2 γῆν vz (ut vid.) Laur. 80, 21 Xyl. interpr. Mez.
πύρ O || 3 προσγρ. Ω 'corruptum neque cum Madv. προγρ. scriben-
dum, sed περιγράφοντα = circumscribere extinguere ut p. 334 c et
Aeschin. III 209 περιγράφαντέ με ἐκ τῆς πολιτείας' Po. || 4 'τὴν
ἐπιτιμίαν hic ut p. 141, 9 cum ἐλευθερία coniungitur ut saepe ap.
Romanos 'libertas' et 'civitas' (Th. l. l. III 1240). est igitur status
liberi hominis qui omnibus civis iuribus in sua urbe fruitur (cf.
Demosth. XXI 106, II 88 et supra p. 128, 13 τὸ τίμιον)' Po. ||
ε signifikatio dubia; ἐντυγχάνοντα de appellando a iudicio dictum
videtur (cf. Liddell – Scott s. v.). || 7 ἐπιτάττοντα corruptum. ἐπι-
πλήττοντα (= periurium obicit) Latte; ἐπιτα(ρά)ττοντα = 'novas
turbas efficiens' (cf. Vit. Them. 5, 2 δίκας τινὰς ταράξεν) Po. |
θύραις ab | ἀποκλείοντα E ἀποκλειοντα X¹n || 11 ἀφαν. (cf.
p. 142, 4)] 'nomen acerbo ioco argentariis datum?' Po. δανεισταῖς
hk¹ Xyl. interpr., Mez. | οὐκ J¹ οὐδ' Basil. μᾶλλον δὲ αὐτοῖς
(hkzuΘB) aut μᾶλλον δ' εἰς τοῖς O (om. οὐδ') | τὸ om. υΘB ||
12 δούλοις καὶ ὄ. J¹ || 13 ὁ Jυab, om. O || 15 χῶρον Ω corr. Hu.
coll. locis supra laud. || 16 ἐσθίουσι Jυab ἐσθουσι O edd. cf. 101 d

καὶ ὑποκείρουσιν αὐτοὺς ἑδέρτρον ἔσω δύνοντες' (Hom. λ 579), τοὺς δ' ὥσπερ Ταντάλους ἐφειστώτες εἰργουσι γεύσασθαι τῶν ἰδίων τρυγῶντας καὶ συγκομίζοντας. ὥς δὲ Δαρεῖος ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἔπεμψε Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην ἐν
 5 ταῖς χερσὶν ἁλύσεις ἔχοντας καὶ δεσμὰ κατὰ τῶν αἰχμηλῶτων, παραπλησίως οὗτοι τῶν χειρογράφων καὶ συμβολαίων ὥσπερ πεδῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κομίζοντες ἀγγεῖα μεστὰ τὰς πόλεις ἐπιπορεύονται καὶ διελαύνουσι, σπείροντες οὐχ ἡμέρον καρπὸν ὥς ὁ Τριπτόλεμος, ἀλλ' ὀφλη-
 10 μάτων ῥίζας πολυπόνους καὶ πολυτόκους καὶ δυσεκλείπτους τιθέντες, αἱ κύκλω νεμόμεναι καὶ περιβλαστάνουσαι B κάμπτουσι καὶ ἄγχουσι τὰς πόλεις. τοὺς μὲν γὰρ λαγῶς λέγουσι τίκτειν ἅμα καὶ τρέφειν ἕτερα καὶ ἐπικυτσκεσθαι πάλιν, τὰ δὲ τῶν μαστιγιῶν τούτων καὶ βαρβάρων χρέα
 15 πρὶν ἢ συλλαβεῖν τίκτει· διδόντες γὰρ εὐθὺς ἀπαιτοῦσι καὶ τιθέντες αἴρουσι καὶ δανείζουσιν ὁ λαμβάνουσιν ὑπὲρ τοῦ δανεῖσαι.

5. Λέγεται μὲν παρὰ Μεσσηνίοις

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἔστι καὶ ἄλλος·

20 λεχθήσεται δὲ πρὸς τοὺς δανειστάς

ἔστι τόκος πρὸ τόκοιο, τόκος γε μὲν ἔστι καὶ ἄλλος·

εἶτα τῶν φυσικῶν δήπου καταγελῶσι, λεγόντων μηδὲν ἐκ C τοῦ μὴ ὄντος γενέσθαι· παρὰ τούτοις γὰρ ἐκ τοῦ μηκέτ' ὄντος μὴδ' ὕφειστώτος γεννᾶται τόκος. καὶ τὸ τελωνεῖν

15sq. cf. Lipsius, D. att. Recht u. Rechtsverfahren (1908) 724 || 19 Strab. VIII 7 p. 339 Aristoph. Equ. 1059 || 22 τῶν φυσικῶν] ut Empedoclis al.

1 δέρδρον h δένδρον ka δέτρον b, om. υ (lac. 3 lit.) | εἶσω Ω corr. Xyl. || 2 ἐφειστώτας J || 4 ἔπεμψεν post ἀρταφ. trp. X || 6 δυσβολαίων α A a. c. || 10 δυσεκλήπτους J¹hkXυΘ δυσεκτρίπτους vel sim. Re. || 11 παραβλαστ. Doe. || 12 καλύπτουσι J¹zE || 13 κυτσκεσθαι J¹hk¹X¹υΘ (Z¹) B || 14 τὰ] τῶν J²α Ald. || 15 αἰτοῦσι J¹hk¹υB || 17 δανείσθαι J¹hk¹ || 18 μὲν γὰρ παρὰ υΘ || 19 μὴν J¹hkXυΘ B || 20—21 om. hk¹ || 21 μὴν JdXυΘ B || 23 μηκέτ' ὄντος X (Bern. Jkide) μὴδ' ἐτ' ὄντος h (Re.) μηδέτ' ὄντος vel μηδέ τ' ὄντος JkdabΠ (in α scr. in α lac.) μηδὲν ὄντος m. 2 in lac.) μηδὲν ὄντος v Z μηδέ ὄντος z μὴ δοθέντος v μηδέποτ' ὄντος B

θνεϊδος ἡγοῦνται, τοῦ νόμον διδόντος· <ἀλλ'> αὐτοὶ παρα-
νόμως δανείζουσι τελωνοῦντες, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τάληθές
εἰπεῖν, ἐν τῷ δανείζειν χρεωκοποῦντες· ὁ γὰρ οὗ γράφει
λαμβάνων ἔλαττον χρεωκοπεῖται. καίτοι Πέρσαι γε τὸ
ψεύδεσθαι δεύτερον ἡγοῦνται τῶν ἁμαρτημάτων, πρῶτον 5
δὲ τὸ ὀφείλειν· ὅτι καὶ τὸ ψεύδεσθαι τοῖς ὀφείλουσι συμ-
βαίνει πολλάκις· ψεύδονται δὲ μᾶλλον οἱ δανείζοντες καὶ
D ῥαδιουργοῦσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐφημερίσι, γράφοντες ὅτι
τῷ δεῖν τοσοῦτον διδόασιν, ἔλαττον διδόντες· καὶ τὸ ψευ-
δος αἰτίαν ἔχει πλεονεξίαν, οὐκ ἀνάγκην οὐδ' ἀπορίαν, 10
ἀλλ' ἀπληστίαν, ἥς ἀναπόλαυστόν ἐστιν αὐτοῖσι τὸ τέλος'
καὶ ἀνωφελές ὀλέθριον δὲ τοῖς ἀδικουμένοις. οὔτε γὰρ
ἀγροὺς οὐδ' ἀφαιροῦνται τῶν χρεωστῶν γεωργοῦσιν,
οὔτ' οἰκίας αὐτῶν ἐκβαλόντες οἰκοῦσιν, οὔτε τραπέζας
παρατίθενται οὔτ' ἐσθῆτας ἐκείνων· ἀλλὰ πρῶτός τις 15
ἀπόλωλε, καὶ δεύτερος κυνηγεῖται ὑπὲρ ἐκείνου δελεα-
ζόμενος. νέμεται γὰρ ὡς πῦρ τὸ ἄγριον αὐξόμενον ἐν
E ὀλέθρῳ καὶ φθορᾷ τῶν ἐμπεσόντων, ἄλλον ἐξ ἄλλου κατ-
αναλίσκον· ὁ δὲ τοῦτο ῥιπίζων καὶ τρέφων ἐπὶ πολλοὺς
δανειστής οὐδὲν ἔχει πλέον ἢ διὰ χρόνον λαβὼν ἀναγνῶναι 20
πόσους πέπρακε καὶ πόσους ἐκβέβληκε καὶ πόθεν πον κυ-
λινδόμενον καὶ σωρενόμενον διαβέβηκε τὸ ἀργύριον.

6. Καὶ ταῦτα μὴ μ' οἴεσθε λέγειν πόλεμον ἐξηγηνοχότου
πρὸς τοὺς δανειστάς·

4—7 Herod. I 138 (ubi αἰσχιστον τὸ ψεύδ., δεύτερα τὸ ὀφείλειν)

1 add. Castiglioni αὐτοὶ <δὲ> Mez. || 2 μᾶλλον δὲ δεῖ υΘΒ μᾶλ-
λον —(3) χρεωκ. om. h k¹ || 3 ὁ] δ J X a b Π | οὗ Bongarsius Xyl. οὐ ||
4 χρεόκ. J h k u | γε om. a b || 6 καὶ συμβαίνει αΑ (ras. 3 lit.) ||
10 πλεονεξίαν (Re.) X p. c., z et d (ut vid., Wegel. nil notante)
—εξίας O || 11 trimetrum agnovit Wil., unde αὐτοῖσι pro αὐτοῖς
(Ω) Hu. (an αὐτοῖς τό <γε> τέλος?) | ἐστιν om. J¹ h k¹ || 12 ὀλέθριοι
k a. c. E || 14 ἐκβαλ. ἐκείνους οἰκοῦσιν J³ k² Φ X² (βαλόντες ἐκείνους
οἰκοῦσιν in ras. 15 lit.) n Π edd. | ἐκβάλλοντες J Φ α a. c. edd. ante
Duebn. || 15 ἐκείνων] φοροῦσιν add. dub. Re., ἀμφιένηνται Madv.,
nihil opus vid. || 16 κυνηγεῖται υΘΒ Π || 17 γὰρ] δὲ J¹ h k X ||
17. 18 αἰξ. ὀλέθρῳ Φ Π | ἐκπεσόντων J³ k² n Π || 20 λαβὼν διὰ χρό-
νον υΘΒ || 21. 22 κυλινδούμ. k d u Z B, (cf. p. 140, 6) <προσ>κυλινδόμ.
ci. Madv. || 23 μὴ μ' οἴεσθε] μὴ μεθεῖσθαι J¹ (γ supra θ¹ scr.
m. 2, corr. m. 3) h μὴ μυθεῖσθαι k¹ | λέγων h k¹

‘οὐ γὰρ πάποτ’ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους’.

(Hom. A 154) ἀλλ’ ἐνδεικνύμενον τοῖς προχείρως δανειζο-
 μένοις, ὅσῃν ἔχει τὸ πρᾶγμ’ αἰσχύνῃν καὶ ἀνελενθερίαν καὶ
 ὅτι τὸ δανελῆσθαι τῆς ἐσχάτης ἀφροσύνης καὶ μαλακίας
 5 ἐστίν. ‘ἔχεις;’ μὴ δανείσῃ, οὐ γὰρ ἀπορεῖς. ‘οὐκ ἔχεις;’ μὴ F
 δανείσῃ, οὐ γὰρ ἐκτίσεις. κατ’ ἰδίαν δ’ οὕτως ἐκάτερα σκο-
 πῶμεν. ὁ Κάτων πρὸς τινὰ πρεσβύτην πονηρυνόμενον ‘ὦ
 ἄνθρωπε, τί τῷ γήρᾳ’ ἔφη ‘πολλὰ κακὰ ἔχοντι τὴν ἐκ τῆς
 πονηρίας αἰσχύνῃν προστίθης;’ οὐκοῦν καὶ σὺ τῇ πενίᾳ,
 10 πολλῶν κακῶν προσόντων, | μὴ ἐπισώρυνε τὰς ἐκ τοῦ δα- 830
 νελῆσθαι καὶ ὀφείλειν ἀμηχανίας μὴδ’ ἀφαιροῦ τῆς πενίας,
 ὃ μόνῳ τοῦ πλούτου διαφέρει, τὴν ἀμερμνίαν. ἐπεὶ τὸ
 τῆς παροιμίας ἔσται γελοῖον

‘οὐ δύναμαι τὴν αἰγα φέρειν, ἐπὶ μοι θέτε τὸν βοῦν’.

15 πενίαν φέρειν μὴ δυνάμενος δανειστὴν ἐπιτίθης σεαυτῷ,
 φορτίον καὶ πλουτοῦντι δύσοιστον. ‘πῶς οὖν διατραφῶ;’
 τοῦτ’ ἐρωτᾷς, ἔχων χεῖρας, ἔχων πόδας, ἔχων φωνήν,
 ἄνθρωπος ὢν, ὃ τὸ φιλεῖν ἔστι καὶ φιλεῖσθαι καὶ τὸ χαρί-
 ζεσθαι καὶ τὸ εὐχαριστεῖν; γράμματα διδάσκων, καὶ παιδ-
 20 αγωγῶν, καὶ θυρωρῶν, πλέων, παραπλέων — οὐδέν
 ἔστι τούτων αἷσχιον οὐδὲ δυσχερέστερον τοῦ ἀκοῦσαι B
 ‘ἀπόδος’.

7. ‘Ὁ Ρουτίλιος ἐκεῖνος ἐν Ῥώμῃ τῷ Μουσωνίῳ προσ-
 ελθὼν ‘Μουσώνιε’ εἶπεν ‘ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ, ὃν σὺ μιμῇ καὶ
 25 ζηλοῖς, οὐ δανεῖζεται’. καὶ ὁ Μουσώνιος μειδιάσας εἶπεν
 ‘οὐδὲ δανεῖζει’. ὁ γὰρ Ρουτίλιος δανεῖζων αὐτὸς ὠνείδιζεν

6sq. cf. p. 140, 19sq. || 7sq. 784a 199a Vit. Cat. mai. 9 p. 341 d
 al. || 14 Paroem. Gr. II p. 592 || 17sq. Epictet. III 26, 1 I 9, 8 al. ||
 20 παραπλέων = negotiator gubernatori comes additus (Re.) ||
 21sq. cf. p. 141, 21 || 23 Muson. fr. XXXVII H.

13 γελοῖον lectoris alicuius exclamationem esse susp. Kron. ||
 14 ἐπὶ μοι θέτε Re. ἐπίθετέ μοι || 18.19 καὶ (τὸ) φιλεῖσθαι
 dub. Bern.; an καὶ [τὸ] εὐχαρ.? καὶ εὐχ. hab. kX || 20 καὶ om.
 v Θ B || 21 τὸ ἀκ. α A a. c. || 26 ὁ γὰρ - p. 138, 1 δανειζομένῳ del. Wil.

- (880) ἐκείνῳ δανειζομένῳ. ὡς Στωικὴ τις αὐτὴ τυφομανία· τί γάρ σε δεῖ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κινεῖν, αὐτόθεν ὑπομνησάσαι τοῖς φαινομένοις ἐνόν; οὐ δανείζονται χελιδόνες, οὐ δανείζονται μύρμηκες, οἷς ἢ φύσις οὐ χεῖρας, οὐ λόγον, οὐ τέχνην δέδωκεν· ἄνθρωποι δὲ περιουσίᾳ συνέσεως διὰ τὸ εὐμήχανον ἵππους παρατρέφουσι, κύνες, πέρδικας, κο-
C λιοιούς· τί οὖν γε σκευῶν κατέγνωκας ἀπιθανώτερος ὢν κολιοῦ καὶ ἀφωνώτερος πέρδικος καὶ κύνος ἀγεννέστερος, ὥστ' ἀπ' ἀνθρώπου μηδενὸς ὠφελεῖσθαι περιέπων, ψυχαγωγῶν, φυλάττων, προμαχόμενος; οὐχ ὀρεῖς, ὡς πολλὰ 10 μὲν γῇ παρέχει πολλὰ δὲ θάλαττα;

καὶ μὲν Μικύλον εἰσεῖδον·

φησὶν ὁ Κράτης (fr. 5 p. 122 I² D.)

τῶν ἐρίων ξαίνοντα, γυναικὰ τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ τιμότητι.⁷

15

Κλεάνθη δ' ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος ἡρώτα διὰ χρόνον θεασάμενος ἐν ταῖς Ἀθήναις ἄλεις ἔτι, Κλέανθε;· ἄλῳ φησιν ὃ βασιλεὺς· ὁ ποιῶ ἔνεκα τοῦ Ζήνωνος μὴ ἀπο-

- 3sq. cf. Musonius Pap. Harris (Arch. Pap. XII 177) Ev. Matth. 6, 26 || 6 cf. Soph. Ant. 365 (μηχανόεν) || 7 cf. Aristoph. Av. initium || 12 RE XI 1630 (Stenzel) cf. λ 593 || 14 cf. χ 423 || 15 cf. Γ 20; Ν 603 al. || 16 — p. 139, 1 SVF I fr. 597 (cf. Diog. L. VII 169)

1 ὡς del. Wy., sed vid. exclamatio esse 'quam vere Stoica quaedam ...'; cf. e. g. p. 139, 1 ὅσον; 853b ὃ Στ. ci. Re. || 2 γάρ σ' ἔδει ci. Re. || 4 οὐ χεῖρας om. J¹hk¹X¹ || 5 ἔδωκεν J¹hk¹XuΘB, fort. recte | συν.] δυνάμει ab || 5.6 διὰ τὸ εὐμ. susp. Kaltw. ut gloss. verborum περιουσίᾳ συν., sed pertinere vid. ad ἵππους κτλ. | τρέφουσι ab | post πέρδικας add. λαγούς (sed cf. p. 135, 12 λαγός!) edd. inde ab. Ald. || 6.7 κο - lac. 14 lit. - τοῦ J¹, λιοιούς τί οὖν σεαυ add. m. 2, γε σεαυ corr. m. 3 | γε] σὺ γε aut λέγε ci. Re. || 8 ἀγενέστ. kΦab || 10 προμαχόμενος uΘ || 12 μίκυλον JX (Callim. epigr. 26) μίκυλλον O (Lucian. Gallus et Catapl. 14sq. | εἰσεῖδον] apud Crat. fort. additum erat κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα ex λ 593 (Xyl.), cf. Crat. fr. 3, 1 D. || 12.13 φησὶν εἰσεῖδον X a. c. E || 14 συγκαταξάιν. Φ || 15 καὶ τὸν λ. u (λοιμ.) ΘB | αἰνῇ] ἐνὶ J | τιμότητι hk¹Φα¹ om. J δημοτῇτι O cf. Praef. XXVII || 16 κλεάνθη Jz¹ab (edd. ante Duebn.) || 18 Ζήνωνος μὴ v. Arnim ἔην μόνος δέ

στήναι μηδὲ φιλοσοφίας¹. ὅσον τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός, D
 ἀπὸ τοῦ μύλου καὶ τῆς μάκτρας πεττούσῃ χειρὶ καὶ
 ἀλούσῃ γράφειν περὶ θεῶν καὶ σελήνης καὶ ἄστρων καὶ
 ἡλίου. ἡμῖν δὲ δουλικά δοκεῖ ταῦτ' ἔργα. τοιγαροῦν ἴν'
 5 ἐλεύθεροι ὦμεν δανεισάμενοι, κολακεύομεν οἰκότεριβας
 ἀνθρώπους καὶ δορυφοροῦμεν καὶ δειπνίζομεν καὶ δῶρα
 καὶ φόρους ὑποτελοῦμεν, οὐ διὰ τὴν πενίαν (οὐδεὶς γὰρ
 δανεῖζει πένητι), ἀλλὰ διὰ τὴν πολυτέλειαν. εἰ γὰρ ἡρκοῦ-
 μεθα τοῖς ἀναγκαίοις πρὸς τὸν βίον, οὐκ ἂν ᾗν γένος δα-
 10 νειστῶν, ὥσπερ οὐδὲ Κενταύρων ἔστιν οὐδὲ Γοργόνων.
 ἀλλ' ἡ τρυφή δανειστάς ἐποίησεν οὐχ ἥττον ἢ χρυσοχόους E
 καὶ ἀργυροκόπους καὶ μυρεψοὺς καὶ ἀνθοβάφους. οὐ γὰρ
 ἄρτων οὐδ' οἴνου τιμὴν ὀφείλομεν, ἀλλὰ χωρίων καὶ ἀν-
 δραπόδων καὶ ἡμιόνων καὶ τρικλίνων καὶ τραπεζῶν, καὶ
 15 χορηγοῦντες ἐκκελυμένως πόλεσι, φιλοτιμούμενοι φιλο-
 τιμίας ἀκάρπους καὶ ἀχαρίστους. ὁ δ' ἄπαξ ἐνειληθείς
 μένει χρεώστης διὰ παντός, ἄλλον ἐξ ἄλλου μεταλαμβάνων
 ἀναβάτην ὥσπερ ἵππος ἐγχαλινωθείς· ἀποφυγὴ δ' οὐκ
 ἔστιν ἐπὶ τὰς νομὰς ἐκείνας καὶ τοὺς λειμῶνας, ἀλλὰ
 20 πλάζονται καθάπερ οἱ θεήλατοι καὶ οὐρανοπετεῖς ἐκεῖνοι
 τοῦ Ἐμπεδοκλέους (fr. 115, 9–12) δαίμονες·

ἰαίθεριον <μὲν> γάρ σφε μένος πόντονδε διώκει, F
 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσσε· γαῖα δ' ἐς αὐγὰς

1—4 SVF I 465 || 5 ἐλεύθ.] cum ironia dictum, nam ipso τῷ
 δανείζεσθαι in servitutem ruimus; cf. p. 132, 21 sqq. 133, 8—12. 23.
 134, 38q. 10 || 7.8 cf. p. 131, 16 || 22sq. 361c

2 τῇ μακρᾷ J¹uΘB || 4 ταῦτα τὰ ἔργα E || 5 ἐλεύθεροι <δοκ>-
 ὦμεν, δανεισάμενοι κολ. Castiglioni (Decisa forficibus 1954, 220),
 speciosum, sed non pauci hiatus in hoc libello occurrunt |
 οἰκότεριβας] Plut. vid. in animo habere aut libertos feneratores
 aut potentes vernas feneratorum || 15 ἐκλ. (dissolutus) | ἐκκελυ-
 μέναις J¹- μένος αA a.c. || 16 ἀχρήστους k²Φu (v. l.) BΠ || 17 ἐξ
 om. ΘB || 21 τοὺς Jhk¹ΦuabB | ἐμπεδοκλέας J¹ | δαίμονας
 Jhk¹ΦuΘB || 22 μὲν om. codd. hic et 361c, sed ibi habet
 Eusebius; καὶ hic ss. E γε Hippol. || 23 δ' ἐς¹ Mez. δὲ | ἀπέπτ.
 Bern. ex 361c ἀνέπτυσσε | εἰς Φ | αὐγ.] λυγὰς X λυτὰς J

831 ἡελίου ἀκάμαντος· ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις· |
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλον δέχεται'

τοκιστῆς ἢ πραγματευτῆς Κορίνθιος εἰτα Πατρεὺς εἰτ' Ἀθηναῖος, ἄχρις ἂν ὑπὸ πάντων περικρουόμενος διαλυθῇ καὶ κατακερματισθῇ. καθάπερ γὰρ ἀναστῆναι δεῖ τὸν 5 πεπηλωμένον ἢ μένειν, ὁ δὲ στρεφόμενος καὶ κυλινδούμενος ὕμῳ τῷ σώματι καὶ διαβρόχῳ προσπεριβάλλεται πλείονα μολυσμόν, οὕτως ἐν ταῖς μεταγραφαῖς καὶ μεταπτώσεσι τῶν δανείων τοὺς τόκους προσαναλαμβάνοντες αὐτοῖς καὶ προσπλάττοντες αἰεὶ βαρύτεροι γίνονται καὶ 10 τῶν χολικῶν οὐδὲν διαφέρουσιν, οἱ θεραπείαν μὲν οὐ B προσδέχονται, τὸ δὲ προστεταγμένον ἐξερῶντες, εἰτα πλεον αὐθις συλλέγοντες αἰεὶ διατελοῦσι· καὶ γὰρ οὗτοι καθαρθῆναι μὲν οὐ θέλουνσιν, αἰεὶ δ', ὅσαι τοῦ ἔτους ὥραι, μετ' ὀδύνης καὶ σπαραγμῶν τὸν τόκον ἀναφέροντες, ἐπιρ- 15 ρέοντος εὐθὺς ἐτέρον καὶ προσισταμένον, πάλιν ναυτιῶσι καὶ καρρηβαροῦσι, δέον ἀπαλλαγέντας εἰλικρινεῖς καὶ ἐλευθέρους γίνεσθαι.

8. *Ἦδη γάρ μοι πρὸς τοὺς εὐπορωτέρους καὶ μαλακωτέρους ὁ λόγος ἔστι, τοὺς λέγοντας 'ἄδουλος οὖν γέ- νωμαι καὶ ἀνέστιος καὶ ἄοικος;' ὥσπερ εἰ λέγοι πρὸς ἱατρὸν ἄρρωστος ὕδρωπιῶν καὶ ᾤδηκῶς 'ἰσχνὸς οὖν γέ- νωμαι καὶ κενός;' τί δ' οὐ μέλλεις, ἴν' ὑγιαίνης; καὶ σὺ C γενοῦ ἄδουλος, ἵνα μὴ δοῦλος ᾖς· καὶ ἀκτῆμων, ἵνα μὴ

2 ad Empedoclis verba cf. Hes. Th. 800 || 19 cf. p. 137, 4sq.

1 ἡελίοιο Φα¹ | ἀκάμαντος O (ut 361 c) ἀκάματος zab φαέθον-
 τος Hippol. | δίνης J¹hk¹dXyΘB || 2 ἄλλος k p. c. XnA p. c. Eδ
 ἄλλον O || 4 διακρου. ab | ante διαλυθῇ addunt εἰς τόκους codd.
 praeter J¹ (add. m. 2) hk¹X¹ || 5 κατακερματισθῇ J (a. c.?) υΘB ||
 8.9 καὶ ἐν ταῖς μεταπτώσεσι. Φα (ante ras.). | πτώσεσι hk¹ || 9 προσ-
 λαμβ. υΘB || 10 προσπλάσσο. k²ΦΠn προσπαλάσσοντες Po. ||
 11 χολικῶν Po. (cf. 101 c) χωρικῶν J¹hk¹XyΘB χολερικῶν ΠΦ cf.
 Praef. || 12 προστετ. cf. Praef. | ἐξερῶντες Re. ἐξαίροντες ||
 14 οὐκ ἐθέλ. uabB | ὅσαι] αἰ hk¹Φα a. c. ? || 15 ἀναφέρουσιν Φα
 a. c. ? || 16 προισταμ. hk¹ || 20 ὦν ΘB || 23 καὶ¹ om. dhk¹XyZB |
 γέν. καὶ ἀνέστιος καὶ κενός J | μέλεις J¹X | ὑγιαίνης E

κτήμ' ἥς ἄλλου. καὶ τὸν τῶν γυπῶν ἄκουσον λόγον·
 ἐμοῦντος τοῦ ἑτέρου καὶ λέγοντος τὰ σπλάγχχν' ἐκβάλλειν,
 ἕτερος παρὼν 'καὶ τί δεινόν;' εἶπεν· 'οὐ γὰρ τὰ σεαυτοῦ
 σπλάγχχν' ἐκβάλλεις, ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ ὃν ἄρτι ἐσπαράττι-
 5 μεν'. καὶ τῶν χρεωστῶν οὐ πωλεῖ· ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ
 χωρίον οὐδὲ τὴν ἰδίαν οἰκίαν, ἀλλὰ τὴν τοῦ δανείσαντος
 ὃν τῷ νόμῳ κύριον αὐτῶν πεποίηκε. 'νῆ Δία' φησὶν 'ἀλλ'
 ὁ πατήρ μοι τὸν ἀγρόν τοῦτον κατέλιπε'. καὶ γὰρ τὴν
 ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐπιτιμίαν ὁ πατήρ ἔδωκεν, ὣν σε δεῖ
 10 λόγον ἔχειν πλείονα. καὶ τὸν πόδα καὶ τὴν χεῖρ' ὁ γεν-
 νήσας ἐποίησεν, ἀλλ' ὅταν σαπῇ, μισθὸν δίδως τῷ ἀπο- D
 κόπτοντι. τῷ δ' 'Ὀδυσσεῖ τὴν ἐσθῆτα ἡ Καλυψὼ περιέ-
 θηκεν 'εἴματ' ἀμφιέσασα εὐώδεα' (ε 264) χρωτὸς ἀθα-
 νάτου πνέοντα, δῶρα καὶ μνημόσυνα τῆς φιλίας ὄντα τῆς
 15 ἐκείνης· ἀλλ' ἐπεὶ περιτραπεῖς καὶ βυθισθεῖς μόλις
 ἀνέσχε, τῆς ἐσθῆτος γενομένης διαβρόχου καὶ βαρείας,
 ἐκείνην μὲν ἔρριπεν ἀποδυσάμενος, κρηδέμῳ δέ τινη
 γυμνὸν ὑποζώσας τὸ στέρνον 'νήχε παρῆξ ἐς γαῖαν ὀρώ-
 μενος' (ε 439) καὶ διασωθεῖς οὗτ' ἐσθῆτος οὐτε τροφῆς
 20 ἠπόρησε. τί οὖν; οὐ γίνεται χειμῶν περὶ τοὺς χρεώστας,
 ὅταν ἐπιστῇ διὰ χρόνου δανειστῆς λέγων 'ἀπόδος'; E

ὥς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον·
 σὺν δ' εὐρὸς τε νότος τ' ἔπεσε ζέφυρός τε θυσαῆς'
 (ε 291. 295)

3 cf. p. 134, 11 || 9 cf. p. 134, 3sq. || 21 cf. p. 137, 21sq.

1 λόγον (pro quo μῦθον Φ α α. c.) ἄκουσον k² Φ n Π edd. inde ab
 Ald. || 2 ἐμαῶτος Φ | ἐκβάλλειν - 4 σπλάγχχν' om. h k¹ || 3 (ὁ) ἕτερος
 dub. Bern. || 4 (τὰ) τοῦ νεκροῦ Bern. | ἀρτίως dub. Bern. || 7 νῆ Δία
 om. J¹ ab | φησὶ post μοι (8) υπ. J¹ υ Θ B || 8 μόν Φ II, edd. || 8.9 καὶ
 γὰρ καὶ τὴν ἐλ. J³ k² v X² n Π, edd. || 11 δίδωσι J p. c. k² Φ n Π (in α
 σι m. 2 in ras.) || 12 τῷ δὲ - lac. 13 lit. - ἡ J¹, suppl. m. 2 || 13 θυώ-
 δεα Xyl. ex Homero, edd. || 16 καὶ om. J¹ || 17 δὲ om. J¹ || 18 νή-
 χετο J¹ || 19 δὲ καὶ J h k υ Θ B || 20 τίς J¹ k | οὐ om. J¹ || 22 σύ-
 ναγε k² d X α b B A α. c. συνῆγε h k¹ | δὲ om. X² n A E || 23 ἔπεσον
 Hom.

τόκων τόκοις ἐπικυλισθέντων· ὁ δὲ συγκλυζόμενος ἀν-
 ἔχεται τῶν βαρυνόντων, ἀπονήξασθαι καὶ φυγεῖν μὴ δυνά-
 μενος· ἀλλ' ὠθεῖται κατὰ βυθοῦ, μετὰ τῶν ἐγγνησαμένων
 φίλων ἀφανιζόμενος. Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ὑπ' οὐδενὸς
 ἀπαιτούμενος οὐδ' ὀφείλων, αὐτὰς δὲ τὰς οἰκονομίας καὶ 5
 φροντίδας καὶ περισπασμούς θυσχεραίνων, ἀφῆκεν οὐσίαν
 ὀκτὼ ταλάντων, καὶ τρίβωνα καὶ πήραν ἀναλαβὼν εἰς
 F φιλοσοφίαν διὰ πενίας κατέφυγεν. Ἀναξαγόρας δὲ τὴν
 χώραν κατέλιπε μηλόβοτον. καὶ τί δεῖ τούτους λέγειν,
 ὅπου Φιλόξενος ὁ μελοποιὸς ἐν ἀποικίᾳ Σικελικῇ κλήρον 10
 μετασχὼν καὶ βίου καὶ οἴκου πολλὴν εὐπορίαν ἔχοντος,
 ὀρῶν δὲ τρυφὴν καὶ ἡδυπάθειαν καὶ ἁμουσίαν ἐπιχωριά-
 ζουσιν 'μὰ τοὺς θεοὺς' εἶπεν 'ἐμὲ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ οὐκ
 ἀπολεῖ, ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα', καὶ καταλιπὼν ἑτέροις τὸν κλη-
 832 ρον ἐξέπλευσεν. | οἱ δ' ὀφείλοντες ἀπαιτούμενοι δασμολο- 15
 γούμενοι δουλεύοντες ὑπαργυρεύοντες ἀνέχονται, καρτε-
 ροῦσιν, ὡς ὁ Φινεὺς Ἀρπυίας τινὰς ὑποπτέρους βόσκοντες,
 αἱ φέρουσι τὴν τροφήν καὶ διαρπάζουσιν, οὐ καθ' ὥραν
 ἀλλὰ πρὶν θεωρισθῆναι τὸν σῖτον ὠνούμενοι, καὶ πρὶν ἢ
 πεσεῖν τὴν ἐλαίαν ἀγοράζοντες τοῦλαιον· καὶ 'τὸν οἶνον 20
 ἔχω' φησί 'τοσοῦτου' καὶ πρόσγραφον ἔδωκε τῆς τιμῆς,
 ὁ δὲ βότρυς κρέμαται καὶ προσπέφυκεν ἔτι τὸν ἀρκτοῦρον
 ἐκδεχόμενος.

4 cf. Diog. L. VI 87 || 8 Vit. Pericl. 16 p. 162b (Vorsokr. 59 A
 13, cf. II 424, 41) Plat. Hipp. mai. 283a || 10 RE XX 192 ||
 17 Kerkidas (?) 17, 8 Powell

1.2 οὐκ ἀντέχ. J¹ | φεύγειν J¹hk¹X¹υΘB || 4 ὁ om. J¹ || 8 διὰ
 πενίας] καὶ πενίαν XII n, edd. inde ab Ald. || 13 ταῦτ' ἀγαθὰ J ||
 14 καὶ om. dvn^aA || 16 ὑπαργυρ., rectum vid., cf. Pind. P. XI
 42; ὑπεραργυρνοῦντες ci. Madv., alii alia | καρτεροῦσι δὲ J¹, an
 recte? || 18 αἱ Wy. αἰ; cf. ad v. 19 | ἀρπάξ. ab || 19 ὠνούμενοι
 non 'vendentes' cum Xyl. interpr., sed de feneratoribus emen-
 titibus dictum, neglecto genere feminino Harpyiarum, a quibus
 sententia introducitur (αἱ . . .); βόσκοντες, (οἱ δὲ δανεισταὶ) αἱ
 φέρουσι Leon. alii || 21 φησί] cf. ad p. 131, 16 | πρόσγραφον]
 χειρόγρ. dub. Re.; πρόγραφον? Bern.

ADDENDA

Recensiones huius fasciculi paucae adhuc vel prodierunt vel mihi innotuerunt. sunt autem hae, quarum eas, quae nullius aut parvi pretii sunt, initio, meliores et fructuosiores in fine collocavi.

J. Delande, *Les Études Classiques* 1957, 486/7.

José Tejedor Diez, S. J., *Perficit* (Salamanca) Nr. 124 Febr. 1958.

V. D'Agostino, *Rivista di Studi Classici* V 1957, 295/6: laudantur praefatio doctissima, in textu constituendo *ἐποχή* critica editorum, adnotatio in apparatu ad p. 1,1, Pohlenzii coniectura p. 140,11.

Maria Helena Rocha Pereira, *Humanitas* vol. IX/X = N. S. VI/VII, Coimbra 1957/8, p. LXXVI: de opusculis, quae hoc fasciculo continentur, de codicibus, de editorum perseverantia morte praecessorum non deterrita.

P. Chantraine, *Revue de Philologie* 1958, 332 sq.: de opusculis, quae hoc fasciculo continentur, de manuscriptis; deinde sex locis lectio ab editoribus recepta commemoratur, e quibus in p. 25,16 *ὑπὸ πολλῶν* improbat, *ὑπὸ παίδων* vel *νῆων* commendat.

Robert Flacelière, *L'Antiquité Classique* 1958, fasc. 1: diligentia editorum laudata vituperat quod neglexerunt Th. St. Tzannetatos, *Σύμμικτα Φιλολογικά*, Athen. 1959, quam dissertationem in nulla Germaniae bibliotheca inveniri, itaque ne a me quidem inspicere potuisset aegre fero (sed ex eiusdem recensione in *Revue des Études Anciennes* 52, 1950, 155 elucet Tzannetatum tres tantum locos ex Praeceptis gerendae rei publicae tractasse, quorum duo perparvi momenti sunt, alicuius momenti unus, 822 c: *ἀφ' ἐκάστης τετραδός* „désigne ici chacune des quatre régions de Thessalie“)

ADDENDA

et Thérèse Renoirte, Les 'Conseils politiques' de Plutarque: une lettre ouverte aux Grecs à l'époque de Trajan, Louvain 1951, Recueil de Travaux d'Histoire et de Philologie, 3e Série, Fasc. 40, quae, tractato Praeceptorum gerendae rei publicae argumento, hunc librum scriptum esse aut inter annos 102 et 104 aut anno circiter 106/7 p. Chr. statuit (p. 112), ad textus constitutionem plane nihil affert.

Aristide Colonna, Rivista di Filologia 1958, 75—77: post magnam laudationem affert ex codicibus a se ipso inspectis has correcturas:

p. 129,3 ἀπεκληρώσατο Urbinas gr. 97 = U (non *v* ut scribit)

p. 130,15 σύ τοι μ' ἔφυσάς σοι U, id quod confirmat Pohlenzii optimam coniecturam σύ τοι μ' ἔφυσας.

probat deinde p. 134, 3 Madvigii coniecturam προγράφοντα (= proscribentem)

et corrigit haec:

p. 30, 14 in apparatu: οἱ τὸ Δηλ. πλοῖον ἀντὶ κτλ. O (non Ω; i. e. omnes praeter B)

p. 33, 19: fr. 864 Pearson

p. 71, 6: fr. 55, I 3, p. 24 D³.

et tria menda typographica.

Ex adnotationibus, quas J. Mau mihi commisit, meisque ipsius perpauca liceat addere.

p. 5, 9: inde a linea 4 usque ad lineam 7 ἀντίβασις id quod παρέχεται ὁ ἐνδιάθετος λόγος nominativis indicatur, sed in linea 9 πάντα subiectum, εὐμενῇ καὶ φίλα κτλ. praedicatum est, in linea 9 autem ἀλλ' κτλ. verbis lin. 7 οὐχ ὥσπερ κτλ. opponuntur. ergo in linea 8/9 quoque subiectum et praedicatum desideratur. ergo: τραχὺ (def. Mau, cf. εὐμενῇ καὶ φίλα et p. 134 b) καὶ ταραχώδες [καὶ] τὸ ἡδόμενον.

p. 100,13 sq.: 'operam dant ut civium iudicium subterfugiant' falso Wy. 'for either, in cases in which they are injuring their inferiors, they force them into exile from the State' vix rectius Fowler (desideratur enim simile aliquid verbis ἐπάγονται τοὺς κρείττονας). 'aut sui com-

ADDENDA

modi causa (ἐκβιάζονται med.) civitatem apud τοὺς κρατοῦντας causam dicere (φεύγειν) cogunt ob damna quibus cives pauperiores affecerunt' Mau.

p. 104, 6: 'but also takes the sting out of any envy of our reputation' Fowler (?). τὸ λυποῦν, τὸν φθόνον interpungit Dübner, recte ut videtur, nisi τὸν φθόνον delere mavis.

p. 112, 23: ad χρείας cf. e. g. p. 94, 15. munera, officia flagitant (ἀπαιτοῦντας, ut debita tamquam bene meriti), ea condicione ut mercedem accipiant. sed acceperunt iam mercedem. referendumne est igitur ἀπαιτ. ad novam aliquam petitionem, ἐπὶ μισθῷ ad novam (atque maiorem) mercedem? haec probans Mau coniecit ἐπὶ μισθῷ τ<ιν>ας χρείας ἐπαιτήσοντας.

p. 138, 6 app. I: apud Sophoclem μηχανόεν ad hominem pertinet, non quadrat igitur haec adnotatio ad adnotationem in app. II.

Gottingae

H. Drexler

BIBLIOTHECA TEUBNERIANA

Theodorus II Ducas Lascaris Opuscula rhetorica

Edidit
Luigi Tartaglia

2000. XX, 221 Seiten. 13 × 19,8 cm. ISBN 3-598-71863-2
Geb. DM 138,-/öS 1.007,-/sFr 123,-

Critical edition of ten rhetorical pieces of the learned scholar and Nicaean emperor (1254–1258) Theodore II Dukas Laskaris: 1. *Epistola ad Georgium Acropolitam*; 2. *Laudatio Ihoannis Ducae Imperatoris*; 3. *Laudatio urbis Nicaeae*; 4. *Oratio funebris in Fridericum Germanorum regem*; 5. *Laudatio Georgii Acropolitae*; 6. *Apologia ad amicos qui ipsum hortabantur ut uxorem duceret*; 7. *Tractatus ad Georgium Muzalonem de subiectorum in principem officiis*; 8. *Laudatio veris et venusti viri*; 9. *Satyra in paedagogum*; 10. *Lusus ad dissimulatorem quendam*. The variety of literary genres – praise, political treatise, satire, apologia, letter – allows to have a thorough knowledge of the history and culture of the Byzantine Empire during the Nicaean period (XIII century).

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG

Beiträge zur Altertumskunde

Band 126

Anton Bierl

Der Chor in der Alten Komödie

Ritual und Performativität

(unter besonderer Berücksichtigung von Aristophanes'
Thesmophoriazusen und der Phalloslieder fr. 851 *PMG*)

2000. 457 S. Gb. DM 158,-/öS 1.153,-*/sFr 141,-

ISBN 3-598-77675-6

* unverbindliche Preisempfehlung

Das vorliegende Buch ist die erste moderne Monographie, die das Phänomen des griechischen Chores am Beispiel der Alten attischen Komödie auf der Grundlage neuerer literatur- und kulturwissenschaftlicher Ansätze (u. a. Sprechakttheorie, performative Selbstbezüglichkeit, semiotische Narratologie, Performance-Studies, Gender-Studies, Theater-Anthropologie, Ritualforschung, Religionssoziologie) interdisziplinär umfassend bearbeitet. Im Gegensatz zu bisherigen Untersuchungen versteht der Autor folglich das Verhältnis von Ritual und Alter Komödie hier nicht als entwicklungsgeschichtliche Abfolge, sondern als ein produktives Nebeneinander.

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG

BIBLIOTHECA TEUBNERIANA

Diogenes Laertius

Vitarum philosophorum libri

Edidit

Miroslav Marcovich

Vol. I. Libri I–X

1999. L, 826 Seiten. 13 × 19,8 cm. ISBN 3-598-71316-9
Geb. DM 228,-/ös 1.664,-/sFr 203,-

Vol. II. Excerpta Byzantina et Indices

1999. L, 346 Seiten, 13 × 19,8 cm, ISBN 3-598-71317-7
Geb. DM 128,-/ös 934,-/sFr 114,-

This is a first critical edition of Diogenes Laertius' History of Greek philosophy, based on full evidence (both direct and indirect). The Greek text is radically emended from Diogenes' sources. The edition provides an ample double apparatus. In apparatus criticus all variae lectiones of codices BPF and phi (NB: should be Greek upper-case letter) are reported. Vol. II comprises a first edition of Magnum excerptum from Diogenes Laertius preserved in the Vatican codex phi (XIIth century); Ps.-Hesychii de viris illustribus from the same codex and all the excerpts from Diogenes Laertius in Suda.

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG